

ନମାଜ ଶିକ୍ଷା

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାନ୍ତର

ପ୍ରକାଶକ

ନଜାରତ ନଗରୋ ଇଶାଅତ, କାଦିୟାନ

إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ط

ନିଃସନ୍ଦେହରେ ନମାଜ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଖରାପ କଥା ଓ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ରୋକିଥାଏ । (ଅନ୍କବୁତ ୪୭)

ନମାଜ ଶିକ୍ଷା

ଓଡ଼ିଆ ସଂକଳନ
ଇଂ. ରୌଶନ୍ ଖାନ୍

ପ୍ରକାଶକ
ନଜାରତ ନଗରୋ ଇଶାଅତ, କାଦିୟାନ

ନମାଜ ଶିକ୍ଷା Namaz Shikshya

ଓଡ଼ିଆ ସଂକଳନ: ଇଂ. ରୌଶନ ଖାନ୍
(ଓଡ଼ିଶା ରିଭ୍ୟୁ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ)

ପ୍ରକାଶକ: ନାଜର୍ ନଶ୍ରେ ଓ ଇଶାଅତ
ସଦର ଅଞ୍ଜୁମନ୍ ଅହମଦୀୟା
କାଦିୟାନ, ପଞ୍ଜାବ 143516

ମୁଦ୍ରକ: ଫଜଲେ ଉମର ପ୍ରିଣ୍ଟିଙ୍ଗ ପ୍ରେସ
କାଦିୟାନ, ପଞ୍ଜାବ 143516

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ : 2018 (1000 Copies)

ଅକ୍ଷର ସଜ୍ଜା: ଏ.ବି.ସି. ରିପ୍ରୋଡକସନ ସେଣ୍ଟର
ସାକ୍ଷୀପଡା, ସମ୍ବଲପୁର

ISBN :

No part of this publication may be reproduced in any form or by any means without prior written permission from the publisher.

TOLL FREE - 18001802131

”جو شخص پنجگانہ نماز کا التزام نہیں کرتا وہ میری جماعت میں سے نہیں“ (مشق نوح)

‘ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଞ୍ଚବେଳା ନମାଜ ସୂଚାରୁ ରୂପେ ପାଠ କରେନାହିଁ, ସେ ମୋ ଜମାଅତର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ ।’
(କିଛିନୁହ)

ସର୍ବୋକୃଷ୍ଟ ଦୁଆ ହେଉଛି ନମାଜ

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ଅସ} କହିଛନ୍ତି :

"ନମାଜର ଔପଚାରିକ ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀ ଯଥେଷ୍ଟ ବୋଲି ଭାବିନେବା ଏକ ନିର୍ବୋଧତା । ଅଧିକାଂଶ ବ୍ୟକ୍ତି ଚିରାଚରିତ ପ୍ରଥାରେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ତରବର ହୋଇ ପଡି ନିଅନ୍ତି । ସତେ ଯେପରି ଅଯଥାତାରେ ଚ୍ୟାକ୍ ଲାଗିଯାଇଛି ଓ ଯେନତେନ ପ୍ରକାରେଣ ସେଥିରୁ କେମିତି ତ୍ରୁହି ମିଳିଯାଉ । ଅନେକ ଲୋକ ନମାଜକୁ ଶୀଘ୍ର ପଢିଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ଏତେ ସମୟ ଧରି ଦୁଆ ମାଗନ୍ତି ଯେ ନମାଜ ଠାରୁ ଅଧିକ ଦୁଇ ବା ତିନିଗୁଣା ସମୟ ଲଗାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଯଦିଚ ନମାଜ ହିଁ ଅସଲରେ ଏକ ଦୁଆ । ନମାଜ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଆ ମାଗିବା ଯାହା ଭାଗ୍ୟରେ ଜୁଟେ ନାହିଁ ତାହା ନମାଜ ପଦବାର୍ଥ୍ୟ ନୁହେଁ ।"

(ମଲଫୁଜାତ , ଭାଗ ୨, ପୃଷ୍ଠା ୩୭୦)

ପ୍ରକାଶକ କୁହନ୍ତି

ଯେଉଁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ, ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ବଢ଼ିବ ଏବଂ ଜଣେ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କର ନମାଜକୁ ଅତି ସହଜରେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିପାରିବେ, ତାହାର ସଫଳ ପ୍ରୟାସ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ କରାଯାଇଛି । ପୂର୍ବରୁ ଓଡ଼ିଆ ନମାଜ (ଇସଲାମୀୟ ଉପାସନା ପଦ୍ଧତି) ଦୁଇଥର ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଯନାବ ସକିଲ ଅହମଦ ଖାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଥମେ ୧୯୭୮ରେ ଏବଂ ଯନାବ ଅବଦୁଲ କାଦର ଖାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ପ୍ରାଦେଶିକ ଅହମଦିୟା ସଂଗଠନ ତରଫରୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ୧୯୯୦ରେ ।

ଦିନକୁ ଦିନ ଯେପରି ନମାଜ ବହିର ଚାହିଦା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି, ତା’ ତୁଳନାରେ ବହି ସଂଖ୍ୟା ଖୁବ କମ୍ । ପୁନଶ୍ଚ ନମାଜ ପାଠକୁ ସଠିକ ଓ ସୁଗାରୁ ରୂପେ ସମ୍ପାଦନ ନକରିବା ହିଁ ଆମର ନୈତିକ ଅଧ୍ୟାପତନ ଓ ଚାରିତ୍ରିକ ଉତ୍ତୁଙ୍ଗତାର ମୂଳ କାରଣ । ସେସବୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନମାଜର ଔପଚାରିକ ପଦ୍ଧତିକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବୁଝି ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆରବୀ ପଦ୍ଧତିକୁ ମୁଖସ୍ତ କରିବା ଉପରେ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦିଆଯାଇଛି । ସୁତରାଂ ଏହାକୁ ସହଜ, ସରଳ, ବୋଧଗମ୍ୟ ଓ ସର୍ବାଙ୍ଗ ସୁନ୍ଦର କରିବା ସକାଶେ ନଜାରତ ନଶରୋ ଇଶାଅତ୍ କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ ‘ନମାଜ ମୁତରଜିମ୍’ (ଉର୍ଦ୍ଦୁ), ‘ଇସଲାମୀ ନମାଜ’(ହିନ୍ଦି), ‘The Muslim Prayer Book’(ଇଂରାଜୀ) ଇତ୍ୟାଦି ପୁସ୍ତକର ସହାୟତା ନିଆଯାଇଛି । ସେହିପରି ଓଡ଼ିଶାରୁ ପ୍ରକାଶିତ ‘ସହଜ ନମାଜ ଶିକ୍ଷା’ (ତ୍ରିଭାଷୀ) ଯାହା ୨୦୦୦ ମସିହାରେ ବେଶ ଆଦୃତ ଲାଭ କରିଥିଲା, ତା’ର ଚାହିଦା ତଥା ପୁନଃ ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ଦାବି ହୋଇ ଆସିଥିବା ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ପୁସ୍ତକକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ରୂପ ଦିଆଯାଇଛି । କହିବାକୁ ଗଲେ ଏହା ସେ ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକର ସମାହାର ଓ ଏକ ଭିନ୍ନ ସ୍ଵାଦର ରୂପାୟନ । ତତ୍ସହିତ ପବିତ୍ର କୁରଆନ, ହଦିସ ଓ ‘ଦୁଆୟା ଖଜାୟିନ’ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଜାତବ୍ୟ ତଥ୍ୟଭିତ୍ତିକ ଉଚ୍ଚତାଂଶ ନିଆଯାଇ ବହିଟିର କଳେବର ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି ।

ନମାଜର ଏହି ଅନୁବାଦ ପୁସ୍ତକରେ ମୂଳ ଆରବୀ ପାଠ ସହିତ ଏହାର ଓଡ଼ିଆରେ ଉଚ୍ଚାରଣ (Transliteration) ଏବଂ ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଓ ଓଡ଼ିଆ ଦୁଇଟିଯାକ ଭାଷାରେ ଏହାର ଅନୁବାଦ (Translation) କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ନମାଜ ପାଠ ବ୍ୟତିତ କେତେକ ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରାର୍ଥନା (ଦୁଆ) ଯାହାକୁ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^ସ ତଥା ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^ସଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରମ୍ପରା ଗତ ଭାବରେ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେସବୁକୁ ଅର୍ଥ ସହିତ ସ୍ଥାନିତ କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି ନମାଜ ଜନାଜାଃ ଓ ଖୁତ୍ବା ନିକାହ ସହିତ ମୁସଲିମ ବିବାହର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସବିଶେଷ ତଥ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ସାମିଲ କରାଯାଇଛି । ଯାହା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏଥିରୁ ଫାଇଦା ଉଠାଇ ନିଜର ମୌଳିକ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିପାରିବ ।

ଅହମଦିୟା ମୁସଲିମ ଜମାଅତର ମହାମାନ୍ୟ ପଞ୍ଚମ ଖଲିଫା ତଥା ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ହଜୁର^ସଙ୍କ ସଦୟ ଅନୁମତି କ୍ରମେ ନଜାରତ ନଶରୋ ଇଶାଅତ୍, କାଦିୟାନ ଏହାର ପ୍ରକାଶନ ଦାୟୀତ୍ଵ ବହନ କରିଛନ୍ତି ।

ଈଶ୍ଵର କରନ୍ତୁ, ଏହା ଆମର ସମସ୍ତଙ୍କ ସକାଶେ ନମାଜର ତୃଷା ମେଣ୍ଟାଇବା ଦିଗରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲାଭଜନକ ସିଦ୍ଧ ହେଉ । ଆମିନ ।

ନାଜର ନଶରୋ ଇଶାଅତ୍
କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରକାଶନ ଓ ପ୍ରସାରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ
କାଦିୟାନ, ପଞ୍ଜାବ

ମର୍ଯ୍ୟାଦାସୂଚକ ଉକ୍ତି

- ସଅ - (ସ୍ୱଲ୍ଲୁକ୍ଷ ଅଲୈହେ ଓସ୍‌ଲ୍ଲୁଫ) ଅର୍ଥାତ୍ ‘ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲୁକ୍ଷ ଶାନ୍ତି ଓ ଆଶିଷ ବୃଷ୍ଟି ହେଉ’ । ଏହା ସର୍ବଦା ‘ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ’, (ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଦିବ୍ୟ ଅବତାର’, ‘ନବୀଗ୍ରେଷ୍ଠ’ ବା ‘ରସୁଲୁଲ୍ଲୁକ୍ଷ’)ଙ୍କ ନାମ ସହ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଥାଏ ।
- ଅସ - (ଆଲୈଃସଲାତୁ ଓସ୍‌ସଲାମ) ଅର୍ଥାତ୍ ‘ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉ’ । ଏହା ସମସ୍ତ ଅବତାର, ନବୀ, ବାର୍ତ୍ତାବହ ବା ପୟଗମରଙ୍କ ନାମ ସହ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଥାଏ ।
- ରଅ - (ରଜିଅଲ୍ଲୁକ୍ଷ ତା’ ଲା ଅନ୍‌ହୁ / ଅନ୍‌ହା) ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଅଲ୍ଲୁକ୍ଷ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁ’ । ନବୀମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ (ଖଲିଫା), ଧର୍ମପତ୍ନୀ ସମୂହ, ସହଚର, ପ୍ରଭୃତି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । ଅବଶ୍ୟ ପୁରୁଷଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ‘ଅନ୍‌ହୁ’ ଓ ମହିଳାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ‘ଅନ୍‌ହା’ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।
- ରଉ - (ରହମ୍‌ହୁଲ୍ଲୁହୁତା’ଲା) ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କରୁଣା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୈବ ଉନ୍ମତ ହେଉ ।’ ଏହା ମଧ୍ୟ ମୁସଲିମ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକବାଦୀ ସବୁ ତଥା ଖଲିଫାଙ୍କ ନାମ ସହିତ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବାକୁ ହୁଏ ।
- ଅବ - (ଅୟଦହୁଲ୍ଲୁହୁ ତା’ ଲା ବେ ନସରିହିଲ୍ ଅଜୀଜ୍) ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ଏହା ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦ ସୂଚକ ଉକ୍ତି, ଯାହା କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବିତ ଥିବା ଖଲିଫା ଓ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଧର୍ମଗୁରୁ ବା ଧର୍ମାତ୍ମାଙ୍କ ନାମ ସହିତ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସୂଚକ ସଂକେତ ସଂପୃକ୍ତ ମହାପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କଲାବେଳେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ସେହି ନାମ ସହିତ ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବାକୁ ହୁଏ ।

ସୂଚୀପତ୍ର

ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
ଅଧ୍ୟାୟ ୧	
ଇସଲାମୀୟ ଉପାସନା	୧
ଉପକ୍ରମଣିକା	୭
ଇକାମତ (ନମାଜ ପାଇଁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସୂଚନା)	୧୩
ଅଧ୍ୟାୟ ୨	
ନମାଜ ଅନୁବାଦ	୧୫
ସଜ୍ଦା-ଏ-ତିଲାଓତ୍	୨୪
ନମାଜ ଜୁମା	୩୦
ଇଦ ନମାଜ	୩୨
ନମାଜ ଜନାଜାଃ (ଅନ୍ତ୍ୟେଷ୍ଠି ଉପାସନା)	୩୩
ଅଧ୍ୟାୟ ୩	
ନଫିଲ ନମାଜ (ଅତିରିକ୍ତ ଉପାସନା)	୩୮
ସାମୟିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ କୋହଲ ନମାଜ	୪୩
କେତେକ ଜରୁରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ	୪୫
ନମାଜର ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଦିଗ	୪୭
ଇମାମ ଓ ମୁକତଦିକ୍ ଭୂମିକା	୫୧
ସାମୁହିକ ନମାଜର ବିଧି	୫୩
ସାଧାରଣ ଜାଣିବା ବିଷୟ	୫୫
ଅଧ୍ୟାୟ ୪	
ମୁସଲିମ ବିବାହ	୫୭
ନିକାହର ସର୍ତ୍ତ	୬୧
ଅଧ୍ୟାୟ - ୫	
ନମାଜର ମହତ୍ତ୍ୱ	୭୩
ଦୁଆର ମହତ୍ତ୍ୱ	୭୫
କେତେକ ଆଦର୍ଶ ପ୍ରାର୍ଥନା	୭୯
ପବିତ୍ର ପାଞ୍ଚ କଲମା	୯୫

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ଅଧ୍ୟାୟ ୧

ଇସଲାମୀୟ ଉପାସନା

ମାନବ ଜନ୍ମର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଅଲ୍ଲାଃ ପରମ ବ୍ରହ୍ମଙ୍କ ଉପାସନା । ଅଲ୍ଲାଃ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ସକଳ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ମଧ୍ୟ ପୂରଣ କରିଛନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ସକଳ ବସ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଆମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କର ସକଳ ବଦାନ୍ୟତାକୁ ମନେ ପକାଇ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ । ସୁତରାଂ ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ଅଲ୍ଲାଃ କହିଛନ୍ତି:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٧﴾

ଓମା ଖଲକତୁଲ ଜିନ୍ନା ଓଲ ଇନ୍ସା ଇଲ୍ଲା ଲିଆବୁଦୁନ ॥

ଅର୍ଥାତ ‘ଆମେ ଜିନ୍ ଓ ମନୁଷ୍ୟକୁ କେବଳ ଆମର ଉପାସନା କରିବା ସକାଶେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ ।’

(ଅଲ୍ ଜାରିୟାତ, ୫୭)

ଇସଲାମ ଧର୍ମର ପାଞ୍ଚୋଟି ମୌଳିକ ସ୍ତମ୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ‘ନମାଜ’ ହେଉଛି ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ । ଉପାସନା (ଇବାଦତ)କୁ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ‘ସଲାତ୍’ ଓ ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଭାଷାରେ ‘ନମାଜ’ କୁହାଯାଏ । ସ୍ଵର୍ଷାଙ୍କ ସହିତ ନିଜର ମିଳନକୁ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବା ଓ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆକର୍ଷିତ ହେବାର ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପଦ୍ଧା ହେଉଛି ପ୍ରାର୍ଥନା । ସବୁ ଉପାସନା ମଧ୍ୟରେ ନମାଜ ହେଉଛି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉପାସନା । ଇସଲାମୀୟ ଉପାସନାରେ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ଆରାଧନା ଓ ତାଙ୍କ ଠାରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ଵାରୋପ କରାଯାଇଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଉନ୍ମତ୍ତି ଇଚ୍ଛା କରିବ, ସେ ନମାଜ ମାଧ୍ୟମରେ ସେହି ପ୍ରକାର ଉନ୍ମତ୍ତି ପାଇପାରିବ ।

ସୁତରାଂ ଅହମଦିୟା ମୁସଲିମ ସଂପ୍ରଦାୟର ସଂସ୍ଥାପକ କହିଛନ୍ତି !

‘ନମାଜ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ବିଷୟ ଓ ବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କ ‘ମୋରାଜ୍’ ବା ଚରମୋଦ୍ଵିତର ମାର୍ଗ । ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଗୁହାରୀ ଜଣାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧନ ହେଉଛି ନମାଜ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ତୁତି କରିବା ଓ ନିଜ ପାପର କ୍ଷମା କରାଇବାର ମିଶ୍ଠିତ ସ୍ଵରୂପ ନମାଜ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ମନରେ ରଖି ନମାଜ ପଢେ ନାହିଁ, ତା’ର ନମାଜ କଦାପି ହୁଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ ନମାଜକୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ କର । ଏପରି ଭଙ୍ଗରେ ଛିଡା ହୁଅ, ଯଦ୍ଵାରା ତୁମ ଭାବଭଙ୍ଗୀରୁ ସ୍ଵଷ୍ଟ ଜଣାପଡୁଥିବ ଯେ ତୁମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହ ଓ ବିନମ୍ରତା ସହକାରେ ହାତ ବାନ୍ଧି ଛିଡା ହୋଇଛ । ଏପରି ଭାବରେ ଝୁଙ୍କି ହୋଇ ରୁହ, ଯେଉଁଥିରୁ ଏହା ସ୍ଵଷ୍ଟ ପ୍ରତୀତ ହେବ ଯେ ତୁମ ହୃଦୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ନଇଁ ଯାଇଛି । ପୁଣି ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିର ମନୋବୃତ୍ତି ସଦୃଶ ସଜଦା କର ଅର୍ଥାତ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣିପାତ ପୂର୍ବକ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାର, ଯାହା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପରି ହୃଦୟରେ ଭୟ କରୁଥିବ । ନମାଜରେ ନିଜର ସାଂସାରିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ମତ୍ତି କାମନା କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।’

(ଅହ୍ ହକମ୍, ୩୧ ମଲ ୧୯୦୩)

‘ଦୁଆ ଓ ନମାଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବା କୌଣସି ଛୋଟ କଥା ନୁହେଁ । ଏହା ତ ଏପରି ବିଷୟ ଯେପରି ମରଣକୁ ବରଣ କରିବା । ନମାଜ ସେହି ଅବସ୍ଥାର ନାମ ଯେବେ ମନୁଷ୍ୟ ଏହା ସମ୍ପାଦନ କରୁଥାଏ, ତେବେ ଯେପରି ସେ ଏହା ଅନୁଭବ କରିବ ଯେ ମୁଁ ଏହି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଲୋକରୁ ବାହାରି ଅନ୍ୟ ଲୋକରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି ।’

(ମଲଫୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ ୫, ପୃ ୩୧୯)

ନମାଜ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ପାଞ୍ଚୋଟି ମୌଳିକ ନୀତି ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୀତି ହୋଇଥିବାରୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ସେହି ସବୁ ଅରକାନ ବା ସ୍ତମ୍ଭ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ଲାଭଦାୟକ ସିଦ୍ଧ ହେବ ।

ଇସଲାମର ମୌଳିକ ସ୍ତମ୍ଭ

ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଏହି ପାଞ୍ଚୋଟି ମୌଳିକ ସ୍ତମ୍ଭ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ।

(୧) କଲମା ଶାହାଦତ (୨) ନମାଜ (୩) ରୋଜା (୪) ଜକାତ (୫) ହଜ ।

୧. କଲମା ଶାହାଦତ : (ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ଇସଲାମ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଘୋଷଣା)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ

ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାଲ୍ଲାହୋ ମୁହମ୍ମଦୁର ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ

ଅର୍ଥାତ ‘ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହେଁ ଓ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍^ସ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେରିତ ଦିବ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାବହ ବା ରସୁଲ ।’

ଏହା ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ଉପାସନା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରିଥାଏ ଏବଂ ଅବତାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍^ସଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ବା ରସୁଲ୍ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରେ । ଏହି ମୂଳମନ୍ତ୍ରକୁ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବା ସହିତ ଏହାର ଭାବକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ଏହା ଉପରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଚାରୋଟି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଭିତ୍ତିକ ସ୍ତମ୍ଭକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପାଳନ କରିବା ହିଁ ହେଉଛି ଇସଲାମ । ତେଣୁ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ (ଇମାନ) ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବା ବାକ୍ୟର ନାମ ହେଲେ ଇସଲାମ ଅମଳ ବା କର୍ମର ନାମ । ସେଥିପାଇଁ ଧର୍ମ ଅବଲମ୍ବନ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପାଇଁ ବାକ୍ୟ ଓ କର୍ମ ଏହି ଦୁଇଟିଯାକ ବିଷୟ ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଜରୁରୀ । ଏହି ପ୍ରଥମ ମୌଳିକ ନୀତି ‘କଲମା ତୟବା’କୁ ଏକ ବିଶ୍ୱାସ ଭିତ୍ତିକ ଉପାସନା କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ।

ସୁତାରା ଏଠାରେ ଇସଲାମର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଚୟ ଦିଆଯାଇଛି । ଯହିଁରେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ତଥା ଏକତ୍ୱ ଓ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍^ସଙ୍କ ଅବତାରତ୍ୱ ପ୍ରତି କେବଳ ବାକ୍ୟରେ ନୁହେଁ ଅନ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେବା ଓ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦ୍ୱାରା ଜଣେ ମୁସଲମାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଏହି ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ମୂଳଦୁଆ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ରହି ପାରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ କର୍ମଭିତ୍ତିକ ଉପାସନା କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଦିଆଯାଉଛି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ‘ଅମଲି ଇବାଦତ୍’ କୁହାଯାଏ ।

୨. ନମାଜ :

ପ୍ରତିଦିନ ପାଞ୍ଚବେଳା ନମାଜ ଯଥା: ଫଜର, ଜୁହର, ଅସର, ମଗରିବ ଓ ଇଶାକୁ ଯଥା ସମୟରେ ପଢ଼ିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ (ଫର୍ଜ୍) କରାଯାଇଛି ।

ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉପାସନା ‘ନମାଜ’: ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ମୌଳିକ ସ୍ତମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ‘ନମାଜ’ ଅନ୍ୟତମ । ଏକ ହଦିସରେ ଦିବ୍ୟ ଅବତାର^{୧୩} କହିଛନ୍ତି, ‘ନମାଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚରମ ଉନ୍ନତର ମାର୍ଗ’ । ପତିତପାବନ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓ ଅବାରିତ ଭାବେ ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀର ଆତ୍ମାର ନିବେଦନ ହେଉଛି- ଇସଲାମୀୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ‘ନମାଜ’ର ମୂଳମନ୍ତ୍ର । ଅଲ୍ଲାଃ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣନ୍ତି ଓ ଜବାବ ଦିଅନ୍ତି । ଏହି ଭରସା ରଖି ଯିଏ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ନମାଜରେ ବିନୟ ଭାବ ପୋଷଣ କରିବ, ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ସଫଳତା ଅର୍ଜନ କରିବ ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରାର୍ଥନା ଅବଶ୍ୟ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବ । ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି (ଅଲ୍ ନିସା ୧୦୪) । ତେଣୁ ମୁସଲମାନ ସକାଶେ ଯଥା ସମୟରେ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ଜରୁରୀ । ନିୟମିତ ଭାବେ ଦିନରେ ପାଞ୍ଚବେଳା ‘ଓଜୁ’ ଅର୍ଥାତ ମୁଖମଣ୍ଡଳ, ହସ୍ତ ଓ ପାଦଦ୍ୱୟକୁ ଜଳରେ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ କରି ନମାଜ ପଢ଼ିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କୌଣସି ଖେଳକୁଦ ବା କାମରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହି ନମାଜ ଛାଡ଼ିଦେବା ବା ସଠିକ୍ ସମୟରେ ନ ପଢ଼ିବା କଦାପି କ୍ଷମଣୀୟ ନୁହେଁ ।

ନମାଜକୁ ଆରବୀରେ ପ୍ରାର୍ଥନା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜପ ଓ ଗୁଣ କୀର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଏ । ଏହାକୁ ଔପଚାରିକ ପଦ୍ଧତିରେ ଦୈନନ୍ଦିନ ପାଞ୍ଚବେଳା ପାଠ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ବାସ୍ତବିକ ନମାଜର ଉପାସନା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉତ୍ସର ପ୍ରାଣକେନ୍ଦ୍ର ଓ ଏଥି ସକାଶେ ଏହାକୁ ଜଣେ ମୋମିନ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ଙ୍କ ପାଇଁ ‘ମୋରାଜ୍’ (ଚରମୋନ୍ନତି) କୁହାଯାଏ । ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{୧୪}ଙ୍କ ନମାଜ ପ୍ରତି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ନିଷ୍ଠା ଓ ସଂପର୍କ ଏପରି ନିବିଡ଼ ରହିଥିଲା ଯେ ସେ ବହୁବାର ଏହା କହୁଥିଲେ ‘ଜୁଇଲତ୍ କୁରୁରତୁ ଅଇନୀ ଫିସ୍ ସଲାତ୍’ ଅର୍ଥାତ୍ ‘ନମାଜ ହେଉଛି ମୋ ଚକ୍ଷୁ ଯୁଗଳର ଶୀତଳତା ।’

୩. ରୋଜା :

ରମଜାନ ମାସରେ ରୋଜା ରଖିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାବାଳକ ଓ ସାବାଳିକା ମୁସଲମାନ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ରୋଗରେ ପାତିତ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା (ମୁସାଫିର) ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ରୋଜା ରଖି ଗଣତିକୁ ପୂରଣ କରିବା ଉଚିତ । ଗର୍ଭବତୀ କିମ୍ବା କ୍ଷୀର ପିଆଉଥିବା ମହିଳା ଉପରେ ରୋଜା ରଖିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହାର ପ୍ରତି ବଦଳରେ ସେମାନେ ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଜଣେ ଗରୀବକୁ ପ୍ରତିଦିନ ଭୋଜନ କରାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଭୁଲବଶତଃ କିଛି ଖାଇ ଦେଲେ କିମ୍ବା ପିଇ ଦେଲେ ରୋଜା ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ନାହିଁ । ଯଦି କୌଣସି ବିନା କାରଣରେ ଯାହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ରୋଜା ଭାଙ୍ଗିଦିଏ, ତା’ ହେଲେ ଏହାର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ସ୍ୱରୂପ ଜଣେ ଗୁଲମ (ଦାସ)କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବା କିମ୍ବା ସାଠିଏ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଗାତାର ରୋଜା ରଖିବା ଅଥବା ସାଠିଏ ଜଣ ଗରୀବଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବାପାଇଁ ପଡ଼ିବ । ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଚାକିରୀର ପେଷା ପ୍ରତିଦିନ ଯାତ୍ରା କରିବା ହୋଇଥାଏ କିମ୍ବା ତାହା ବ୍ୟବସାୟର ଏକ ଅଂଶ ହୋଇଥାଏ, ତା’ ହେଲେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ରୋଜା ଛାଡ଼ି ନୁହେଁ । ରୋଜା ରଖିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଦିନ ଯାକରେ ଦାନ୍ତ ଘଷିବା, ଓଦା କପଡ଼ା ଦେହ ଉପରେ ପକାଇବା , ଶରୀରରେ ତେଲ ଲଗାଇବା, ଖୁଣ୍ଟକୁ ଅର୍ଥାତ ସୁଗନ୍ଧିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଲଗାଇବା କିମ୍ବା ତାକୁ ଶୁଣ୍ଠିବା ଓ ଛେପ ଢୋକିଦେବା ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ତା’ପାଇଁ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ ।

ତୃତୀୟ କର୍ମ ଭିତ୍ତିକ ଉପାସନା ‘ରୋଜା’: ରୋଜା ସକାଶେ ଆରବୀରେ ‘ସୌମ୍’ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ରୋକିବା ବା ଆତ୍ମସଂଯମ । ହିଜ୍ରି କ୍ୟାଲେଣ୍ଡରର ନବମ ଚନ୍ଦ୍ର ମାସଟି ‘ରମଜାନ’ ଏବଂ ଏହି ପବିତ୍ର ମାସରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାବାଳକ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ ଉପବାସ ପାଳନ କରିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ । ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଜଳ ସ୍ବର୍ଗ ନ କରିବା ସହିତ ଇସଲାମୀୟ ବିଧି ପାଳନ କରିବାକୁ ହୁଏ । ଉପବାସକାରୀ କେବଳ ନିୟମିତ ଆହାର ବର୍ଜନ କରେ ନାହିଁ ବରଂ ପାର୍ଥବ ଲାଳସା, ଦୈହିକ କାମନାକୁ ପରିହାର କରି ନିଜର ଇନ୍ଦ୍ରିୟସକ୍ତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥାଏ । ଫଳରେ ଆତ୍ମ ଶୁଦ୍ଧି ଓ ଆତ୍ମ ସଂଯମ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଦୃଷ୍ଟି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭାଲ ସଦୃଶ । ତେଣୁ ଦେହ ଓ ମନକୁ ଶୁଦ୍ଧପୁତ କରିବା ତଥା ଜଣେ ଗରୀବର ଭୋକିଲା ପେଟର ଜ୍ୱାଳାକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବାର ଅବସର ପାଇଥାଏ । ଦୁଃଖୀ ରକ୍ତିକ ପ୍ରତି ସମବେଦନା ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଏହା ଏକ ମାଧ୍ୟମ । ସକଳ ପ୍ରକାର ମନ୍ଦକର୍ମ ଓ କୁଅଭ୍ୟାସରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବାର ସାଧନ । କେବଳ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତି (ମରିଜ), ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି (ମୁସାଫିର) ଓ ସେହିପରି ଉପବାସ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ଓ ଦୁର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳା, ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରୁଥିବା ଶିଶୁର ମାଆ, ବାଲୁତ, ବୃଦ୍ଧ ତଥା ଅର୍କମଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ସେମାନଙ୍କୁ ରୋଜା ରଖିବାକୁ ବାରଣ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଏପରି ଏକ ଶୁଖିଲା, ଯାହା ଧର୍ମ ନିଷ୍ଠାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ଉତ୍କର୍ଷତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପଥକୁ ସହଜସାଧ୍ୟ କରାଏ ।

ରମଜାନ ମାସରେ ଇଶା ନମାଜ ପରେ ‘ତରାବିଷ’ ନମାଜ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ାଯାଏ । ଅସଲରେ ଏହା ହେଉଛି ‘ତହଜୁଦ୍’ ନମାଜ, ଯାହାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସୁବିଧା ପାଇଁ ଇଶା ନମାଜ ପରେ ପରେ ପାଠ କରାଯାଏ ।

୪. ଜକାତ :

ତୃତୀୟ କର୍ମଭିତ୍ତିକ ଉପାସନା ‘ଜକାତ’: ଯାହାର ଅର୍ଥ କୌଣସି ପଦାର୍ଥକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ଓ ବଢ଼ାଇବା । ଏହା ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ‘ଦାନ’ ସ୍ବରୂପ ସର୍ବନିମ୍ନ ଆର୍ଥିକ ଚାନ୍ଦା । ଏହାର ଏକ ବଡ଼ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଏକ ପକ୍ଷେ ଧନୀକ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କ ଧନରୁ ଗରୀବମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ଅଧିକାର ବାହାର କରି ତାହାକୁ ପବିତ୍ର କରାଯାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷେ ଗରୀବ ଓ ଅସହାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସର୍ବନିମ୍ନ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବା ଦିଗରେ ସବୁ ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟମୂଳକ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ । ଯଦ୍ୱାରା ତାହା ସେହି ଜାତିର ଆର୍ଥିକ ମାନଦଣ୍ଡକୁ ଉଠାଇ ସେମାନଙ୍କ ସାମାଜିକ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମ୍ବଳ ବୃଦ୍ଧି କରାଏ । ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ରେ ‘ଜକାତ’କୁ ପ୍ରଧାନ କର ରୂପେ ବିହିତ କରାଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଗୋଷ୍ଠିର ଅଂଶ କାଢ଼ି ନିଆଯିବା ପରେ ଅନ୍ୟ ହକ୍ଦାରମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଯାହା ରହିଲା, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଆଦାୟ ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ସେବାରେ ଲଗାଇଲେ ଗୋଷ୍ଠୀର ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ ହୁଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆର୍ଥିକ ସମ୍ବଳ ଥିବା ମୁସଲମାନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁପାତରେ ଅଂଶଧନକୁ ଜକାତ ରୂପେ ଦେବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଯଦ୍ୱାରା ସ୍ୱଜାତୀୟ ଦଳିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାର ନିଜ ଦାୟାଦ୍ୱ ଥିବାର ସେ ଉପଲବ୍ଧ କରିବ । ଜକାତର ଉପାଦେୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ହଦିସରେ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି – ‘ମନ୍ ଅନ୍ଫକା ନଫକତନ୍ ଫିସବିଲିଲ୍ଲୁହି କୁତିବାଲହୁ ସବ୍ଉମିଆତେ ଜିଫିନ୍’ ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରେ, ସେ ତାହାର ସାତ ଶହ ଗୁଣରୁ ଅଧିକ ପୁରସ୍କାର ପାଏ’ ।

(ହଦିସ-ତିର୍ମିଜି)

ଦାନର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗ ପ୍ରତି ସଚେତନ କରାଇ ହଦିସ୍ ବୁଖାରିରେ ହଜରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ^{ସା} ଏହିପରି କହିଥିବାର ଅଦିୟି ବିନ୍ ହାତିମ^{ରା} ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି: ‘ତୁମର ଦାନ ଗୋଟିଏ ଖଜୁରୀ କୋଳିର କିଛି ଅଂଶ ହେଉ ପଛକେ ନିଜକୁ ଅଗ୍ନିରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସକାଶେ ଦାନ ଦିଅ ।’

ପବିତ୍ର କୁରଆନ ଅନୁଯାୟୀ ଜକାତ ଦେଲେ ଧନବୃଦ୍ଧି ହୁଏ । ଜକାତ ‘ବୈତୁଲ ମାଲ’ ଅର୍ଥାତ ଇସଲାମୀୟ ରାଜତ୍ୱର ରାଜକୋଷରେ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଅହମଦିୟା ଜମାଅତରେ ପ୍ରଚଳିତ ଓସିଅତ୍ (ଆୟର ଏକ ଦଶମାଂଶ) ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ‘ଲାଜମି’ (ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ଋୟା ଦେଉଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଜକାତକୁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଜକାତ ପାଇଁ ଅର୍ଥରାଶିର ଅନୁପାତ ଏହିସବୁ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଯଥା: ସୁନା, ରୂପା, ଧାତୁ ମୁଦ୍ରା, ଓଟ, ଗାଈ, ମଇଁଷି, ଛେଳି, ମେଣ୍ଡା, ଦୁମା (ମେଷ ଜାତୀୟ ପଶୁ) ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ, ଖଜୁରୀ, ଅଜୁର ଆଦି ଫଳ ତଥା ବେପାର ବଣିଜରୁ ଲାଭ ଧନ ହ୍ରଦ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ଜକାତର ଦର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି । ଫସଲ ପାଟିଗଲେ କେବଳ ଥରେ ଜକାତ ଦେବା ଜରୁରୀ । କିନ୍ତୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଏକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଖରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଜକାତର ଦର : ୫୨ ତୋଳା ୬ ମାଶା ଅର୍ଥାତ ସାତେ ବାଉନ ଭରି ରୂପାର ଝଲିଶ ଭାଗରୁ ଏକ ଭାଗ । କିନ୍ତୁ ପିନ୍ଧା ଯାଉଥିବା ଗହଣା ଯାହା କେବେ ଗରୀବମାନଙ୍କୁ ପିନ୍ଧିବାକୁ ଦିଆଯାଇଥାଏ, ତାହା ଉପରେ ଜକାତ ଲାଗୁ ହୁଏ ନାହିଁ । ସିକକା ଓ କରେନସି (ଧାତୁରେ ନିର୍ମିତ ମୁଦ୍ରା ବା ପଇସା) ଉପରେ ସାତେ ପାଞ୍ଚ ଭରି ଓଜନର ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ସମାନ ଧନରାଶିର ଆନୁପାତିକ ଦରରେ ଅର୍ଥ ଜକାତ ହିସାବରେ ଦେବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁ ପଶୁଗୁଡ଼ିକୁ ହଳରେ ଜୋଡ଼ିବା କିମ୍ବା ପିଠି ଉପରେ ଭାର ବୁହାଇବା କାମରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ଓ ସେହିପରି ଯେଉଁ ଜମିଗୁଡ଼ିକର ସରକାର ଲଗାନ୍ ନେଉଥାନ୍ତି, ତାହା ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଜକାତ ଦେବାକୁ ହେବ ନାହିଁ । ଜକାତ ସକାଶେ ଯୋଗ୍ୟ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟର ମାତ୍ରା ହେଉଛି ୨୨ ମହଣ ୨୫ ସେର । ଯଦି ଫସଲରେ ପାଣି ମଡାଇବା ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିବ, ତେବେ କୋଡିଏ ଭାଗରୁ ଏକ ଭାଗ ନଚେତ ଦଶ ଭାଗରୁ ଏକ ଭାଗ ଫସଲର ମୂଲ୍ୟ ଜକାତ ହିସାବରେ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ଋଷୀ ନିଜ ଜମିର ମାଲିକ ହୋଇଥାଏ, ତା’ହେଲେ ସେ ନିଜେ ଜକାତ ଦେବ କିମ୍ବା ଭାଗ ଋଷୀ ହୋଇଥିଲେ ଜକାତ ସାମୁହିକ ଭାବରେ ଦେୟ ହେବ ।

୫. ହଜ :

ଚତୁର୍ଥ କର୍ମଭିତ୍ତିକ ଉପାସନା ‘ହଜ୍’: ଏହାର ଅର୍ଥ କୌଣସି ପବିତ୍ର ପୀଠ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରିବା । ଯଦି ସମ୍ଭଳ ଥାଏ ଓ ଯାତ୍ରା ନିରାପଦ ହୁଏ, ତେବେ ଜଣେ ମୁସଲମାନ ନିଜ ଜୀବନରେ ଥରେ ମକ୍କାକୁ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରା କରିବା କର୍ମକୁ ‘ହଜ୍’ କୁହାଯାଏ । ତୀର୍ଥଯାତ୍ରାର କେନ୍ଦ୍ର ହେଉଛି କା’ବା, ଯାହା ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ ଅନୁସାରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପାସନା ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ପ୍ରଥମ ଗୃହ । ମୁସଲିମ୍ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର ‘ହିଜ୍ରି କମ୍ବରୀ’ ବା ଚନ୍ଦ୍ର ଅକ ବର୍ଷର ଶେଷ ମାସ ହେଉଛି ‘ଜିଲ୍ ହଜ୍’ ଏବଂ ଏହି ମାସର ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ ଜଣେ ହାଜୀ ଆରବର ମକ୍କା ସହରରେ ପହଞ୍ଚି ହଜ୍ ଆନୁସାଙ୍ଗିକ କାର୍ଯ୍ୟବିଧିକୁ ଔପଚାରିକ ପଦ୍ଧତିରେ ସମ୍ପାଦନ କରିଥାଏ । ହଜ୍ ପାଳନର ତୃତୀୟ ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ଜିଲ୍-ହଜ୍ ମାସର ୧୦ ତାରିଖ ଦିନ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ମୁସଲମାନମାନେ ‘ଇଦ୍-ଉଲ୍-ଅଜିହା’ ବା ବୁକି ଇଦ୍ ପର୍ବ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି । ଯେପରି କା’ବା ଗୃହ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରାର କେନ୍ଦ୍ର ବିନ୍ଦୁ, ସେହିପରି ମକ୍କା ସହରଠାରୁ ୧୧ କି.ମି. ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ ‘ମୀନା’ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାର ହଜ୍ କାର୍ଯ୍ୟର ଅୟମାରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ହଜ୍ ବିଧି ଅନୁଯାୟୀ

ଖାନା କା'ବା ତଥା ସଫା ମରୁଆ ପାହାଡ଼ ଦ୍ଵୟର ପରିକ୍ରମା କରିବା, ପୁଣି ମକ୍କା ଠାରୁ ୧୫ କି.ମି. ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଐତିହାସିକ 'ଅରଫାତ୍' ମୈଦାନରେ ତେରା ପକାଇ ଏକାଗ୍ର ଚିତ୍ତରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଏବଂ ଶେଷରେ ମୀନାଠାରେ କୁରବାନୀ (ପଶୁବଳୀ) ଦେବାକୁ ହୁଏ । ଏହିପରି ଜିଲ୍ ହଜ୍ ମାସର ୮, ୯ ଓ ୧୦ ତାରିଖ ତିନି ଦିନରେ ହଜ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ।

ତାହା ପୃଥିବୀର ଏକମାତ୍ର ସ୍ଥାନ, ଯେଉଁଠାରେ ଅହନିଶି ଚବିଶି ଘଣ୍ଟା ଉପାସନା କରାଯାଉଛି ଏବଂ ଯେଉଁ ସହର 'ମକ୍କା'କୁ ଉନ୍ମୁଲ୍ କାରା (Mother Town) ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ସେଠାରେ ଅବାଧରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଆଦେଶ ସ୍ଵୟଂ ପରମେଶ୍ଵର ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି:

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبْرَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٧٠﴾

ଅର୍ଥାତ୍ 'ସର୍ବପ୍ରଥମ ଗୃହ, ଯାହା ସମସ୍ତ ମାନବଙ୍କ ଲାଭ ପାଇଁ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ମକ୍କାରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହି ଗୃହ ସମଗ୍ର ଜଗତ ପାଇଁ କଲ୍ୟାଣ ଦାୟକ ସ୍ଥାନ ଓ ସତ୍ପଥର ଉତ୍ସ । ଯେ କେହି ଏଥିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ସେ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଯାଏ । ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଗୃହକୁ ହଜ୍ ଯାତ୍ରାରେ ଆସିବା ବିଧେୟ କରିଛନ୍ତି ।'

(ଆଲେ ଇମ୍ରାନ ୯୭)

କା'ବା ଗୃହ ଓ ହଜ୍ ପାଳନ: ଏହି ଶାଶ୍ଵତ ବାଣୀ ଜରିଆରେ ଅଲ୍ଲାଃ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି: ଯେ କୌଣସି ମାନବ ଏହି 'ବୈତୁଲ୍ଲାଃ' ବା House of Allah ଦର୍ଶନ ଲାଭ କରିବାକୁ ଆସିବ, ସେ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା ବଳୟ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଯିବ । ମନରେ ଆତ୍ମଗ୍ଳାନି ବା ପୂର୍ବକୃତ ପାପର ଅନୁଶୋଚନା ରହିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂପ୍ରଦାୟ ବା ଜାତିକୁ ହଜ୍ରେ ଯିବା ପାଇଁ ଅନୁମତିର ଆଦେଶ ନାହିଁ । ବିଶେଷତଃ ଏହି ପୀଠକୁ 'ମୁକାମେ ଇବ୍ରାହୀମ୍' ବା ଇବ୍ରାହିମ୍‌ଙ୍କ ଆସ୍ଥାନ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ସକଳ ନିୟମର ପିତା ଅବତାର ଜନକ ଇବ୍ରାହୀମ୍‌ଙ୍କ ଶକ୍ତିପୀଠ ରୂପେ ମକ୍କା ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ସେ ପୀଠରେ ହଜ୍ ପାଳନର ନୀତି ନିୟମ ଆଧାରରେ ମୁସଲମାନ ପୁରୁଷ ମହିଳା ନିର୍ବିଶେଷରେ ଯେ କେହି ବି ପରିକ୍ରମା କରିବ, ସେ ଦିବ୍ୟଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ସେ ବ୍ରହ୍ମତ୍ଵ ଲାଭ କରିବ ।

ପୁଣି ଏକ ବୈଚିତ୍ର୍ୟମୟ କୃଷକାୟ ପଥର 'ହଜ୍ରେ ଅଶଫ୍ଵଦ୍' ଘରର ଏକ କୋଣରେ ଖଞ୍ଜା ହୋଇଛି । କେଉଁ ଆବାହମାନ କାଳରୁ ତାହା ରହିଛି । କେଉଁଠାରୁ ଓ କିପରି ଆସିଛି ତାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ହିଁ ଗୋଚର । ସେହି କାବା-ପ୍ରସ୍ତରକୁ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରିବା ହିନ୍ଦୁଙ୍କ ମତରେ 'ମକ୍କେଶ୍ଵର ମହାଦେବ'ଙ୍କ ପୂଜା ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି Sacred Black Stone ପୌରାଣିକ କିମ୍ବଦନ୍ତୀର ପ୍ରତୀକ ସ୍ଵରୂପ 'ଏକ ବ୍ରହ୍ମ'ଙ୍କ ଅସ୍ଥିତ୍ଵର ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରି ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛି ଓ ରହିଥିବ । ହାଜୀମାନେ କାବା ଗୃହର ଚତୁର୍ପାର୍ଶ୍ଵରେ ତୈଆଫ୍ (ସାତଥର ପରିକ୍ରମା) କରିବା ସମୟରେ ସେହି ପବିତ୍ର ପଥରକୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇ ନିଜ ଭକ୍ତିଭାବ ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହି ପ୍ରତୀକଟି ସାକାର ମୂର୍ତ୍ତି ସଦୃଶ ଉପାସ୍ୟ ନୁହେଁ । ଯୋସେଫ୍, ମେରୀ, ଯୀଶୁ ଓ କ୍ରୁଶର ମୂର୍ତ୍ତି ଗଠନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଜଗତରେ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ କୃତ, ସେହିପରି ମୁହମ୍ମଦଙ୍କ କେଶ, ଆୟେଶାଙ୍କ ବୁର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଉର୍ସ ବେଲେ ପୀରପୂଜା- ଏସବୁ ହିନ୍ଦୁ ପରମ୍ପରା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଭାବିତ ତଥା ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାର ରୂପାନ୍ତର ମନେ ହୁଏ । ଏସବୁ ଏକ ଅବାସ୍ଥିତ, ଆନୁମାନିକ ବିଷୟର ପରିକଳ୍ପନା ମାତ୍ର । ତାହା ବାସ୍ତବଧର୍ମୀ ମୁସଲିମ ସମାଜରେ ଇସଲାମର ଏକବ୍ରହ୍ମ ଉପାସନା ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପକାଇବାର ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଜଣେ ମୁସଲିମ ହଜ୍‌ଯାତ୍ରୀ ସେହି ପଥରଟିକୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲାବେଳେ ବା ସ୍ଵର୍ଗ କରିବା

ବେଳେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାବବିହୀନ ହୋଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧିକୁ ସ୍ମରଣ କରେ ସତ, ମାତ୍ର ପ୍ରତୀମା ପୂଜାର ଭାବନା ତା’ ମନରେ ଆସେ ନାହିଁ କି ତା’ର ଏକାଗ୍ରତା ନଷ୍ଟ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ତୀର୍ଥ ଭୂମି: ହଜ ଏକ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଉପାସନା ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା କେବଳ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଠାରେ ସୀମାବଦ୍ଧ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହାର କଲ୍ୟାଣ ଓ ଉପାଦେୟତା ସକଳ ମାନବ ପାଇଁ ସମ ଭାବରେ ନିହିତ । ଅଲ୍ଲୁଃ ହିଁ ଉପାସନାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ । ତେଣୁ ସେ ଗୃହର ପ୍ରାଣକେନ୍ଦ୍ର-ସମଗ୍ର ଜୀବଜଗତ ପାଇଁ ‘ସତ୍ୟ, ଶିବ, ସୁନ୍ଦର’ ରୂପେ ଦିପ୍ତିମନ୍ତ । ଏହି କାରଣରୁ ସ୍ୱୟଂ ପରମେଶ୍ୱର ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ଧର୍ମ ସଂକୀର୍ଷଣ ପରିହାର ପୂର୍ବକ ହଜ ଯାତ୍ରାକୁ ସମସ୍ତ ମାନବ ପାଇଁ ସାଧାରଣ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ପଢ଼କ୍ତିରେ ‘ଅଲ୍ ମୁସଲମିନ୍’ ଅର୍ଥାତ ମୁସଲମାନ ଜାତିକୁ କୁହାଯାଇନାହିଁ । ବରଂ ‘ଅନ୍-ନାସ’ କହିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ ‘ସକଳ ମାନବ’ । ସବୁ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ସକାଶେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି କାବା ଗୃହ ସବୁରି ପାଇଁ ଚରମୋନ୍ନତିର ସ୍ଥଳୀ । ଯେପରି ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ^ସକୁ ‘ରହମତୁଲ୍ ଲିଲ୍ ମୁସଲମାନ’ କୁହାଯାଇ ନାହିଁ, ବରଂ ‘ରହମତୁଲ୍ ଲିଲ୍ ଆ’ଲମାନ’ ଅର୍ଥାତ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଜଗତର ଅନୁଗ୍ରହ ସ୍ୱରୂପ । ଯେପରି ମାନବ ସମାଜ ପ୍ରତି କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ ପୂର୍ବକ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣୟ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହିପରି ହଜ୍ ମଧ୍ୟ ସକଳ ମାନବ ଜାତି ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଓ ଅଭିପ୍ରେତ ।

ଅବତାର ମହାତ୍ମା ଅବ୍ରାହମ୍ ^ସ ପୁତ୍ର ହଜରତ ଇସ୍ମାଇଲ୍ ^ସଙ୍କ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଦର୍ଶନ କରିବା କେବଳ ହଜର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ନୁହେଁ । ବରଂ ବିଶ୍ୱର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠି ଓ ବର୍ଗର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାରସ୍ପରିକ ବନ୍ଧୁ ମିଳନ ଏବଂ ପରିଚୟ ଆଦାନ ପ୍ରଦାନର ଏହା ଏକ ଉକ୍ତୁଷ୍ଟ ଅବସର । ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଭ୍ରାତୃଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଓ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କୁ ଜୀବନର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ରୂପେ ଅଙ୍କିତ କରିବା ହେଉଛି, ତୀର୍ଥଯାତ୍ରାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଯଦି କୌଣସି ମୁସଲମାନ ନିଜେ ହଜ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ, ତା’ର ପ୍ରତି ବଦଳରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ହଜ କରିବାକୁ ଯାଇ ପାରିବ । ସେହିପରି ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ଅକର୍ମଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ତରଫରୁ ମଧ୍ୟ ହଜ କରାଯାଇ ପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ କେବଳ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ହଜ କରିପାରିବ, ଯିଏ ପୂର୍ବରୁ ନିଜର ହଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପନ୍ନ କରି ସାରିଥିବ ।

ଉପକ୍ରମଣିକା

ନମାଜ ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ବରଦାନ ଓ ମାନବଜାତି ପ୍ରତି ବହୁତ ବଡ଼ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରସ୍କାର । ଏହା ଏକ ମହାନ ଉପାସନା ଓ ବିସ୍ତୃତ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ବୁଝାଏ । ନମାଜ ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କର ଅସୁମାରୀ ଅନୁଗ୍ରହ ତଥା ଉପକାର ପାଇଁ କୃତଜ୍ଞ ଭାବ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାର ନାମ, ଯାହାସବୁ ସେ ଆମ ପାଇଁ ନିଜ କୃପା ବଳରେ କରିଛନ୍ତି ଓ ଏବେ ମଧ୍ୟ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ନମାଜ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟର ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଦୂର ହୋଇଥାଏ ଓ ପାପର ମଇଳା ଧୋଇ ହୋଇଯାଏ । ଏହା ବଳରେ ମନୁଷ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଖରାପ କର୍ମ, ପାପ ଓ ଅଶୁଣ୍ଠା କଥା ସବୁରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇ ରହିଥାଏ, ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲୁଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭକ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଯାଏ ।

ନମାଜ ପଢ଼ିବାର ସର୍ତ୍ତ

شراط نماز

ଗୋଟିଏ ଦିବସରେ ପାଞ୍ଚୋଟି ପୃଥକ ସମୟରେ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁସଲମାନ ପକ୍ଷେ ଦିନକୁ ସମୟାନୁସାରେ ପାଞ୍ଚ ବେଳା ନମାଜ ଅବଶ୍ୟ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ । ଜଣେ ସୁସ୍ଥ ମାନସିକତା ଓ ହିତାହିତ ଜ୍ଞାନ

ଥୁବା ପ୍ରାପ୍ତ ବୟସ୍କ ମୁସଲିମ ପକ୍ଷେ ଏହି ନମାଜକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଧି ଅନୁସାରେ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନେ ପ୍ରାପ୍ତ ବୟସ୍କ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ବାଧ୍ୟତା ମୂଳକ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ରୂପେ ଓ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବାର ଉଦ୍ୟମ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବା ଉଚିତ । ଏହି କାରଣ ଯୋଗୁଁ ହଜରମ ମୁହମ୍ମଦ^ସ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଶିଶୁଟି ସାତ ବର୍ଷର ହୋଇଗଲେ ପିତାମାତା ସେମାନଙ୍କୁ ନମାଜରେ ନିୟମିତ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବେ । ସେଥି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ତାଲିମ ବା ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦିଆଯିବ । ପୁଣି ଦଶ ବର୍ଷ ବୟସର ହୋଇଗଲେ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଅବାଧ୍ୟ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଠୋର ହୁଅ ଓ ସାବଧାନ କରାଇ ଦିଅ ।

(ହଦିସ୍ ସୁନନ୍ ଅବିଦାଉଦ, ଜିବାବୁସ ସଲାତ)

ନମାଜ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ କେତୋଟି ସର୍ତ୍ତ ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହାକୁ ‘ଶରାଏତେ ନମାଜ’ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ।

- (୧) ‘ଝକ୍ତ’ (ସମୟ) : ପୃଥିବୀର ଭୌଗଳିକ ସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥାଏ ।
- (୨) (କ) ‘ତହାରତ୍’ (ଶୁଦ୍ଧତା) : ଅର୍ଥାତ ନମାଜ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ ନିଜ ଶରୀରକୁ ପରିଷ୍କାର କରିବା । ଏଥିପାଇଁ ‘ଗୁସଲ୍’ (ସ୍ନାନ), ‘ଓଜୁ’ (ହସ୍ତ ପଦାଦି ପ୍ରକ୍ଷାଳନ) କିମ୍ବା ‘ତୟମୁମ୍ମୁମ୍’ କରିବା (ପାଣି ନ ମିଳିଲେ ଶୁଖିଲା ସଫା ମାଟିରେ ହାତ ଘଷିବା) ଇତ୍ୟାଦି ।
- (ଖ) ନମାଜ ପଢ଼ିବା ସ୍ଥାନ ଓ ପରିଧାନ : ‘ଯାଏ ନମାଜ’ ତାହା କପଡ଼ା ନିର୍ମିତ ହେଉ କିମ୍ବା ଚଟାଉର ଆସନ ହେଉ, ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ସଫା ହୋଇଥିବ ଓ ତାହାକୁ ବିଛାଇ ପଢ଼ୁଥିବା ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ପରିଷ୍କାର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେହିପରି ଉପାସନାକାରୀର ପିନ୍ଧିଥିବା ବସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅତି ସାଧାରଣ ଓ ସଫା ସୁତୁରା ହେବା ଜରୁରୀ ।
- (୩) ‘ପରଦାପୋଷି’ : ନିଜ ଶରୀରକୁ ଆବୃତ କରି ନମାଜରେ ଧ୍ୟାନମଗ୍ନ ହେଲେ ନିଷ୍ଠା ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ।
- (୪) ‘କିବ୍ଲା’ : ଅର୍ଥାତ କ’ବା ଗୃହ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ନମାଜ ପଢ଼ିବା , ଯାହା ଭାରତ ପାଇଁ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗ ।
- (୫) ‘ନିୟତ’ : ନମାଜର ସଂକଳ୍ପ କରିବା ଅର୍ଥାତ କେଉଁ ପ୍ରକାର ନମାଜ ପଢ଼ିବାକୁ ଯାଉଛ, ତାହା ଫର୍ଜ୍ (ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ), ସୁନ୍ନତ୍ (ମୁହମ୍ମଦଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନୁସୂଚିତ ନମାଜ) କିମ୍ବା ନଫିଲ୍ (ଇଚ୍ଛାଧୀନ) ତାହାକୁ ପ୍ରଥମେ ମନରେ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ହେବ ।

ନମାଜର ସମୟ ସାରଣୀ ଓ ରକାତ ସଂଖ୍ୟା اوقات وتعداد ركعات نماز

ନମାଜର ନାମ	ଫର୍ଜ୍ ରକାତ	ସୁନ୍ନତ ରକାତ ଫର୍ଜ୍ ପୂର୍ବରୁ	ସୁନ୍ନତ ରକାତ ଫର୍ଜ୍ ପରେ	ଝାଜିବ ରକାତ ଝିତର	ନମାଜର ସମୟ ସୀମା
ଫଜର (ପ୍ରାତଃକାଳୀନ ନମାଜ)	୨	୨	-	-	ବ୍ରାହ୍ମ ମୁହୁର୍ତ୍ତରେ, ଫସର ଫାଟିବା ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜୁହର୍ (ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପରକାଳୀନ ନମାଜ)	୪	୪	୨	-	ସୂର୍ଯ୍ୟ ଢଳିବା ଠାରୁ ତୃତୀୟ ପ୍ରହର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଅସର (ଅପରାହ୍ନକାଳୀନ ନମାଜ)	୪	-	-	-	ତୃତୀୟ ପ୍ରହର ଠାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମଗରିବ (ସାନ୍ଧ୍ୟ କାଳୀନ ନମାଜ)	୩	-	୨	-	ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ଠାରୁ ଅନ୍ଧାର ଘୋଟିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଇଶା (ରାତ୍ରୀକାଳୀନ ନମାଜ)	୪	-	୨	୩	ଅନ୍ଧାର ଘୋଟିବା ଠାରୁ

ନମାଜ ବାରଣ କରା ଯାଇଥିବା ସମୟ

ممنوعه اوقات نماز

- (୧) ଯେତେବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହୋଇଥିବ
 - (୨) ଯେତେବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତଗାମୀ ହେଉଥିବ
 - (୩) ଯେତେବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଠିକ୍ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରହିଥିବ
 - (୪) ଯେତେବେଳେ ଅର୍ଦ୍ଧ ରାତ୍ରୀ ସମୟ ହୋଇଥିବ
- ସେହିପରି ଏହି ଦୁଇଟି ସମୟ ମଧ୍ୟ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି :
- (୧) ଫଜର ନମାଜ ପରଠାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
 - (୨) ଅସର ନମାଜ ଠାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ନମାଜର ଶିଷ୍ଟାଚର

آداب نماز

- (୧) ନମାଜ ପଢୁଥିବା ସମୟରେ ଏଣେ ତେଣେ ଦେଖିବା, ଅଯଥାତାରେ ଖାସିବା, ଅକାରଣରେ ହଲିବା, ଦୃଷ୍ଟି ଚାରିଆଡ଼େ ଫେରାଇବା, କୌଣସି ଏଣୁ ତେଣୁ ଗପିବା କିମ୍ବା ନମାଜରୁ ବାହାରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କଥା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା, ଏହିପରି କୌଣସି ଅନ୍ୟ କାମ ଯାହା ନମାଜରେ ବିଘ୍ନ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ, ସେସବୁ କରିବାକୁ ବାରଣ କରାଯାଇଛି ।
- (୨) ରୁକୁ କରିବା (ନଇଁ ଥିବା ମୁଦ୍ରାରେ) କିମ୍ବା ସିଜ୍ଦା (ଭୂମିଷ୍ଠ ବା ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରିବା) ମୁଦ୍ରାରେ ରହିଥିବା ବେଳେ କୌଣସି କୁରଆନ୍ର ଦୁଆ କିମ୍ବା ଆୟତ (ପଢ଼ନ୍ତି) ପଢ଼ିବା ମନା ।

ମସଜିଦ୍‌ର ଶିଷ୍ଟାଚର

مسجد کے آداب

- (୧) ମସଜିଦ୍‌ରେ ପ୍ରବେଶ ହେବା ପରେ ଦୁଇ ରକାତ ନଫିଲ(ଇଚ୍ଛାଧୀନ) ନମାଜ ପଢ଼ିବାରେ ପୁଣ୍ୟ ମିଳେ ।
- (୨) ମସଜିଦ୍‌ରେ ନିଜର ଜୋତା / ଚପଲ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ରଖିବା ଉଚିତ ।
- (୩) ପ୍ରଥମେ ଆଗ ଧାଡ଼ି (ସଫ)କୁ ପୂରଣ କରିବ ଓ ସବୁବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ଜପ କରିବ ତଥା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟରେ ମନ ଲଗାଇବ ।
- (୪) ମସଜିଦ୍ ଭିତରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କିଣା ବିକା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତଥା ଅଯଥା ଗପସପ କରିବା ଓ କଳି ଝଗଡ଼ା କରିବା ମନା ।

(୫) ଏପରି କୌଣସି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ଆସିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ଯାହାର ଗନ୍ଧରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନମାଜରେ ବ୍ୟାଘାତ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ।

ଅଜାନର ବିଧି

طريق اذان

ନମାଜ ପଢ଼ିବା ସକାଶେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମସଜିଦ୍ / ନମାଜ ସେଣ୍ଟରରେ ଏକତ୍ରିତ କରିବା ପାଇଁ ‘ଅଜାନ’ (ନମାଜ ପାଇଁ ଡାକରା) ଦିଆଯାଏ । ଏହା ପାଞ୍ଚବେଳା ନମାଜ ପୂର୍ବରୁ ମସଜିଦ୍ ପରିସରରେ ଥିବା ମିନାରା ଉପରୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ଦିଆଯାଏ । ଯେତେବେଳେ ଅଜାନ ଦ୍ଵାରା ଡାକାଯିବ ଓ ନମାଜର ସମୟ ହୋଇଗଲା ବୋଲି ସଚେତନ କରାଯିବ, ସେତେବେଳେ ସେହି ଡାକରା ଶୁଣି ଲୋକମାନେ ନିଜର ସମସ୍ତ କାମ ଧନ୍ଦା ବନ୍ଦ କରି ମସଜିଦ୍ ଅଭିମୁଖେ ଛୁଟି ଯିବାକୁ ହେବ ।

ତେବେ ଅଜାନ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ‘ମୋଅଜଜନ୍’ (ନମାଜ ପାଇଁ ଆହ୍ଵାନକାରୀ) କୁହାଯାଏ । ସେ ପ୍ରଥମେ ଓଜୁ କରି (ହସ୍ତ ପଦାଦି ପ୍ରକ୍ଷାଳନ) ଓ କିବଲା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ଛିଡ଼ା ହୋଇଯିବ ତଥା ତର୍ଜନୀ ଆଙ୍ଗୁଠିକୁ ଦୁଇ କାନରେ ପୁରାଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ରହି ରହି ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଆରବୀ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚ୍ଚାରଣ କରି ଡାକିବ ।

ମସଜିଦ୍ରେ ଏକତ୍ର ଭାବରେ ‘ନମାଜ ବାଜମାଅତ’ ଅର୍ଥାତ୍ ସାମୁହିକ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଏହି ‘ଅଜାନ’ ଅର୍ଥାତ୍ ସମୟ ସୂଚକ ଆବାହନ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ନମାଜର ଅନ୍ତିମ ଚରଣରେ ସଲାମ୍ ଫେରାଇ ନମାଜ ଶେଷ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାରେ ମୂଳ ଆରବୀ ପାଠ ସହିତ ଏହାର ଓଡ଼ିଆରେ ଉଚ୍ଚାରଣ ତଥା ଉଭୟ ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଓ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଏହାର ସରଳ ଅନୁବାଦ ଏହିପରି ଗୁରୁ ପ୍ରକାର ଥାକରେ ପଦ ପଦ କରି ଦିଆଯାଉଛି । ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ଉପାସନାକାରୀ ଏହିପରି ଉପାୟକୁ ଅନୁସରଣ କଲେ, ତା’ ପକ୍ଷେ ନମାଜକୁ ବୁଝିବା ଓ ଶିଖିବା ସହଜ ହେବ ତଥା ନମାଜ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ସଂପର୍କ ଯୋଡ଼ିବାରେ ସେ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିବ ।

ଅଜାନର ବାକ୍ୟ

اذان

اللہ تعالیٰ سب سے بڑا ہے

ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ

میں گواہی دیتا ہوں کہ اللہ تعالیٰ کے سوا کوئی معبود نہیں

ମୁଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବିନା କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ।

میں گواہی دیتا ہوں کہ محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) اللہ کے رسول ہیں

ମୁଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛି ଯେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ

نماز کو آؤ

ନମାଜ ସକାଶେ ଆସ

آؤ کا میا بی حاصل کرو

ସଫଳତା ପାଇଁ ଆସ

اللَّهُ أَكْبَرُ

ଅଲ୍ଲାହୁ ଅକ୍ବର (ଗୁରୁତର)

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

ଅଶହଦୁ ଅଲ୍ଲାଃ ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାଲ୍ଲାହ

أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ

ଅଶହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ

حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ

ହୟା ଅଲ୍ଲାସ୍ ସଲାହ

(ଡାହାଣ ପଟକୁ ମୁହଁ କରି ଦୁଇଥର)

حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ

ହୟା ଅଲ୍ଲାଫ୍ ଫଲାହ

(ବାମ ପଟକୁ ମୁହଁକରି ଦୁଇଥର)

اور اٹھا آپ کو مقام محمود میں
ଏବଂ ଉନ୍ନୀତ କର ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ସ୍ଥାନକୁ

جس کا تو نے وعدہ کیا ہے آپ سے
ଯାହାର ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଅଛ ତାକୁ

اور کھول دے میرے لئے اپنی رحمت کے دروازے
ନିଷ୍ଠିତ ରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଭଙ୍ଗ କର ନାହିଁ

ওজু (ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଶୁଦ୍ଧ ପାଣିରେ ମୁଖ, ହସ୍ତ ଓ ପଦାଦି ପ୍ରକ୍ଷାଳନ କରିବା) طریق وضو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللہ کے نام سے شروع کرتا ہوں جو بے انتہاء کرم کرنے والا اور بار بار رحم کر نیوالا ہے۔
ଅନନ୍ତ ଦୟା ସାଗର ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିରରହମା ନିରରହିମ୍

ওজু পরবর্তী দুଆ

اے اللہ بنا مجھ کو توبہ کرنے والوں میں سے
ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ମୋତେ ଗଣନା କର ଅନୁତାପକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

اور بنا مجھ کو پاکیزگی اختیار کر نیوالوں میں سے
ଏବଂ ମୋତେ ଗଣନା କର ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

ওজু କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ?

- (୧) ପରିସ୍ରା ଓ ମଳତ୍ୟାଗ କଲେ,
- (୨) ଚିତ୍ ହୋଇ ଶୋଇ ରହିଲେ କିମ୍ବା କାହା ଉପରେ ଢେରା ଦେଇ ଆଉଜି ବସିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲେ,
- (୩) ଦେହରୁ ରକ୍ତ, ପୂଜ, ବୀର୍ଯ୍ୟ ଅଥବା ପାତ ବାହାରି ବୋହିଗଲେ ଓଜୁ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ।
- (୪) ଏଠାରେ ମନେରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ସହବାସ ପରେ ବୀର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଫଳନ ହୋଇଥାଉ କି ନ ହୋଇଥାଉ କିମ୍ବା ସୋଇବା ସମୟରେ ସ୍ଵପ୍ନ ଦୋଷରୁ ହୋଇଥାଉ ଅଥବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ ବୀର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଫଳନ ହୋଇଥିଲେ, କେବଳ ଆଂଶିକ ରୂପେ ଧୋଇ ହୋଇଯିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ବଂର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗାଧୋଇ ସାରି ଓଜୁ କରି ନମାଜ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ ।
- (୫) ସେହିପରି ମହିଳାମାନଙ୍କ ମାସିକ ରତ୍ନସ୍ରାବ, ଛୁଆ ପ୍ରସବ କଲାପରେ ହେଉଥିବା ରକ୍ତସ୍ରାବ ଇତ୍ୟାଦି ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ପରେ ଯାଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ନାନ କରିବା ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ । ତା'ହେଲେ ଯାଇ ସେ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଓ ପବିତ୍ର ବିବେଚିତ ହେବ ।

ଠିକ୍ ଏହିସବୁ କାରଣରୁ ମଧ୍ୟ 'ତୟ୍ୟମ୍ମୁ' ଭାଙ୍ଗିଯାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ ତୟ୍ୟମ୍ମୁ କରାଯାଇଥିବ, ଯେପରିକି ପାଣି ନ ମିଳିଲେ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଥିବାରୁ ପାଣିର ବ୍ୟବହାର ନ କରି ପାରିବା ଯୋଗୁଁ

ଯଦି ତତ୍ତ୍ଵକୁ କରୁଥିବ, ମାତ୍ର ପରେ ସେସବୁ ଅବସ୍ଥା ସୁଧୁରି ଯାଇଥିବ, ତା’ହେଲେ ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵକୁ ଭାଙ୍ଗିଯିବ ।

ତତ୍ତ୍ଵକୁ

طريق تيمم

ଏହା ଓଜୁର ପ୍ରତି ବଦଳରେ ନମାଜ ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଏ । କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପାଣି ନ ମିଳିଲେ ବା ପୀଡ଼ିତ ଥିଲେ ଓଜୁ ପରିବର୍ତ୍ତେ ତତ୍ତ୍ଵକୁ କରାଯାଏ । ବିଶୁଦ୍ଧ ଓ ଶୁଷ୍କ ମାଟିରେ ଅଥବା ବାଲି, ପଥର କିମ୍ବା ଚୂନରେ ହାତ ଦୃଢ଼କୁ ଘଷି ଏହାକୁ ନିଜ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଓ ହାତର କହୁଣ୍ଡି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘଷି ଆଣିବା କର୍ମକୁ ‘ତତ୍ତ୍ଵକୁ’ କୁହାଯାଏ ।

ଯଦି କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପାଣି ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ହୋଇଥାଏ ବା ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ଥାଏ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ନିଜର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବା ଅସମ୍ଭବ, ସେପରି ସ୍ଥଳେ ଓଜୁ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତତ୍ତ୍ଵକୁ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ‘ଯୁନବି’ ଅର୍ଥାତ୍ ଅପବିତ୍ର ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଗାଧୋଇବା ନିମନ୍ତେ ପାଣି ନ ମିଳିଲେ କିମ୍ବା ଗାଧୋଇବା ଦ୍ଵାରା ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ଥିଲେ ତତ୍ତ୍ଵକୁ କରାଯାଇପାରେ ।

ନମାଜରେ ଛିଡ଼ା ହେବା ସମୟରେ ଓ ସଜ୍ଦାରେ ଘୁମେର ପଡ଼ିଲେ ଓଜୁ ବା ତତ୍ତ୍ଵକୁ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ନାହିଁ ।

ମସଜିଦରେ ପ୍ରବେଶ ଓ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବା ସମୟର ଦୁଆ

داخل ہوتا ہوں میں اللہ کے نام سے درؤد
ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଆଶୀର୍ଷ

اور سلام ہو اللہ کے رسول پر
ଓ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ

اے میرے اللہ بخش دے میرے گناہ
ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! କ୍ଷମା କରିଦିଅ ମୋର ପାପ ସବୁକୁ

اور کھول دے میرے لئے اپنی رحمت کے دروازے
ଓ ମୋ ପାଇଁ ଖୋଲିଦିଅ ନିଜ କରୁଣାର ଦ୍ଵାର / କୃପାର ଦ୍ଵାର

بِسْمِ اللّٰهِ الصَّلٰوةُ
ବିସମିଲ୍ଲାହିସ୍ ସଲାତୁ

وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُوْلِ اللّٰهِ
ଓସ୍‌ସଲାମୁ ଅଲା ରସୁଲିଲ୍ଲାଃ

اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوْبِي
ଅଲ୍ଲାଃହୁମ୍ ମଗ୍ଫିରଲି ଜୁନୁବି

وَافْتَحْ لِي اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ / ଫଜଲିକା

ଇକାମତ (ନମାଜ ପାଇଁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସୂଚନା)

ଯେତେବେଳେ ଫର୍ଜ୍ ନମାଜ (ଯାହା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ) ଆରମ୍ଭ କରାଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଇକାମତ କୁହାଯାଏ । ମସଜିଦରେ ଲୋକମାନେ ଏହି ସାମୁହିକ ନମାଜ ପାଠ କରିବାକୁ ସମ୍ଭାଷଣ ଧାଡ଼ିବାକ୍ଷି ଛିଡ଼ା ହେବା ସମୟରେ ମୁଅଜ୍ଜନ (ଅଜାନ ଦେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି) ଏହିପରି ଇକାମତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସୂଚନା ଦେବେ । ସେ ଅଜାନରେ କହିଥିବା ସବୁ ବାକ୍ୟକୁ ଦୁଇଥର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଥରେ ଲେଖାଏଁ ଆବୃତ୍ତି କରିବେ । କିନ୍ତୁ ‘ହୟା ଅଲଲ୍ ଫଲାହ’ ଠାରେ ଏହି ଅଧିକ ବାକ୍ୟ ଦୁଇଥର ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବେ । ତାହା ହେଉଛି, ‘କଦ୍ଦା ମତି ସଲାତ୍ କଦ୍ଦା ମତି ସଲାତ୍’ ଅର୍ଥାତ୍ ‘ନମାଜ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ନମାଜ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା’ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨

ନମାଜ ଅନୁବାଦ

نماز با ترجمہ

ନିୟତ୍ (ନମାଜର ସଂକଳ୍ପ)

نیت نماز

କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ଅନ୍ତରରେ ନିୟତ୍ ବା ସଂକଳ୍ପ କରିବାକୁ ହେବ । ମନରେ ଏହା ସ୍ଥିର କରିନେବାକୁ ହେବ ଯେ ସେ କେଉଁ ସମୟରେ, କେଉଁ ନମାଜ, କେତେ ରକାତ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ନମାଜରେ ଛିଡା ହେବା ବେଳେ ଛାତିରେ ଦୁଇ ହାତ ବାନ୍ଧିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ନିୟତ୍ ରୂପେ ମନେ ମନେ ଏହି ଦୁଆ ପାଠ କରିବାକୁ ହେବ ।

میں نے اپنے رخ کو اس ذات کی طرف پھیرا
ମୁଁ ନିଜର ସକଳ ଧ୍ୟାନ ସେହି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସତ୍ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ନିବେଶ କରୁଛି

جس نے آسمانوں اور زمین کو بنایا خالص ہو کر
ଯେ କି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଆକାଶକୁ ଓ ପୃଥିବୀକୁ

اور نہیں ہوں میں مشرکین میں سے
ମୁଁ ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ ତାଙ୍କରି ଆଡ଼କୁ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଉଛି ଏବଂ ମୁଁ ନୁହେଁ
ଅନେକେଶ୍ୱରବାଦୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

ସନା: ମହିମା ଗାନ

ثناء

ଏହାପରେ 'ଅଲ୍ଲାହୁ ଅକବର' କହି ଦୁଇ ହାତକୁ କାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠାଇ ଛାତି ଉପରେ ବାନ୍ଧିବ ଓ ଡା'ପରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ 'ସନା' ପଢ଼ିବ ।

اے میرے اللہ تو ہر نقص سے پاک ہے
ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ପବିତ୍ର ହେ ମୋର ଅଲ୍ଲାହ !

اور اپنی تعریف کے ساتھ، اور تیرا نام برکت والا ہے
ନିଜର ପ୍ରଶଂସାର ସହିତ ଓ ତୁମ୍ଭରି ନାମରେ କଲ୍ୟାଣ ନିହିତ

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ

ସୁବ୍‌ହାନକା ଅଲ୍ଲାହୁମ୍

وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ

ଓ ବିହମ୍‌ଦିକା ଓ ତବାରକସ୍‌ମୁକା

اور بلند ہے تیری شان
 ۛ توفیر فہرما اترق روربرفم

اور تیرے سو کوئی معبود نہیں
 ۛ توفیر ہنا اترق کھہ اترقا ناکھ

تذکرہ : رررر اترقا

میں اللہ کی پناہ چاہتا ہوں دھتکارے ہوئے شیطان سے
 ءُ رررر اترقا کرررر اتررررر اتررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر

سورۃ الفاتحہ

اللہ کے نام سے شروع کرتا ہوں جو بے انتہاء کرم کرنے والا اور بار بار رحم کر نیوالا ہے
 اتررررر نافر رررررر اتررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر

سب تعریفیں اللہ کے لئے ہیں جو پالنے والا ہے سب جہانوں کا
 رررررر رررررر اترررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر

بے انتہاء کرم کر نیوالا اور بار بار رحم کر نیوالا ہے
 رررررر اتررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر

جز اسزاکے دن کا مالک ہے
 اتررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر

ہم تیری ہی عبادت کرتے ہیں
 اتررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر

اور تجھ ہی سے مدد چاہتے ہیں
 ۛ اتررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر

تو ہمیں سیدھے راستے پر چلا
 توفیر اتررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر

انکے راستے پر جن پر تو نے انعام کیا
 رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر

نہ ان کا کہ غضب کیا گیا جن پر
 نافر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر

اور نہ گمراہوں کا۔ اے اللہ تو یہ دعا قبول فرما
 رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر

ۛ رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر رررررر

سورۃ الاخلاص (پاکستان، ۲۰۰۹ء)

سورة الاخلاص

اللہ کے نام سے شروع کرتا ہوں جو بے انتہاء کرم کرنے والا اور بار بار رحم کرے والا ہے
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 اللہ کا نام پڑھ کر اللہ سے دعا کرو کہ وہ تمہیں اور تمہاری قوم کو اللہ کی رحمت سے محفوظ رکھے اور تمہیں اللہ کی رحمت سے محفوظ رکھے

تو کہہ اللہ اپنی ذات میں اکیلا ہے
 قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ
 اللہ ہی ہے، وہ ہے اللہ اور نہ کوئی اور

اللہ بے نیاز و غیر محتاج ہے
 اللّٰهُ الصَّمَدُ
 اللہ ہی ہے، وہ ہے اللہ اور نہ کوئی اور

نہ اس نے کسی کو جنا اور نہ وہ جنا گیا
 لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
 نہ اس نے کسی کو جنا اور نہ وہ جنا گیا

اور نہیں ہے اس کا مشیل اور ہم مرتبہ کوئی
 وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ
 اور نہیں ہے اس کا مشیل اور ہم مرتبہ کوئی

رکوع کی تسبیح

حیثا ہے یا اللہ ہی ہے اللہ اور نہ کوئی اور
 اللہ ہی ہے، وہ ہے اللہ اور نہ کوئی اور

پاک ہے میرا رب بڑی عظمت والا
 رَبِّ الْعَظِیْمِ
 اللہ ہی ہے، وہ ہے اللہ اور نہ کوئی اور

اللہ ہی ہے، وہ ہے اللہ اور نہ کوئی اور
 اللہ ہی ہے، وہ ہے اللہ اور نہ کوئی اور

تہنیت (نامہ) رکوع اور اللہ ہی ہے

اللہ ہی ہے، وہ ہے اللہ اور نہ کوئی اور
 سَمِیْعِ اللّٰهِ لِمَنْ حَمِدَهُ
 اللہ ہی ہے، وہ ہے اللہ اور نہ کوئی اور

رکوع اور اللہ ہی ہے

اللہ ہی ہے، وہ ہے اللہ اور نہ کوئی اور
 رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ
 اللہ ہی ہے، وہ ہے اللہ اور نہ کوئی اور

اللہ ہی ہے، وہ ہے اللہ اور نہ کوئی اور
 رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ
 اللہ ہی ہے، وہ ہے اللہ اور نہ کوئی اور

اللہ ہی ہے، وہ ہے اللہ اور نہ کوئی اور
 رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ
 اللہ ہی ہے، وہ ہے اللہ اور نہ کوئی اور

بہت حمد و ثنا پاکیزہ تر
ତୁମ୍ଭର ସେହି ପ୍ରଂଶସା ଅପଯ୍ୟାପ୍ତ ଓ ଅସୀମ

اسمیں برکت ہی برکت ہے۔
ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ଓ ସେଥିରେ କଲ୍ୟାଣ ଓ ସମୃଦ୍ଧି ଭରି ରହିଛି

ସଜ୍‌ଦାଃର ମନ୍ତ୍ର

ଏହାପରେ ‘ଅଲ୍ଲାହୁ ଅକ୍‌ବର’ କହି ‘ସଜ୍‌ଦା’ର ମୁଦ୍ରାକୁ ଚାଲିଯିବାକୁ ହେବ । ଭୂମି ଉପରେ ମଥା ରଖି ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣାମା କରାଯିବ । ସଜ୍‌ଦାଃ କୁହାଯାଏ । ଯହିଁରେ ଦୁଇ ପାଦ, ଦୁଇ ଆଣ୍ଠି, ଦୁଇ ହାତ ପାଦୁଲି, ନାକ ଓ ମଥାକୁ ଭୂମିରେ ସ୍ପର୍ଶ କରାଇବାକୁ ହୁଏ । ଏହି ସଜ୍‌ଦାଃ ଅବସ୍ଥାରେ ଅତି କମରେ ୩ ଥର ଏହି ଆରବି ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାରଣ କରାଯିବ ।

پاک ہے میرا رب بلند شان والا
ପବିତ୍ର ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଉଚ୍ଚ ଗୌରବଶାଳୀ !

ଦୁଇ ସଜ୍‌ଦାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଦୁଆ

ପ୍ରଥମ ସଜ୍‌ଦା କରିସାରି ମୁଣ୍ଡ ମାଡି ସିଧା ବସିବାକୁ ହେବ । ‘ଅଲ୍ଲାହୁ ଅକ୍‌ବର’ ପରେ ଏହି ଦୁଆ ପଢିବ ।

اے میرے اللہ میری بخشش فرما
ହେ ଅଲ୍ଲାହ! ମୋର ପାପ କ୍ଷମା କର ।

اور مجھ پر رحم کر اور مجھے ہدایت دے
ଓ ମୋ ଉପରେ ଦୟାକର ଓ ମୋତେ ସଚ୍ଚିନ୍ତା ଦିଅ

اور مجھے خیریت سے رکھ اور میرا نفع کر
ଓ ମୋତେ କୁଶଳରେ ରଖ ଓ ମୋର ସମ୍ମାନ ବୃଦ୍ଧି କର

اور میرے نقصان کو پورا کر اور مجھے رزق دے
ଓ ମୋର କ୍ଷତିକୁ ଭରଣା କର ଓ ମୋତେ ଉତ୍ତମ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କର

ଏହିପରି ଭାବରେ ନମାଜର ପ୍ରଥମ ରକାତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ଦ୍ୱିତୀୟ ରକାତକୁ ଆଗ ପରି ଛିଡାହେବା ମୁଦ୍ରାରୁ ପୁଣି ଥରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯିବ । ଯହିଁରେ କେବଳ ‘ସନା’ (ସୁବ୍‌ହାନା କଲ୍ଲାହୁମ୍ଲା....) କୁ ଛାଡିଦେଇ ବାକି ସମସ୍ତ ମୁଦ୍ରାର ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରି ଦ୍ୱିତୀୟ ରକାତକୁ ମଧ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ । ସେଥି ସକାଶେ ଦୁଇଟିଯାକ ସଜ୍‌ଦାଃ କରିସାରି ଆଣ୍ଠୁମାଡି ବସିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ନିମ୍ନ ଲିଖିତ ଦୁଆ (ତଶହୁଦ୍) ପଢିବାକୁ ପଡିବ ।

حَمْدًا كَثِيرًا

ହମଦନ୍ କସିରନ୍

طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ

ତୟିବନ୍ ମୁବାରକନ୍ ଫିହି

سجده کی تسبیح

(ତ୍ରିନିଥର) سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

ସୁବ୍‌ହାନା ରବ୍‌ଅଲ୍ ଆ'ଲା

دو سجدهوں کی درمیانی دُعا

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ ମଗ୍‌ଫିରଲି

وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي

ଓରହମନି ଓହ୍‌ଦିନି

وَاعَافِنِي وَاجْبُرْنِي

ଓଆଫିନି ଓଞ୍‌ବୁରନି

وَارْزُقْنِي وَارْفَعْنِي

ଓରଜୁକ୍‌ନି ଓରଫାଆନି

جس طرح تو نے ابراہیمؑ
 ପେପରି ତୁମ୍ଭେ କୃପା କରିଥିଲ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଉପରେ
 اور آل ابراہیمؑ پر خاص فضل نازل فرمایا
 ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିକଟ ସଂପର୍କୀୟ ତଥା ଅନୁଗାମୀଙ୍କ ଉପରେ
 یقیناً تو بہت تعریف اور بزرگی والا ہے
 ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହିମାବାନ ଓ ଗୌରବଶାଳୀ
 اے اللہ محمدؐ پر برکت نازل کر
 ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ସମୃଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ କର ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦଙ୍କ ଉପରେ
 اور آل محمدؐ پر برکت نازل کر
 ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟ ସଂପର୍କୀୟ ତଥା ଅନୁଗାମୀଙ୍କ ଉପରେ
 جس طرح تو نے برکت نازل کی ابراہیمؑ
 ପେପରି ତୁମ୍ଭେ ସମୃଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଉପରେ
 اور آل ابراہیمؑ پر
 ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟ ସଂପର୍କୀୟ ତଥା ଅନୁଗାମୀଙ୍କ ଉପରେ
 یقیناً تو بہت تعریف اور بزرگی والا ہے
 ବାସ୍ତବରେ ତୁମ୍ଭେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହିମାବାନ ଓ ଗୌରବଶାଳୀ

كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 କମା ସଲ୍ଲିତା ଅଲା ଇବ୍ରାହିମା
 وَعَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ
 ଓଅଲା ଆଲେ ଇବ୍ରାହିମା
 إِنَّكَ حَمِيدٌ مُّجِيدٌ
 ଇନ୍ନକା ହମିଦୁମ୍ ମଜିଦ୍
 اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ
 ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ବାରିକ୍ ଅଲା ମୁହମ୍ମଦିନ୍
 وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ
 ଓଅଲା ଆଲେ ମୁହମ୍ମଦିନ୍
 كَمَا بَارَكْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 କମା ବାରିକ୍ତା ଅଲା ଇବ୍ରାହିମା
 وَعَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ
 ଓଅଲା ଆଲେ ଇବ୍ରାହିମା
 إِنَّكَ حَمِيدٌ مُّجِيدٌ
 ଇନ୍ନକା ହମିଦୁମ୍ ମଜିଦ୍

ଉପରୋକ୍ତ ‘ଦରୁଦ୍ ଶରିଫ’ ପରେ ଯେ କୌଣସି ଦୁଆ (ଆରବି ପ୍ରାର୍ଥନା) ପଢ଼ାଯାଇ ନମାଜ ସମାପ୍ତ କରାଯାଏ । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କେତୋଟି ଦୁଆ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା :

କେତେକ ଦୁଆ

اے ہمارے رب! ہم کو
 (୧) ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କର
 اس دنیا میں ہر قسم کی بھلائی
 ଇହକାଳର ଏହି ଜୀବନରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର କୁଶଳତା
 اور آخرت میں ہر قسم کی بھلائی دے
 ଏବଂ ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ସବୁ ପ୍ରକାର କଲ୍ୟାଣ
 اور ہمیں آگ کے عذاب سے بچا
 ଏବଂ ଆମକୁ ରକ୍ଷା କର ନରକାଗ୍ନିର ଶାସ୍ତିରୁ ।
 اے میرے رب مجھے نماز قائم کرنے والا بنا
 (୨) ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ମୋତେ ନମାଜକୁ ନିୟମିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକାରୀ କରିଦିଅ

کچھ دعائیں
 ۱- رَبَّنَا آتِنَا
 ରବ୍‌ବନା ଆତିନା
 فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
 ଫିଦ୍‌ଦୁନିୟା ହସନତୌ
 وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً
 ଓଫିଲ୍ ଆଖିରତି ହସନତୌ
 وَوَقِّنَا عَذَابَ النَّارِ
 ଓଫିନା ଅଜାବନ୍ ନାର ।
 ۲- رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ
 ରବ୍‌ବିଜ୍ ଅଲ୍‌ନୀ ମୁକିମସ୍‌ସଲାତି

اور میری اولاد کو نماز قائم کرنے والا بنا
 ଏବଂ ମୋର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
 اے ہمارے رب میری دعا قبول فرما
 ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କର
 اے ہمارے رب میری بخشش فرما
 (୩) ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ମୋତେ କ୍ଷମା କରିଦିଅ
 اور میرے والدین اور تمام مومنوں کی بخشش فرما
 ଏବଂ ଆମ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ତଥା ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
 جس دن حساب ہونے لگے۔
 ଯେଉଁଦିନ ହିସାବ ନିଆଯିବ

وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
 ଓ ମିନ ଜୁର୍ରିୟତୀ
 رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ-
 ରବ୍ବନା ଓତକବ୍ବଲ ଦୁଆ
 رَبَّنَا اغْفِرْ لِي
 ରବ୍ବନଗ୍ ଫିରଲି
 وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
 ଓଲିଓଲିଦୟା ଓଲିଲ୍ ମୁ'ମିନିନା
 وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
 ଯୋମା ଯକୁମୁଲ୍ ହିସାବ

ସଲାମ (ନମାଜ ସମାପ୍ତି ସୂଚକ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ତାହାଣକୁ ଓ ପରେ ବାମକୁ)

تم پر سلامتی ہو اور اللہ کی رحمت ہو۔
 ତୁମ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଶାନ୍ତି ଓ ତୁମ ପ୍ରତି କରୁଣା ହେଉ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
 ଅସ୍ସଲାମୁ ଅଲୌକୁମ୍ ରହମତୁଲ୍ଲାହି

୧) ଫର୍ଜ ନମାଜ ଶେଷ ହେବା ପର ଦୁଆ

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ତୁମ୍ଭେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନକାରୀ
 ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ନା ଅନ୍ତସ୍ ସଲାମୁ
 ଓ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ସକଳ ଶାନ୍ତିର ଉତ୍ସ
 ଓ ମିନ୍କସ୍ ସଲାମୁ
 ତୁମ୍ଭେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଙ୍ଗଳମୟ
 ତବାରକତା

فرض نماز کے بعد کی دعائیں
 اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ
 وَ مِنْ لَقِ السَّلَامُ
 تَبَارَكْتَ

ହେ ପରମ ତେଜସୀ ଓ ସମ୍ମାନୀୟ ପ୍ରଭୁ! ଯା ଜଲ୍ଜଲାଲେ ଓଲ୍ ଇକ୍ରାମ

୨) ତସବିହ୍: ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ତିନୋଟି ନାମଜପ କରିବ

ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ପବିତ୍ର: ୩୩ ଥର ସୁବ୍ହାନଲ୍ଲାହ୍
 ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର: ୩୩ ଥର ଅଲ୍ହମ୍ଦୁଲିଲ୍ଲାହ୍
 ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ: ୩୪ ଥର ଅଲ୍ଲାଃହୁ ଅକବର୍

تَسْبِيح
 سُبْحَانَ اللَّهِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ
 اللَّهُ أَكْبَرُ

୩) ଶେଷରେ ଏକେଶ୍ୱର ମହିମା ଗାନ କରି ଉପାସନା ପ୍ରକ୍ରୀୟା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ

ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ
 ସେ ନିଜ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଏକ, ତାହାଙ୍କର କେହି ସମକକ୍ଷ ନାହିଁ
 ସବୁଠାରେ ତାଙ୍କର ହିଁ ରାଜତ୍ୱ ଓ ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ଅଧିକାରୀ
 ଏବଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ

ଲାଇଲାହା ଇଲ୍ଲାଲ୍ଲାହୁ
 ଓହ୍ଦହୁ ଲାଗରିକା ଲହୁ
 କହୁଲ୍ ମଲୁକୋ ଓଲ୍ ହମ୍ଦୁ
 ଓହ୍ଦୁଓ ଅଲାକୁଲ୍ଲୋ ଶୈଇନ୍ କଦିର୍

اور تیری شاکرتے ہیں اچھائی کے ساتھ
 ۛ آفآء ءومر ءؤرؑان ءرؤء ءرؤء ءرؤء
 اور تیرا شکر کرتے ہیں اور تیرا کفر نہیں کرتے
 آفآء ءومر ءؤرؑا ءاؑا ءرؤء ۛ ءومر ءرؤء ءرؤء
 اور الگ کرتے ہیں اور چھوڑتے ہیں تیرے نافرمان کو
 ءءفان ءؤر ءرؤء ۛ ءرؤء ءرؤء
 ءءءفانء ءومر ءرؤء ءرؤء

اے میرے اللہ! ہم صرف تیری ہی عبادت کرتے ہیں
 ءء ءلہ! آفآء ءءء ءومر ءءء ءرؤء
 اور تیرے لئے نماز پڑھتے ہیں اور سجدہ کرتے ہیں
 ۛ ءومر ءرؤء ءء ءفآء ءرؤء ۛ ءومر ءرؤء ءرؤء
 اور تیری طرف دوڑتے ہیں اور ءءء ءرؤء
 ۛ آفآء ءومر ءءء ءرؤء ۛ ءومر ءءء ءرؤء
 اور تیری رحمت کے امیدوار ہیں اور تیرے عذاب سے ڈرتے ہیں
 ۛ آفآء ءومر ءرؤء ءرؤء ۛ ءومر ءرؤء ءرؤء
 بیشک تیرا عذاب کافروں کو ملنے والا ہے
 ءرؤء ءرؤء ءرؤء ءرؤء ءرؤء ءرؤء

ءؤء-ۛ-ءؤء (ءؤءءء)

اے میرے اللہ! ءءء ءرؤء ءرؤء ءرؤء ءرؤء ءرؤء
 ءء ءلہ! ءءء ءرؤء ءرؤء ءرؤء
 ءرؤء ءرؤء ءرؤء ءرؤء
 اور ءرؤء ءرؤء ءرؤء ءرؤء ءرؤء
 ءءء ءرؤء ءرؤء ءرؤء ءرؤء
 اور ءرؤء ءرؤء ءرؤء ءرؤء
 ءءء ءرؤء ءرؤء ءرؤء ءرؤء
 اور ءرؤء ءرؤء ءرؤء ءرؤء
 ءءء ءرؤء ءرؤء ءرؤء ءرؤء

وَنُنَبِّئُكَ عَلَیْكَ الْخَبْرَ
 ءؤءء ءرؤء ءرؤء
 وَنَشْكُرُكَ وَلَا نَكْفُرُكَ
 ءؤءء ءرؤء ءرؤء
 وَنُخَلِّعُ وَنَسْتَرْكُكَ مِنْ يَفْجُرُكَ
 ءؤءء ءرؤء ءرؤء

اَللّٰهُمَّ اِنَّا كُنَّا
 ءؤءء ءرؤء ءرؤء
 وَكَانَ نُسَبِّحُكَ
 ءؤءء ءرؤء ءرؤء
 وَ اِلَيْكَ نَسْعٰى وَنُخْفِدُ
 ءؤءء ءرؤء ءرؤء
 وَنَرْجُو رَحْمَتَكَ وَنَخْشٰى عَذَابَكَ
 ءؤءء ءرؤء ءرؤء
 اِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَافِرِ مُلْحِقٌ
 ءؤءء ءرؤء ءرؤء

دوسری ءءءء ءرؤء
 اَللّٰهُمَّ اهْدِنِيْ فِىْ سَبِيْلِ هٰدِيَةٍ
 ءؤءء ءرؤء ءرؤء
 وَعَافِيْ نَبِيٍّ فِىْ سَبِيْلِ عَافِيَةٍ
 ءؤءء ءرؤء ءرؤء
 وَتَوَلَّيْنِيْ فِىْ سَبِيْلِ تَوَلَّيْتِ
 ءؤءء ءرؤء ءرؤء
 وَبَارِكْ لِيْ فِىْ مَا اَعْطَيْتَ
 ءؤءء ءرؤء ءرؤء
 وَقِيْنِيْ شَرَّ مَا قَضَيْتَ
 ءؤءء ءرؤء ءرؤء

پس یقیناً تو فیصلہ کرتا ہے اور تیرے خلاف فیصلہ نہیں کیا جاتا

(କାରଣ) ତୁମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥାଅ

କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଏ ନାହିଁ

یقیناً وہ شخص ذلیل نہیں ہوتا جس کو تو دوست رکھے

ବାସ୍ତବିକ ସେ ଲାଞ୍ଚିତ ହୁଏ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ଯାହାର ବଂଧୁ

اور بے شک وہ معزز نہیں ہو سکتا جس کو تو دشمن رکھے

ବାସ୍ତବରେ ସେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରିପାରେ ନାହିଁ,

ଯିଏ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଶତ୍ରୁତା କରେ

تو بہت ہی برکتوں والا ہے اے ہمارے رب اور تو بہت بلند ہے

ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଆଶିଷମୟ ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା!

ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସମ୍ମାନର ଅଧିକାରୀ

اور اللہ تعالیٰ برکتیں نازل فرمائے اس نبی پر

ଏବଂ ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କର ଆମ ପ୍ରିୟତମ ନବୀ ମୁହମ୍ମଦ^{ସା}ଙ୍କ ଉପରେ

ସଜ୍ଜା ସହୁ (ତୁଚ୍ଚି ସଂଶୋଧନକାରୀ ସଜ୍ଜାଃ)

فَأِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ

ଫଇନ୍ନକା ତକ୍ଜୀ ଓଲ୍ଲାୟୁକ୍କା ଅଲୈକା

فَأِنَّهُ لَا يَنْزِلُ مِنْ وَالِيَّتِ

ଫଇନ୍ନହୁ ଲାୟୁଜିଲ୍ଲାଫାଉଁ ଓଲୈତା

وَإِنَّهُ لَا يَعِزُّ مِنْ عَادِيَّتِ

ଓଇନ୍ନହୁ ଲାୟଇଜ୍ଜୁଫାନ୍ ଆଦୈତା

تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتِ

ତବାରକ୍ତା ରବ୍ବନା ଓତା'ଆଲୈତା

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ ۝

ଓ ସଲ୍ଲାଲ୍ଲାହୁ ଅଲନ୍ନବୀୟି ।

سجدة سهو

ଯଦି ନମାଜ ପଢୁଥିବା ସମୟରେ ଏପରି ଭୁଲ ହୋଇଯାଏ ଯଦ୍ୱାରା ନମାଜରେ ଗୁରୁତର ଦୋଷ ଦେଖାଯିବ, ଯେପରି କି ନମାଜ ପରିଚ୍ଛେଦନା କରୁଥିବା ଇମାମ (ଆଗରେ ପଢାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି)ଙ୍କ ନିଜ ଭୁଲ ଯୋଗୁଁ ନିମ୍ନମତେ ବିଭ୍ରାଟ ସୃଷ୍ଟି ହେବ :

- ୧) ଯଦି ଫର୍ଜ (ବାଧତାମୂଳକ) ନମାଜର ସଠିକ୍ କ୍ରମ ବଦଳିଯିବ ।
- ୨) ଯଦି କୌଣସି ରୁକ୍ନ, ସଜ୍ଜା କିମ୍ବା କ'ଦା ଇତ୍ୟାଦି ମୁଦ୍ରାକୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବ ।
- ୩) ଯଦି ରକାତ୍ (ଗୋଟିଏ ଥର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯିବା ଏକାଂଶ)ର ସଂଖ୍ୟାରେ ସନ୍ଦେହ ରହି ଯାଇଥିବ ।
- ୪) ଯଦି ଇମାମ ଆବୃତ୍ତି କରୁଥିବା କୌଣସି କୁରଆନ ଫତ୍ତୁଲ୍ଲା କିମ୍ବା ଦୁଆ ଆଂଶିକ ବା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଭୁଲ ଭଟକା ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ଏହିସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ 'ସଜ୍ଜା ସହୁ' କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ନମାଜରେ କେବେ କେମିତି ହୋଇ ଯାଉଥିବା ଭୁଲକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ସଜ୍ଜା (ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣିପାତ) ଅଧିକ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ତେବେ ଏହି ସୁଧାର ପ୍ରକାଶକୁ ନମାଜ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପରେ ସଲାମ ଫେରାଇବା ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ପରେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଜ୍ଜାରେ ଅତି କମରେ ୩ଥର 'ସୁବହାନା ରବ୍ବିଅଲ୍ଲା ଆଲା' ପଢ଼ିବ । ଏହାପରେ ସଲାମ ଫେରାଇବ ।

ଏହା ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଯଦି ଇମାମ୍ ନମାଜରେ ଭୁଲିଯାନ୍ତି , ତେବେ କୌଣସି ମୁକତଦି (ପଛରେ ଅନୁସରଣକାରୀ) ତାଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ଫେରାଇବା ପାଇଁ 'ସୁବହାନଲ୍ଲା' କହିବ । ମହିଳା ହୋଇଥିଲେ କେବଳ ତାଲି ବଜାଇବ । ଏହା ଚେତାଇବା ଦ୍ୱାରା ଯଦି ଇମାମଙ୍କର ମନେ ପଡ଼ିଯିବ ଓ ସେ ପୂର୍ବ ସ୍ଥିତିକୁ ଫେରି ଆସିବେ ତା' ହେଲେ ଭଲ କଥା । ନଚେତ ମୁକତଦି ଇମାମ ଯାହା କରୁଥିବେ , ତାହା ପାଳନ କରି ଚାଲିବେ ଓ ନମାଜ ଶେଷ ହେବା ପରେ ସେହି ଭୁଲ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଜଣାଇ ଦେବେ ।

ସଜ୍ଦା-ଏ-ତିଲାଓତ୍

ଏହା ନମାଜ ସଂବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟ ନୁହେଁ । ପବିତ୍ର କୁରଆନର ତିଲାଓତ୍ (ଆବୃତ୍ତି) କରିବା କିମ୍ବା ଶୁଣୁଥିବା ସମୟରେ ଯଦି ସଜ୍ଦାର କଥା ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଛାମୁରେ କୃତଜ୍ଞତା ପୂର୍ବକ ମସ୍ତକ ପ୍ରଣିପାତ କରିବା ଉଚିତ । ସେଥିପାଇଁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସଜ୍ଦା କରି ତିନି ଥର ‘ସୁବ୍‌ହାନା ରବ୍‌ବିଅଲ୍ ଆଲା’ ପଢ଼ିବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦୁଆ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ । ତେବେ ସାଧାରଣତଃ ଏହି ଦୁଆ ପଢ଼ାଯାଏ ।

‘ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ମୋର ଆତ୍ମା ଓ ମୋର ହୃଦୟ ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଛାମୁରେ ପ୍ରଣିପାତ କରୁଅଛି’

اللَّهُمَّ سَجِّدَكَ رُوحِي وَجَنَانِي
ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ସଜଦଲକା ରୁହୀ ଓ ଜନାନୀ

ଓଜୁ କରିବା ପ୍ରଣାଳୀ

طريق وضو

ଚିତ୍ର - ୧

ଚିତ୍ର - ୨

ଚିତ୍ର - ୩

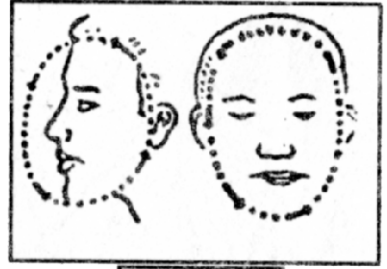
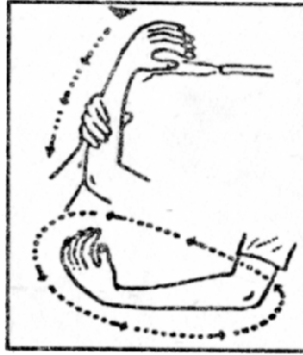
ଚିତ୍ର - ୪

ଚିତ୍ର - ୫

- ଚିତ୍ର ୧- “ବିସମିଲ୍ଲାହିର୍ ରହ୍ମା ନିର୍‌ରହିମ୍” ପଢ଼ି ଓଜୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ ।
 ୨- ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଦୁଇ ହାତକୁ କତଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗା ଥର ଧୋଇବ ।
 ୩- ଡାହାଣ ହାତରେ ପାଣି ନେଇ ଗା ଥର କୁଳି କରିବ ।
 ୪- କୁଳି ପରେ ବାମ ହାତରେ ନାକପୁଡ଼ାକୁ ଗା ଥର ପାଣିରେ ସଫା କରିବ ।
 ୫- ଡା’ପରେ ଦୁଇ ହାତରେ ପାଣି ନେଇ ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ଗା ଥର ଧୋଇବ ।

ଚିତ୍ର - ୫

ଚିତ୍ର - ୬

ଚିତ୍ର - ୭

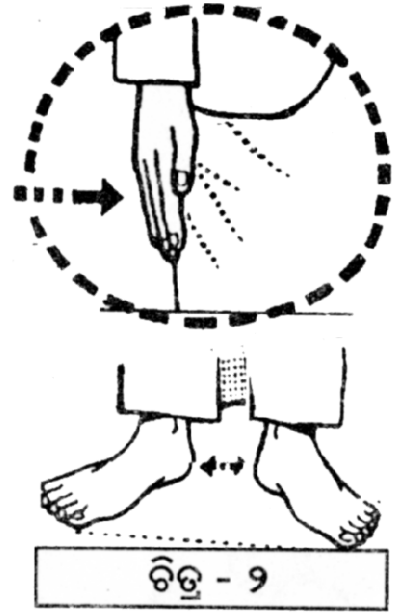
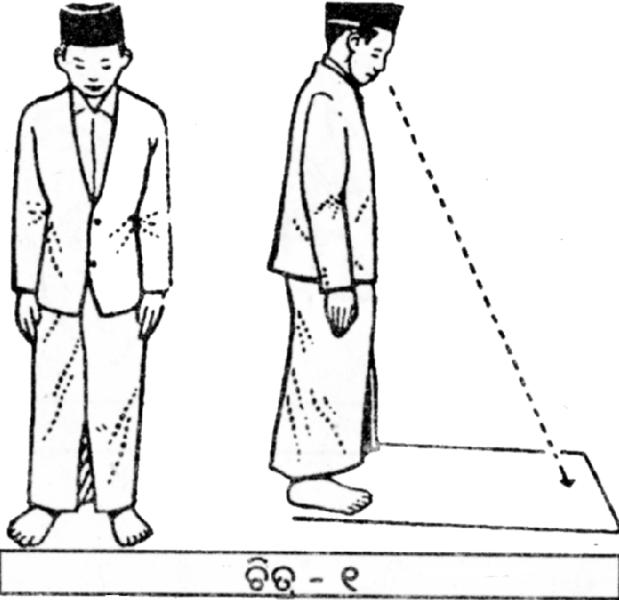

ଚିତ୍ର - ୮

- ୬- ଏହା ପରେ ପ୍ରଥମେ ଡାହାଣ ହାତ ଓ ପରେ ବାମ ହାତରୁ କହୁଣ୍ଡି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଧର ଧୋଇବ ।
- ୭- ହାତ ଦୁଇକୁ ଓବାକରି ମସ୍ତକର ଆଗ୍ରଭାଗରୁ ମୁଣ୍ଡ ବାଳ ଉପର ଦେଇ ବେକର ପଛଯାଏ ନେଇ ପୁଣି ସାମ୍ନାକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବ । ଏହା ପରେ କାନ ଭିତରେ ବିଶି ଆଙ୍ଗୁଳି ପୁରାଇ କର୍ଣ୍ଣ ଗହ୍ୱରକୁ ସଫା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ୟ ଅଙ୍ଗୁଳିଗୁଡ଼ିକୁ କର୍ଣ୍ଣଧାର ଉପରେ ତଥା ବେକରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଓବା ହାତକୁ ଥରେ ବୁଲାଇ ଆଣିବ । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ 'ମସାହ' କୁହାଯାଏ ।
- ୮- ମସାହ କରି ସାରିବା ପରେ ପ୍ରଥମେ ଡାହାଣ ପାଦ ଓ ପରେ ବାମ ପାଦକୁ ବଳାଗଣ୍ଡି ସମେତ ତିନି ତିନି ଥର ଧୋଇବ । ଯଦି ପାଦରେ ମୋଜା ଆଦି ଥିବ ଓ ଓଜୁ କଲାପରେ ପିନ୍ଧାଯାଇଥିବ, ତେବେ ତା'ଉପରେ 'ମସାହ' କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପଦ୍ଧତି

تماز ادا کرنے کا طریقہ

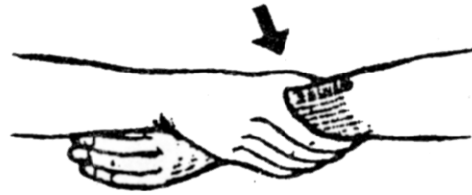
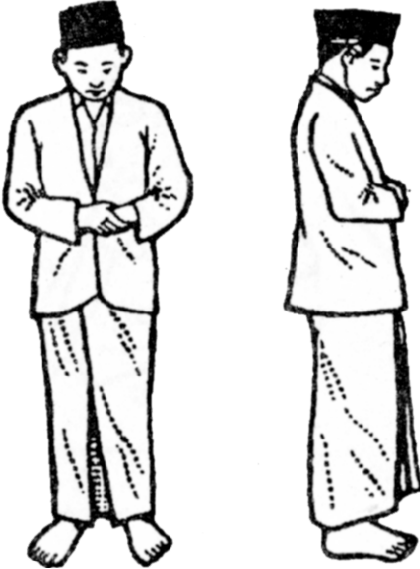
ଚିତ୍ର - ୧ କିରଲା ବା କାବା (ଉପାସନା ଗୃହ) ଆଡକୁ ମୁହଁ କରି ଛିଡା ହେବ (ଭାରତ ପାଇଁ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗ) । ଆଖି ଖୋଲା ରଖିବ ଓ ସାମ୍ନାରେ ମସଜିଦ୍ ଲଗାଇବା ସ୍ଥାନକୁ ଦୃଷ୍ଟି ନିବନ୍ଧ କରିବ ।

ଚିତ୍ର - ୨ ଦୁଇପାଦ ମଧ୍ୟରେ ଅଳ୍ପ ବ୍ୟବଧାନ ଥିବ, କିନ୍ତୁ ହାତ ଦୁଇ ଦେହରେ ସିଧା ହୋଇ ଲାଗି ରହିବ । ଏହି ସମୟରେ କେଉଁ ନମାଜ୍ ପାଠ କରିବାକୁ ଯାଉଛି, ସେ ବିଷୟରେ ସ୍ମରଣ ଥିବ ଏବଂ ତାହା କିପରି ନମାଜ୍ : ଫର୍ଜ୍ (ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ),

ସୁନ୍ନତ (ମୁହମ୍ମଦ^ଋଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣୀତ ଅତିରିକ୍ତ ନମାଜ) କିମ୍ବା ନଫିଲ୍ (ଇଚ୍ଛାଧୀନ) ତାହା ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସେଥିପାଇଁ ନିଜ ଅନ୍ତରରେ ‘ନିୟତ୍’ ବା ସଂକଳ୍ପ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବଂ ‘ଇନ୍ନି ଓୟୁୟହତୋ’ ପଢ଼ିବ । ଚିତ୍ର ୩- ତା’ପରେ ‘ଅଲ୍ଲା ହୋ ଆକବର’ କହି ହାତକୁ କାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠାଇବ । ପୁଣି ତଳ ଆଡ଼କୁ ଛାଡ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖସାଇ ଆଣି ହାତ ବାନ୍ଧିବ । ଏହିପରି ନମାଜ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ।

ହାତ ବାନ୍ଧିବାର ନିୟମ

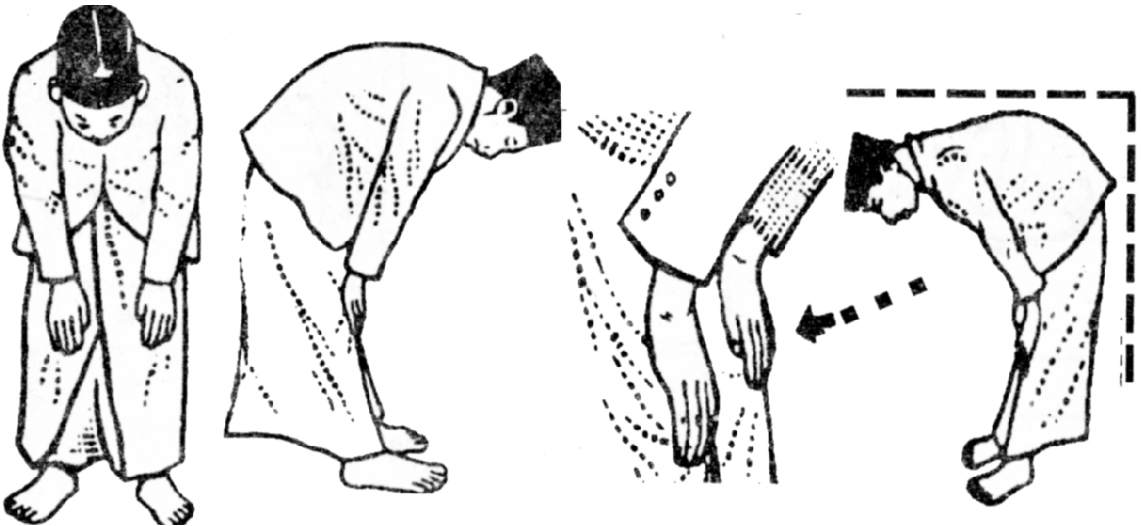
بانتھ باندھنے کا طریق

ଚିତ୍ରରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଭଳି ପ୍ରଥମେ ବାମ ହାତକୁ ଛାଡ଼ି ଉପରେ ବା ଛାଡ଼ି ତଳକୁ ଲଗାଇ ରଖିବ । ଏବଂ ତାହା ହାତକୁ ତା’ଉପରେ ରଖିବ । ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ‘କୟାମ’ କହନ୍ତି । ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ସନା (ସୁବହାନକା...), ତଉଜ (ଅଉଜୁବିଲ୍ଲା...), ତସମିୟା (ବସମିଲ୍ଲା...), ସୁରଃ ଫାତିହା (ଅଲ୍ଲ ହମ୍ମଦୁ ଲିଲ୍ଲାହେ...) ଏବଂ ପବିତ୍ର କୁରଆନର କୌଣସି ସୁରଃ ବା ଅଂଶ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ ।

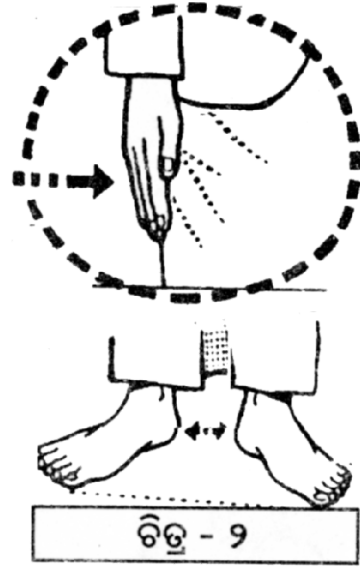
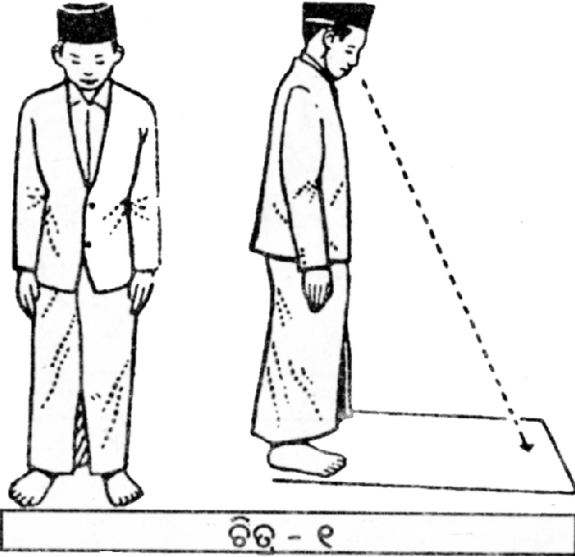
ରୁକୁରେ ନଇଁବା ପ୍ରଣାଳୀ

رکوع میں جھکنے کا طریقہ

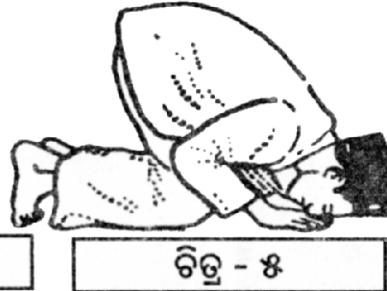
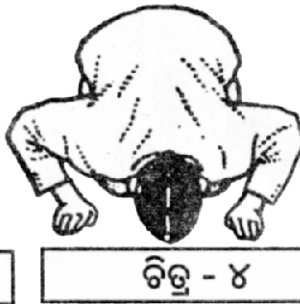
ଚିତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ଉପରୋକ୍ତ ନଇଁବା ପ୍ରଣାୟାରେ (୧) ହାତ ଦୁଇଟି ଆଖି ଉପରେ ସିଧା ହୋଇ ରହିବ । (୨) ଗୋଡ଼ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟ ସିଧା ହୋଇ ରହିବ । ଆଖି ଯେପରି ବଙ୍କା ହୋଇ ନରହେ । (୪) ପିଠି ଓ ମୁଣ୍ଡ ଏକ ସରଳ ରେଖାରେ ଥାଇ ଭୂମି ସହିତ ସମାନ୍ତର ରହିବ ଓ ଆଖି ଖୋଲା ରଖି ଭୂମିକୁ ଚାହିଁବ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ସ୍ଥିତି

ନମାଜ ଆରମ୍ଭ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ନିୟତ୍ ବାନ୍ଧିବାର ପୂର୍ବାବସ୍ଥା ଭଳି ରୁକୁର ମୁହାରୁ ଉଠି ଉପର ଚିତ୍ରଭଳି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ‘ସମିଅଲ୍ଲାହୁ ଲେମନ...’ ଓ ‘ରବ୍‌ବନା ଝୁଲକଲ ...’ ଏବଂ ‘ହମ୍‌ଦନ୍ କସିରନ୍ ...’ ଆଦି ଦୁଆ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ ।

ସଜଦା କରିବା ବିଧି

ଚିତ୍ର (୧) ସଜଦା (ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ)କୁ ଯିବା ସମୟରେ ପ୍ରଥମେ ନିଜର ଆଣ୍ଠୁ ଦୁଇଟିକୁ ଭୂମିରେ ଓ ଦୁଇପାଦର ଆଙ୍ଗୁଠିମାନ ମଧ୍ୟ ଲଗାଇ ରଖିବାକୁ ହେବ । (୨) ପାଦ ଦୁଇଟିର ପଞ୍ଜାକୁ କିବଲା ଆଡ଼କୁ କରି ତଳେ ଲଗାଇବ । (୩) ନିଜର ମଥା ଓ ନାକ ମଧ୍ୟ ଭୂମି ଉପରେ ଲାଗି ରହିବ । (୪) ମୁଣ୍ଡ ଦୁଇ ହାତ ମଝିରେ ଓ କଣ୍ଠି ଭୂମି ଠାରୁ ଉପରକୁ ରହିବ । (୫) ଦୁଇ ହାତ ପାପୁଲି ଓ ଆଙ୍ଗୁଠିଗୁଡ଼ିକ କିବଲା ଆଡ଼କୁ ଲମ୍ବାଇ ଭୂମି ଉପରେ ରଖିବ ।

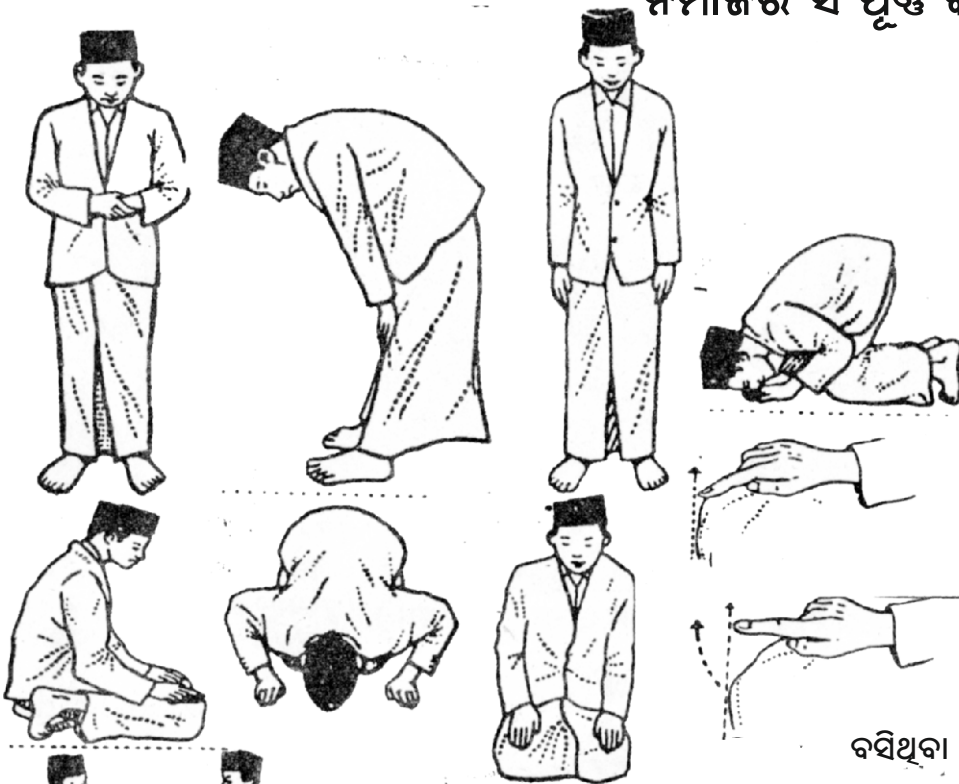
ଦୁଇ ସଜଦା ମଝିରେ ବସିବାର ବିଧି

دو سجود کے درمیان بیٹھنے کا طریقہ

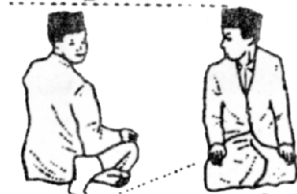

ଉପର ଚିତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ବସିବା ସମୟରେ ଦୁଇ ସଜଦା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କାଳୀନ ଦୁଆ ‘ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ ମଗଫିରଲି.....’ ପଢ଼ିବ ଏବଂ ପୁଣି ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ସଜଦାକୁ ଯିବ ।

ନମାଜର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି

ବସିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ

ସଲାମ ଫେରାଇବା ବିଧି

କୌଣସି ନମାଜର ଦ୍ଵିତୀୟ ରକାତରେ ଦୁଇଟି ଯାକ ସଜଦା କଲା ପରେ ବସିଥିବା ମୁହାଁରେ ‘ତଶହୁଦ୍’ (ଅଉହିୟାତୋ...) ପାଠ କରୁ କରୁ ଯେତେବେଳେ ‘ଅଶହୁଦ୍ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା....’ ଠାରେ ପହଞ୍ଚିବ, ସେତେବେଳେ ନିଜ ଡାହାଣ ହାତର ବିଶି ଅଙ୍ଗୁଳିକୁ ଉପର ଚିତ୍ର ମତେ ଉଠାଇବ । ଏହା ପରେ ଦୁଇ ରକାତ ବିଶିଷ୍ଟ ନମାଜ କିମ୍ବା ଶେଷ ରକାତ ହୋଇଥିଲେ ‘ଦରୁଦ୍ ଶରିଫ’ ତଥା ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଦୁଆ ପଢ଼ିସାରି ସଲାମ ଫେରାଇବ ।

ଗୋଟିଏ ରକାତର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥିତି କ୍ରମାନୁସାରେ

ନମାଜ ଜୁମା

ଶୁକ୍ରବାର ଦିନଟି ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଏହାକୁ ଏକ ଉତ୍ସବର ଦିନ କୁହାଯାଏ । ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ‘ସୁରା ଅଲ୍ ଜୁମା’ ନାମକ ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଛି । ଯହିଁରେ ଏହି ଦିନଟିକୁ ଅବସର ଦିନ ରୂପେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଛି । କାରଣ ଏହି ଦିନ ଜୁମା ନମାଜ ସାମ୍ବାହିକ ନମାଜ ରୂପେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁସଲମାନ ପକ୍ଷେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରାଯାଇଛି । ଯାହାକୁ ସାମ୍ବାହିକ ଭାବରେ ପାଠ କରିବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ମସଜିଦ୍ ବା ‘ଜାମେ ମସଜିଦ୍’ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ ହେବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏହାର ସମୟ ଜୁହର ଅର୍ଥାତ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପରେ ପଢାଯାଉଥିବା ନମାଜର ସମୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ଏହାର ଫର୍ଜ ନମାଜ ଦୁଇ ରକାତ ବିଶିଷ୍ଟ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଇମାମ୍ ହିତୋପଦେଶ ମୂଳକ ଅଭିଭାଷଣ ଦେଇଥାନ୍ତି ଯାହାକୁ ‘ଖୁତବା’ କୁହାଯାଏ । ଏହାର ଦୁଇଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ରହିଛି । ପ୍ରଥମଟି ‘ଖୁତବା ଜୁମା’ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ‘ଖୁତବା ସାନିୟା’ ବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଭିଭାଷଣ । ତେବେ ଖୁତବାକୁ ମନୋଯୋଗ ସହକାରେ ଶୁଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏହାର ଦୁଇଟି ଅଜାନ ରହିଛି । କୌଣସି ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି, ଶାରୀରିକ ଭାବେ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ତଥା ଭ୍ରମଣକାରୀଙ୍କୁ ଛାଡିଦେଲେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜୁମାର ଅଜାନ ଶୁଣିବା ପରେ ନିଜର ସମସ୍ତ ସାଂସାରିକ କର୍ମକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ମୁଖ୍ୟ ମସଜିଦକୁ ଆସି ଉପାସନାରେ ସାମିଲ ହେବ । କିନ୍ତୁ ମହିଳାମାନେ ଜୁମା ପାଇଁ ମସଜିଦକୁ ଆସିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ । ବେଳେ ବେଳେ ପଛରେ ଆସୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଆଗ ଧାଡି (ସଫ)ରେ ବସିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା କରିବା ଶୋଭନୀୟ ନୁହେଁ । ତେବେ ପଛରେ ଆସୁଥିବା ଲୋକ ଯେଉଁଠାରେ ଜାଗା ପାଇବ, ସେହିଠାରେ ବସିଯିବ । ପ୍ରଥମ ଅଜାନ ପରେ ସେ ଦୁଇ ବା ଝରି ରକାତ ସୁନ୍ନତ ପଢିବ ଓ ଇମାମଙ୍କ ଠାରୁ ଜୁମା ଖୁତବା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବ । ଇମାମଙ୍କ ଆଗମନ ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଜାନ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଯେହେତୁ ଜୁମା ନମାଜର ଅନ୍ୟତମ ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଉଛି ଏହାର ଖୁତବା, ତେଣୁ ଖୁତବା ଦିଆ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ଏହାର ପୁଣ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ସୁତରାଂ ଇମାମ ପ୍ରଥମେ ତଶହୁଦ୍ ଓ ସୁରା ଫାତିହା ଆବୃତ୍ତି କରି ସାରି ସାମୟିକ ପରିସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ କେତେକ ଜରୁରୀ ଉପଦେଶ ଦେବେ । ଏହା ପରେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ନୀରବରେ ବସିଯିବେ । ପୁଣି ଛିଡା ହୋଇ ‘ଖୁତବା ସାନିୟା’ ଅର୍ଥାତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଖୁତବା ଦେବେ, ଯାହାକୁ ଆରବୀ ପାଠ ସହିତ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଉଛି ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଖୁତବା

ہر حمد کے لائق اللہ ہے ہم اسکی تعریف کرتے ہیں،

ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ଯୋଗ୍ୟ ଓ ଆମେ ତାଙ୍କରି ଗୁଣଗାନ କରୁଛୁ

اسی سے مدد چاہتے ہیں اور اسی کی مغفرت کے طالب ہیں

ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ସହାୟତା ଲୋଡ଼ୁଛୁ ଓ ତାଙ୍କରି ଠାରେ କ୍ଷମାଯାଚନା କରୁଛୁ

اور اسی پر ایمان لاتے ہیں اور اسی پر توکل کرتے ہیں

ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ ଓ ଭରସା ରଖିଛୁ

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ

ଅଲ୍ହମ୍ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହମ୍ଦୁହୁ

وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ

ଓନସ୍ତୟିନୁହୁ ଓନସ୍ତଗ୍ଫିରୁହୁ

وَتَوْكُلُّ بِهِ وَتَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ

ଓନୁମୋନୁବିହା ଓନତଓକ୍‌କଲୁ ଅଲୋହି

اور ہم اپنے نفس کے شرور سے اللہ کی پناہ چاہتے ہیں
 ✓ وَاَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ

و نیک فتنوں سے بچنا چاہئے

اور اعمال کے بد نتائج سے

تو نیک کاموں کی فتنوں سے بچنا چاہئے

جسے اللہ ہدایت دے اسے کوئی گمراہ نہیں کر سکتا

اللہ کا حکم ماننا اور اس سے بچنا چاہئے،

تو اللہ سے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

اور جس کو وہ گمراہ قرار دے اسے کوئی ہدایت نہیں دے سکتا

و اللہ کا حکم ماننا اور اس سے بچنا چاہئے،

تو اللہ سے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

اور ہم گواہی دیتے ہیں کہ اللہ کے سوا کوئی معبود نہیں

✓ وَاَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ

اللہ کا حکم ماننا اور اس سے بچنا چاہئے

اور ہم گواہی دیتے ہیں کہ محمدؐ اس کے بندے اور اس کے رسول ہیں

✓ وَاَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ

اللہ کا حکم ماننا اور اس سے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

اللہ کے بندو! تم پر اللہ رحم کرے

اللہ کا حکم ماننا اور اس سے بچنا چاہئے! اللہ کا حکم ماننا اور اس سے بچنا چاہئے

یقیناً اللہ عدل و انصاف کا حکم دیتا ہے،

اللہ کا حکم ماننا اور اس سے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

و اللہ کا حکم ماننا اور اس سے بچنا چاہئے

اور قرابتی تعلق داروں سے اچھے سلوک کا حکم دیتا ہے،

تو اللہ کا حکم ماننا اور اس سے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

اور بے حیائی، بری باتوں اور باغیانہ خیالوں سے روکتا ہے

و اللہ کا حکم ماننا اور اس سے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

و اللہ کا حکم ماننا اور اس سے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

و اللہ کا حکم ماننا اور اس سے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

و اللہ کا حکم ماننا اور اس سے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

اللہ کو یاد کرو وہ تمہیں یاد کریگا

اللہ کا حکم ماننا اور اس سے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
 اور ہم اللہ سے اپنے نفس کے شرور سے پناہ مانگتے ہیں

وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا
 اور ہم اپنے اعمال کے بد نتائج سے پناہ مانگتے ہیں

وَمِنْ يَبْدِيهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ
 اور جس کو اللہ ہدایت دے اسے کوئی گمراہ نہیں کر سکتا

وَمَنْ يُضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ
 اور جس کو اللہ گمراہ قرار دے اسے کوئی ہدایت نہیں دے سکتا

وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 اور ہم گواہی دیتے ہیں کہ اللہ کے سوا کوئی معبود نہیں

وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
 اور ہم گواہی دیتے ہیں کہ محمدؐ اس کے بندے اور اس کے رسول ہیں

وَأَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ
 اور جس کو اللہ سے پناہ مانگے اسے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

وَأَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ
 اور جس کو اللہ سے پناہ مانگے اسے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

وَأَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ
 اور جس کو اللہ سے پناہ مانگے اسے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

وَأَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ
 اور جس کو اللہ سے پناہ مانگے اسے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

وَأَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ
 اور جس کو اللہ سے پناہ مانگے اسے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

وَأَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ
 اور جس کو اللہ سے پناہ مانگے اسے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

وَأَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ
 اور جس کو اللہ سے پناہ مانگے اسے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

وَأَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ
 اور جس کو اللہ سے پناہ مانگے اسے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

وَأَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ
 اور جس کو اللہ سے پناہ مانگے اسے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

وَأَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ
 اور جس کو اللہ سے پناہ مانگے اسے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

وَأَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ
 اور جس کو اللہ سے پناہ مانگے اسے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

وَأَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ
 اور جس کو اللہ سے پناہ مانگے اسے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

وَأَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ
 اور جس کو اللہ سے پناہ مانگے اسے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

وَأَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ
 اور جس کو اللہ سے پناہ مانگے اسے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

وَأَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ
 اور جس کو اللہ سے پناہ مانگے اسے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

وَأَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ
 اور جس کو اللہ سے پناہ مانگے اسے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

وَأَمَّا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَاجْتَنِبْ
 اور جس کو اللہ سے پناہ مانگے اسے بچنا چاہئے اور اس سے بچنا چاہئے

اسے بلاؤ وہ تمہیں جواب دیگا
 ଓ ତାହାକୁ ଡାକ, ସେ ତୁମକୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ
 اور اللہ کا ذکر کرنا سب سے بڑی (نعمت) ہے
 ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସ୍ମରଣ କରିବା ଏକ ମହତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ

وَادْعُوهُ يُسْتَجِبْ لَكُمْ
 ଓଦଃଉହୁ ଯସ୍ତଜିବ୍ ଲକୁମ୍
 وَلَذِكْرِ اللَّهِ أَكْبَرُ
 ଓଲ ଜିକ୍‌ରୁଲ୍ଲାହି ଅକବର

ବି.ଦ୍ର : -ଜୁମାର ଏହି ଖୁତ୍‌ବା ଶେଷ ହେବା ପରେ ଦୁଇ ରକାତ ଫର୍ଜ୍ (ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ) ନମାଜ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ପାଠ କରାଯାଏ । ସୁରଃ ଫାତିହା ପରେ ପ୍ରଥମ ରକାତରେ ‘ସୁରଃ ଆ’ଲା’ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ରକାତରେ ‘ସୁରଃ ଗାଶିୟା’ ଅଥବା ‘ସୁରଃ ଜୁମା’ ଓ ‘ସୁରଃ ମୁନାଫିକୁନ୍’ ପାଠ କରିବାର ବିଧି ରହିଛି ।

- ୧) ଜୁମା ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଯଦି କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଗଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଥିବେ, ତା ହେଲେ ତାହା ପଢ଼ିବା ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
- ୨) କୌଣସି ଲୋକ ପଛରେ ଆସି ଫର୍ଜ୍ ନମାଜରେ ସାମିଲ ହେଲେ ସେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନମାଜ ପଢ଼ିଥିବାର ବିବେଚିତ ହେବ । ଯଦି ବିଳମ୍ବ ହେବା ଯୋଗୁଁ ଜୁମା ନମାଜ ତାଙ୍କୁ ମିଳିଲା ନାହିଁ, ସେପରି ସ୍ଥଳେ ତାକୁ ‘ଜୁହର ନମାଜ’ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ ।
- ୩) ସାମୁହିକ ଭାବରେ ଜୁମାର ଫର୍ଜ୍ ନମାଜ ପଢ଼ି ସାରିବା ପରେ ପୁଣି ଦୁଇ ରକାତ ସୁନ୍ନତ ନମାଜ ପଢ଼ାଯାଏ ।

ଇଦ୍ ନମାଜ:

نماز عیدین

ବର୍ଷଯାକରେ ଦୁଇଟି ଇଦ୍ ମହା ସମାରୋହ ଓ ହର୍ଷୋଲ୍ଲାସରେ ପାଳନ କରାଯାଏ । ଏହା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ଭାବନାର ପର୍ବ ।

(୧) **ଇଦୁଲ ଫିତର:** ରମଜାନ ପବିତ୍ର ମାସର ଉପବାସ (ରୋଜା) ଶେଷ ହେବା ପରେ ସଞ୍ଜ୍ ମାସର ୨ ତାରିଖ ଦିନ ପୂର୍ବ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଦ୍ୱିତୀୟା ଚନ୍ଦ୍ର ଦର୍ଶନ କରିସାରି ଏହା ପାଳନ କରାଯାଏ । ଏହାକୁ ‘ଇଦୁଲ ଫିତର’ କୁହନ୍ତି ।

(୨) **ଇଦୁଲ ଅଜହା:** ଏହି ଇଦ୍ ଜୁଲ୍ ହଜ୍ ମାସର ୧୦ ତାରିଖ ଦିନ ପାଳିତ ହୁଏ । ଇଦ୍ ନମାଜ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଯାହାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଥିବ, ସେ କୁର୍ବାନୀ (ପଶୁ ବଳି) କରିବା ଉଚିତ । ତେଣୁ ଏହାକୁ କୁର୍ବାନୀ ଇଦ୍, ବକ୍ରିଦ୍ ବା ଇଦୁଲ ଅଜହାୟା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁସଲମାନ ପୁରୁଷ, ମହିଳା ଓ ଅନ୍ୟ ସବୁ ବର୍ଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଇଦ୍ ନମାଜ ‘ସୁନ୍ନତ୍’ କରାଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ପଢ଼ିବା ଶ୍ରେୟଃକର, କିନ୍ତୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ । ଇଦ୍ ଦିନ ସ୍ନାନ କରିବା, ନୂଆ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବା ଓ ସୁଗନ୍ଧ (ଅତର) ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍^ସ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ । ଇଦୁଲ ଫିତର ନମାଜ ପୂର୍ବରୁ ଓ ଇଦୁଲ ଅଜହା ନମାଜ ପରେ ଭୋଜନ କରିବା ଉଚିତ ।

ଏହା ଦୁଇ ରକାତ ବିଶିଷ୍ଟ । ଉଭୟ ଇଦ୍‌ରେ ଅଜାନ ଓ ଇକାମତକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଉଛି । ନମାଜ ପରେ ପରେ ଇମାମ ଇଦ୍‌ର ଖୁତ୍‌ବା (ଅଭିଭାଷଣ) ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । କୌଣସି ଖୋଲା ଜାଗାରେ ‘ଇଦ୍‌ଗାହ୍’ ମଧ୍ୟରେ ଇଦ୍ ନମାଜ ପାଠ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଉଭୟ ଇଦ୍ ନମାଜରେ ପ୍ରଥମ ରକାତରେ ସନା (ସୁବହାନକା ଅଲ୍ଲୁହୁମା...)କୁ

ପଢ଼ିବା ପରେ ଇମାମ ସାତ ଥର ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ରକାତରେ ପାଞ୍ଚଥର ଦୁଇ ହାତକୁ କାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠାଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ‘ଅଲ୍ଲାହୁ ଅକବର’ କହିବେ । ଜୁମା ନମାଜ ପରି ଇଦର ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ଖୁତ୍ବା ହୋଇଥାଏ, କେବଳ ଫରକ ଏତିକି ଯେ ଜୁମାର ଖୁତ୍ବା ନମାଜ ପୂର୍ବରୁ ଓ ଇଦର ଖୁତ୍ବା ନମାଜ ଶେଷ ହେବା ପରେ ସମସ୍ତେ ହାତ ଉଠାଇ ସାମୁହିକ ପ୍ରାର୍ଥନା (ଇଜ୍ତିମାଇ ଦୁଆ) କରିଥାନ୍ତି ।

ଇଦୁଲ୍ ଅଜହା ବା ଇଦ୍-ଉଜ୍-ଜୁହା ପାଳିତ ହେବା ପୂର୍ବଠାରୁ ଅର୍ଥାତ ଜିଲହଜ୍ ମାସର ନବମ ଦିବସର ଫଜର ନମାଜ ଠାରୁ ସେହି ମାସର ଦ୍ଵାଦଶ ଦିବସ ଅସର ନମାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନମାଜ ଶେଷରେ ଏହି ଦୁଆ ଉଚ୍ଚାରଣ କରାଯାଏ । ଏହାକୁ ‘ତକବିରାତେ ତଶରିକ’ କହନ୍ତି । ତାହା ହେଉଛି ଏହିପରି

ଅଲ୍ଲାହୁ ଅକବର ଅଲ୍ଲାହୁ ଅକବର - ଲାଇଲାହା ଇଲ୍ଲାଲ୍ଲାହ : ଅଲ୍ଲାହ୍ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ - ଅଲ୍ଲାହ୍ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ।

ଓଲ୍ଲାହୁ ଅକବର ଅଲ୍ଲାହୁ ଅକବର ଓଲ୍ଲାଲ୍ଲାହିଲ୍ ହମଦ୍ : ଅଲ୍ଲା ହ୍ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ମୁଁ ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କର ପ୍ରଶଂସାଗାନ କରୁଛି ।

ନମାଜ ଜନାଜାଃ (ଅନ୍ତ୍ୟେଷ୍ଟି ଉପାସନା) نماز جنازه

ଯଦି କୌଣସି ମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟ ଆସିଯାଏ, ତା’ହେଲେ ତା’ନିକଟରେ ବସି ‘ସୁରଃ ଯାସିନ୍’ ପଢ଼ିବ । ପୁଣି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ‘କଲମା ତୟବା’ (ଲା’ଇଲାହା.....) ତଥା ‘କଲମା ଶାହାଦତ୍’ (ଅଶହଦୁ ଅଲ୍ଲାଲ୍ଲାହା) ପଢ଼ାଯିବା ଉଚିତ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଗଲେ ସେହି ଖବର ଶୁଣିବା କ୍ଷଣି ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନା) ପଢ଼ାଯାଏ ।

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

ଆମେ ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଏବଂ ତାଙ୍କରି ନିକଟକୁ ବାହୁଡ଼ିବାକୁ ହେବ । **ଇନ୍ନାଲିଲ୍ଲାହି ଓଇନ୍ନା ଇଲୈହି ରା’ଜେଉନ୍**
غسل وكفن

ସ୍ନାନ ଓ କଫନ :

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ମୃତ୍ୟୁ ହେବା ପରେ ତାକୁ କବର ଖୋଳି ‘ଦଫନ’ କରିବା (ସମାଧି ଦେବା) ପୂର୍ବରୁ ତାହାର ମଗ୍ନିଫିରତ୍ (ଆତ୍ମାର ସଦ୍ଗତି) ପାଇଁ ‘ନମାଜ-ଏ-ଜନାଜାଃ’ (ଅନ୍ତ୍ୟେଷ୍ଟିକ୍ରିୟା ମୂଳକ ନମାଜ) ପଢ଼ାଯାଏ । କିନ୍ତୁ କବରସ୍ଥାନକୁ ନେବା ପୂର୍ବରୁ ମୃତ ଶରୀରକୁ ପ୍ରଥମେ ଜାମୁକୋଳି ଗଛର ପତ୍ର ପଡ଼ିଥିବା ଅଳ୍ପ ଉଷ୍ଣମ ପାଣିରେ ଗୋଧୋଇ ଦେବାକୁ ହେବ । ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଓଜୁ କରାଯାଉଥିବା ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଅର୍ଥାତ ମୁଖ ମଣ୍ଡଳ, ହାତ ଓ ପାଦ ଦୃଢ଼କୁ ଧୋଇବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ଶରୀରର ଡାହାଣ ଓ ବାମ ଭାଗ ଉପରେ ପାଣି ଢାଳି ଧୋଇ ଦିଆଯାଏ । ତିନି ଥର ଦେହ ସାରା ପାଣି ପକାଯାଏ ତଥା ସାବୁନ ଓ ସୁଗନ୍ଧିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆଦି ଲଗାଇ ଦିଆଯାଇପାରେ । ଗୋଧୋଇ ଦେବା ପରେ କମ ଦାମର ସାଧା ଧଳା କପଡ଼ାରେ ତିଆରି କଫନ ପିନ୍ଧାଯାଏ । ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଁ ତିନି ଖଣ୍ଡ ବିନା ସିଲାଇର କପଡ଼ା ଯଥା: କୁର୍ତ୍ତା, ଲୁଙ୍ଗି ଓ ବଡ଼ ଚାଦର ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ତିନୋଟି କପଡ଼ା ବ୍ୟତୀତ ଛାତି ଓ ମୁଣ୍ଡକୁ ମଧ୍ୟ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେବା ଉଚିତ । ଏହିପରି ପାଞ୍ଚଖଣ୍ଡ ଲୁଗାରେ ଶରୀରକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରାଯାଏ ।

ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଘରଠାରୁ କବରସ୍ଥାନ ନିକଟସ୍ଥ ‘ଜନାଜାଃ ଗାହ୍’ (ଶବ ସଜ୍ଜାର ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ସ୍ଥାନ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶବାଧାରକୁ କଫିନ ବାହକ ଖଟରେ ଥୋଇ ନେବାକୁ ହୁଏ । ସେ ସମୟରେ ଆପୋଷରେ

دُعا نماز ۸ اُذکار

اے اللہ تعالیٰ! اس کو بخش دے اور اس پر رحم فرما
 ہے اللہ! اُذکار دُعا کو دعا دے دے

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اُذکار دُعا کو دعا دے اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو عزت دے

اُذکار دُعا کو دعا دے اور اس کو عزت دے

اور اس کے داخل ہونے کی جگہ گناہ بنا۔

اُذکار دُعا کو دعا دے اور اس کے داخل ہونے کی جگہ گناہ بنا۔

اور غسل دے اس کو پانی اور برف اور اولوں سے

اُذکار دُعا کو دعا دے اور اس کو پانی اور برف اور اولوں سے

اور برف اور اولوں سے اور برف اور اولوں سے

اور صاف کر اس کو خطاؤں سے

اُذکار دُعا کو دعا دے اور اس کو خطاؤں سے

جیسا کہ سفید کپڑا میل سے صاف ہوتا ہے۔

اور اس کو اس کے گھر کے بدلہ میں اچھا گھر عطا فرما

اُذکار دُعا کو دعا دے اور اس کو اس کے گھر کے بدلہ میں اچھا گھر عطا فرما

اُذکار دُعا کو دعا دے اور اس کو اس کے گھر کے بدلہ میں اچھا گھر عطا فرما

اور اہل اچھا اس کے اہل سے۔

اُذکار دُعا کو دعا دے اور اس کو اس کے گھر کے بدلہ میں اچھا گھر عطا فرما

اور ساتھی اچھا اس کے ساتھی سے

اُذکار دُعا کو دعا دے اور اس کو اس کے گھر کے بدلہ میں اچھا گھر عطا فرما

اور اس کو بہشت میں داخل کر۔

اُذکار دُعا کو دعا دے اور اس کو بہشت میں داخل کر۔

اور اس کو قبر کے عذاب سے محفوظ رکھ۔

اُذکار دُعا کو دعا دے اور اس کو قبر کے عذاب سے محفوظ رکھ۔

اور آگ کے عذاب سے

اُذکار دُعا کو دعا دے اور اس کو قبر کے عذاب سے محفوظ رکھ۔

دوسری دُعا جنازہ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

وَنَقَّه مِنَ الْخَطَايَا

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

اور اس کو معاف فرما اور اس سے درگزر فرما

ମୃତ ଶରୀରକୁ କବର ମଧ୍ୟରେ ନେଇ ଶୁଆଇ ଦେବା ସମୟରେ ଏହି ଦୁଆ ପାଠ କରିବା ଉଚିତ ।

بِسْمِ اللَّهِ عَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -

ବିସ୍ମିଲ୍ଲାହି ଅଲା ମିଲ୍ଲତି ରସୁଲିଲ୍ଲାହି ସଲ୍ଲାଲ୍ଲାହୁ ଆଲୈହି ଓସଲ୍ଲାମା

ମୃତ ଶରୀରକୁ କବର ମଧ୍ୟରେ ରଖି ସାରି ବନ୍ଦ ହୋଇଥିବା କଫନର ଚାଦରକୁ ଖୋଲି ଦେଇ ମୃତକର ମୁହଁକୁ କିବଲା (ପଶ୍ଚିମ ଦିଗ) ଆଡକୁ ବୁଲାଇଦେବ । କବର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପରେ ମାଟି ଦେଇ ସାରି ମୃତକର ଆତ୍ମାର ସଦଗତି ପାଇଁ ଇଜତିମାଇ ଦୁଆ (ସାମୁହିକ ନୀରବ ପ୍ରାର୍ଥନା) କରାଯାଏ । ଶୋକସନ୍ତପ୍ତ ପରିବାର ପ୍ରତି ସମବେଦନା ଜଣାଇବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଧରିବାର ମନୋବଳ ବଢାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେମାନଙ୍କୁ ସାହୁନା ଦେବାର ଏହି ଅବସ୍ଥା ତିନିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଖିବା ଉଚିତ । ଅବଶ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ବିଧବା ହୋଇଯିବା ସ୍ଥିତିରେ ଚାରିମାସ ଦଶଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଶୋକ ପାଳନ କରିବେ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୩

ନଫିଲ ନମାଜ (ଅତିରିକ୍ତ ଉପାସନା)

୧. ନମାଜ-୧-ତହଜୁଦ୍ (ତହଜୁଦ୍ ନମାଜ)

ଯେଉଁ ଅତିରିକ୍ତ ଉପାସନା ନିଶାନ୍ଦ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବ୍ରାହ୍ମ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥାତ ଲଗା ନମାଜ ପରେ ନିଦ୍ରା ଯିବା ପରଠାରୁ ପ୍ରାତଃକାଳୀନ ଫଜର ନମାଜ ସମୟର ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଦ୍ରା ସୁଖ ତ୍ୟାଗ କରି ପାଠ କରାଯାଏ, ତାହାର ନାମ ‘ତହଜୁଦ୍ ନମାଜ’ । କୁହାଯାଏ ଯେ ରାତ୍ରିର ଶେଷ ପହରରେ ଭକ୍ତର ତାକ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଃ ଆକାଶରୁ ନିମ୍ନ ଭାଗକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସନ୍ତି ଓ କହନ୍ତି, ‘କ’ଣ କେହି ଭକ୍ତ ମୋତେ କିଛି ମାଗୁଛି ? ଯଦି ତାହା ହେଉଥାଏ, ମୁଁ ତାକୁ ସେସବୁ ଦେଇଦେବି ।’ ଏଥିରୁ ଜଣାପଡେ ଯେ ଏହି ନମାଜରେ ଯେଉଁ ସବୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଏ ବା ଭକ୍ତ ଗୁହାରି କଲାବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବିଷୟ ମାଗେ, ସେ ସବୁ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ମଞ୍ଜୁର ବା ଗୂହୀତ ହୋଇଥାଏ । କାରଣ ଏହି ନମାଜରେ ଅପରିମିତ କଲ୍ୟାଣ ଓ ସୁଖ ସମୃଦ୍ଧି ରହିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଆଲମ୍ପ୍ୟ ପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଛଣାରେ ନିଦ୍ରାତ ନିଦରେ ଶୋଇଥାଏ, ସେତିକି ବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପରମ ଭକ୍ତ ତଥା ପୁଣ୍ୟବାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଆରାମକୁ ବର୍ଜନ କରି ତାଙ୍କ ଠାରେ କ୍ଷମା ଓ କରୁଣା ଭିକ୍ଷା କରୁଥାନ୍ତି । ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ଜଗତର ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ରାତିସାରା ଉଜାଗର ହୋଇ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆକୁଳ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ଏହି ନମାଜକୁ ସେ ସ୍ଵୟଂ ନିୟମିତ ରୂପେ ପାଠ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ନିଜ ପରିବାରର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେଥିପାଇଁ ନିଦରୁ ଉଠାଇଥିଲେ ।

ତହଜୁଦ୍ ନମାଜ ଆଠ ରକାତ ବିଶିଷ୍ଟ । ଏହାକୁ ଦୁଇ ଦୁଇ ରକାତ ହିସାବରେ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ସମୟ କମ ଥିବ, ତେବେ କେବଳ ଦୁଇ ରକାତ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ାଯାଇ ପାରିବ । ରମଜାନ ମାସରେ ଏହା ବଦଳରେ ‘ତରଫିଃ ନମାଜ’ ଆଠ ରକାତ ପଢ଼ାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ବର୍ଷର ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ତହଜୁଦ୍ ନମାଜର ଆଲୋଚ୍ୟ ଆଠ ରକାତ ପଢ଼ି ସାରିଲା ପରେ ଡିଡର ତିନି ରକାତ ପଢ଼ି ଏହା ଶେଷ କରାଯାଏ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ନଫିଲ ନମାଜ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଶେଷ ବିବେଚିତ ହୋଇଥାଏ । କାରଣ ଏହା ରାତ୍ରିକାଳୀନ ଏକାନ୍ତ ଉପାସନା ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଏହାର ମହତ୍ତ୍ଵ ଅଧିକ ଓ ଏହି ସମୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ।

୨. ନମାଜ-୧-ଇଶରାକ

ଇଶରାକ ନମାଜ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେବା ପରେ ପୂର୍ବାକାଶରେ ଚାରି ପାଞ୍ଚ ମିଟର ଉପରକୁ ଦେଖାଯିବା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିବାକୁ ହୁଏ । ଏହି ନମାଜରେ ଅନେକ କଲ୍ୟାଣ ରହିଛି । ଏହି ନମାଜ ଦୁଇ ରକାତରୁ ନେଇ ଚାରି ରକାତ ନଫିଲ (ଅତିରିକ୍ତ) ସ୍ଵରୂପ ପାଠ କରାଯାଏ ।

୩. ନମାଜ-୧-ଚାଶ୍ତ

ଇଶରାକ ନମାଜର ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ଚାଶ୍ତ ନମାଜ ପଢ଼ାଯାଏ । ଏହା ଚାରି ରକାତରୁ ବାର ରକାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ାଯାଇ ପାରେ । ତେବେ ଏହାପରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ନଫିଲ ନମାଜ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଏହାକୁ ‘ନମାଜ ଜୁହା’

କୁହାଯାଏ । ଦିନର ଦ୍ଵିପହର ଆରମ୍ଭରେ ଅର୍ଥାତ ପ୍ରାୟ ଦିନ ନଅଟାରୁ ଦଶଟା ବେଳେ ଏହା ପାଠ କରାଯାଏ । ଏହା ଦୁଇ ରକାତରୁ ଆଠ ରକାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

୪. ନମାଜ-ଏ-ଜଞ୍ଜାଲ୍

ଯେତେବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଢଳିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ, ସେତେବେଳେ ଏହି ନମାଜ ପଢ଼ାଯାଇ ପାରିବ । ଜଞ୍ଜାଲ ନମାଜ ଦୁଇରୁ ଚାରି ରକାତ ପଢ଼ାଯାଏ ।

୫. ନମାଜ-ଏ-ଅଞ୍ଜାବିନ୍

ମଗରିବ ନମାଜ ପରଠାରୁ ଇଶା ନମାଜର ଅଜାନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥିବା ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସବୁ ନଫିଲ ନମାଜ ପଢ଼ାଯାଏ, ତାକୁ ‘ନମାଜ-ଏ-ଅଞ୍ଜାବିନ୍’ କୁହାଯାଏ ।

୬. ନମାଜ-ଏ-ଇସତସକା (ବର୍ଷା ଭିକ୍ଷା ଉପାସନା)

ଯଦି ବର୍ଷା ନ ହେବା ଯୋଗୁଁ ମରୁଭୂମି ଆଶଙ୍କା ଦେଖାଦିଏ ଓ ବର୍ଷାର ଯଥେଷ୍ଟ ଆବଶ୍ୟକତା ଥାଏ, ତେବେ ଲୋକମାନେ ଗ୍ରାମ ବା ସହର ବାହାରେ ଏକ ଖୋଲା ସ୍ଥାନରେ ଜମା ହେବେ । ଇମାମ୍ ଏକ ଚାଦର ଘୋଡ଼ି ହୋଇଥିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ରକାତ ନମାଜ ପଢ଼ାଇବେ । ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ଆରବି ମନ୍ତ୍ର ଆବୃତ୍ତି କରିବେ । ଏହା ପରେ ଖୁତବା (ଅଭିଭାଷଣ)ଦ୍ଵାରା କିଛି ଉପଦେଶ ଦେବେ ଓ ନିଜ ଆସନକୁ ଓଲଟାଇ ଦେବେ । ଏହାପରେ କିବଳା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ଇମାମ୍ ହାତ ଉଠାଇ ଅତି ବନିମୁତା ସହକାରେ ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ଠାରେ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା ପୂର୍ବକ ଦୁଆ କରାଇବେ । ଫଳରେ ଯେଉଁ ପାପ ଯୋଗୁଁ ବର୍ଷା ହେଉନାହିଁ, ଅଲ୍ଲୁଃ ସଦୟ ହୋଇ ସେ ସବୁକୁ ଦୂର କରିଦେବେ ଓ ନିଜ କରୁଣାର ଚାଦର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମେଲାଇ ଦେବେ, ଯଦ୍ଵାରା ନିର୍ମଳ ଆକାଶରେ ଖଣ୍ଡେ କଳା ବାଦଲ ଦେଖାଯିବ । ତତ୍ପରେ ଆକାଶ ମେଘାଚ୍ଛନ୍ନ ହୋଇଯିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବର୍ଷା ଚାହୁଁଚାହୁଁ ମାଡ଼ି ଆସିବ ।

୭. ନମାଜ କୋସୁଫ୍ ଓ ଖୋସୁଫ୍

نماز كسوف وخسوف

ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରାଗକୁ ‘କୋସୁଫ୍’ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣକୁ ‘ଖୋସୁଫ୍’ କୁହାଯାଏ । ଗ୍ରହଣ ଲାଗିଥିବା ସମୟରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ମସଜିଦ୍ କିମ୍ବା କୌଣସି ଖୋଲା ପଡ଼ିଆରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଦୁଇ ରକାତ ସାମୁହିକ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଉଚିତ । ଏହି ନମାଜ ପାଇଁ ଅଜାନ ଓ ଇକାମତ୍ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଆ କରାଯାଏ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରକାତରେ ଦୁଇ ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ ରୁକୁ (ଆଶୁରେ ଭରା ଦେଇ ନଇଁବାର ମୁଦ୍ରା) କରାଯାଏ । ଅର୍ଥାତ ଦୁଇ ଥର ରୁକୁ କରିସାରି ସଜ୍‌ଦାକୁ ଯିବା ଉଚିତ । ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ମନ୍ତ୍ର ପାଠ କରିବା ସହିତ ଏହି ନମାଜର ରୁକୁ ଓ ସଜ୍‌ଦା ଲମ୍ବା କରାଯିବା ଉଚିତ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରାଗ କିମ୍ବା ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନମାଜ କୋସୁଫ୍ ଓ ଖୋସୁଫ୍‌କୁ ଜାରି ରଖିବା ଉଚିତ । ନମାଜ ପରେ ଇମାମ୍ ଖୁତବା ଦେବେ, ଯହିଁରେ ତୌବା ଓ ଇସ୍ତଗ୍ଫାର (ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଓ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା) କରିବା ତଥା ନିଜ କର୍ମର ସୁଧାର ପାଇଁ ନୀତି ଉପଦେଶ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୮. ସଲାତୁତ୍ ତସବିହ୍ (ଜପ ଭିତ୍ତିକ ନମାଜ)

صلوة التسيح

ଏହି ନମାଜକୁ ସମୟ ସୁବିଧା ଦେଖି ପୁରସତ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ, ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ, ପ୍ରତି ବର୍ଷ ବା ଅନ୍ତତଃ ଜୀବନରେ ଥରେ ହେଲେ ପାଠ କରିବା ଉଚିତ । ଏହାକୁ ପଢ଼ିବା ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ସାଂସାରିକ କଲ୍ୟାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ବୋଲି ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ଞ୍ଜ} କହିଛନ୍ତି ।

اور ہر ایک نیکی کی غنیمت

۴۷۰۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے

اور سلامتی ہر ایک گناہ سے۔

۴۷۱۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے

نہ چھوڑے تو میرا کوئی گناہ بجز بخش دینے کے

تو میں مومن کو گناہی عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے

اور نہ کوئی غم بجز دور کر دینے کے

۴۷۲۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے

اور نہ کوئی حاجت جو تیری مرضی کے موافق ہے

۴۷۳۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے

تو میں بے ایمان بن گیا ہے اور اس سے

سوائے پورا کر دینے کے لے سب رحم کرنے والوں سے بڑھ کر رحم کرنے والے!

۴۷۴۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے

۲۰۔ ایمان کی باتیں : (کلیلیٰ کی باتیں)

کلیلیٰ پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے
 ۴۷۵۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے
 ۴۷۶۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے
 ۴۷۷۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے
 ۴۷۸۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے
 ۴۷۹۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے
 ۴۸۰۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے

۴۸۱۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے
 ۴۸۲۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے
 ۴۸۳۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے
 ۴۸۴۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے
 ۴۸۵۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے
 ۴۸۶۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے
 ۴۸۷۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے
 ۴۸۸۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے
 ۴۸۹۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے
 ۴۹۰۔ عاذاً پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے

عیسیٰ-۱-ایمان کی باتیں

۴۹۱۔ عیسیٰ پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے

۴۹۲۔ عیسیٰ پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے

۴۹۳۔ عیسیٰ پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے

۴۹۴۔ عیسیٰ پر توہین کا سبب بن گیا ہے اور اس سے

وَعَايَ اسْتِخَارَه

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعَلَمِكَ

تو میں تجھ سے علم کے ساتھ تجھ سے خیر طلب کرتا ہوں

اور تیری قدرت کے ذریعہ قدرت طلب کرتا ہوں

۷۶° توموں اور بھوکے واپس آئے، توموں کے پیرے تیرے ہونے سے اور تیرے پیرے ہونے سے۔

اور تجھ سے بڑا افضل مانگتا ہوں۔

۷۶° توموں اور بھوکے واپس آئے، توموں کے پیرے تیرے ہونے سے اور تیرے پیرے ہونے سے۔

توموں کے پیرے تیرے ہونے سے اور تیرے پیرے ہونے سے۔

کیونکہ تو طاقت رکھتا ہے اور میں طاقت نہیں رکھتا

کارہا توموں کے پیرے تیرے ہونے سے اور تیرے پیرے ہونے سے۔

اور تو جانتا ہے اور میں نہیں جانتا

۷۶° توموں کے پیرے تیرے ہونے سے اور تیرے پیرے ہونے سے۔

اور تو تمام غیب کی باتوں کو اچھی طرح جانتا ہے۔

۷۶° توموں کے پیرے تیرے ہونے سے اور تیرے پیرے ہونے سے۔

اے اللہ اگر تو جانتا ہے کہ

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

یہ معاملہ میرے لئے بہتر ہے

۷۶° توموں کے پیرے تیرے ہونے سے اور تیرے پیرے ہونے سے۔

میرے دین اور میری دنیوی زندگی اور میرے انجام کار میں

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

یہ معاملہ میرے لئے بہتر ہے

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

پھر میرے لئے اس میں برکت کے سامان پیدا فرما۔

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

اور اگر تو جانتا ہے کہ

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

یقیناً یہ معاملہ میرے لئے بڑا ہے

۷۶° توموں کے پیرے تیرے ہونے سے اور تیرے پیرے ہونے سے۔

میرے دین اور دنیوی زندگی کیلئے اور میرے انجام کار میں،

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

یہ معاملہ میرے لئے بہتر ہے

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

وَاسْتَغْفِرُكَ بِقُدْرَتِكَ

۷۶° توموں اور بھوکے واپس آئے، توموں کے پیرے تیرے ہونے سے اور تیرے پیرے ہونے سے۔

وَاسْتَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ

۷۶° توموں اور بھوکے واپس آئے، توموں کے پیرے تیرے ہونے سے اور تیرے پیرے ہونے سے۔

فَأِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ

۷۶° توموں اور بھوکے واپس آئے، توموں کے پیرے تیرے ہونے سے اور تیرے پیرے ہونے سے۔

وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ

۷۶° توموں اور بھوکے واپس آئے، توموں کے پیرے تیرے ہونے سے اور تیرے پیرے ہونے سے۔

وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

۷۶° توموں اور بھوکے واپس آئے، توموں کے پیرے تیرے ہونے سے اور تیرے پیرے ہونے سے۔

اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

تو اس کو میرے لئے مقدّر فرما دے۔ اور میرے لئے آسان کر دے

پس اس کو مجھ سے ہٹا دے اور مجھ کو اس سے پھیر دے
 ତେବେ ଏହାକୁ ମୋ ନିକଟରୁ ଦୂରରାଜ ନିଅ
 ଓ ତା' ନିକଟରୁ ମୋତେ ଦୂରରାଜ ଦିଅ
 اور جہاں بھی بھلائی ہو اسے میرے لئے مقدر فرما دے
 ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ବି କଲ୍ୟାଣ ନିହିତ ଅଛି,
 ତାହା ମୋ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରିଦିଅ
 پھر اس سے مجھ کو رضاء عطا کر دے۔
 ପୁଣି ସେଥିରେ ମୋତେ ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରଦାନ କର ।

فَأَصْرِفْهُ عَنِّي وَأَصْرِفْنِي عَنْهُ
 ଫସ୍ରିଫ୍‌ହୁ ଅନ୍‌ନୀ ଓସ୍ରିଫ୍‌ନୀ ଅନ୍‌ହୁ

وَأَقِدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ
 ଓକ୍‌ଦିରଲି ଯଲ୍‌ଖୈରା ହୈସୋ କାନା

ثُمَّ ارْضِنِي بِهِ
 ସୁମଫରଜିନୀ ବେହୀ
 ديگر نوافل

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନଫିଲ୍ ନମାଜ

ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ନମାଜମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଦୁଇ ରକାତ ଲେଖାଏଁ ନଫିଲ୍ ପଢ଼ାଯାଇ ପାରିବ ।

୧. ଜୁହର ନମାଜର ସୁନ୍ନତ ପରେ ।
୨. ମଗରିବ ନମାଜର ସୁନ୍ନତ ପରେ ତଥା ମଗରିବ ନମାଜ ପୂର୍ବରୁ ।
୩. ଇଶା ନମାଜର ସୁନ୍ନତ ଓ ଓଡ଼ିର ପରେ ।
୪. ମସଜିଦରେ ପ୍ରବେଶ କରି ସାରି ଏହାର ମାନ୍ୟତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ।
୫. ଓଜୁ କରି ସାରି ଏହାର ମାନ୍ୟତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ।
୬. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଜାନ (ପାଞ୍ଚବେଳା) ଏବଂ ଇକାମତର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ।

ସାମାଜିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ କୋହଳ ନମାଜ

୧) ନମାଜ କଜା (ସମାପ୍ତିକ୍ରାନ୍ତ ନମାଜ)

ଶୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ କିମ୍ବା ନିଦ ନଭାଜିଲେ କିମ୍ବା କୌଣସି କାରଣ ବଶତଃ ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ବା ଏକାଧିକ ନମାଜକୁ ସଠିକ ସମୟରେ ପଢ଼ିବାକୁ ପାଶୋରି ଦେଇଥାଏ, ତା' ହେଲେ ସେ ଜାଗ୍ରତ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଥବା ତା'ର ମନେ ପଡ଼ିଗଲେ ସେହି ନମାଜ ସବୁକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ଏପରିକି ଦିନର ପାଞ୍ଚବେଳାଯାକ ନମାଜର ସମୟ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଅବସ୍ଥାର ପ୍ରତିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ମାତ୍ରେ ସବୁତକ ନମାଜ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ପଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେହି ସମୟ ହିଁ 'କଜା ନମାଜ'ର ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ସମୟ । ସେଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତା'ର ନମାଜ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ ନାହିଁ, ବରଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବସ୍ଥାରେ ତାହାକୁ ପୂରଣ କରାଯାଇପାରେ । ଏସବୁ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ (ଫର୍ଜ) କରାଯାଇ ଥିବାରୁ କୌଣସି ନମାଜକୁ ଜାଣିଶୁଣି ଛାଡ଼ିଦେବା ଆଦୌ ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

୨) ନମାଜ କସର (ରିହାତି ମୂଳକ ନମାଜ)

‘କସର’ର ଅର୍ଥ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରିବା । ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ସମୟରେ ନମାଜକୁ ସଂକ୍ଷେପ କରି ପଢାଯାଏ । ଏଥିରେ ସୁନ୍ନତ ପଢିବା ଛାଡ କରାଯାଇଛି । ଫର୍ଜ୍ ନମାଜର ଚାରି ରକାତ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦୁଇ ରକାତ ପଢାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ‘ମଗରିକ’ ନମାଜ ଫର୍ଜ୍ ତିନି ରକାତଯାକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପଢାଯାଏ । କେବଳ ‘ଇଶା’ ନମାଜର ଓଁତର ତିନି ରକାତ ଓ ଫର୍ଜ୍ ନମାଜର ସୁନ୍ନତ ଦୁଇ ରକାତ ପଢିବାକୁ ହେବ ।

ଯଦି ମୁସାଫିର (ଭ୍ରମଣକାରୀ) ସ୍ଥାନୀୟ ଇମାମଙ୍କ ପଛରେ ନମାଜ ପଢୁଥାନ୍ତି, ତେବେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଫର୍ଜ୍ ନମାଜ ତାଙ୍କୁ ପଢିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ମୁସାଫିର ନିଜେ ଇମାମ ହୋଇ ପଢାଉଥାନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରମୁଖ୍ୟ ନିଜର କସର ନମାଜ ହିଁ ପଢାଇବେ । ବାକି ଅଧା ଅଂଶକୁ ସ୍ଥାନୀୟ ମୁକତଦି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ପଢିନେବେ ।

ନିଜ ବାସସ୍ଥାନ ଠାରୁ ୧୧ ମାଇଲ (୧୫ କି.ମି.)ରୁ ଅଧିକ ଦୂର ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ବାହାରିଲେ ‘କସର ନମାଜ’ ପଢାଯାଏ । କୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ୧୯ ଦିନରୁ ଅଧିକ ରହିଗଲେ ବା ରହିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିଥିଲେ ଏହି ରିହାତି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ନିଜର ସ୍ଥାୟୀ ରହଣୀ ସ୍ଥାନ ଛାଡିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏହି ଅବ୍ୟାହତକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ଉଚିତ । ରହିବାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠିକ୍ ନ ହୋଇଛି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କସର ନମାଜ ପଢିବାକୁ ହେବ । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତିଦିନ ଯାତ୍ରା କରୁଥାଏ, ଯେପରି ବିମାନ ଚାଳକ (ପାଇଲଟ), ଏୟାର ହେଷ୍ଟେସ, ରେଳଗାଡ଼ି ଓ ମୋଟର ଗାଡ଼ିର ଡ୍ରାଇଭର, ଚାକିରି ବା ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ନିର୍ଯ୍ୟତ ଯିବା ଆସିବା କରୁଥିବା ମୁସଲିମ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାଙ୍କ ସକାଶେ ଏହି ଅବ୍ୟାହତ ମୂଳକ ନମାଜ ପ୍ରମୁଖ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏପରି ଯାତ୍ରା କାଳରେ ସେମାନେ ନମାଜକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩) ନମାଜ ଜମା (ଏକତ୍ରୀକରଣ ନମାଜ)

କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ହେବା ସମୟରେ, ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ କିମ୍ବା କୌଣସି ଅନିବାୟୀ କାରଣ ବଶତଃ ଅସୁବିଧାରେ ପଡିଗଲେ ନମାଜ ଜମା ଏକତ୍ର କରି ପଢିବାକୁ ହୁଏ । ବର୍ଷା, ଝଡ ଡୋଫାନ ସମୟରେ ମସଜିଦକୁ ଯିବା ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନମାଜ ସମୟରେ ସମ୍ଭବ ନହେଲେ କିମ୍ବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଧାର୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟ ବଶତଃ ମସଜିଦରେ ସାମୁହିକ ଭାବେ ପଢାଯାଉଥିବା ନମାଜକୁ ‘ଜମା’ କରାଯାଏ । ଏହିସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ କେବଳ ଫର୍ଜ୍ (ଅନିବାୟୀ) ନମାଜକୁ ଜମା କରାଯାଇ ପାରିବ । ଏଥିରେ ସୁନ୍ନତ ନମାଜ ବର୍ଜିତ ହୋଇଥାଏ ।

ଜୁହର ଓ ଅସର ନମାଜ ଦ୍ଵୟକୁ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଏକାଠି କରି ଜୁହର ଠାରୁ ଅସର ନମାଜ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ମଗରିବ ଓ ଇଶା ନମାଜ ଦ୍ଵୟକୁ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଏକାଠି ମିଶାଇ ମଗରିବ ଠାରୁ ଇଶା ନମାଜର ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପଢିବାକୁ ହେବ । ନମାଜ ଜମା ତଥା ନମାଜ କସର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ଏହିପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି :

“ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଆଶଙ୍କା କରୁଥାଅ ଯେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେବେ ଓ ହଇରାଣ ହରକତ କରିବେ, ତା’ ହେଲେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥାଅ, ସତେବେଳେ ନମାଜକୁ ସଂକ୍ଷେପ କରିବାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ।”

“ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଭୁପୃଷ୍ଠରେ ଜିହାଦ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ (ଅର୍ଥାତ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର ପାଇଁ) ଯାତ୍ରାରେ ବାହାରିଥିବ, ତା’ହେଲେ ‘ନମାଜ କସର’ (ଛୋଟ କରି) ପଢି ନେବାରେ ତୁମର ପାପ ହେବ ନାହିଁ ।”

(ଅଲ ନିସା:୧୦୨)

୧. ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ଥିବା ସମୟରେ ନମାଜ

ଇମାମୀୟ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ଏକାନ୍ତ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ଜଣେ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି ଛିଡ଼ା ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ, ତା’ହେଲେ ସେ ବସିକରି ନମାଜ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ସେ ଆଦୌ ବସିପାରୁ ନାହାନ୍ତି, ତେବେ ଶୋଇବା ଅବସ୍ଥାରେ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ସେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ସଜ୍ଜା କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି, ତା’ହେଲେ ସେହି ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀ ପରି ଇଶାରା କରି ନମାଜ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ସେ ଏପରି ପାତ୍ରିତ ଯେ ନିଜର ମୁଣ୍ଡ ହାତ ହଲାଇ ପାରୁନାହାନ୍ତି, ତା’ହେଲେ ନିଜ ମନ ଭିତରେ କେବଳ ଇଶାରା କରି ଏହି କୃତଜ୍ଞତା ପୂର୍ବକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ସଂପାଦନ କରିବାକୁ ହେବ ।

୨. ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ସମୟରେ ନମାଜ

ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ୧୫ କି.ମି. ଠାରୁ ଅଧିକ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ ଯାତ୍ରା ତାଙ୍କର ନିକଟ ସଂପର୍କୀୟଙ୍କ ଘର ହୋଇଥିବ, ଯାତ୍ରାକୁ ସେ ନିଜ ଘର ବୋଲି ବିଚାରୁଥିବେ ଯେପରିକି ନିଜ ବାପଘର, ଶ୍ୱଶୁର ଘର ଅଥବା କୌଣସି ଧର୍ମକେନ୍ଦ୍ର ଯଥା : ମକ୍କା, ମଦିନା, କାଦିୟାନ ଓ ରବୁଝାରେ ରହୁଥିଲେ ‘ନମାଜ କସର୍’କୁ ନିୟମାନୁଯାୟୀ ପଢ଼ିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାରି ରକାତ ଫର୍ଜ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ଅଧିକ ଶ୍ରେୟସ୍କର । ନଫ୍ଟିଲ୍ ବା ଅତିରିକ୍ତ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।

କେତେକ ଜରୁରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

- ★ ଓଜୁ କରିସାରି ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶାଳାମତା ରକ୍ଷା କରି ଓ ଶିଷ୍ଟାଚର ସହିତ ଧିରେ ଧିରେ ଯାଅ । ଦୌଡ଼ି କରି ନମାଜରେ ସାମିଲ ହୁଅ ନାହିଁ ।
- ★ ନମାଜ ସକାଶେ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ଯେ ଅଲୁଖ୍ ଛାମୁରେ କେଉଁ ସତକର୍ମର ଉପହାର ନେଇ ଯାଉଛ ଏବଂ କେଉଁ କେଉଁ ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରିବାର ଅଛି ?
- ★ ନମାଜ ପୂର୍ବରୁ ନିଜର ଜରୁରୀ କାମଧନ୍ୟା ଛାଡ଼ି ଦେବାର ଅଛି, ଯଦ୍ୱାରା ନମାଜରେ ନିଷ୍ଠା ରହିବ ।
- ★ ନମାଜ ବା’ଜମାଅତ (ସାମୁହିକ ନମାଜ)ରେ ଛିଡ଼ା ହେବାବେଳେ ଧାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସଳଖ ରଖିବା ଜରୁରୀ । ଧାଡ଼ି ମଧ୍ୟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କାନ୍ଧକୁ କାନ୍ଧ ମିଳାଇ ରଖିବା ଉଚିତ । ଯେପରି ମଝିରେ ଫାଙ୍କା ରହିବ ନାହିଁ ।
- ★ ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ଧାଡ଼ି ବାନ୍ଧିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଆଗ ଧାଡ଼ିରେ ଖାଲି ଜାଗା ଥିବାର ଦେଖାଯିବ, ତା’ ହେଲେ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ସେହି ସ୍ଥାନ ପୂରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।
- ★ ନମାଜ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନମାଜର ନିୟତ୍ ଏହିପରି ପଢ଼ି ସଂକଳ୍ପ କରିବ ।

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلدِّينِ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ حَنِيفًا وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ

“ଇନି ଓଜଜହତୋ ଓଜ୍ଜହିୟା ଲିଲ୍‌ଲିଲ୍‌ଦିନି ଫତରସ ସମାଓ୍ଵାତି ଓଲ୍‌ଅରଜା ହନିଫୌ ଓଫାଅନା ମିନଲ୍ ମୁଶ୍‌ରିକୀନ୍”

- ★ ନମାଜର ସମସ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧୀର ଚିତ୍ତ ଓ ପ୍ରଶାନ୍ତ ବଦନରେ ସଂପାଦନ କରିବା ଉଚିତ । ତରବର ହୋଇ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଯେପରି ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମନ୍ତ୍ରପାଠ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।
- ★ ନମାଜରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା କରୁଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ରହି ରହି ଓ ସୁଶୋଭିତ ଭଙ୍ଗରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ । ନମାଜରେ ବାକ୍ୟ ଓ ତାହାର ଅର୍ଥ ପ୍ରତି ନିଜର ଧ୍ୟାନ ରଖନ୍ତୁ । ଯେପରି ଏଣୁ ତେଣୁ ଭାବନା ମନରେ ନିଆଯିବ, ସେଥି ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ।
- ★ ନମାଜ ପଢ଼ୁଥିବା ସମୟରେ କାହା ଉପରେ ଭରାଦେଇ ଛିଡ଼ା ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଗୋଟିଏ ଗୋଡ଼ରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିବାକୁ ମଧ୍ୟ ବାରଣ କରାଯାଇଛି ।

ନମାଜ କିପରି କଲୁଷିତ ହୁଏ ?

- ୧) ମସଜିଦ୍ ଅନାବୃତ୍ତ ରଖିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଣ୍ଡକୁ କପଡ଼ା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନୁହେଁ ।
- ୨) ନମାଜ ପାଠ କଲାବେଳେ ଏଣେ ତେଣେ ଚାଲିଲେ ।
- ୩) ବାରମ୍ବାର ହାଲ ମାରିଲେ କିମ୍ବା ହସି ଦେଲେ ।
- ୪) ସଜ୍ଜା କଲାବେଳେ ମଥାରେ ମାଟି ଲାଗିଥିଲେ ତାକୁ ଯୋଛିଲେ ।
- ୫) ମାଟି ବା ଧୂଳି ଲାଗିଯିବା ଆଶଙ୍କାରେ ନିଜ ପିନ୍ଧା ଲୁଗାକୁ ଗୋଟାଇ ବା ଉଠାଇ ଧରିଲେ ।
- ୬) ବିନା କାରଣରେ ସଜ୍ଜା କରୁଥିବା ସ୍ଥାନରୁ ଧୂଳି ମାଟି ଇତ୍ୟାଦି ହଟାଇଲେ ।
- ୭) ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ପଢ଼ାଇଲେ ।
- ୮) ସଜ୍ଜା କଲାବେଳେ ଦୁଇ ହାତକୁ ଭୃମ୍ଭିରେ ପାରି ଶୁଖାଇଲେ ।
- ୯) ଜଙ୍ଘକୁ ଯେତେ ସହିତ ମିଶାଇ ସଜ୍ଜା କରୁଥିଲେ ।
- ୧୦) ଶୌଚ କରିବା ଓ ଗାଧୋଇବା ଦ୍ୱାରା ନିଜ ଶରୀରକୁ ପରିଷ୍କାର ନରଖିଲେ ।
- ୧୧) ନମାଜ ପଢ଼ୁଥିବା ସମୟରେ ଖାଇବା ପିଇବା କରୁଥିଲେ ।

ଏହିପରି ଯେକୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଦ୍ୱାରା ନମାଜ କଲୁଷିତ ହୁଏ ।

- ★ ନମାଜକୁ ସର୍ବଦା ମନପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଓ ଅପୂରଣ ଉତ୍ସାହର ସହିତ ତଥା ଗଭୀର ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ପଢ଼ । କୌଣସି ପ୍ରକାର ବେପରୁଆ ମନୋଭାବ ଓ ଆଳସ୍ୟ ପରାୟଣ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।
- ★ ସାମୁହିକ ନମାଜ (ବା'ଜମାଅତ) ପଢ଼ା ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଆଗରେ ପଢ଼ାଉଥିବା ଇମାମ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ମୁଦ୍ରାକୁ ଯିବା ଆଗରୁ ତାହା ଆଗତୁରା କରି ପକାଅ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଇମାମଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସଜ୍ଜା, ରୁକୁ ଆଦି କରିବାକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି, ବରଂ ଇମାମଙ୍କର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁସରଣ କର ।
- ★ ନମାଜ ଇମାମ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ସାପ୍ତାହିକ ନମାଜ ପୂର୍ବରୁ ଇମାମଙ୍କ ଠାରୁ ଖୁବ୍ତା ନିରବରେ ଶୁଣନ୍ତୁ । ଯଦି କାହାକୁ ରୁପ କରିବାର ଅଛି, ତା'ହେଲେ ଇଶାରା କରି ରୁପ କରନ୍ତୁ । ଖୁବ୍ତା ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ ଶୁଣୁଥିବା

ବ୍ୟକ୍ତି ଭୂମି ଉପରେ ନଖରେ ଗାର କାଟିବା ବା ଗୋଡ଼ିରେ ଖେଳିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କାରଣ ଖୁତ୍ବା ନମାଜର ଏକ ଅଂଶ ବିଶେଷ ।

- ★ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନମାଜ ପଢୁଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପାଟି କରିବା କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ନିଷେଧ ।
- ★ ନମାଜ ପଢ଼ି ସାରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଉଠି ଉଲ୍ଲିଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ବରଂ କିଛି ସମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ଜପ (ଜିକ୍ରେ ଜଲାହି) କରିବା ଉଚିତ ।

ନମାଜର ସାମ୍ବିଧାନିକ ଦିଗ

ନମାଜର ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦନ କରାଯିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ଵ ଅନୁଯାୟୀ ନମାଜକୁ ଏହିପରି ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

ନମାଜର ଫର୍ଜ୍ (ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ) ଅଂଶ

ଯେଉଁ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ନମାଜ ପାଇଁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଓ ଯାହା ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରାର୍ଥନା କେବେହେଲେ ବିଧିସଙ୍ଗତ ଓ ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ବିଚାର କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ସେ ସବୁ ଅଂଶକୁ ‘ଫର୍ଜ୍’ କୁହାଯାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଓ ଅବଶ୍ୟ ପାଳନୀୟ ।

ଯଦି ‘ଫର୍ଜ୍’ ଅଂଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରା ନଯାଏ, ତେବେ ସେହି ନମାଜ ଅସିଦ୍ଧ ଓ ନିଷ୍ଠଳ ହୋଇଯାଏ । ଯଦି ଜଣେ ଉପାସନାକରୀ ଏହି ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ ସମୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଶୋରି ଦେଇଥିବା କାରଣରୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସଂପାଦନ କରେ ନାହିଁ, ତାହାର ଏହି ଅଜ୍ଞାନତା ଯୋଗୁଁ ତା’ର ନମାଜ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବୈଧ ଓ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ସେହି ସମୟରେ ଅକସ୍ମାତ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ବିଷୟ ନମାଜ ପଢୁଥିବା ସମୟରେ କିମ୍ବା ନମାଜ ପରେ ତାଙ୍କର ମନେ ପଡ଼ିଗଲା ଅଥବା ସେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିବା ଅଂଶ ବିଷୟରେ କେହି ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଦେଲେ, ତା’ହେଲେ ସେହି ତୁଟିକୁ ସେ ସଂଶୋଧନ କରିବେ ଓ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଆଉ ଥରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ଏବଂ ନମାଜ ଶେଷରେ ‘ସିଜ୍ଦା ସହୁ’ ମାଧ୍ୟମରେ ନମାଜକୁ ଠିକ୍ କରିଦେବେ । ତେବେ ନମାଜର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କର୍ମ ବିଧି (ଫର୍ଜ୍ ଅଂଶ)ଗୁଡ଼ିକ ଏହିପରି :

୧. ‘ତକ୍ବିର୍-ଏ-ତହରିମା’ : ନମାଜ ଆରମ୍ଭ କଲାବେଳେ ‘ଅଲ୍ଲାହୁ ଅକ୍ବର’ କହିବା ।
୨. ‘କିୟାମ୍’ : ଛିଡା ହେବା ମୁଦ୍ରା
୩. ‘ରୁକୁ’ : ଆଶୁରେ ଭରା ଦେଇ ଆଗକୁ ନଇଁବା ମୁଦ୍ରା
୪. ‘ସଜ୍ଦା’ : ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣିପାତ ବା ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରିବା ମୁଦ୍ରା
୫. ‘ସୁରଃ ଫାତିହା’ : ପ୍ରତ୍ୟେକ ରକାତରେ ‘କିୟାମ୍’ ଅବସ୍ଥାରେ ଏହାକୁ ଆବୃତ୍ତି କରିବା । ଏହା ସହିତ ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରତି ରକାତର ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।
୬. କା’ଦାଃ : ଏହା ରକାତ ଶେଷରେ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ବସିବା ମୁଦ୍ରା, ଯାହା ନମାଜ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବର ଅବସ୍ଥା

୭. ନିମ୍ନଲିଖିତ ‘ଫର୍ଜ୍’ ନମାଜର ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ରକାତରେ ଇମାମ୍ ‘ସୁରଃ ଫାତିହା’କୁ ଉକ୍ତ ସ୍ଵରରେ ଆବୃତ୍ତି କରିବେ ।

କ. ଫର୍ଜ୍ ନମାଜ : ଦୁଇ ରକାତ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ଫର୍ଜ୍

ଖ. ମଗ୍ରିବ୍ ନମାଜ : ତିନି ରକାତ ବିଶିଷ୍ଟ ଫର୍ଜ୍

ଗ. ଇଶା ନମାଜ : ଚାରି ରକାତ ବିଶିଷ୍ଟ ଫର୍ଜ୍

ନମାଜର ‘ଝୁଜିବାତ୍’ (ଜରୁରୀ) ଅଂଶ

ଏହି ଝୁଜିବାତ୍ ବା ଦରକାରୀ ଅଂଶ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଅଂଶ ଯାହାକୁ ନମାଜରେ ଜାଣି ଶୁଣି ଛାଡ଼ିଦେଲେ ନମାଜ ଅସିଦ୍ଦ ହୋଇଯିବ । ସଂଶୋଧନକାରୀ ‘ସିଜ୍ଦା ସହୁ’ ଏହାର ସୁଧାର ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଏବଂ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭୁଲରେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା କ୍ରୀୟାକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼େ ନାହିଁ । ନିମ୍ନଲିଖିତ କେତୋଟି ବିଷୟ ଝୁଜିବାତର ଅଂଶବିଶେଷ ।

୧. ସବୁ ଫର୍ଜ୍ ନମାଜର ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ରକାତରେ ‘ସୁରଃ ଫାତିହା’ ପରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ର କୌଣସି ଅଂଶ ଆବୃତ୍ତି କରିବା । ସେହିପରି ଏହା ସମସ୍ତ ସୁନ୍ନତ ଓ ନଫିଲ୍ ନମାଜ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଚ୍ଛଦ୍ୟ ।

୨. ‘ରୁକୁ’ରୁ ଉଠି ସିଧା ଛିଡା ହେବା ଏକ ଝୁଜିବାତ୍ ଅଂଶ ଯାହାକୁ ‘କୌମା’ କୁହାଯାଏ ।

୩. ‘ଜିଲ୍ସା’ ଦୁଇ ସଜଦାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ବସିବା ଅବସ୍ଥାକୁ ବୁଝାଏ ।

୪. ଏହା ଶେଷ ‘କଦାଃ’ ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ରକାତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା ପରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ବସିବା ଅବସ୍ଥାକୁ ବୁଝାଏ, ଯାହା ‘ଝୁଜିବାତ୍’ର ଅଂଶ ।

୫. ‘କାଦାଃ’ ଅବସ୍ଥାରେ ‘ତଶହୁଦ୍’ (ଅଉହିୟାତୁ ଲିଲ୍ଲୁହି.....) ପଢ଼ିବା ।

୬. ‘ତରତିବ୍’ ନମାଜର ବିଭିନ୍ନ ‘ଫର୍ଜ୍’ ଓ ‘ଝୁଜିବ୍’ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ କ୍ରମ ଅନୁଯାୟୀ ସଂପାଦନ କରିବା ।

୭. ତା’ଦିଲ୍ ନମାଜର ସମସ୍ତ ଅଂଶ ଓ କ୍ରୀୟାକୁ ମାନ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସହକାରେ ସଂପାଦନ କରିବା । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ କୌଣସି ତରବର ନହୋଇ ଏକାଗ୍ର ଚିତ୍ତରେ ଉପାସନା କରିବା ।

ନମାଜର ‘ସୁନ୍ନନ୍’ (ସୁନ୍ନତ୍‌ର ବହୁବଚନ) ଅଂଶ

ଫର୍ଜ୍ ଓ ଝୁଜିବ୍ ଆଦି ସହାୟକ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ନମାଜର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଅଂଶ ‘ସୁନ୍ନତ୍’ କିମ୍ବା ‘ମୁସ୍ତହବ୍’ ପ୍ରକାୟା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । କୌଣସି ବିଶେଷ କାରଣ ନଥିଲେ ଉପାସନାକାରୀ ନମାଜର ସମସ୍ତ ସୁନ୍ନତ୍ ଓ ମୁସ୍ତହବ୍ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ କଡ଼ା କଡ଼ି ପାଳନ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ଏହାର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ଛାଡ଼ିଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏଥିପାଇଁ ‘ସିଜ୍ଦା ସହୁ’ର ମଧ୍ୟ ଦରକାର ପଡ଼େ ନାହିଁ ।

ଏହି ‘ସୁନ୍ନାହ୍’ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି :

୧. କାନମୁଷ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହାତ ଉଠାଇ ‘ତକ୍‌ବିର୍-ଏ-ତହରିମା’ (ଅଲ୍ଲୁହୁ ଅକବର) କହିବା

୨. ‘କିୟାମ’ ଅବସ୍ଥାରେ ହାତ ବାନ୍ଧିବା, ‘ସନା’ ପଢ଼ିବା, ସୁରଃ ଫାତିହା ପୂର୍ବରୁ ଅଉଜୁବିଲ୍ଲା..... ପଢ଼ିବା, ସୁରଃ ଫାତିହା ପରେ ‘ଆମିନ୍’ କହିବା, ରୁକୁ ଯିବା ବେଳେ ଅଲ୍ଲାହୁ ଅକବର କହିବା, ‘ରୁକୁ’ ମୁଦ୍ରାରେ ‘ସୁବ୍‌ହାନା ରବ୍‌ବିୟଲ୍ ଅଜିମ୍’ ଅତି କମରେ ତିନିଥର କହିବା, ରୁକୁରୁ ଛିଡା ହୋଇ ‘ସମିଅଲ୍ଲାହୁ ଲେମନ୍ ହମିଦାଃ’ କହିବା, ସାମୁହିକ ନମାଜରେ ଇମାମ ଏହାକୁ କହିବା ପରେ ମୁକତଜିମାନେ ‘ରବ୍‌ବନା ଓ ଲକଲ୍ ହମ୍ଦ୍’ କହିବା, ‘ସଜ୍‌ଦାକୁ ଯିବା ତଥା ଆସିବା ପରେ ‘ଅଲ୍ଲାହୁ ଅକବର’ କହିବା, ସଜ୍‌ଦାରେ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ‘ସୁବ୍‌ହାନା ରବ୍‌ବିୟଲ୍ ଆ’ଲା’ ଅତି କମରେ ତିନିଥର କହିବା, ‘ଜିଲ୍‌ସା’ ମୁଦ୍ରାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦୁଆ ପଢ଼ିବା, ତଶହୁଦ୍ ଶେଷରେ ‘ଅଶହଦୁଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାଲ୍ଲାଃ.....’ ପଢ଼ିବା ବେଳେ ତାହାଣ ହାତର ବିଶି ଅଙ୍ଗୁଳି ଉଠାଇବା, ରୁତାତ୍ ‘କାଦାଃ’ ସମୟରେ ‘ଦରୁଦ୍’ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୁଆଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ତୃତୀୟ ତଥା ଚତୁର୍ଥ ରକାତରେ ‘ସୁରଃ ଫାତିହା’ ଆବୃତ୍ତି କରିବା ଇତ୍ୟାଦି ।

ନମାଜର ‘ମୁସ୍ତହବ୍‌ବାତ୍’ (ଉତ୍ତମ ଓ ଶୋଭନୀୟ) ଅଂଶ

‘ମୁସ୍ତହବ୍‌ବାତ୍’ର ଅର୍ଥ ଅଧିକ ବାଞ୍ଛନୀୟ ଓ ପ୍ରଶଂସନୀୟ । ଅବଶ୍ୟ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପଛଡ଼ି ଓ ପରିଚାଳନା କରିବାରେ ଏହି ମୁସ୍ତହବ୍‌ବାତ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ (ଫର୍ଜ୍), ଜରୁରୀ (ଝାଜିବାତ୍) କିମ୍ବା ସୁନ୍ନତ ଅଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ନୁହେଁ । ତେବେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ ।

- ୧. ନମାଜରେ ସଜ୍‌ଦା କରିବା ସ୍ଥାନକୁ ନିଜର ଏକାଗ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇ ରଖିବା ।
- ୨. ରୁକୁ କରିବା ମୁଦ୍ରାରେ ଆଣ୍ଠୁ ଉପରେ ଭରା ଦେବା ବେଳେ ହାତ ପାପୁଲି ଆଙ୍ଗୁଳିଗୁଡ଼ିକ ମେଲାଇ ରଖିବା ।
- ୩. ସଜ୍‌ଦାକୁ ଏପରି ଭାବରେ ଯିବ, ଯଦ୍ୱାରା ଭୂମି ଉପରେ ପ୍ରଥମେ ଆଣ୍ଠୁ, ତା’ପରେ ହାତ, ତା’ପରେ ନାକ ଓ ଶେଷରେ ମଥା ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ।
- ୪. ଯେବେ ଦ୍ୱିତୀୟ ରକାତ ପାଇଁ ଯିବ, ସଜ୍‌ଦା ପରେ ବିନା ଭରା ଦେଇ ଉଠି ଛିଡାହେବ ।
- ୫. କା’ଦାଃ ଓ ଜିଲ୍‌ସା ଅବସ୍ଥାରେ ବାମ ପାଦ ଉପରେ ବସିବ ଓ ତାହାଣ ପାଦକୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ରଖିବ ଯେ ନିଜର ପାଦ ଅଙ୍ଗୁଳିଗୁଡ଼ିକ କିବ୍‌ଲା ଆଡ଼କୁ ରହିବ ।
- ୬. ସୁରଃ ଫାତିହା ପରେ ପ୍ରଥମ ରକାତରେ ପଢ଼ାଯାଉଥିବା କୁରଆନ ପଢ଼ନ୍ତି ଦ୍ୱିତୀୟ ରକାତ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଲମ୍ବା ହେବା ଉଚିତ ।

ନମାଜର ‘ମକ୍‌ରୁହାତ୍’ (ଅପ୍ରତିକର ଆଚରଣ) ଅଂଶ

- ୧. କାହାର ପିନ୍ଧା ଲୁଗାକୁ ଟଣା ଓଟରା କରି ଖେଳିବା
- ୨. ନିଜ ଆଖିକୁ ବନ୍ଦ ରଖିବା
- ୩. ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ବା ପାଖରେ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଥିଆ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଜଣେ ଭୋକିଲା ଅବସ୍ଥାରେ ନମାଜ ଆରମ୍ଭ କରିଦେବା
- ୪. ଝାଡ଼ା ପରିସ୍ରାକୁ ଅଟକାଇବା ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଝାଡ଼ା ମାଡ଼ିଲେ ସେ ପାଇଖାନା ଯିବାକୁ ପ୍ରବଳ ଭାବରେ ବାଧ୍ୟ କରୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ନମାଜକୁ ଜାରୀ ରଖିବା ।

- ୫. ଜଣେ ଅତି ଚିପା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ନମାଜ ପଢ଼ିବା, ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା ତାକୁ ଅସ୍ୱସ୍ତିକର ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ ।
- ୬. ଏକ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଜାଗାରେ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ଯେପରିକି ଘୋଡ଼ାଶାଳ, ଛେଳି ଗୁହାଳ କିମ୍ବା କୋଳାହଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଜାର ହାଟ ପାଖରେ ଇତ୍ୟାଦି ।
- ୭. ଖାଇ ସାରିବା ପରେ ମୁହଁ ନଧୋଇ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ।
- ୮. ସୁରକ୍ଷର କ୍ରମକୁ ବଦଳାଇ ପଢ଼ିବା, ଯେପରିକି ପ୍ରଥମ ରକାତରେ ପରେ ଆସୁଥିବା ସୁରକ୍ଷ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ରକାତରେ ଆଗରୁ ଆସୁଥିବା ସୁରକ୍ଷ ।
- ୯. ଜଣେ ସଜ୍ଜଦାରେ ଥିବା ବେଳେ ମଥା ତଳେ ହାତ ରଖଦେବା ।

ନୋଟ (୧) :- ନମାଜ ପଢ଼ୁଥିବା ବେଳେ ଯଦି କୌଣସି ବିଷାକ୍ତ ପୋକ ଜୋକ ଦେଖିବ, ଉପାସନାକାରୀ ତାକୁ ହଟାଇ ଦେବ କିମ୍ବା ମାରି ଦେବାର ଅନୁମତି ଅଛି ।

ନୋଟ (୨) :- ନମାଜ ପଢ଼ିବା ସ୍ଥାନ ଯେତେଦୂର ସମ୍ଭବ ଦୁର୍ଗନ୍ଧମୁକ୍ତ ତଥା ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଜଣେ ନମାଜ ପଢ଼ୁ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁସଲିମ ନମାଜର ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସୁରକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ । ନିଜ ତୁଣ୍ଡରେ ବା ହାତରେ ଏପରି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ନ ହେଉ, ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ଉପାସନାକାରୀ ମନରେ ଅଶାନ୍ତି କିମ୍ବା ବିଭ୍ରାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଉପାସକଙ୍କ ଆଗରେ ଅତିକ୍ରମ କରିବାର ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଏହାର ଅର୍ଥ ନମାଜ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ନମାଜ ‘ବାଜମାଅତ୍’ର ତାୟମ୍ୟ (ସାମୁହିକ ନମାଜ)

ଦୈନିକ ପାଞ୍ଚବେଳା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିବା ଫର୍ଜ ବା ଅନିବାୟ୍ୟ ନମାଜ ସାମୁହିକ ଭାବରେ ପାଠ କରାଯାଏ । ଏକାକୀ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ଅପେକ୍ଷା କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ମିଳିତ ହୋଇ ନମାଜ ପଢ଼ିଲେ ୨୭ଗୁଣ ଅଧିକ ପୁଣ୍ୟ ମିଳେ । ମାତ୍ର ଏହି ନମାଜକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାରର ନମାଜ ଯେପରି ନଫିଲ (ଇଚ୍ଛାଧୀନ) ଓ ସୁନ୍ନତ (ମୁହମ୍ମଦ^ଋଙ୍କ ଅନୁସୂତ) ନମାଜ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ନିଜ ନିଜ ଘରେ ପାଠ କରିବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି । ‘ନିଜ ଘରକୁ କବରସ୍ଥାନରେ ପରିଣତ କର ନାହିଁ’ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^ଋ ଏହି ଉକ୍ତିରୁ ଜଣା ପଡ଼ୁଛି ଯେ ନିଜ ଘରେ ମଧ୍ୟ ଉପାସନା କରି ଏହାକୁ ପବିତ୍ର କର ।

ସାମୁହିକ ନମାଜରେ ଧାଡ଼ି ବାନ୍ଧି କାନ୍ଧକୁ କାନ୍ଧ ମିଳାଇ ନମାଜ ପାଠ କରାଯାଉ ଥିବାରୁ କାହାରିଠାରେ ଉକ୍ତ ନୀତ ବା ସାନ ବଡ଼ର ଭେଦଭାବ ରହେ ନାହିଁ । ଫଳରେ ମନୁଷ୍ୟ ମନରେ ପ୍ରେମ ଓ ଭ୍ରାତୃଭାବ ଜାତ ହୁଏ । ହଦିସରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁ ଲୋକ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଋଲିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଗାତାର ସାମୁହିକ ନମାଜର ମୂଳରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥାତ ‘ଅଲ୍ଲାହୁ ଅକବର’ ଠାରୁ ‘ଅସ୍‌ସଲାମୁ ଆଲୌକୁମ୍...’ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋଗ ଦେବ, ସେ ନର୍କର ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ ।

ତେବେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ବା’ଜମାଅତ ନମାଜଗୁଡ଼ିକୁ ମିଳିତ ଭାବରେ ପଢ଼ାଯାଏ :

- ୧- ଦୈନିକ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନମାଜର ସବୁ ଫର୍ଜ ନମାଜ
- ୨-କୁମ୍ପା ନମାଜର ଫର୍ଜ ନମାଜ
- ୩-ଉଭୟ ଇଦ୍ ନମାଜ

୪-ରମଜାନ ମାସର ତରାଓି ନମାଜ

୫-ଜନାଜାଃ ନମାଜ (ଅନ୍ତେୟସ୍ତ୍ ଉପସାନା)

୬-ସଲାତୁଲ କୁସୁଫ(ସୁଯ୍ୟ ପରାଗ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ ବେଳର ନମାଜ)

୭-ନମାଜ-ଏ-ଇସତସକା (ବର୍ଷା ଭିକ୍ଷା ଜନିତ ନମାଜ)

ଇମାମ ଓ ମୁକତଦିଙ୍କ ଭୂମିକା

(ନମାଜର ପରିଚ୍ଛଳନାକାରୀ ଓ ଅନୁସରଣକାରୀ)

ସାମୁହିକ ନମାଜକୁ ପରିଚ୍ଛଳନା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ‘ଇମାମ୍’ କୁହାଯାଏ । ‘ମୁଅଜ୍ଜନ୍’ ବା ଅଜାନ ଦେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନମାଜ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବାର ସୂଚନା ଦେଇ ‘ଇକାମତ୍’ କହିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଯେଉଁ ଉପସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଧାଡ଼ିରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଇମାମଙ୍କ ପଛରେ ନମାଜ ପଢ଼ିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ‘ମୁକତଦି’ କୁହାଯାଏ । ନମାଜରେ ଉଭୟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଭୂମିକା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଉଛି ।

- ୧) ଇସଲାମରେ ପୁରୋହିତ ଗିରି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଉପସ୍ଥିତ ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଇମାମ ଭାବରେ ଫର୍ଜ୍ ନମାଜ ପଢ଼ାଇ ପାରନ୍ତି ଓ ଧର୍ମ ଉପଦେଶ ଦେଇ ପାରନ୍ତି । ତେବେ କିଏ ନମାଜ ପରିଚ୍ଛଳନା କରିବାକୁ ଅଧିକଯୋଗ୍ୟ ଓ ସକ୍ଷମ, ତାହା ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକମାନେ ହିଁ ସ୍ଥିର କରିବେ ।
- ୨) ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନମାଜର ଇମାମ ହେବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ, ଯିଏ ପବିତ୍ର କୁରଆନକୁ ଅଧିକ ମୁଖସ୍ତ କରିଥିବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏକାଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ସମାନ ଭାବେ ମୁଖସ୍ତ କରିଥିବେ ତା’ହେଲେ ସେହି ହାଫିଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ହୋଇଥିବ, ସେହି ଇମାମ ହେବ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବି ଯଦି ସମାନ ହୋଇଥିବାର ଜଣା ପଡ଼େ ତା’ହେଲେ ଯିଏ ଅଧିକ ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ହୋଇଥିବେ ସେ ଇମାମ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁଲାାଇବେ ।
- ୩) ଯଦି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନର ଇମାମ ଅନ୍ୟ ମସଜିଦକୁ ଯାଆନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଥମରୁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଇମାମ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବେ, ତା’ହେଲେ ସେଠାରେ ସେ ହିଁ ଇମାମ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି, ତା’ହେଲେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଇମାମ ନମାଜ ପଢ଼ାଇ ପାରିବେ ।
- ୪) ସେହିପରି ଯଦି କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ କାହା ଘରକୁ ଯାଇଥିବ, ତେବେ ଘର ମାଲିକ ହିଁ ଇମାମ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଅନୁମତି ମିଳିଲେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଇମାମ ହୋଇପାରିବେ ।
- ୫) ପବିତ୍ର କୁରଆନ ମୁଖସ୍ତ କରିଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଜଣେ ନାବାଳକ ମଧ୍ୟ ଇମାମତି କରିପାରିବ ।
- ୬) ଯଦି ଇମାମ ଜଣେ ଯାତ୍ରୀ ହୋଇଥିବେ, ତେବେ ସେ ଦୁଇ ରକାତ ବିଶିଷ୍ଟ ‘କସର’ (ସଂକ୍ଷିପ୍ତ) ନମାଜ ପଢ଼ି ସଲାମ ଫେରାଇବେ । ସେଠାକାର ସ୍ଥାନୀୟ ମୁକତଦି ତା’ପରେ ନିଜର ନମାଜ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ।
- ୭) ନମାଜ ପାଠ ସମୟରେ ଇମାମ ବା ମୁକତଦି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ଯେଉଁ ପୋଷାକ ପରିଷ୍କାର ଓ ପବିତ୍ର ଏବଂ ଯାହା ନମାଜରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ, ତାହାକୁ ପିନ୍ଧି ନମାଜ ପଢ଼ାଯାଇ ପାରେ ।

- ୮) ସାମୁହିକ ଭାବେ ଦିନବେଳା ପଢ଼ା ଯାଉଥିବା ଫର୍ଜ୍ ନମାଜ ଯଥା ଜୁହର ଓ ଅସର ନମାଜର ସବୁ ରକାତ, ସଂକ୍ଷ୍ୟା ବେଳର ମଗରିବ ନମାଜର ତୃତୀୟ ରକାତ ଓ ରାତ୍ରୀକାଳୀନ ଇଶା ନମାଜର ଶେଷ ଦୁଇ ରକାତକୁ ଇମାମ ନୀରବରେ ଆବୃତ୍ତି କରିବେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷେ ପ୍ରାତଃକାଳୀନ ଫଜର ନମାଜର ଉଭୟ ରକାତ ମଗରିବ ଓ ଇଶାର ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ରକାତକୁ ଇମାମ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ଆବୃତ୍ତି କରି ପଢ଼ାଇବେ । ସେହିପରି ଜୁମା ନମାଜର ଫର୍ଜ୍ ଦୁଇ ରକାତ, ଇଦୁଲ୍ ଫିତର, ଇଦୁଲ୍ ଅଜିୟା, ସଲାତୁଲ କୋସୁଫ୍ (ଗ୍ରହଣ କାଳୀନ ନମାଜ), ନମାଜ-ଏ-ଇସତସକା (ବର୍ଷା ଭିକ୍ଷା ଜନିତ ନମାଜ) ଓ ରମଜାନର ତରାଓ୍ଵି ଆଠ ରକାତ ବିଶିଷ୍ଟ ନମାଜକୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ପାଠ କରାଯାଏ ।
- ୯) ମୁକତଦିମାନେ ଇମାମଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିବେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରି ଚଲିଥିବେ । ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ନମାଜ ପଢ଼ାଉଥିବେ, ଅନ୍ୟମାନେ ମନ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ତାହା ଶୁଣୁଥିବେ । କେବଳ ସୁରଃ ଫାତିହା ପାଠ କରାଯାଉଥିବା ବେଳେ ତାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ନୀରବରେ ଆବୃତ୍ତି କରୁଥିବେ ।
- ୧୦) ଇମାମ ସୁରଃ ଫାତିହା, ପରେ ଅନ୍ୟ ସୁରଃ (କୁରଆନର ଅଧ୍ୟାୟ) ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ‘ବିସ୍ଫିଲାଃ’କୁ ମନରୁ ପଢ଼ନ୍ତୁ କି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ, ଦୁଇଟି ଯାକ ଠିକ । ସେହିପରି ‘ଆମିନ’କୁ ମଧ୍ୟ ଧୀରେ କିମ୍ବା ଜୋରରେ କହିଲେ ଚଳିବ ।
- ୧୧) ମୁକତଦିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପିଲା, ବୁଢ଼ା, ଦୁର୍ବଳ ଓ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଥାଇ ପାରନ୍ତି । ତେଣୁ ଇମାମ ନମାଜକୁ ଅଧିକ ଲମ୍ବାଇବା ସମାପ୍ତି ନୁହେଁ ।
- ୧୨) ଯଦି କୌଣସି ନମାଜରେ, କେବଳ ଜଣେ ମୁକତଦି ଥିବେ, ତେବେ ସେ ଇମାମଙ୍କ ଡାହାଣ ପଟେ ଛିଡ଼ା ହେବେ । ଯଦି ଆଉ ଜଣେ ମୁକତଦି ଆସିଯା’ନ୍ତି ତା’ହେଲେ ସେ ଇମାମଙ୍କ ବାମ ପଟେ ଛିଡ଼ାହେବେ । କିନ୍ତୁ ଏକାଧିକ ମୁକତଦି ଅର୍ଥାତ୍ ତିନିରୁ ଅଧିକ ଆସିଗଲେ ଇମାମ ଆଗରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ନମାଜ ପଢ଼ାଇବେ ।
- ୧୩) ମହିଳାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ନମାଜ ବା’ଜମାଅର୍ ବା ସାମୁହିକ ନମାଜ ପଢ଼ି ପାରିବେ । କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟ ମହିଳା ସେମାନଙ୍କ ଇମାମ ହୋଇ ନମାଜ ପଢ଼ାଇ ପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ ଆଗରେ ଛିଡ଼ା ନହୋଇ ପ୍ରଥମ ଧାଡ଼ିରେ ସେମାନଙ୍କ ମଝିରେ ରହିବେ ।
- ୧୪) ମହିଳାମାନେ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ମସଜିଦକୁ ଯିବା ବାଧ୍ୟତା ମୂଳକ ନୁହେଁ । ଯଦି କୌଣସି ବାହ୍ୟ ପ୍ରତିବନ୍ଧକର ଆଶଙ୍କା ନ ଥାଏ, ତେବେ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ସ୍ଵାମୀମାନଙ୍କ ଅନୁମତି କ୍ରମେ ଜୁମା ନମାଜ ଓ ରାତ୍ରୀକାଳୀନ ଇଶା, ତରାଓ୍ଵି, ତହଜୁଦ୍ ଓ ପ୍ରାତଃ କାଳୀନ ଫଜର ନମାଜ ସକାଶେ ମସଜିଦକୁ ଯାଇପାରନ୍ତି । ସେହିପରି କାହାର ଜନାଜାଃରେ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ା ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇ ପାରନ୍ତି ।
- ୧୫) ଜଣେ ପୁରୁଷ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଇମାମ ହୋଇ ପାରନ୍ତି । ସେହି ମୁକତଦି କେବଳ ମହିଳା ହୋଇଥାଇ ପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ମିଳିତ ହୋଇ । ମାତ୍ର ମହିଳା କେବେ ହେଲେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଇମାମ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ସେ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଇମାମ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁଲାଇ ପାରିବେ ।
- ୧୬) ଯଦି ପୁରୁଷ ଇମାମ ହୋଇଥିବେ ଓ ଜଣେ ମାତ୍ର ମୁକତଦି ମହିଳା ହୋଇଥିବେ, ତା’ହେଲେ ସେ ଏକାକୀ ପଛରେ ଛିଡ଼ା ହେବେ । ଯଦି ମୁକତଦି ଜଣକ ଇମାମଙ୍କର ପତ୍ନୀ କିମ୍ବା ମହରମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଭଉଣୀ ଅଥବା କନ୍ୟା ହୋଇଥାଏ, ତା’ହେଲେ ସେ ପୁରୁଷ ଇମାମଙ୍କ ସହିତ ଛିଡ଼ା ହୋଇପାରେ ।

- ୧୭) ଇମାମ ଓ ମୁକତଦି ଗୋଟିଏ ସମତଳ ଭୂମିରେ ଛିଡ଼ା ହେବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ଜାଗା ନାହିଁ, ତେବେ ମୁକତଦି ଇମାମଙ୍କ ଠାରୁ ଉପରକୁ କିମ୍ବା ତଳକୁ ହୋଇ ଛିଡ଼ା ହେଇ ପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସର୍ତ୍ତ ହେଉଛି ଯେ କେତେକ ମୁକତଦି ଇମାମଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଉଚ୍ଚତାରେ ଆଗକୁ ରହିଥିବେ ।
- ୧୮) ଯଦି ଇମାମ ନମାଜ ପଢ଼ାଉଥିବା ସମୟରେ ଓଢ଼ୁ ଭାଙ୍ଗି ଯାଏ, ତେବେ ସେ ମୁକତଦିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇମାମ ନିଯୁକ୍ତ କରିବେ ଓ ନିଜେ ଅଲଗା ହୋଇଯିବେ ।
- ୧୯) ଯଦି କୌଣସି ମୁକତଦି ଓଢ଼ୁ ଭାଙ୍ଗି ଯାଉଥିବା କାରଣରୁ ସାମୁହିକ ନମାଜରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ଯାଇଥିବ ଏବଂ ପୁଣି ଓଢ଼ୁ କରି ସାରି ଜମାଅତରେ ସାମିଲ ହୋଇଯାଏ, ତା’ହେଲେ ଯେତିକି ରକାତ ରହିଯାଇଥିବ, ତାକୁ ସେ ପୂରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।
- ୨୦) ଯଦି ଇମାମ ଛିଡ଼ା ହେବା ପାଇଁ ଅସମର୍ଥ, ସେ ବସି କରି ମଧ୍ୟ ନମାଜ ପଢ଼ାଇ ପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ମୁକତଦି ତାଙ୍କ ପଛରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ନିଜର ନମାଜ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ ।

ସାମୁହିକ ନମାଜର ବିଧି

- ୧) ଯଦି କୌଣସି ମୁକତଦି ସୁନ୍ଦର ପଡ଼ୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ସାମୁହିକ ନମାଜ ଛିଡ଼ା ହୋଇଗଲା, ତେବେ ସେ ତୁରନ୍ତ ସଲାମ ଫେରାଇ ଅର୍ଥାତ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନମାଜ ଶେଷ କରି ସେହି ବା’ଜମାଅତ ନମାଜରେ ସାମିଲ ହୋଇଯିବା ଉଚିତ ।
- ୨) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ‘ରୁକୁ’ ଅବସ୍ଥାରେ ଇମାମଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ ହୋଇଯାଏ, ତାହାର ସେହି ରକାତ ପୂରଣ ହୋଇଯାଏ । କିନ୍ତୁ ରୁକୁ ପରେ ଆସି ଯୋଗ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସେହି ରକାତ ପୂରଣ ହୁଏ ନାହିଁ ।
- ୩) ଯେତେବେଳେ ନମାଜ ବା’ଜମାଅତ ଛିଡ଼ା ହୋଇଯିବ, ରୁକୁରେ ଯାଇ ସାମିଲ ହେବାର ଭାବନା ମନରେ ରଖି ଯଦି ନିଜକୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟକାଇ ରଖିବ, ତା’ହେଲେ ତାହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ବରଂ ନମାଜରେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଯାଇ ସମ୍ମିଳିତ ହେବା ଜରୁରୀ ।
- ୪) ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ସମୟରେ ନମାଜରେ ସାମିଲ ହେବ, ଯେତେବେଳେ କି ଇମାମ ଗୋଟିଏ ବା ଦୁଇଟି ରକାତ ପଢ଼ି ସାରିଥିବେ, ତେବେ ଯେତେ ରକାତ ପୂର୍ବରୁ ରହି ଯାଇଥିବ ତାହାକୁ ଇମାମ ସଲାମ ଫେରାଇ ସାରିବା ପରେ ପୂରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଅର୍ଥାତ ନିଜେ ଇମାମଙ୍କ ସହିତ ସଲାମ ନଫେରାଇ ନମାଜକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଛିଡ଼ା ହୋଇଯିବ ।
- ୫) ଯଦି ଜଣେ ନମାଜୀ ପ୍ରଥମ କିମ୍ବା ଦ୍ୱିତୀୟ ରକାତରେ ସାମିଲ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ, ସେପରି ସ୍ଥଳେ ଯେଉଁ ରକାତ ସେ ପଢ଼ିବ ସେଥିରେ ସୁରଃ ଫାତିହା ବ୍ୟତୀତ ପବିତ୍ର କୁରଆନର ଏକ ଅଂଶ ପଢ଼ିବା ଜରୁରୀ, ଯାହା ଉଣା ଅଧିକରେ ତିନୋଟି ପଢ଼ି ସହିତ ସମାନ ହୋଇଥିବ । ତା’ସକାଶେ ଏହି ରକାତ ମୂଳ ଆଡୁ ବିବେଚିତ ହେବ ।
- ୬) ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରଥମ ବେଳାର ନମାଜ ପଢ଼ୁଥିବ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ବେଳାର ନମାଜ ବା’ଜମାଅତ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଯାଇଥିବ, ତା’ହେଲେ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେ ପ୍ରଥମ ବେଳାର ନମାଜ ପ୍ରଥମେ ପଢ଼ିନେବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଦ୍ୱିତୀୟ ବେଳାର ନମାଜ ଏପରି ନିଅଣ୍ଟ ହୋଇଯିବ ଯେ ଯଦି ପ୍ରଥମଟିକୁ ସେ ପଢ଼ିବ, ତା’ହେଲେ

ଦ୍ଵିତୀୟ ନମାଜର ସମୟ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସେପରି ସ୍ଥିତିରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳୀନ ନମାଜକୁ ସେ ପ୍ରଥମେ ପଢ଼ିବ ଓ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ନମାଜ ପଢ଼ିବାର ଯେଉଁ ଦାୟାଦ୍ଵ ତା’ ଉପରେ ରହିଥିଲା, ତାକୁ ଏହାର ପଛକୁ ପକାଇ ଦେବ ।

୭) ଯଦି ଇମାମ କେତେବେଳେ ଦୁଇଟି ନମାଜକୁ ‘ଜମା’ (ଏକତ୍ରୀକରଣ) କରନ୍ତି ଅଥଚ ମୁକତଦିକୁ ଜଣା ନଥିବ ଯେ ତାହା କେଉଁ ନମାଜ ଏବଂ ସେ ଜମାଅତରେ ଆସି ସାମିଲ ହୋଇଯାଏ, ତା’ହେଲେ ତା’ର ସେହି ନମାଜ ସେହି ବେଳା ପାଇଁ ଗଣ୍ୟ ହେବ ଯାହାକୁ ଇମାମ ପଢ଼ାଇଥିବେ । ଏହାପରେ ମୁକତଦି ଦ୍ଵିତୀୟ ବେଳାର ନମାଜକୁ ପଢ଼ିବେ ।

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ଯଦି ଇମାମ ‘ଜମା’ କଲାବେଳେ ଆସର ନମାଜ ପଢ଼ାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ନମାଜୀ ଜଣକ ତାକୁ ଜୁହର ବୋଲି ଭାବି ସେଥିରେ ଯୋଗ ଦେଉଥିବେ, ତା’ହେଲେ ତା’ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ତାହା ଅସର ନମାଜ ଧରାଯିବ । ଏବଂ ଜୁହରର ‘କଜା’ (ଉଛୁର ନମାଜ) ସେ ପରେ ପଢ଼ିନେବେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଇମାମ ଅସର ନମାଜ ପଢ଼ାଇଛନ୍ତି, ତା’ହେଲେ ସେ ଜମାଅତରେ ସାମିଲ ନ ହୋଇ ପ୍ରଥମେ ଜୁହର ନମାଜକୁ ଅବଶ୍ୟ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ ଓ ଏହାକୁ ପଢ଼ି ସାରିବା ପରେ ପୁଣି ଅସର ନମାଜରେ ଇମାମଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେବେ ।

୮) ଯଦି ଇମାମ ଋରି ରକାତ ବିଶିଷ୍ଟ ନମାଜ ପଢ଼ାଇଥାନ୍ତି ଓ ସେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ‘ତଶହୁଦ୍’ (ଅଉହିୟାତୁ..) ପଢ଼ିବା ଭୁଲି ଯାଇ ତୃତୀୟ ରକାତ ପାଇଁ ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ଲାଗନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆଶୁ ସିଧା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପୁନର୍ବାର ତଶହୁଦ୍ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ବସିଯାନ୍ତି, ତା’ ହେଲେ ‘ସଜଦା ସହୁ’ (ନମାଜ ଶେଷରେ କରାଯାଉଥିବା ସଂଶୋଧନକାରୀ ସଜଦା)ର ଆଉ ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ତୃତୀୟ ରକାତ ପାଇଁ ପୁରାପୁରି ଛିଡ଼ା ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ‘ତଶହୁଦ୍’ ପାଇଁ ଆଉ ବସିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ଶେଷରେ ସଜଦା ସହୁ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

୯) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଇ ରକାତ ପଢ଼ୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଭୁଲିଯିବା ଯୋଗୁଁ ତୃତୀୟ ରକାତ ପାଇଁ ଛିଡ଼ା ହୋଇଗଲା ଏବଂ ପଛରେ ତା’ର ଏକଥା ମନେ ପଡ଼ିଗଲା ଯେ ତା’ର ଦୁଇ ରକାତ ବିଶିଷ୍ଟ ନମାଜ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ସାରିଛି, ତା’ ହେଲେ ତତ୍କ୍ଷଣାତ ସେ ବସିଯିବା ଉଚିତ ଓ ତଶହୁଦ୍ ପଢ଼ି ନମାଜ ପୁରା କରିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ତୃତୀୟ ରକାତର ରୁକୁ କରି ନେଇଛି ଓ ସେତିକିବେଳେ ପୁଣି ତା’ର ମନେ ପଡ଼ିଗଲା, ତା’ହେଲେ ସେ ତୁରନ୍ତ ତଶହୁଦ୍ ପାଇଁ ବସିଯିବ ଓ ଶେଷରେ ଏହି ଭୁଲର ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ସଲାମ ଫେରାଇବା ଆଗରୁ ‘ସଜଦା ସହୁ’ କରିବ ।

୧୦) ଯଦି ଇମାମ କୌଣସି ଆୟତ ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି କିମ୍ବା ଭୁଲ ପଢ଼ନ୍ତି, ତେବେ ମୁକତଦି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ସଠିକ ଆୟତ ପଢ଼ିଦେବେ । ସେ ଭୁଲରେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ଆୟତକୁ ସେହିଠାରୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇ ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭୁଲ ବଶତଃ ନମାଜର କ୍ରମ ବଦଳିଯାଏ କିମ୍ବା ନମାଜର କୌଣସି ଉପଯୁକ୍ତ ମୁଦ୍ରା ରହିଯାଏ, ଯେପରି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଜାନୁପାତର ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀ, ତା’ହେଲେ ‘ସଜଦା ସହୁ’ ଜରୁରୀ ହୋଇପଡ଼େ ।

୧୧) ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଯୁଗର ଇମାମ (ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ)ଙ୍କର ଅମାନ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ନିଷେଧ । ଏପରି ଏକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟରେ ଚଳିତ ଯୁଗ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ, ଇମାମ ମୋହଦି ତଥା ମସିହ ମଉଦ^{ଅସ} ଏହିପରି କହିଛନ୍ତି :

“ଇଶ୍ଵର ମୋତେ ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ ତୁମ ଉପରେ ଏହା ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି ଓ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସିଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ କୌଣସି ଅମାନ୍ୟକାରୀ, ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ଅଧର୍ମୀଙ୍କ ପଛରେ କଦାପି ନମାଜ ପଢ଼ିବ ନାହିଁ । ବରଂ ସେହି ତୁମମାନଙ୍କର ଇମାମ ହେବ (ନମାଜର ନେତୃତ୍ଵ ନେବ) ଯିଏ ତୁମ ଅନୁଗାମୀ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବ ।”
(ରୁହନି ଖଜାୟିନ୍, ଭାଗ ୧୭, ପୃ ୪୧୭)

ସାଧାରଣ ଜାଣିବା ବିଷୟ

୧) ଆପଣା ନମାଜକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ଓ ନିୟମିତ ରୂପେ ପାଠ କରନ୍ତୁ , ଯେପରି ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠٦﴾

“ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି”
(ଅଲ ନିସା ୧୦୪)

୨) ନମାଜ ପାଞ୍ଚବେଳା ମଧ୍ୟରୁ ଯଦି ଗୋଟିଏ ବେଳାର ନମାଜକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଶୁଣି ଛଡ଼ା ଯାଇଥାଏ, ତେବେ ଏହା ଅମାନ୍ୟକର ପରିସ୍ଥିତିରେ ନେଇ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଏ, ସେପରି ହେଲେ ମନରେ ଗଭୀର ଅନୁତାପ ଓ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ । ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ଭୁଲ ବଶତଃ କୌଣସି ନମାଜ ବାକି ରହିଯାଇଥାଏ, ତା’ହେଲେ ‘କଜା’ କରି ପଢ଼ନ୍ତୁ ଓ ଏଥିପାଇଁ ଗଭୀର ପଶ୍ଚାତାପ ଓ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ଜରୁରୀ ।

୩) ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^୨ ଛାଡ଼ି ଉପରେ ହାତ ବାନ୍ଧି ରଖୁଥିଲେ ଓ ନମାଜ ଆରମ୍ଭ କରିବାର ସଂକଳ୍ପ (ନିୟତ) କରୁଥିଲେ । କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନାହିଁ ଉପରେ ଅଥବା ପେଟ ଉପରେ ହାତ ବାନ୍ଧୁଥିଲେ । ତେବେ ଏଥିରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ ।

୪) ‘ରୁକୁ’ କରିବା ସମୟରେ ଅଣ୍ଟା ସିଧା ରହିବା ଉଚିତ ଓ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟି ତଳକୁ ସଜ୍ଜଦାଗାହ ଅର୍ଥାତ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରିବା ସ୍ଥାନକୁ ନିବଦ୍ଧ ରହିବା ଉଚିତ । ରୁକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାର ଓ ଅବିଚଳିତ ସ୍ଥିତିରେ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

୫) ରୁକୁ ଶେଷ ହେବା ପରେ ସଳଖ ହୋଇ ଛିଡ଼ା ହେବା ଉଚିତ । ତା’ପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିନମ୍ରତାର ସହିତ ସଜଦାଃ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ମୁଦ୍ରାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଆଣ୍ଠୁଦ୍ଵୟକୁ ଭୂମି ଉପରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ସଜଦାଃ ବା ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣିପାତ କରିବା ସମୟରେ ନିଜ ମଥା, ନାକ, ଦୁଇ ହାତ, ଦୁଇ ଆଣ୍ଠୁ ଓ ଦୁଇ ପାଦର ପଞ୍ଜା ଭୁଇଁରେ ଲାଗିବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ କହୁଣୀ ଭୁଇଁରେ ଲାଗିବ ନାହିଁ । ଦୁଇ ବାହୁ ତଥା ପେଟ ଜଘ ଠାରୁ ଅଲଗା ଛାଡ଼ି ହୋଇ ରହିବ । ସେହିପରି ପାଦର ଆଙ୍ଗୁଳିଗୁଡ଼ିକ ଏକାଠି ଯୋଡ଼ି ହୋଇ କିବଲା ମୁହାଁ ହୋଇ ରହିବ । କିନ୍ତୁ ପାଦଦ୍ଵୟକୁ ଭୂମି ଠାରୁ ଉଠାଇ ବା ଉଠକ କରି ରଖନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

୬) ଦୁଇ ରକାତ ଶେଷରେ ଯେତେବେଳେ ବସିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ତଶହୁଦ୍ କରିବ, ସେତେବେଳେ ଅଶହଦୁଅଲ୍ଲା... କହୁଥିବା ବେଳେ ତାହାଣ ହାତର ବିଶି ଅଙ୍ଗୁଳିକୁ ଉଠାଇବ । ଏହା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନର ପ୍ରତୀକ ସ୍ଵରୂପ ।

୭) ଯଦି ନମାଜର କେବଳ ଦୁଇ ରକାତ ପଢ଼ିବାକୁ ଥିବ, ତେବେ ଦ୍ଵିତୀୟ ରକାତ ପରେ ବସିକରି ତଶହୁଦ୍ (ଅଉହିୟାତୁ.....), ଦରୁଦ୍ ଶରିଫ (ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ସଲ୍ଲେ ଅଲା.....) ଓ ତିନୋଟି ମସନୁନ୍ ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନାର ବାକ୍ୟ) ପଢ଼ିସାର ସଲାମ ଫେରାଇ ନମାଜ ଶେଷ କରିବ ।

- ୮) ଯଦି ନମାଜରେ ତିନି ରକାତ ପଢ଼ିବାର ଥିବ , ତେବେ ଦ୍ଵିତୀୟ ରକାତରେ ବସି ‘ତଶହୁଦ’ ପଢ଼ିବା ପରେ ‘ଅଲ୍ଲାହୁ ଅକବର’, କହି ଛିଡ଼ା ହୋଇଯିବ । ତୃତୀୟ ରକାତରେ କେବଳ ସୁରଃ ଫାତିହା ପଢ଼ିବା ପରେ ରୁକୁ ତଥା ସଜ୍ଦା କରିସାରି ପୁଣି ଥରେ ବସିବ ଓ ତଶହୁଦ, ଦରୁଦ ଶରିଫ ତଥା ଆନୁସଙ୍ଗୀକ ଦୁଆ ଇତ୍ୟାଦି ପଢ଼ି ସଲାମ ଫେରାଇବ ।
- ୯) ଯଦି ଫର୍ଜ ନମାଜର ଋରି ରକାତ ପଢ଼ିବାର ଅଛି, ତା’ହେଲେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ରକାତ ପଢ଼ିସାରି ବସିବା ମୁତ୍ତାରେ ତଶହୁଦ ପଢ଼ିସାରି ପୁଣି ଛିଡ଼ା ହୋଇ ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ରକାତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ । ସେଥିରେ ଛିଡ଼ା ହେବା ମୁତ୍ତାରେ କେବଳ ସୁରଃ ଫାତିହା ପଢ଼ିବ । ଚତୁର୍ଥ ବା ଶେଷ ରକାତର ସଜ୍ଦାଃ ପରେ ତଶହୁଦ ପାଇଁ ବସିବ । ଏହା ସହିତ ଦରୁଦ ଶରିଫ ଓ ଦୁଆ ପରେ ସମାପ୍ତି ସ୍ମୃତକ ସଲାମ ଫେରାଇବ ।
- ୧୦) ଯଦି ସୁନ୍ନତ କିମ୍ବା ନଫିଲ ନମାଜ (ମୁହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁସୂତ ବା ଅତିରିକ୍ତ ନମାଜ) ଋରି ରକାତ ପଢ଼ିବାକୁ ଅଛି, ତା’ହେଲେ ପ୍ରତି ରକାତରେ ସୁରଃ ଫାତିହା ପରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନର କୌଣସି ଅଂଶ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ ।
- ୧୧) ନମାଜରେ ଯଦି କିଛି ପାଶୋରି ଯାଇଥିବ ଅଥବା କୌଣସି ପ୍ରକାର କମ ବେଶୀ ହୋଇଥିବାର ଭାବନା ମନକୁ ଆସିବ, ତା’ ହେଲେ ଯେତିକି ଅଂଶ ଠିକ୍ ଲାଗୁଥିବ, ତାକୁ ଆଗ ପୁରା କରିଦେବ । ତଶହୁଦ, ଦରୁଦ ଶରିଫ ଓ ଦୁଆ ପରେ ସଲାମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ବା ପରେ ଦୁଇଟି ‘ସଜ୍ଦା ସହୁ’ କରିବ । ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ଯଦି ସନ୍ଦେହ ହୁଏ ଯେ ମୁଁ ତିନି ରକାତ ପଢ଼ିଛି କି ଚାରି ରକାତ, ତେବେ ସେପରି ସ୍ଥଳେ ତିନି ରକାତକୁ ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବି ଆଉ ଏକ ରକାତ ଅଧିକ ପଢ଼ିବ ଓ ପୁଣି ସଜ୍ଦା ସହୁ କରିବ ।
- ୧୨) ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ୍ଵଟିଆ ନମାଜ ପଢ଼ୁ ପଢ଼ୁ ତା’ର ଓଢ଼ୁ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ, ତା’ହେଲେ ତାହା ପାଇଁ ଏହା କରିବା ବିଧେୟ ଯେ ଓଢ଼ୁ କରିସାରି ସେହିଠାରୁ ନମାଜ ଆରମ୍ଭ କରିବ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିବ । କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ସର୍ବ ହେଉଛି ଯେ ସେ କାହା ସହିତ କଥା ହୋଇ ନଥିବ । କଥାବାର୍ତ୍ତାକ ରିଥିଲେ ତାକୁ ଆଉ ଥରେ ଆରମ୍ଭରୁ ନମାଜ ପଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
- ୧୩) ଜଣେ ନମାଜ ପଢ଼ୁଥିବା ଲୋକର ସାମନାରେ ଯିବା ମନା । ଯଦି କୌଣସି ନମାଜୀ ମସଜିଦରେ ନମାଜ ପଢ଼ୁଥିବ, ତା’ହେଲେ ଗୋଟିଏ ସଫ୍ (ଧାଡ଼ି)କୁ ଛାଡ଼ି ତା’ର ସାମନାରେ ଯାଇ ପାରିବ । ଯେଉଁ ନମାଜୀ ଖୋଲା ଜାଗାରେ ନମାଜ ପଢ଼ୁଥିବ, ସେ ନିଜ ସାମନାରେ କୌଣସି ଏକ ବସ୍ତୁ ଥୋଇଦେବ । ଏହାକୁ ‘ସତ୍ରା’ କୁହାଯାଏ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୪ ମୁସଲିମ ବିବାହ

ସମାଜରେ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଓ ଜଣେ ମହିଳା ସ୍ୱାମୀ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ହିସାବରେ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ରୁଚ୍ଛି ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି, ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ତାକୁ ‘ନିକାହ’ କୁହାଯାଏ । ତେବେ ବିବାହ ଏକ ପବିତ୍ର ବନ୍ଧନ ବା Secretment ଯାହାକୁ ଇସଲାମରେ ନବ ଦମ୍ପତ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସାମାଜିକ ରୁଚ୍ଛି (Social Contract) ବୋଲି ଧରାଯାଏ ।

କିନ୍ତୁ ବିବାହର ଏହି ପରମ୍ପରା ରୁକ୍ ବେଦ ରଚନା କାଳରୁ ବୈଦିକ ରୀତିରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବାର ପ୍ରମାଣ ମିଳେ । ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମରେ ଅଗ୍ନିକୁ ସାକ୍ଷୀ ରଖି ସାତ ଫେରା (ପରିକ୍ରମା) ଦ୍ୱାରା ପାଣି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ଓ ଜଣେ ହିନ୍ଦୁ ନାରୀ ପତିବ୍ରତା ହେବାର ଆଜ୍ଞାବନ ସଂକଳ୍ପ ନେଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ମୁସଲିମ ବିବାହରେ ‘ନିକାହ’ ଘୋଷଣାନାମା ଦ୍ୱାରା ଉଭୟେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ । ତାହା ହିଁ ‘ତକ୍ୱା’ ବା ଈଶ୍ୱର ଭୟ, ଯାହା ଉପରେ ବିବାହ ବନ୍ଧନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ । ତେଣୁ ଇସଲାମରେ ବିବାହର ପରମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ସତାତ୍ୱ, ସିଦ୍ଧି, ତୃପ୍ତି ଓ ବଂଶରକ୍ଷା ମାଧ୍ୟମରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସାନିଧ୍ୟ ଲାଭ କରିବା । ସୁତରାଂ ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ କୁହାଯାଇଛି :

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا

‘ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ଜୀବକୋଷରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ତାହାର ଯୋଡ଼ା ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଯେପରି ପୁରୁଷ (ଜଣେ) ନାରୀ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହୋଇ ସତୋଷ ଲାଭ କରିବ ।’ (ଅଲ ଆ’ରଫ୍ ୧୯୦)

ତେବେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିବାହର ଅର୍ଥ ଶାରୀରିକ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ଦାର୍ଶନିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ବ୍ୟାପକ । ଅଭିଧାନରେ ବିବାହ ଶବ୍ଦର ଏହିଭଳି ବିଶ୍ଳେଷଣ କରାଯାଇଛି :- ବିଶେଷ ଭାବରେ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରିବା । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଶବ୍ଦରେ ହିଁ ବିବାହର ସମସ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱ ନିହିତ । ତାହା ହେଉଛି ପତିପତ୍ନୀଙ୍କ ପବିତ୍ର ସମ୍ବୋଧରୁ ଲକ୍ଷ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ତୃପ୍ତି ଓ ତହିଁରୁ ଜାତ ସନ୍ତାନ ଦ୍ୱାରା ବଂଶ ବିସ୍ତାର ।

ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାର କଲେ ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ ଚିଷ୍ଟି ରହିବା ପାଇଁ ବିବାହର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ସୁତରାଂ ବିଷ୍ଣୁ ପୁରାଣରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମାନସ ପୁତ୍ରମାନେ ନିଜ ନିଜ ବଂଶ ବିସ୍ତାର କରିବା ପାଇଁ ଦାବି କରିବାରୁ ସେ ଅର୍ଦ୍ଧ ନାରୀଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ତାହା ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭାଜିତ ହୋଇ ଆଦିତି ଓ ଶତରୁପାଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ଘଟିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଶାରୀରିକ ମିଳନରୁ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ । ବାଲବେଳ ଅନୁଯାୟୀ ଆଦମ ଓ ଇଭ ନିଷିଦ୍ଧ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠରୁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟପୁରକୁ ପଠାଇ ଦିଆଗଲା ।

(ଜେନିସିସ୍ ୩: ୧୬-୧୭)

ସୁତରାଂ ବିବାହର ସଂଜ୍ଞା ହେଉଛି The Marriage is nothing but the combination of two opposit sex with social approval. ଏହିପରି ମଧ୍ୟ ପତିପତ୍ନୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କକୁ ପବିତ୍ର କୁରଆନ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ଚିତ୍ରଣ କରିଛି ।

هُنَّ لِبَاسٍ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٍ لَهُنَّ ط

ହୁନ୍ନା ଲିବାସୁଲ୍ ଲକ୍ମ୍ ଓ ଅନ୍ତୁମ୍ ଲିବାସୁଲ୍ ଲହୁନ୍ନା

ଅର୍ଥାତ; ପତ୍ନୀ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରିଧାନ ଓ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରିଧାନ ।

(ଅଲ ବକରା ୧୮୮)

ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟର ପୋଷାକ ସଦୃଶ ସଂରକ୍ଷକ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଜଣେ ଥିଲେ ଆରେକ ନାମରେ ଦୋଷାରୋପ କରିବା କିମ୍ବା ଅପବାଦ ଦେବାକୁ ଲୋକମାନେ ଭୟ କରିଥାନ୍ତି ।

ତେବେ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ନାରୀ ଜାତି ସ୍ୱଭାବତଃ ପୁରୁଷ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ପବିତ୍ର କୁରଆନ ବାଣୀରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ କୁହାଯାଇଛି:

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ

ଅର୍ରଜାଲୁ କଫ୍ଠାମୁନା ଅଲନ୍ ନିସା'ଏ

ଅର୍ଥାତ 'ପୁରୁଷମାନେ ନାରୀମାନଙ୍କ ଅଭିବାବକ ରୂପେ ନିରୂପିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।'

(ଅଲ ନିସା ୩୫)

ପୁରୁଷ କେବଳ ଗୃହକର୍ତ୍ତା ନୁହେଁ ଅଭିବାବକ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ତେଣୁ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ହିଁ ସ୍ତ୍ରୀର ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳର ଦେବତା ବୋଲି ହିନ୍ଦୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କୁହାଯାଇଥିବା ବେଳେ ପତି ପରମେଶ୍ୱରର ଏହି ଭାବନାକୁ ଅଧିକ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରି ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^ସ ଏକଦା ନାରୀ ସମାଜକୁ କହିଥିଲେ 'ଯଦି ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ପରେ କାହାକୁ ପୂଜା କରିବାର ଅନୁମତି ଦିଆ ଯାଇଥାନ୍ତା, ତା'ହେଲେ ମୁଁ କହିଥାନ୍ତି ଯେ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା କର ।'

ପୁନଶ୍ଚ ବିବାହ ନକରି ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ପାଳନ କରିବା ଅର୍ଥାତ ଚିରକୁମାର ବା ଚିରକୁମାରୀ ରହିବାର ଜୀବନଶୈଳୀ ଯାହାକୁ 'ରହବାନିୟତ' କୁହାଯାଏ, ଇସଲାମ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅସିଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରିଛି । ସୁତରାଂ ପବିତ୍ର କୁରଆନ କୁହେ 'ରହବାନିୟତ' (ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ)କୁ ପାଥେୟ କରିବାର ଆମ୍ଭେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇନାହୁଁ । ଯେହେତୁ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ପ୍ରାପ୍ତିର ମାର୍ଗ ନୁହେଁ ।' (ଅଲ ହଦିଦ ୨୮)

ଇସଲାମ ଏକ ପକ୍ଷେ ବ୍ୟଭିଚାରକୁ ବାରଣ କରି ଯୌନ ଉତ୍ସୁକତାକୁ ଅବୈଧ ଘୋଷଣା କରେ ତ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷେ ବୈଧାନିକ ରୀତିରେ ବିବାହକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ପ୍ରକୃତିର ଏହି ନିୟମକୁ ସମାଜରେ ପ୍ରଚଳନ କରିଛି । ପୁଣି ଅବାଧ ଯୌନାଚରଣ ଓ ନିଲ୍ଲିତ ଆଚରଣକୁ ସମାଜରୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^ସ ବିବାହର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିଛନ୍ତି । (ହଦିସମସନଦ, ଭାଗ ୨, ପୃ-୨୨୬)

ଇସଲାମରେ ବିବାହର ଅନୁମତି ସକାରାତ୍ମକ ଉପାୟରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ସୁତରାଂ ଦିବ୍ୟ ଅବତାର ମୁହମ୍ମଦ^ସ ଏହିପରି କହିଥିବାର ପ୍ରିୟ ସହଚର ଅବୁହୁରେରା^ସ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

‘ତୁନ୍ କହୁଲ୍ ମରଥାତୁ ଲି ଅରବଇନ୍ ଲିମା ଲିହା ଓଲିସାବିହା ଓଲିଦିନିହା ଫଜ୍ଫୁର୍ ବିଜାତିବ୍ ଦିନୀ ତରିବତ୍ ଯବାକା’

ଅର୍ଥାତ୍ “ସାଧାରଣତଃ ଋରିଗୋଟି କାରଣରୁ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଜଣେ ନାରୀକୁ ବିବାହ କରେ । ତାହା ହେଉଛି ତା’ର ସଂପତ୍ତି, ତା’ର ବଂଶ ଆଭିଜାତ୍ୟ, ତା’ର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ତା’ର ଧର୍ମ ପରାୟଣତା । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବିବାହ ଯୋଗ୍ୟା ଯୁବତୀ ବା ନାରୀ ଧର୍ମ ପରାୟଣା, ତା’କୁ ହିଁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଅ ଓ ତୁମେ ବିନମ୍ର ହୁଅ”

(ହଦିସ ବୁଖାରି)

ସୁତରାଂ ନିକାହର ଦୈବି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସାର୍ବଜନୀନ କରି ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ଞ୍ଚ} ଏହା ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ:

‘ଅନ୍ ନିକାହୁ ମିନ୍ ସୁନ୍ନତି ଫମଲ୍ଲମ୍ ଯାମଲ ବିସୁନ୍ନତି ଫଲୈସା ମିନ୍ନୀ।’

ଅର୍ଥାତ୍: ‘ନିକାହ କରିବା (ବିବାହ ବଂଧନରେ ଆବଦ୍ଧ ହେବା) ହେଉଛି ମୋର ସୁନ୍ନତ୍ (ଅନୁସୂଚିତ ପଦ୍ଧତି) । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋର ସୁନ୍ନତ ଉପରେ ପାଳନ ନକରିବ, ସେ ମୋର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ।’ (ହଦିସ ବୁଖାରି, ଭାଗ ୨)

ଏଠାରେ ବୈବାହିକ ଜୀବନକୁ ଏକ ଦୃଢ଼ ସୁରକ୍ଷା କବଚ ରୂପେ ଅଭିହିତ କରାଯାଇଛି । ଏଥି ସଂବନ୍ଧରେ ଇସଲାମର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ବିବାହ ଏପରି ଏକ ଦୁର୍ଗ ଯାହାର ବଳୟ ମଧ୍ୟକୁ କୌଣସି ଅନୈତିକ ଯୌନ ଲାଳସା, ଅଶ୍ଳୀଳତା ଆଦି ବାହ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ବିବାହିତ ଦମ୍ପତି ଏକ ଶୁଦ୍ଧ, ପବିତ୍ର ତଥା ମଧୁର ପ୍ରେମମୟ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରନ୍ତି । ପବିତ୍ର କୁରଆନ ଏହିଭଳି ବିବାହିତ ପୁରୁଷକୁ ‘ମୁହସିନ’ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵାଧୀନଚେତା ସଜ୍ଜରିତ୍ରବାନ୍ ଏବଂ ବିବାହିତା ନାରୀଙ୍କୁ ‘ମୁହସିନା’ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵାଧୀନା ସଜ୍ଜରିତ୍ରବତୀ ରୂପେ ଅଲଙ୍କୃତ କରିଛି । ଯଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ନିଜର ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଜୀବନକୁ ସେହି ସୁରକ୍ଷା ବଳୟ ମଧ୍ୟରେ ନିରାପଦ ରଖି ନୈସର୍ଗିକ ଆନନ୍ଦ ଉପଭୋଗ କରିପାରିବେ ।

ବହୁପତ୍ନୀକ ବିବାହ

ଆଜିକାଲି ଏକାଧିକ ପତ୍ନୀ ଗ୍ରହଣ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଆପତ୍ତି ଉଠୁଛି ଏବଂ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ଞ୍ଚ} ସ୍ଵୟଂ କାହିଁକି ଏକାଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ପତ୍ନୀ ବିବାହ କରିଥିଲେ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଉଛି । ଏହାର ପ୍ରଥମ କାରଣ ସ୍ଵରୂପ ବହୁ ପତ୍ନୀକ ବିବାହକୁ ଷଷ୍ଠ ଶତାବ୍ଦୀ ବେଳକୁ ଏଥି ଯୋଗୁଁ ଆଇନ ସଂଗତ କରାଗଲା ଯେ ଜଣେ ବିବାହିତା ନାରୀ ଯଦି କୌଣସି ତାତନୀର ଶିକାର ହୋଇ ସତୀତ୍ଵ ହରାଇ ବସୁଥିଲା, ତାକୁ ବ୍ୟଭିଚାରୀର ଅପବାଦରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟତ୍ର ବିବାହ କରି ଦିଆ ଯାଉଥିଲା । ପୁଣି ଯୁଦ୍ଧ ହେଲେ ପୁରୁଷମାନେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରାଣ ହରାଇଥିଲେ । ଫଳତଃ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ପାଇବା ସ୍ଵାଭାବିକ । ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନେ ବିଧବା ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ, ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବାହ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ସମାଜରେ ସମ୍ମାନର ସହିତ ବଞ୍ଚିବା ତଥା ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ଞ୍ଚ} କହିଥିଲେ :

‘ଜଣେ ବିଧବା ନାରୀର ବିବାହକୁ ତାହର ପରାମର୍ଶ ବିନା ସ୍ଵୀକୃତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।’ (ବୁଖାରି ଓ ମୁସଲିମ)

ସେ ସ୍ଵୟଂ ଏହାର ଉକ୍ତଷ୍ଟ ଉଦାହରଣ ଦେଖାଇ କେବଳ ନିଜ ଗୋତ୍ରରେ ବା କୁରୈଶ ବଂଶରେ ବିବାହ କରି ନଥିଲେ ବରଂ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ଓ ଅନ୍ୟ ଆରବୀୟ ଜାତିମାନଙ୍କରୁ ମଧ୍ୟ ପତ୍ନୀ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । କାରଣ ସମ ମତାବଲମ୍ବୀଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ ହେବା ଶ୍ରେୟସ୍କର । (ଅଲ ବକରା ୨୨୨) ଏଠାରେ ସର୍ତ୍ତ ରଖାଯାଇଛି ଯେ ‘ମୁଶରିକ’

(ଅନେକେଶ୍ୱରବାଦୀ) ମହିଳାଙ୍କ ସହିତ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବାହ କର ନାହିଁ, କିମ୍ବା ନିଜ କନ୍ୟାକୁ ମୁଶ୍ରିକ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବାହ ଦିଅନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହାନ୍ତି ।’ ପୁଣି କୁହାଯାଇଛି :

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ

‘ଓଲ ମୁହସନାତୁ ମିନଲ୍ ମୁ’ ମିନାତି ଓଲ ମୁହସନାତୁ ମିନଲଲଜିନା ଉତୁଲକିତାବା ମିନ୍ କବଲିକୁମା’

ଅର୍ଥାତ ‘ଏହା ଆଇନସଂଗତ ଯେ ପବିତ୍ର ବିଶ୍ୱାସକାରୀଣି ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ତଥା ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଦିଆଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପବିତ୍ର ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଯଦି ବିବାହ କରିବ, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଧ ।’ (ଅଲମାଏଦା ୬)

ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଇସଲାମରେ ଜାତି ଗୋତ୍ରର କୌଣସି ଭେଦଭାବ ନାହିଁ । କେବଳ ଯାହା ସହିତ ନିକାହ କରାଯିବ ସେ ପୁଣ୍ୟବନ୍ତ ଓ ନୀତିବାନ କି ନୁହେଁ, ତାହା ଦେଖିବା ଉଚିତ । ଯଦ୍ୱାରା ଭବିଷ୍ୟତରେ ଚରିତ୍ର ଗଠନ ଓ ଉତ୍ତମ ସଂସ୍କାର ହୋଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଅଣ ମୁସଲିମର ଧର୍ମ ପାଳନ ଭୁଲ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ନିଜ ସନ୍ତାନ ଓ ପରିବାର ଉପରେ ଏହାର ମନ୍ଦ ପ୍ରଭାବ ପଡିଥାଏ ।

ସୁତରାଂ ଏପରି ଅଭିଯୋଗ କରିବା ଆଦୌ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । କାରଣ ଦିବ୍ୟ ଅବତାର ନିଜ ଯୌନ କ୍ଷୁଧା ମେଣ୍ଟାଇବା ପାଇଁ ଏକାଧିକ ପତ୍ନୀ ବିବାହ କରି ନଥିଲେ । ବରଂ ଜଣେ ୨ ୫ ବର୍ଷର ନବ ଯୌବନପ୍ରାପ୍ତ ଯୁବକ ପ୍ରଥମେ ବିବାହ କରିଥିଲେ ୪୦ ବର୍ଷ ବୟସ୍କା ଜଣେ ବିଧବା ମହିଳା ଖଦିଜା^{୧୩}ଙ୍କୁ । ଯିଏକି ପୁଣ୍ୟବତୀ ଓ ସୁଶୀଳା ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ନିଜର ସମସ୍ତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି, ଦାସଦାସୀମାନଙ୍କୁ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{୧୪}ଙ୍କ ଶ୍ରୀ ଚରଣରେ ଅଜାଡି ଦେଇଥିଲେ । ମହାଭାଗ ସେ ସବୁ ଧନ ବୈଭବ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଗରୀବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିତରଣ କରିଥିଲେ ଓ ଗୋଲାମମାନଙ୍କୁ ଦାସତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଦେଇଥିଲେ । କିପରି ଜଣେ କାମାସକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ଆଦର୍ଶ ଦେଖାଇପାରେ ? ଯେଉଁ ଆଦର୍ଶ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ମଧ୍ୟ ଯୁଗୀୟ ନାଇଟ ସଂପ୍ରଦାୟର ସମ୍ରାଟ ଆର୍ଥରଙ୍କ ଦରବାରରୁ, ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{୧୫}ଙ୍କ ଠାରେ । ତେଣୁ ସେ ନାରୀ ଚରିତ୍ରକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ଥିବାରୁ ଏହିପରି କହିଥିଲେ :

‘ନାରୀର କୌଣସି ସ୍ୱଭାବଗତ ଗୁଣକୁ ତୁମେ ଘୃଣା ବା ନାପସନ୍ଦ କର ନାହିଁ । କାରଣ ତା’ର ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନରେ ଲୁଚି ରହିଥିବା ଅନ୍ୟ କେଉଁ ସଦଗୁଣ ପୁରୁଷକୁ ବିମୋହିତ କରିପାରେ ।’ (ସହି ବୁଖାରି)

ତେବେ ବହୁପତ୍ନୀ ଗ୍ରହଣକୁ କୌଣସି ଧର୍ମରେ ବିଧି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଇସଲାମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେଉଁଠାରେ ପତ୍ନୀ ସଂଖ୍ୟା ସୀମିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହା ଆଇନଗତ ଭାବେ ଏକାଧିକ ପତ୍ନୀ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅନୁମତି ଦେଇଛି ସତ, କିନ୍ତୁ ତାହା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ । ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଋଚି ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରଖିଛି । କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ସର୍ତ୍ତ ହେଉଛି :

فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً

‘ଫଇନ୍ ଖୁଫ୍ତୁମ୍ ଅଲଲା ତାଦିଲୁ ଫଓଓହିଦତୁନ୍’ (ଅଲ ନିସା ୪)

ଅର୍ଥାତ୍ ‘ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯଦି ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଆଶଙ୍କା ହୁଏ, ତେବେ ଜଣକୁ ମାତ୍ର ବିବାହ କର ।’ ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ କହିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଭରଣ ପୋଷଣର ସମାନ ଅଧିକାର ଦେଇ ନପାରିଲେ, କେବଳ ଗୋଟିଏ ପତ୍ନୀ ହିଁ ତୁମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ କୁହାଯାଇଛି ‘ପତ୍ନୀର ସ୍ଵଅର୍ଜିତ ଧନ ଉପରେ ପତିର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ସ୍ତ୍ରୀ ରୋଜଗାର କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାମୀ ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରକ ରୂପେ ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ।’ (ଅଲ ନିସା ୩୩)

ବହୁ ବିବାହର ଦ୍ଵିତୀୟ କାରଣ ହେଉଛି, ମାନବ ସମାଜକୁ ଅବାଧ ଯୌନ ସଂକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷା କରିବା । ତେବେ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ସତ ଚରିତ୍ରବାନ ପୁରୁଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏକାଧିକ ପତ୍ନୀ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମାଜର କୌଣସି କ୍ଷତି କରେ ନାହିଁ । ବରଂ ଯୌନ ଅପରାଧରୁ ମୁକ୍ତ ଏକ ସ୍ଵଚ୍ଛ ସମାଜ ଗଠନ କରେ । ବୌଦ୍ଧାନିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦେଖିଲେ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଏକାଧିକ ସ୍ତ୍ରୀ ରଖିବା ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଉପରେ ଏହାର ବିଶେଷ କୁପ୍ରଭାବ ପଡ଼େ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଏକାଧିକ ପୁରୁଷ ସହିତ ଅବାଧ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ କଣିକା ଦ୍ଵାରା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଯୌନ ରୋଗର ଶୀକାର ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେଉଛି, ଏଡ୍ସର ଭୟଙ୍କରତା, ଯାହା ମହାମାରୀ ରୂପେ ୨୦୦୨ ମସିହାରୁ କାୟା ବିସ୍ତାର କରିଛି । ବିଶ୍ଵ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସଂଗଠନ (WHO) ପକ୍ଷରୁ ହୋଇଥିବା ଏକ ସର୍ବେକ୍ଷଣରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଅବୈଧ ଯୌନାଚରଣରେ ଲିପ୍ତ ଅବିବାହିତା ଯୁବତୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶତକଡ଼ା ୬୦ ଭାଗଙ୍କ ଶରୀରରେ ଏଡ୍ସ ଭୂତାଣୁ ରହିଛି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଆଜିକାଲିର ଯୁବକ ଯୁବତୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବାଧ ମିଳାମିଶା ଓ ଯୌନ ଉତ୍ସୁକତାକୁ ରୋକିବା ନିମନ୍ତେ ମୁସଲିମ ବିବାହ ହେଉଛି ଏକ ମାତ୍ର ଉପଯୁକ୍ତ ଓ ବିଧିସଂଗତ ଉପାୟ । ଆଜିକାଲି ଯୁରୋପୀୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଅବୈଧ ନବଜାତ ଶିଶୁ ଓ ଅବିବାହିତା ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଯେପରି ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ବଢ଼ିରୁଲିଛି, ସେଥିରୁ ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ଏହା ଏକ ଯୁଗୋପଯୋଗୀ ପଦକ୍ଷେପ । ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକାଧିକ ପତ୍ନୀ ବିବାହ କରିବା ଏକ ଅପବାଦ ବା କଳଙ୍କ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ସାମାଜିକ ସଂସ୍କାର ବୋଲି ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ ।

ନାରୀ ବିନା ପୁରୁଷର ପୌରୁଷତ୍ଵ ଅଜ୍ଞାନ, ସେହିପରି ପୁରୁଷ ବିନା ନାରୀର ନାରୀତ୍ଵ ରସହାନ । ଏଥିଯୋଗୁଁ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସ୍ଵାମୀର ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗିନୀ କୁହାଯାଏ । ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀର ଏହି ଶାଶ୍ଵତ ସଂପର୍କକୁ ଉପଲବ୍ଧ କରି ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସମାଜରେ ଉପେକ୍ଷିତ ଉତ୍ପାତିତ ନାରୀମାନଙ୍କ ଅଇଥାନ ଓ ସୁଧାର ପାଇଁ ବହୁ ବିବାହକୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ପ୍ରଚଳନ କରିଥିଲେ । ସେ ନିଜର ସର୍ବ କନିଷ୍ଠା ପତ୍ନୀ ଆଇଶାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କହିଥିଲେ, ‘ଆଇଶାଙ୍କ ଠାରୁ ଇସଲାମ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରାଯାଇପାରେ ।’ ସୁତରାଂ ମୁସଲମ ମହିଳା ଓ ଧର୍ମବିଦୁଷୀଗଣ ତାଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ରବିଦ୍ୟା, କଳା, ସାହିତ୍ୟ, ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଚିକିତ୍ସା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ଯାହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଆଧୁନିକ ମୁସଲିମ ସମାଜରେ ଆଜି ଦେଖାଦେଇଛି ।

ନିକାହର ସର୍ତ୍ତ

ବିବାହ ବନ୍ଧନ ଓ ପାରିବାରିକ ସଂପର୍କରେ ସ୍ଥିରତା ଓ ସଫଳତା ଆଣିବାରେ ଅହମଦିୟା ମୁସଲିମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମହାମାନ୍ୟ ପଞ୍ଚମ ଖଲିଫା^୧ଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ସହାୟକ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଛି । ଏହାର ପ୍ରକୃତ ନୀତି ନିୟମ ଉପରେ ସେ ଯେଉଁ ବହୁମୁଲ୍ୟ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ପୁସ୍ତିକା: ‘ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ପରାମର୍ଶଗତ ତଥ୍ୟ’ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପଯୋଗୀ । ତେବେ ସେହି ପୁସ୍ତିକା ଆଧାରରେ ନିକାହର କେତୋଟି ସର୍ତ୍ତ ରଖାଯାଇଛି । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସରଣ କଲେ ଜମାଅତର ଅହମଦି ସଭ୍ୟ/ସଭ୍ୟାମାନେ ପାରିବାରିକ ବନ୍ଧନ ଓ ସାମାଜିକ ଶୃଙ୍ଖଳା ବଜାୟ ରଖିବା ସହିତ ଏକ ସ୍ଵଚ୍ଛ, ଶାନ୍ତ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବ । ତେବେ ନିକାହର ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ଦିଆଯାଉଛି ।

୧) ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ କାଉନସିଲିଂ: ହଜରତ ଖଲିଫତୁଲ ମସିହ ପଞ୍ଚମ^{୩୯} କହିଛନ୍ତି: ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ପରାମର୍ଶଗତ ସାକ୍ଷାତକାର ବର ଓ କନ୍ୟା ଉଭୟଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଲୋକମାନେ ବସି ଅନ୍ତତଃ ଏକ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଲ୍ଲୁ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ । କଥାବାତ୍ତା ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ମୂଳକ ହେବା ଉଚିତ । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି, ସାଧାରଣ ବୈବାହିକ ଜୀବନରେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସମସ୍ୟା ଓ ତାହା ଦ୍ୱାରା ଉପୁଜୁଥିବା କଠିନ ପରିସ୍ଥିତିରୁ ନିଜକୁ କିପରି ରକ୍ଷା କରାଯାଇ ପାରିବ, ତାହାର ସୁଚିନ୍ତିତ ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କରାଯାଇ ଏହା ଉପରେ ବିଚାର ବିମର୍ଷ କରିବାକୁ ହେବ । ହଜୁର^{୩୯} କହିଛନ୍ତି, କାଉନସିଲିଂ ବା ପରାମର୍ଶ କରିବା ସମୟରେ ଏହି ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ ବିବାହର ପ୍ରକୃତ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ କ’ଣ ? ଏ ବିଷୟରେ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା କ’ଣ ? ଏଥିପ୍ରତି ତୁମର ଚିନ୍ତାଧାରା କ’ଣ ? ଯେପରି କେଉଁ ପରିବାରରେ ତୁମର ଜନ୍ମ ? ତୁମ ଗୁରୁଜନମାନେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ତ୍ୟାଗ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ? ସେଥିପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାକୁ ମନେପକାଇ ତୁମ ବଂଶ ପରମ୍ପରା ଓ ପରିବାରରେ ସତକର୍ମ ଓ ଧର୍ମନିଷ୍ଠତା (ତକ୍ୱା)କୁ ବଜାୟ ରଖ ।

ସେ କହିଲେ Arrange Marriage System ଅର୍ଥାତ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ସହମତି ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ବିବାହରେ ମଧ୍ୟ ଆଜିକାଲି ସଂସ୍କାରର ଅଭାବ ଦେଖାଯାଉଛି । ବିବାହ ସକାଶେ ଧନ ଦୌଳତ, ସୁନ୍ଦର ପଣ, ବଂଶ ଆଭିଜାତ୍ୟ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାକୁ ପରଖା ଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{୩୯} କହିଛନ୍ତି, ତୁମେ ପୁଅ ଓ ଝିଅର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦିଗକୁ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଦେଖ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ପ୍ରକାର ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ବିବାହରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣମାନଙ୍କୁ କାଉନସିଲିଂର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ଏହା ନୁହେଁ ଯେ କାହାର ଘରକୁ ଚାଲିଯାଇ ଝିଅର ଫଟୋ ନେଇ ଆସିଲେ କି ତାକୁ ଦେଖିନେଲେ କଥା ସରିଲା । ବାସ, ତା’ପରେ ପୁଣି ତାର ଖୁଣ ବାହାର କରି ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଲେ । ଏହିପରି ଭାବେ ଝିଅକୁ ଏକ ବିକ୍ରୟଯୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁ ବୋଲି ଭାବିବା ଆଦୌ ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

୨) କନ୍ୟା କିମ୍ପା ବର ମନୋନୟନ ଅଧିକାର: ହଦିସ ‘ଅବୁଦାଉଦ୍’, କିତାବୁନ ନିକାହ ଅଧ୍ୟାୟରେ ହଜରତ ଜାବିର ବିନ ଅବୁଲ୍ଲାହ^{୩୯} ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ମୁହମ୍ମଦ^{୩୯} ଏହିପରି କହିଥିଲେ: ‘ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯଦି କେହି ପୁରୁଷ କୌଣସି କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କରେ, ତେବେ ପ୍ରଥମେ ସେହି କନ୍ୟା ପାତ୍ରୀ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ଉଚିତ ।’ ସୁତରାଂ ଜାବିର^{୩୯} କହିଥିଲେ ‘ମୁଁ ବିବାହ ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ପୋଷଣ କରିଥିବା ଉକ୍ତ କନ୍ୟା ସମ୍ପର୍କରେ ଗୋପନରେ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲି ଓ ତା’ପରେ ବିବାହ କଲି ।’ ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣାପଡେ ଯେ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ କିମ୍ପା ଜମାଅତ ମାଧ୍ୟମରେ କନ୍ୟା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପୂର୍ବରୁ ସବୁକଥା ଜାଣିନେବା ଉଚିତ ।

ହଦିସ ‘ତିରମିଜି’ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ଯେ ହଜରତ ମୋଗରାଃ^{୩୯} ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା ପାତ୍ରୀଙ୍କ ଘରକୁ ନିର୍ବନ୍ଧ (ମଜ୍ନି)ର ସନ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{୩୯} କହିଲେ: ‘ସେହି କନ୍ୟାକୁ ପ୍ରଥମେ ଦେଖି ଦିଅ । କାରଣ ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମ ଦୁହଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିଚୟର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ, ଉତ୍ତମ ବୁଝାମଣା ତଥା ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ ପରଖିବାର ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ।’ କିନ୍ତୁ ଫଟୋ ମଗାଇବା ଅପେକ୍ଷା କନ୍ୟାର ପିତାମାତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ପୁଅ ଓ ଝିଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷାତ କରାଇବା ଅତି ଉତ୍ତମ ।

ହଦିସ ‘ବୁଖାରି’ କିତାବୁନ ନିକାହ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମୁହମ୍ମଦ^{୩୯}ଙ୍କ ସହଧର୍ମାଣି ହଜରତ ଆଇଶା^{୩୯} ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ‘ହେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାତ୍ତାବହ! କୁମାରୀ କନ୍ୟା ତ ଲଜ୍ୟାଶୀଳା, ସେ କିପରି ହୁଁ କରିବ ?’ ଦିବ୍ୟ ଅବତାର କହିଲେ

‘ପରଭାଗରେ ସେ ଯଦି ନୀରବତା ଅବଲମ୍ବନ କରେ, ତା’ହେଲେ ସେହି ପ୍ରସ୍ତାବରେ ସେ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କଲା ବୋଲି ବୁଝାଯିବ ।’
(ହଜରତ ଖଲିଫାତୁଲ ମସିହ ଚତୁର୍ଥ^{୧୧}ଙ୍କ ଖୁତବା କୁମା , ୧୯ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୦୧)

ହଜୁର ଅନୱୁର^{୧୨} କହିଛନ୍ତି ଯେ ପୁଅ ଓ ଝିଅ ଉଭୟଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରଯାଉ ଯେ ସେମାନେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ସମ୍ବନ୍ଧ ରହାନ୍ତି ? କେଉଁ ଧରଣର ସ୍ତ୍ରୀ ବା ସ୍ତ୍ରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିବା ଦରକାର ? ଯଦି ପୁଅର ବାପମାଆଙ୍କ ଅଧୀନରେ ନବ ବିବାହିତା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ତା’ହେଲେ ସେ କେତେ ଦିନ ରହିପାରିବ ? ସେହିପରି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ବାପମାଆଙ୍କ ଅଧିକାର ବିଷୟରେ ସଚେତନ କରାଯାଇଛି କି ?

ଯେପରି କନ୍ୟାକୁ ସ୍ୱଳ୍ପାଞ୍ଚାରେ ବର ବାଛିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ସେହିପରି ପୁରୁଷକୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପସନ୍ଦର ଜୀବନ ସାଥୀ ନିରୂପଣ କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି । ସୁତରାଂ କୁହାଯାଇଛି :

فَأَنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ

ଅର୍ଥାତ୍ ‘ନିଜ ପସନ୍ଦ ଅନୁସାରେ ନାରୀକୁ ବିବାହ କର’ (ଅଲ ନିସା ୪)

କିନ୍ତୁ ଏକ ସୀମିତ ପରସର ମଧ୍ୟରେ ଓ ନ୍ୟାୟୋଚିତ ଉପାୟରେ ଏହା ହେବା ଉଚିତ । ତେଣୁ ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ କୌଣସି ପୁରୁଷ ଜଣେ ନାରୀକୁ ଜୋର ଜବରଦସ୍ତି ବିବାହ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ବିଷୟରେ ଏହିପରି ନିଷେଧାଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଛି :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كَرْهًا

ଯା ଆୟୋହଲ୍ ଲଜିନା ଆମନ୍ ଲାୟହିଲ୍ଲୁ ଲକୁମ୍ ଅନ୍ତରିସୁନ୍ ନିସାଆ କରହା

ଅର୍ଥାତ୍ ‘ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଜୋର ଜବରଦସ୍ତି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବା ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ନ୍ୟାୟ ନୁହେଁ ।’ (ଅଲ ନିସା ୨୦)

ତେବେ ଇସଲାମ ବର କିମ୍ବା କନ୍ୟା ମନୋନୟନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ଯଥୋଚିତ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ଏକ ପକ୍ଷେ ଜଣେ ସ୍ୱଳ୍ପ ବୟସ୍କା ତରୁଣୀକୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛି ଯେ ସେ ଅନୁଭୂତି ସଂପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ ଲାଭ ଉଠାଇ ବିବାହ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠଙ୍କ ସମ୍ମତି ନେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅପରପକ୍ଷେ ଅତି ସ୍ୱଳ୍ପ ଭାବରେ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଯେ କନ୍ୟାର ଇଚ୍ଛା ଓ ପସନ୍ଦ ବିନା ବିବାହ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଦିବ୍ୟ ଅବତାର^{୧୩} ଏହିପରି କହିଛନ୍ତି ‘କୁମାରୀ କନ୍ୟାର ବିବାହ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା’ର ଅନୁମତି ନ ନିଆ ଯାଇଛି ।’ ସୁତରାଂ ହଦିସ ବୁଖାରି ଓ ମୁସଲମରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ଯେ ଜଣେ ମୁସଲିମ ମହିଳା କହନ୍ତି, ତାଙ୍କର ପିତା ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜବରଦସ୍ତି ଜଣେ ଯୁବକ ସହିତ ବିବାହ କରିଦେଲେ । ସେ ଏହି ବିଷୟକୁ ନେଇ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{୧୪}ଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଭିଯୋଗ କଲେ । ଏହା ଶୁଣି ମହାଭାଗ ‘ଫରଦିନ୍ ନିକାହ’ କହି ସେହି ବିବାହକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଲେ ।

ସୁତରାଂ ମହାମାନ୍ୟ ପଞ୍ଚମ ଖଲିଫାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଏଠାରେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି କୌଣସି ଯୁବକ ବା ଯୁବତୀ ନିଜ ଜାତି କୁଟୁମ୍ବକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟତ୍ର ଅହମଦି ଯୁବକ ବା ଯୁବତୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତା ଅପଥା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏହା ସବୁଠୁ ଭଲ ହେବ ଯଦି ସେମାନେ ଦୁଆ-ଏ-ଇସ୍ତଖାରା (ସଫଳ ବିବାହ ସକାଶେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରାର୍ଥନା) ଦ୍ୱାରା ପିଲାମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା କରିଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେବେ ।

(୩୦, ଜାନୁୟାରୀ, ୨୦୧୫)

ତେଣୁ ବିବାହ ପାଇଁ ରାଜି ହେବା ବିଷୟରେ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ

୧. କ’ଣ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷ ଉପରେ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ଚାପ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଉଛି ?

୨. କ’ଣ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛୁକ କି ?

୩. କ’ଣ ସେ ଅନ୍ୟ କାହାର ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି କି ?

୩) କନ୍ୟା ଅଭିବାବକ (ଝୁଲି)

କନ୍ୟା ପିତା ନ ଥିଲେ କନ୍ୟାର ଭାଇ କିମ୍ବା ନିକଟ ସଂପର୍କୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି କନ୍ୟାଦାନ କରିବା ଜରୁରୀ । ତାଙ୍କ ଭୂମିକା ସଂବନ୍ଧରେ ଚତୁର୍ଥ ଖଲିଫା^୩ ଏହିପରି କହିଛନ୍ତି :

‘ଝୁଲି ବା ଅଭିବାବକ ରୂପେ କନ୍ୟାଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଇଶ୍ଵର ମାତାକୁ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି, ବରଂ ପିତାଙ୍କୁ ଝୁଲି କରାଯାଇଛି । ଏଣୁ ପିତା ନିଜ କନ୍ୟାକୁ ତା’ର ସମ୍ମତି ନେଇ ଯେଉଁଠାରେ ବିବାହ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ମାଆ ସେଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ନ କରି ସେହି ପ୍ରସ୍ତାବରେ ରାଜି ହୋଇଯିବା ଉଚିତ । କନ୍ୟାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇ ଦେବା ଉଚିତ ଯେ ବାପା ତୁମର ଶତ୍ରୁ ନୁହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ମାଆମାନେ ବାପା ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ଜାହିର କରନ୍ତି ଓ ଝିଅ ମଧ୍ୟ ମାଆ ସପକ୍ଷରେ ଥାଆନ୍ତି, ସେହି ବିବାହ ଯୋଗ୍ୟ ଝିଅ ବାପା କଥାକୁ ଆମାନ୍ୟ କଲେ, ନିଜେ ଘରେ ବସି ରହି ବୁଝି ହୋଇଯିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଗତି ନଥାଏ । ତେଣୁ ନିଜର ସମସ୍ତ ଥିବା ଏକ ଭଲ ପ୍ରସ୍ତାବ ଯଦି ଆସିଛି ତ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ନିଜ ବିବେକରେ ପରିଚ୍ଛଳିତ ହୋଇ ତାର ବାହାଘର କରାଇଦେବା ଉଚିତ ।’

ଯେହେତୁ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ କନ୍ୟାର ପିତା ବା ଅଭିବାବକର ଅନୁମତି ତଥା ସମ୍ମତି ଏକାନ୍ତ ଜରୁରୀ କରାଯାଇଛି, ତେଣୁ ସେହି ସର୍ତ୍ତ ନାରୀର ନିଜ ଜୀବନ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହିତକର ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି । କାରଣ ଯଦି ସେ ନିଜ ଅନୁଭୂତି ଶୂନ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ଚିକିଏ ହେଲେ ଭୁଲ କରି ବସେ, ତା’ହେଲେ ସେଥିପାଇଁ ସେ ପଶ୍ଚାତାପର ନିଆଁରେ ଜଳୁଥିବ । ତଥାପି ଯଦି କନ୍ୟା ନିଜ ପସନ୍ଦର ମନଲାଖି ଯୁବକକୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କରେ, ସେଥିରେ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ ପୂର୍ବକ ବାଧା ଦେବା କିମ୍ବା ଆପତ୍ତି କରିବାର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ କାହାର ନାହିଁ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଇସଲାମ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜ ଭଳି ପିତାକୁ କଦାପି ଅଧିକାର ଦେଇନାହିଁ ଯେ ସେ ଯେଉଁଠି ରହିବ, ସେଠି ନିଜ ମନମୁଖୀ କନ୍ୟାଦାନ କରିପାରିବ । ନତୁରା କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ଯୁରୋପୀୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସଭ୍ୟତା ଭଳି ଖୋଲା ଖୋଲି ଭାବରେ ନିଜର ଭାବୀ ସ୍ଵାମୀ ସହିତ ଅବାଧ ମିଳାମିଶା କରିବାର ମଧ୍ୟ କ୍ଷମତା ଦେଇ ନାହିଁ । କାରଣ ପଦ ସ୍ଫଳନ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ଯଥେଷ୍ଟ ବେଶୀ ରହିଥାଏ ।

ଆଜିକାଲି ପୁଅଟିଏ ଯୋଗ୍ୟର ହୋଇଗଲା ପରେ ପରିବାର ବାହାରେ ଅନେକ ଶୁଭଚିହ୍ନକ ହଠାତ ବାହାରି ପଡ଼ନ୍ତି । କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉଭୟ ପକ୍ଷର କେବେ ହେଁ ମଙ୍ଗଳ ରୁହାନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ନିଜ ସ୍ଵାର୍ଥ ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦଲାଲ ସାଜିଥାନ୍ତି । ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଫୁରସତ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଜମାଅତର ‘ରିସ୍ତାନାତା କମିଟି’ (ବିବାହ ଘଟସୂତ୍ର କମିଟି) ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାର ଅବସର ନଥାଏ । ସେହି ମଧ୍ୟସ୍ଥିମାନଙ୍କ ପ୍ରରୋଚନାରେ ପତି ଯେତେ ଲୋକ ବାଛି ବୁଲନ୍ତି, ସେମାନେ ସେତିକି ବେଶୀ ଧୋକାରେ ପଡ଼ନ୍ତି । ନିଜର ଶିକ୍ଷିତ, ଯୋଗ୍ୟ ବା ସମ୍ପାନ୍ନ ପୁଅର ଦାଣ୍ଡରେ ହାଟରେ ଅଯଥା ପ୍ରଚ୍ଛର ନକରି ଧୀରେ ସୁସ୍ଥେ ନିଜ ବୁଦ୍ଧିରେ ବନ୍ଧୁ ବାଛିବା ସର୍ବାଦୌ ଶ୍ରେୟସ୍କର ।

ବିବାହର କେତେକ ବିଶେଷ ଦିଗ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରି ସାଂପ୍ରତିକ ଖଲିଫା^ଅ କହିଥିଲେ:

- ୧) ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପିତାମାତା ନିଜ ସ୍ତର ଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ପରିବାର ଖୋଜିବାରେ ଲାଗିଥାନ୍ତି । ଯଦ୍ୱାରା ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ କନ୍ୟା ଉଚ୍ଚ ପ୍ରତିଷ୍ଠାବାନ ଯୋଗ୍ୟ ବରଟିଏ ପାଇବା ଆଶାରେ ବସି ରହିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜର ସାମାଜିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ଆଶା ବାନ୍ଧି ବସିଲେ କିଛି ଲାଭ ହୁଏନାହିଁ । ଏପରି ଏକତରଫା ବନ୍ଧୁ ଖୋଜିବା ଏକ ସାମାଜିକ କଳଙ୍କ ।
- ୨) ମୋତେ ଖବର ମିଳିଛି ଯେ ଆମର ଶିକ୍ଷିତ ଯୁବ ସମାଜ ଝିଅ ପକ୍ଷକୁ କହିଥାନ୍ତି ‘ତୁମେ ପଢ଼ା କରିବ ନାହିଁ, ବୁର୍କା ପିନ୍ଧିବ ନାହିଁ କି ମୁଣ୍ଡକୁ ଢାଙ୍କିବ ନାହିଁ’ ଇତ୍ୟାଦି । ଏଥିପାଇଁ ସେହି ଯୁବକମାନଙ୍କ କାଉନ୍ସିଲିଂ ହେବା ଉଚିତ । ଯଦ୍ୱାରା ଜଣା ପଡ଼ିବ ଯେ ଇସଲାମର ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷା କ’ଣ ?
- ୩) କେତେକ ଯୁବକଙ୍କ ମାଆମାନେ କହିଛନ୍ତି, ଆମ ପୁଅ ତ କାମ କରି ଉପାର୍ଜନ କରୁଛି । ଏଣୁ ତା’ପାଇଁ ଝିଅ ଦେଖିବା କାମ ଆମେ କରିବୁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ପିଲା କିଛି କାମ ନକରି ବେକାର ବସିଛି, ତା’ ପାଇଁ ଝିଅ ଦେଖା ସକାଶେ ଜମାଅତ ଉପରେ ଦାୟାତ୍ୱ ଲଦି ଦେଇ କହିଦିଅନ୍ତି ‘ଆମ ପୁଅ ପାଇଁ ଝିଅଟିଏ ଠିକ୍ କରି ଦିଅନ୍ତୁ ।’ ଯେ କେଉଁ ଆଡର ନ୍ୟାୟ ?
- ୪) ଯଦି ଜଣେ ଅଣ ମୁସଲିମ ଯୁବତୀ, ଜଣେ ମୁସଲିମ ପୁରୁଷ ସହିତ ବିବାହ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପୋଷଣ କରେ, ତେବେ ସେ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଘରର ମୁରବାମାନଙ୍କ ସମ୍ମତି ଓ ପରାମର୍ଶ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ ଅହମଦି ଯୁବକ ଜଣେ ଅଣ ଅହମଦି କିମ୍ବା ଅଣ ମୁସଲିମ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିବା ତ ଅସିଦ୍ଧ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । କାରଣ ଧର୍ମଗତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନେ ନିଜ ସନ୍ତାନଙ୍କ ସଂସ୍କାର ଓ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର ଗଠନ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଧର୍ମ (ଇସଲାମ)କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଅନ୍ତୁ.... ଏପରି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଘରକୁ ଆଣନ୍ତୁ, ଯଦ୍ୱାରା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସଂସାର ଓ ଧର୍ମ ପାଳନ ଉଭୟ ଠିକ୍ ରହିବ ।

(ଖୁତବା ଜୁମା, ୨ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୦୧)

- ୫) ବର୍ତ୍ତମାନ ଖଲିଫା^ଅ କହିଛନ୍ତି: ‘ବେଳେବେଳେ କହି ଦିଆଯାଏ ଯେ ପିଲାଟି ‘ଅହଲେ କିତାବ’ ଅର୍ଥାତ୍ ଇହୁଦି କିମ୍ବା ଖାଷ୍ଟିୟାନ ମତାବଲମ୍ବୀ । ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ଆଜିର ଯୁଗରେ ଅହଲେ କିତାବ (ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ) ମୂର୍ତ୍ତି ପୂଜକ (ମୁଣ୍ଡରିକ)ଙ୍କ ଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରତିମା ପୂଜକମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଦୌ ବୈବାହିକ ସଂପର୍କ ରଖିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏପରି ସ୍ଥିତିରେ ଆତ୍ମସଂଯମ ଏକାନ୍ତ ବାସ୍ତବ୍ୟ ।
- ୬) ଅହମଦିୟା ଜମାଅତର ବାହାରେ ଯାଇ ଯେଉଁ ଅହମଦି ପିଲାମାନେ କୌଣସି ଅଣ ଅହମଦିଙ୍କ ସହିତ ଜଣେ ଅଣ ଅହମଦି ମୌଲବିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ନିକାହ ପାଠ କରାଇଥାନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜମାଅତର ଶୁଖିଲା ଭଙ୍ଗ କରିବା ହେତୁ ବହିଷ୍କାର କରାଯାଏ ।
- ୭) କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମୋର ଅନୁମତି ନେଇ ନିଜର ନିକାହ କୌଣସି ଗୈର ଅହମଦି ଝିଅ ସହିତ ଜଣେ ଅହମଦି ମୌଲବୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରିଥାନ୍ତି, ତାକୁ ଜମାଅତର ବ୍ୟବସ୍ଥା (ନିଜାମ)ରୁ ବହିଷ୍କାର କରାଯାଏ ନାହିଁ ।
- ୮) କେତେକ ଗୈର ଅହମଦି ଝିଅ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ବାରଣ କରିବାର ପ୍ରତିବନ୍ଧକକୁ ଏତାଇବା ପାଇଁ ନିଜ ବିବାହ ସକାଶେ ଖୁଲି (ଅଭିବାବକ) ଠିକ୍ କରିବା ପାଇଁ ଜମାଅତର ଅନୁମତି ଭିକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି । ସେତେବେଳେ

ଜମାଅତ ଏକ ବିଶେଷ କାରଣ ଓ ଅବସ୍ଥାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଓଲଟିକୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇଥାନ୍ତି ।

୯) ଏପରି ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେହି ବିବାହ ଅହମଦିୟା ମସଜିଦରେ କରାଯିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ନିକାହ କୌଣସି ଅହମଦି ମୁବଲିଗ ପଢାଇବେ ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ମସଜିଦ ବାହାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଓ ଜଣେ ଅହମଦ ଭାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ନିକାହ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଏପରି ବିବାହରେ ଜମାଅତର କୌଣସି ପଦାଧିକାରୀ ଯୋଗ ଦେବା ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆଗରୁ ବାରଣ କରି ଦେଇଛି ।

୧୦) ଝେବ ସାଇଟରେ ଝିଅର ଫଟୋ ଫେସବୁକ୍ କିମ୍ବା ଓଡ଼ିଆ ଅପରେ ନ ଆସୁ । ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ବନ୍ଧୁଘର ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ଆଣି ଆଲୋଚନା ଚାଲିଥିବା ପରିବାର ଲୋକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ସେହି ଝିଅର ବଦନାମ ହେବା ସହିତ ସେହି ବନ୍ଧୁଘର ଭାଙ୍ଗିଯିବ ଓ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଠାରେ ବନ୍ଧୁଘର ହୋଇ ନପାରିବାର ଆଶଙ୍କା ଦେଖାଯିବା, ସେ ବିଷୟ ମୋ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସିବା ପରେ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ‘ଖାରଜ୍ ଜମାଅତ’ ବହିଷ୍କୃତ ହେବାର ଘୋଷଣା କରିଥାଏ ।

ଏହିପରି ଅହମଦି ପୁଅ କିମ୍ବା ଝିଅ ତରଫରୁ କୌଣସି ଦୁଷ୍ଟାମି ଭିତ୍ତିକ ଶୁଖିଲା ଭଙ୍ଗ ହୋଇଥିବା ରିପୋର୍ଟ ମୋ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବା ଦରକାର । ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଆରୋପ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲେ ‘ଇସଲାହି କମିଟି’ (ସୁଧାର କମିଟି) ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ।

(ପୁସ୍ତିକା ‘ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ପରାମର୍ଶଗତ ସୂଚନା’, ହଜରତ ଖଲିଫତୁଲ ମସିହ ପଞ୍ଚମ^ଅଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା)

(୪) ଦଏନ୍ ମହେର (ସ୍ତ୍ରୀଧନ) ଅଧିକାର

ପୁରୁଷ ନିଜ ପ୍ରସ୍ତାବର ବିବାହିତ ପତ୍ନୀଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂପତ୍ତି ଓ ଏହି ଧନକୁ ପାଇବାର ଅଧିକାର ତାର ବିବାହର ପ୍ରଥମ ଦିବସରୁ ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଯାଏ । ନାରୀକୁ ଆର୍ଥିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ତଥା ତାହାର ଆର୍ଥିକ ମାନଦଣ୍ଡକୁ ସୁଦୃଢ଼ ଓ ସୁରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଏହି ‘ମହେର’ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି, ଯାହା ଇସଲାମ ଆଇନରେ ନାରୀର ଏକ ଅଧିକାର ଭାବେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ତେବେ ‘ଦଏନ୍ ମହେର’ ବରର ଆୟ ଅନୁସାରେ ଏକ ଅନୁପାତିକ ହାରରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ମିଳିତ ବୈଠକରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଏ । ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣର ଧନରାଶିକୁ ଇସଲାମ ଆଇନସିଦ୍ଧ କରି ବିବାହ ପରେ ପୁରୁଷ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ନିଜ ପତ୍ନୀକୁ ଯୌତୁକ ରୂପେ ଦେବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିଛି । ସୁତରାଂ ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ଏହିପରି କୁହାଯାଇଛି:

وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً ۗ

ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଏବଂ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମହେର ପ୍ରଦାନ କର ।’ (ଅଲ ନିସା: ୫)

ପୁଣି କୁହାଯାଇଛି:

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَضَيْتُمْ

ଓଲ୍ଲା ଯୁନାହା ଅଲୈକୁମ ଫିମା ତରାଜୈତୁମ୍

ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଏବଂ ମହେର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବା ପରେ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ହ୍ରାସ ବୃଦ୍ଧି ବିଷୟରେ) ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏକମତ ହୁଅ, ସେଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ ।’

(ଅଲ ନିସା: ୨୫)

ମହେର ବିନା ନିକାହ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଶରିୟତରେ ମହେରର କୌଣସି ସୀମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ପୁରୁଷ ନିଜର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଯେତିକି ଦେଇ ପାରିବ, କେବେଳେ ସେତିକି ଧନରାଶି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି କୌଣସି ପୁରୁଷ ମହର ଅଧିକ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିନିଏ, କିନ୍ତୁ ତାହା ପୈଠ କରିପାରେ ନାହିଁ, ତେବେ ସେ ପାପରେ ଭାଗୀ ହୋଇଯାଏ । ସୁତରାଂ ଦୈନ୍ ମହେରର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ଅସ} ଏକଦା ପ୍ରାତଃକାଳୀନ ଭ୍ରମଣ ସମୟରେ ଜଣେ ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଥିଲେ :

‘ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ସହମତି କ୍ରମେ ରାଶିର ପରିମାଣ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ଯାହା ଧାର୍ଯ୍ୟଯୋଗ୍ୟ, ତାହା ହିଁ ସ୍ଥିରୀକୃତ ହେବା ଉଚିତ । ଧାର୍ଯ୍ୟ ମହେରର କୌଣସି ସୀମା ହଦିସରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ‘ଶରୀ ମହେର’ ଏକ ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରବାଦ । ସେ ଯୁଗର ଅବସ୍ଥା ଭିନ୍ନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆଜିର ଅବସ୍ଥା ଅଲଗା । ମହେର ନିଜର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁସାରେ ସ୍ଥିର କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆମ ଦେଶରେ ଏକ କୁପ୍ରଥା ହେଉଛି ଏକ ମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ମହେର କେବଳ ବାହ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ ସକାଶେ ରଖାଯାଉଛି । କେବଳ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମହେରର ପରିମାଣ ଏକ ମୋଟା ଅଙ୍କର ବୋଲି ଜଣାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା କରାଯାଉଛି । କେବଳ ଏହା ଭୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଯେ ପାଇଁ ଯେ ପୁରୁଷ ଯେପରି ଶଶୁର ଘରର ହାତ ମୁଠାରେ ରହିବ ଓ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ତଲାକ ଦେବା କଥା ଆଦୌ ଚିନ୍ତା ନକରିବ । କାରଣ ତାକୁ ନିଜ ମହେର ଧନ ଅବଶ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ ।’

ପୁଣି ହଜରତ ଅହମଦ^{ଅସ} ଏହିପରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି :

‘ବରପକ୍ଷର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯଦି କେବେ ମହେର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବ, ତେବେ ତାହା ଆଦୌ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ଏକ ସ୍ୱଳ୍ପ ସହମତି ବିନା କପଟ ମନୋବୃତ୍ତି ନେଇ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଉଥିବା ମହେରକୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁନଃ ସମୀକ୍ଷା କରା ନଯାଇଛି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ତଲାକ ପ୍ରାପ୍ତ ପତ୍ନୀକୁ ପୈଠ କରିବା ସ୍ୱହଣୀୟ ନୁହେଁ । ଏକ ବିଧି ପ୍ରଣୀତ ମହେର ଯାହା ଜଣେ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିର ସାମର୍ଥ୍ୟର ବାହାରେ ସେ ଭଲି ମହେର ଧନରାଶିର ବୋଝ ତା’ ଉପରେ ଲଦି ଦିଆଯାଇ ନପାରେ । ତେଣୁ ସେ ଯେତିକି ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ତଦନୁଯାୟୀ ‘କଜା’ (ଆଇନ ପରାମର୍ଶଦାତା)ଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି କ୍ରମେ ମହେର ପୁନଃ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ହୋଇ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମହେର ଏକ ଗୌଣ ବିଧି ରୂପେ ବିବେଚିତ ହେବ ।’

(ମଲ୍‌ଫୁଜାତ, ଚୂତାୟ ଖଣ୍ଡ, ଅତିରିକ୍ତ ସଂସ୍କରଣ, ପୃ ୨୮୪)

ସୁତରାଂ ‘ଦସନ୍ ମହେର’ ନୀତି ପ୍ରଣୟନର ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ ନିଜ ସମ୍ବଳର ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ଯେପରି କୌଣସି ବାଧାବିଘ୍ନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦି ସ୍ତ୍ରୀ ନିଜ ଜୀବନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଧନ ପରିଶୋଧ କରିପାରିଲା ନାହିଁ, ତା’ହେଲେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପ୍ରଥମ ରଣ ଦେୟ ଆକାରରେ ସେହି ଧନ ସ୍ତ୍ରୀର ସଂପତ୍ତିରୁ ମିଳିବା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯିବ ।

ତେବେ ଏଥି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହାମାନ୍ୟ ପଞ୍ଚମ ଖଲିଫା^{ଅସ}ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏହିପରି:

- ୧) ମହେର ନାରୀର ଏପରି ଏକ ଅଧିକାର ଯେ ପ୍ରାପ୍ତ ଧନକୁ ସେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବେ ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବ୍ୟୟ କରିପାରେ । ତାହାର ଏହି ଅଧିକାରକୁ ତା’ ଠାରୁ କେହି ଛଡାଇ ନେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ହଁ, କେବଳ ‘ଦାରୁଲ୍ କଜା’ (ନୟାଲାୟ) କୌଣସି ଏକ ବିଶେଷ କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ଏହି ଅଧିକାରକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇ ପାରେ ।

- ୨) ସ୍ତ୍ରୀଧନ ଅଧିକାର ସ୍ୱୟଂ ପତ୍ନୀ କୌଣସି ଋପର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ନହୋଇ ସ୍ୱାମୀକୁ ଖୁସି ମନରେ ଛାଡ଼ କରିଦେଇ ପାରେ କିମ୍ବା ଦିଏନ୍ ମହେରକୁ ଖୁସି ମନରେ ଫେରସ୍ତ କରି ଦେଇପାରେ ।
- ୩) ଏହା ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ସ୍ତ୍ରୀଧନ ପ୍ରାପ୍ତିଜନିତ ରାଶି / ସମ୍ପତ୍ତିର ପରିମାଣକୁ ଉଭୟ ବର କନ୍ୟାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ସ୍ୱୀକୃତିରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି କି ନାହିଁ ।
- ୪) ନିକାହ ଫର୍ମ ପୂରଣ କଲାବେଳେ ଏଥିରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନାହିଁ ତ ? ଯଦି କନ୍ୟାର ଅଧିକାର ଜନିତ ଏହି ସଂପତ୍ତି / ରାଶି / ଗହଣା ଗାଣ୍ଡିରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି, ତା'ହେଲେ କ'ଣ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଏଥିରେ ରାଜି ଅଛନ୍ତି ?
- ୫) ସେଭଳି ଦିଏନ୍ ମହେର ରାଶି ବୃଦ୍ଧି କରାଇବା କାର୍ଯ୍ୟ କଦାପି ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ, ଯଦି ନିଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବଢ଼ାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେପରି କରାଯାଏ । ଝିଅ ପକ୍ଷର ଲୋକ ଏହି ବର୍ଦ୍ଧିତ ରାଶି ପାଇଁ ତାହା କେବେ ବି କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଯେତେ ପ୍ରକାର ବିଶ୍ୱାସ ଜନ୍ମାଇବାର ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ପଛକେ । ତେଣୁ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ତାହାର ପରିମାଣ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବାହର ଘୋଷଣା କରିବା କଦାପି ସମିଚାନ ନୁହେଁ ।

୫. ଯୌତୁକ ଉପହାର

ପତି ପତ୍ନୀ ଏକତ୍ର ହୋଇ ନିଜର ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିବାହ ସମୟରେ କନ୍ୟା ପିତାମାତା ତଥା ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବଙ୍କ ତରଫରୁ ଉପହାର ସ୍ୱରୂପ ଯେଉଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ଦିଆଯାଇଥାଏ, ତାକୁ ସାଧାରଣତଃ ଯୌତୁକ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସେହିପରି ସ୍ୱାମୀ ତଥା ସଂପର୍କୀୟଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପହାର ସାମଗ୍ରୀ ତଥା ସୁନା ଗହଣା ଓ ନଗଦ ଟଙ୍କା ଇତ୍ୟାଦି ଯାହାସବୁ ପତ୍ନୀକୁ ମିଳିଥାଏ, ସେସବୁ ତା'ର ନିଜର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧୀନରେ ରହିଥାଏ । କନ୍ୟା ଯେପରି ଚାହିଁବ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ସେସବୁର ସଦୁପଯୋଗ ଓ ବ୍ୟବହାର କରି ପାରିବ । ସୁତରାଂ ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ରହିଛି:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا ^ط وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا
بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ

ଯା ଆୟୋହଲ୍ ଲଜିନା ଆମନ୍ତୁ ଲାୟହିଲ୍ଲୁ ଲୁକମ ଅନ୍ ତରିସୁନ୍ ନିସାଆ କରହା; ଓଲା ତାଜୁଲୁହୁନ୍ନା ଲିତଜ୍‌ହବୁ ବିବା'ଜି ମାଆତୈତୁମୁ ହୁନ୍ନା

ଅର୍ଥାତ ‘ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଜବରଦସ୍ତି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନ୍ୟାୟୀ ନୁହେଁ । ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ଦେଇଛ, ତହିଁରୁ କିଛି ଛତାଇନେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରନାହିଁ ।’ (ଅଲନିସା ୨୦)

ଏଠାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପତ୍ନୀ ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱାମୀ ଗୃହକୁ ଆସିଥାଏ, ମହେର ଟଙ୍କା, ଯୌତୁକ ଜନିତ ସମସ୍ତ ଉପହାର, ବସ୍ତ୍ର ଅଳଙ୍କାର ଇତ୍ୟାଦିର ସେ ଅଧିକାରୀଣି ହୋଇଯାଏ । ସେ ସବୁ ଉପରେ ସ୍ୱାମୀ କିମ୍ବା ଶଶୁର ଘରର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଲୋକ ଜବରଦସ୍ତି କବଜା ଅଥବା ଆତ୍ମସାତ କରିବାକୁ ପ୍ରଶୟ ଦିଆ ଯାଇନାହିଁ । ତାହା କଲେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡିତ ହେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଇସଲାମ ବିଧାନରେ ନାରୀର ଏତାଦୃଶ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଉଚ୍ଚ ଆସନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ବା ସଂସ୍କୃତିରେ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ସଭ୍ୟତାରେ ନାରୀ

ସ୍ଵାଧୀନତା ଓ ସମାନ ଅଧିକାର ପାଇଁ ବହୁ ପ୍ରକାର ସ୍ଵେଚ୍ଛାଗାନ ଦିଆଯାଏ ସତ, କିନ୍ତୁ ନାରୀର ସ୍ଵଅର୍ଜିତ ଧନ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ସ୍ଵାଧୀନତା ଦେବାରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବହେଳା କରାଯାଉଛି ।

ସୁତରାଂ ମହାମାନ୍ୟ ପଞ୍ଚମ ଖଲିଫା^ଅ ଏହି ଯୌତୁକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ନିମ୍ନମତେ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି :

- ୧) ଯୌତୁକ ହେଉଛି ସେହି ସାମଗ୍ରୀ ଯାହାକୁ ଏକ କନ୍ୟା ପୁତ୍ରବଧୂ ହୋଇ ଗଲାବେଳେ ନିଜ ସହିତ ନିଜ ନୂଆ ଘରକୁ ଆଣିଥାଏ । ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^ସ ନିଜ କନ୍ୟା ଫାତିମା^ରଙ୍କ ବିବାହ ଅବସରରେ ନିତ୍ୟ ବ୍ୟବହାରିକ ରୋଷେଇ ଉପକରଣ ଓ ଖଟ ପଲଙ୍କ ଆଦି ଗୃହ ସାମଗ୍ରୀ ଯୌତୁକ ସ୍ଵରୂପ ଉପହାର ଦେଇ ବିଦାୟ କରିଥିଲେ । ଏତିକି ପରିମାଣର ସାମଗ୍ରୀ ମୌଳିକ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ମେଣ୍ଟାଇବା ସହିତ ଯୌତୁକର ଏକ ସାମା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥାଏ ।
- ୨) ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^ସଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଅନୁଯାୟୀ ଶୟନ କକ୍ଷର ଖଟ ପଲଙ୍କ ଓ ବିଛଣା ଇତ୍ୟାଦିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା କନ୍ୟାଘରର ଦାୟତ୍ଵ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧରଣର ଆସବାବ ପତ୍ର ଯେପରିକି ମେଜ, ଚୌକି, ସୋଫା, ବିଦ୍ୟୁତ ଉପକରଣ ଇତ୍ୟାଦିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ବର ପକ୍ଷର ଦାୟତ୍ଵ । ଏ ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଵେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ହେବା ଉଚିତ ଓ ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ପକ୍ଷ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ଉପରେ ଚାପ ପକାଇବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।
- ୩) ଯାହା କିଛି ଯୌତୁକ ଆକାରରେ ଝିଅକୁ ଦିଆଯାଉଛି, କ’ଣ କୌଣସି ପକ୍ଷ ସେ ବିଷୟରେ ଗୁପ୍ତରେ ପଡ଼ି ଏହାକୁ ଭଲ ବୋଲି ଭାରୁ ନାହାନ୍ତି ? ତେଣୁ ପରସ୍ପର ବୁଝାମଣା ଭିତ୍ତିରେ ଏହା ହେବା ଉଚିତ ।
- ୪) ଯେଉଁ ଯୌତୁକ ସାମଗ୍ରୀ ଦିଆଯାଉଛି ତାହା ଅନ୍ୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ସକାଶେ ନା ଅନ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ସକାଶେ ଦିଆଯାଉଛି ? ମନେ ରଖନ୍ତୁ, ଅଲ୍ଲୁଖିଙ୍କ କରୁଣା ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଯେଉଁମାନେ ‘ତକଠ୍ଠା’କୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ରଖି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ।
- ୫) ମୋଟା ଅଙ୍କର ଯୌତୁକ କ’ଣ ଏଥିପାଇଁ ଦିଆଯାଉଛି କି ବରକନ୍ୟା ଉଭୟଙ୍କ ପାଇଁ ଘର ନିର୍ମାଣ ବାବଦରେ ତାହାର ଦରକାର ପଡ଼ୁଛି ? ଏଥିପାଇଁ କ’ଣ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ସହମତ ଅଛନ୍ତି ?
- ୬) କ’ଣ ଲୁଇଁକୁ ଭିକାରୀ ସଦୃଶ ମନେ କରି ଅଜସ୍ର ଯୌତୁକ ଦିଆଯାଉଛି ? ତା’ମନରେ କଣ ଏପରି ଦିଶିବୁ ପୁରାଯାଇଛି ଯେ ଶଶୁର ଘରୁ ତାହା ପାଇଲେ ନିଜ ପରିବାର ଭରଣ ପୋଷଣ କରିପାରିବ ? ନଚେତ ନିଜର କୌଣସି ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ ?
- ୭) ଯଦି କନ୍ୟା ପକ୍ଷର ଆର୍ଥିକ ପରିସ୍ଥିତି ସ୍ଵଚ୍ଛନ୍ଦ ନଥିବା ଯୋଗୁଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣ ବଶତଃ ଯୌତୁକ ଦେଇପାରୁ ନାହାନ୍ତି, ତା’ହେଲେ କ’ଣ ଏକଥା ବରପକ୍ଷ ବୁଝି ପାରିଛନ୍ତି ଓ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଛନ୍ତି ?
- ୮) ଯଦି ଏଥିଯୋଗୁଁ ବିବାହ ପରେ ଉଭୟ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନୋମାଳିନ୍ୟ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ କିମ୍ବା ଏହି ଯୌତୁକ ନଦେବା ବିଷୟ ସନ୍ଦେହରେ ପରିଣତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଦେଖାଦିଏ, ତା’ହେଲେ ବନ୍ଧୁ ଭାଙ୍ଗିଯିବା ଆଗରୁ ବିବାହର ଅନୁସାଙ୍ଗୀକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଗେଇ ନେବା ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ ।

اے ایماندارو! اللہ کا تقویٰ اختیار کرو
 ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ! ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଭୟ କର
 اور ہر ایک جان غور کرے
 ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣ ଏଥି ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ
 کہ کل کیلئے اس نے کیا کیا ہے۔ اور اللہ کا تقویٰ اختیار کرو
 ସେ ଆଗାମୀ କାଲି ପାଇଁ କ'ଣ ପଠାଇଲା; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଭୟ କର, ମା କଦ୍‌ଦମତ୍ ଲିଗଦ୍ ; ଓ ତତ୍‌କୁଲ୍ଲାହା
 یقیناً اللہ تمہارے اعمال سے اچھی طرح باخبر ہے۔
 ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ବିଷୟରେ
 ଭଲ ଭାବେ ଜାଣୁଛନ୍ତି ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
 ଯା ଅୟୁହଲ୍ ଲଜିନା ଆମନ୍‌ତୁ ତକ୍‌ଲୁଲ୍ଲାହା
 وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ
 ଓଲ୍ ତନ୍‌ଜୁର୍ ନଫ୍‌ସୁଫ୍
 مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 ମା କଦ୍‌ଦମତ୍ ଲିଗଦ୍ ; ଓ ତତ୍‌କୁଲ୍ଲାହା
 إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
 ଇନ୍‌ନଲ୍ଲାହା ଖବିରୁଫ୍ ବିମା ତା'ମଲୁନ୍ ।

ଏହି ଖୁତ୍‌ବା ନିକାହ ପାଠ କଲା ପରେ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦେଖି ନିଜ ଭାଷାରେ କେତେକ ହିତୋପଦେଶ ସଂକ୍ଷେପରେ ଦିଆଯାଇ ପାରେ । ଏହାପରେ ବର କନ୍ୟାଙ୍କ ଅସଲ ଠିକଣା ଥିବା ପରିଚୟ ସହିତ ନିକାହର ଘୋଷଣା କରାଯାଏ । ପ୍ରଥମେ ସଭାରେ ଉପସ୍ଥିତ ନିକାହର ଓଲି (କନ୍ୟା ପିତା କିମ୍ବା ଅଭିବାବକ)ଙ୍କ ଠାରୁ ଓ ପରେ ବରଙ୍କ ଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହକ୍ ମହର୍ (ସ୍ତ୍ରୀର ପ୍ରାପ୍ୟ ଧନରାଶି) ଘୋଷଣା କରି ଉଭୟଙ୍କୁ ପଚରାଯାଏ ଯେ କ'ଣ ସେମାନେ ଏହି ବିବାହକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ? ଯଦି ଓଲି ଓ ବର ଦୁହେଁଯାକ ଏହାକୁ ମଞ୍ଜୁର କରୁଥିବାର 'ହଁ'ରେ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେବେ, ତା'ହେଲେ ଯାଇ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥରେ ନିକାହ ସଂପନ୍ନ ହୋଇଗଲା ବୋଲି ପ୍ରମାଣସିଦ୍ଧ ହେବ । ଏହାକୁ ଇସଲାମ ପରିଭାଷାରେ 'ଇଜାବ୍' ଓ 'କବୁଲ୍' କୁହାଯାଏ । ନିକାହ ଫର୍ମରେ ବିଶେଷତଃ କନ୍ୟା ତାହାର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ତଥା ସ୍ୱୟଂ ବର ଓ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷ୍ୟଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ରହିବା ସହିତ 'ଦଏନ୍ ମହେର୍' ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିବା ଜରୁରୀ ।

ଯେହେତୁ ମହିଳାମାନେ ପର୍ଦ୍ଦାରେ ରହିବାର ଆଦେଶ ରହିଛି, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କନ୍ୟାର ଓଲି 'ଇଜାବ୍ ଓ କବୁଲ୍' କରିବ । ସେଥିପାଇଁ ମହିଳାମାନେ ସଭାରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଯଦି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କାରଣ ବଶତଃ କନ୍ୟାର ଓଲି ଓ ବର ସଭାରେ ହାଜର ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ, ତା'ହେଲେ ଦୁଇପକ୍ଷ ନିଜ ନିଜର ଓକିଲ ନିଯୁକ୍ତ କରିପାରନ୍ତି । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ 'ଇଜାବ୍ ଓ କବୁଲ୍' କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ସୁତରାଂ ଇଜାବ୍ ଓ କବୁଲ୍ ପରେ ଜନ ସାଧାରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିକାହର ଘୋଷଣା ବିଧିବଦ୍ଧ ରୂପେ ଶେଷ ହୁଏ । ଏହା ପରେ ସେହି ନବ ଦମ୍ପତି ଉଭୟ ପତି ପତ୍ନୀ ହୋଇଯିବେ । ବର ଓ କନ୍ୟାଙ୍କ ମିଳନ ହେବା ପରେ ପତିଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ଭୋଜିର ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେବାକୁ ହେବ, ଯାହାକୁ 'ଦାଓତ-ଏ-ଓଲିମା' କହନ୍ତି । ଓଲିମା (ବର ପକ୍ଷ ଭୋଜି) ଏକ ସୁନ୍ଦର ଯାହା ମୁହମ୍ମଦ^{ସଂ}ଙ୍କ ଅନୁସୂତ ପତ୍ନୀ । ଏହି ବିବାହ ଭୋଜିରେ ନିକଟ ସଂପର୍କୀୟ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ସାଙ୍ଗସାଥୀ ତଥା ଗରିବ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖାଇବା ସକାଶେ ଡାକିବା ଉଚିତ । ମାତ୍ର ମିତବ୍ୟୟତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ସର୍ବାଗ୍ରେ ଜରୁରୀ ।

ଅଧ୍ୟାୟ - ୫

ନମାଜର ମହତ୍ତ୍ୱ

କ) ପବିତ୍ର କୁରଆନରୁ

- ★ ନମାଜ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାର ମାଧ୍ୟମ **أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي**
- **إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا** ୧୦୬
- ★ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।
- **حُفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقَوْمُوا لِلَّهِ قَتِينًا** ୧୦୪ (ଅଲ ନିସା ୧୦୪)
- ★ ନିଜ ନମାଜର ସୁରକ୍ଷା କର; ବିଶେଷତଃ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ନମାଜ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇ ଛିଡା ହୋଇଯାଅ । (କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତତା ମଧ୍ୟରେ ପଡୁଥିବା ନମାଜ ପଢିବାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଧିକ)
- **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا** (ଅଲ ବକରା ୨୩୯)
- ★ ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଚେତନା ନଥିବ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନମାଜ ପାଖକୁ ଯାଅ ନାହିଁ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଯାହା କହୁଅଛ, ତାହା ନ ବୁଝିପାରୁଛ । (ଅଲ ନିସା, ୪୪)
- **وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ** ୧୦୬
- ★ ଏବଂ ଦିନର ଦୁଇ ପ୍ରାନ୍ତରେ ତଥା ରାତିର କେତେକ ଭାଗରେ ମଧ୍ୟ ନମାଜ ପାଠ କର । (ଅଲ ହୁଦ୍ ୧୧୫)
- **أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ۗ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا** ୧୦୬
- ★ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତଗାମୀ ହେବା ପରଠାରୁ ରାତିର ଅନ୍ଧକାର ଛାୟା ଘୋଟିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନମାଜ ପାଠ କର । ପ୍ରଭାତରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅ । (ବନି ଇସ୍ରାଈଲ ୧୯)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۗ ذِكُّكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ୧୦୭

- ★ ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେବେ ଜୁମା ଦିନର ଏକ ଭାଗରେ ନମାଜ ପାଇଁ ଡକା ହୁଏ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶୀଘ୍ରତା ପୂର୍ବକ ଚାଲିଆସ ଓ ବ୍ୟାପାର ପରିତ୍ୟାଗ କର । ଯଦି ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ରଖିଥାଅ, ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ଅତି ଉତ୍ତମ । (ଅଲ ଜୁମା ୧୦)

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ
وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١١﴾

★ ଏବଂ ଯେବେ ନମାଜ ପଢ଼ି ସାରିବ, ତା’ହେଲେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ବ୍ୟାପିଯାଅ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପା ଅନୁକମ୍ପା କର । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ମରଣ କର, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସଫଳ ହେବ । (ଅଲ୍ କୁମା ୧୧)

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خِشْعُونَ ﴿٨﴾

★ ସେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବାସ୍ତବତାରେ ସଫଳତା ହାସଲ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ନମାଜରେ ବିନୟଭାବ ପୋଷଣ କରନ୍ତି । Successful are the believers, who are humble in their pray.

(ଅଲ ମୁ’ମିନୀନ ୭-୩)

ଖ) ହୃଦିଏ ପୁସ୍ତକରୁ (ମୁହମ୍ମଦ^{ସଅ}ଙ୍କ ପବିତ୍ର କଥନ):

ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନା) ନମାଜର ପ୍ରାଣକେନ୍ଦ୍ର ଓ ପ୍ରକୃତିର ସର୍ବୋଚ୍ଚଷ୍ଟ ଉପାଦାନ । (ବୁଖାରି) **الدُّعَاءُ مُمُّ الْعِبَادَةِ**
ନମାଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଚରମ ଉନ୍ନତିର ମାର୍ଗ । (ବୁଖାରି) **الصَّلَاةُ مِعْرَاجُ الْمُؤْمِنِ**

ତୁମ ପିଲାମାନେ ସାତ ବର୍ଷର ହୋଇଗଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନମାଜ ପାଠ କରିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦିଅ । ସେମାନେ ଦଶବର୍ଷ ବୟସରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ, ତୁମେ ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୋଠର ହୁଅ । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲଗା ବିଛଣାରେ ଶୋଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କର । (ଅବୁ ଦାଉଦ)

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ରମଜାନ ମାସ ସାରା ରାତ୍ରୀ କାଳରେ ଗଭୀର ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ନମାଜ ପାଠ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ କରୁଣା ଭିକ୍ଷା ପୂର୍ବକ ପୁରସ୍କୃତ ହେବାର ଆଶାୟୀ ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ତାହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସକଳ ପାପ ମୋଚନ ହୋଇଯାଏ । (ବୁଖାରି)

ଗ) ମସିହ ମଉଦ^{ସଅ}ଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ବଚନ :

★ ନମାଜରେ ରୁଚି ନରଖିବା ଓ ଅନାଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ନିଦାନ ହେଉଛି ପ୍ରାର୍ଥନା । ଏଥିରେ ଶେଷକୁ ନମାଜ ପ୍ରତି ତନ୍ମୟ ଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯିବ । (ବରକାତୁଦ୍ ଦୁଆ)

★ ଇସଲାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନାର ସ୍ଥାନ ଔଷଧ ଭଳି । ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକର ରୋଗ ଓ ଏହାର ପରିଣତି କ’ଣ ହେବ, ତାହା ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ସାରିଛି, ତେବେ ଆମେ ତାହାର ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ କାହିଁକି ଔଷଧ ସେବନ କରିବା ? ସେହିପରି ସ୍ଥଳେ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନା ରୂପକ ଔଷଧକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଆମେ ଆମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ, ଶାରୀରିକ ଓ ଭୌତିକ ବ୍ୟାଧିକୁ ଦୂର କରି ପାରିବା । (ବରକାତୁଦ୍ ଦୁଆ)

★ ନମାଜରେ ନିଜ ସାଂସାରିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଦୁଆ କର । (ମଲଫୁକାଉ)

★ ନମାଜ ଦୁନିଆକୁ ଆସିଛି, କିନ୍ତୁ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟରୁ ଆସିନାହିଁ ।

★ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାସନା ବିଧି ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷାଦାତା ତଥା ସର୍ବୋତ୍ତମ ମାଧ୍ୟମ ହେଉଛି ନମାଜ ।

★ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ନତମସ୍ତକ ହୋଇ ପଡ଼ି ରହେ, ସେ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପଦରେ ରହେ ।

- ★ ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନମାଜକୁ ଛାଡ଼ିଦିଏ, ସିଏ ବିଶ୍ୱାସକୁ ହରାଇ ବସେ ।
- ★ ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବୃତ୍ତିଗତ ପଦ୍ମା ମଧ୍ୟରେ ନମାଜ ହେଉଛି ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ବୃତ୍ତି ।
- ★ ନମାଜ ପ୍ରତି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ତପ୍ତରତା ପ୍ରକାଶ କର ଓ ଏପରି ଦୃଢ଼ ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇଯାଅ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମ ଶରୀର, ତୁମ ବଚନ ଏପରିକି ତୁମ ଆତ୍ମାର ସଂକଳ୍ପ ଓ ଆବେଗ ସବୁକିଛି ନମାଜରେ ଏକନିଷ୍ଠତା ସୃଷ୍ଟି କରିବ ଏବଂ ନମାଜ ତୁମ ସହିତ ମିଶି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକାକାର ହୋଇଯିବ ।
- ★ ନମାଜ ହେଉଛି ମସ୍ତିଷ୍ଠ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉଛି ଆତ୍ମା । ତାହା ଏପରି ଯାହା ନିଜ ଭିତରେ ପରମ ତୃପ୍ତି ଓ ଅମୃତର ଅନୁଭବ ରଖିଥାଏ ତଥା ଅମୃତର ସ୍ୱାଦ ଭରି ଦିଏ ।
- ★ ନମାଜକୁ କେବଳ ଯତ୍ନବତ୍ ଉଚ୍ଚାରଣ କରି ପଢ଼ ନାହିଁ । ବରଂ ଏହାର ଭାବାର୍ଥ ଓ ବାସ୍ତବିକତାର ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କର । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନମାଜରେ କ'ଣ ପାଠ କରୁଛି ତାହା ଜାଣେ ନାହିଁ, ତାହାର ସେହି ନମାଜ ପ୍ରକୃତ ନମାଜ ପଦବାର୍ଥ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଯାହା କିଛି ପଢ଼ିବ, ତାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିଶୁଝି ଧୀରେ ଧୀରେ ନମାଜର ସହିତ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ । (ମଲୟୁଜାତ)
- ★ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଭିକ୍ଷା କରିବାର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧନ ହେଉଛି ନମାଜ । ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ତୁତିଗାନ କରିବା ଓ ନିଜ ପାପ ପାଇଁ କ୍ଷମା ମାଗିବାର ମିଶ୍ରିତ ଉପଲବଧି ନାମ ନମାଜ । ଯିଏ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସାମନାରେ ରଖି ନମାଜ ପଢ଼େ ନାହିଁ, ତାହାର ନମାଜ କଦାପି ଗ୍ରହଣୀୟ ହୁଏ ନାହିଁ । (ଅଲହକମ୍ ୩୧, ମଲ ୧୯୦୩)
- ★ ନମାଜରେ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ମାତୃଭାଷାରେ କର । ଯେଉଁ ପ୍ରାକୃତିକ ଭାବାବେଗ ନିଜ ଭାଷାରେ ଥାଏ, ତାହା ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ କଦାପି ଆସେ ନାହିଁ । (ମଲୟୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ ୪, ପୃ ୧୯)
- ★ ଦୁଆର କ୍ରମାଗତ ଧାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ଅବ୍ୟାହତ ରଖ । ନିଜ ନମାଜରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ରୁକୁ, ସଜଦା କରୁଥିବା ବେଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ଅବସର ମିଳୁଛି, ସେଠାରେ ଦୁଆକୁ ହାତ ଛଡ଼ା କର ନାହିଁ ଏବଂ ଅଳ୍ପସୁଆମି ବଶତଃ ପଢୁଥିବା ନମାଜ ବା ଅବହେଳିତ ନମାଜକୁ ପରିହାର କର । ଚିରାଚରିତ ରୀତିର ନମାଜ ପଢ଼ିବା କୌଣସି ଫଳପ୍ରଦ ପ୍ରଭାବ ଆଣେ ନାହିଁ ।
- ★ ଅଲ୍ଲାଃ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣନ୍ତି ଓ ତା'ର ଜବାବ ଦିଅନ୍ତି । ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କୃପା, ଅନୁକମ୍ପା ଓ ଶକ୍ତି ହାସଲ ହେବ, ଏହି ଭରସା ରଖି ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଉଚିତ ।

ଦୁଆର ମହତ୍ତ୍ୱ

୧) ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍‌ରୁ:

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۗ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي
 'ଯେବେ ଆମ୍ଭ ଭକ୍ତମାନେ ଆମ୍ଭ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବେ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛୁ । ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ ଯେବେ ବି ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ଆମ୍ଭେ ତାହାର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ଅବଶ୍ୟ ଦେଇଥାଉ ।'
 (ଅଲବକରା ୧୮୭)

୨) ହଦିସ ଗ୍ରନ୍ଥରୁ:

- କ) ‘ତୁମ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟଧିକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଓ ଉଦାରଚେତା । ଯଦି ଜଣେ ଭକ୍ତ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ କରେ, ସେ ତାକୁ ଖାଲି ହାତରେ ଫେରାଇ ଦେବାକୁ ଲଜ୍ୟାବୋଧ କରନ୍ତି ।’
(ହଦିସ ତିରମିଜି ଅବଝାବୁଲ୍ ଦାଝାଉ)
- ଖ) ‘କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ ଆଡ଼କୁ ଋଷ୍ଟେ ଆସିଲେ ମୁଁ ତା’ ଆଡ଼କୁ ହାତେ ଯାଏ । ସେ ମୋ ଆଡ଼କୁ ହାତେ ଆସିଲେ ମୁଁ ତା’ ଆଡ଼କୁ ଦୁଇ ହାତ ଯାଏ । ସେ ମୋ ଆଡ଼କୁ ଝଲି ଝଲି ଆସିଲେ ମୁଁ ତାକୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ତା’ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଯାଏ ।’
(ହଦିସ ସହି ମୁସଲିମ)
- ଗ) ‘ମୋ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉକ୍ତର ଯେତିକି ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଓ ମୋ’ଠାରୁ ସେ ଯେତିକି ଆଶା କରେ, ତଦନୁରୂପେ ମୁଁ ତାହା ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରେ । ସୁତରାଂ ସେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ମୋ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧାରଣା କରୁ ।’ (ହଦିସ ବୁଖାରି)
- ଘ) ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^ଋ କହିଥିଲେ, ଯଦି ଜଣେ ମୁସଲମାନର ଗୋଟିଏ ଜୋତାର ଫିତା ବି ଦରକାର ପଡୁଥାଏ, ତେବେ ସେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ତାହା ମାଗିବାରେ କୁଣ୍ଠାବୋଧ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

୩) ଇସଲାମୀୟ ନୀତିଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟରୁ :

- (i) ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ପ୍ରାର୍ଥନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଅଲ୍ଲାଃ ଶିଖାଇଛନ୍ତି, ତାହା କେବେ ହେଁ ବ୍ୟର୍ଥ ବା ବିଫଳ ହେବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁସବୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବିଷୟ ପାଇବାକୁ ହକଦାର, ତାହା ସେ ଅବଶ୍ୟ ପାଇବ ।
- (ii) ଯାହାଙ୍କ ହୃଦୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ବିଗଳିତ ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଭୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ସେ ଅନବରତ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ନିଜର ଦୁଃଖ ଜଣାଉଥାଏ ଓ ତାଙ୍କରି ପାଖରେ ଗୁହାରି କରୁଥାଏ । ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ଆନନ୍ଦ ଉପଭୋଗ କରିବା ତଥା ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯିବା ଫଳରେ ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉନ୍ନତି ଲାଭ କରେ । ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଠାରୁ ଆମର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ସକଳ ବସ୍ତୁ ମାଗିବା ଦରକାର ।
- (iii) ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସଂପର୍କ ରଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏକ ମାଧ୍ୟମ । ଯେଉଁ ଧର୍ମ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତା’ର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଶିଖାଏ ନାହିଁ, ତାହା ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ ବୋଲାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।
- (iv) ବେଳେ ବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃ ଗୋଟିଏ ଡାକରେ ଜବାବ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ବେଳେ ବେଳେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ମଧ୍ୟ ଡାକ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ କେତେକ ଭକ୍ତ ବିରକ୍ତ ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରି ବୀତସ୍ୱହ ତଥା ଅସହିଷ୍ଣୁ ହୋଇ ପଡ଼ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯିଏ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଠାରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିବ, ତା’ର ପ୍ରାର୍ଥନା କଦାପି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ଯେତିକି ଅଧିକ ବିଳମ୍ବ ହେବ, ସେତିକି ଅଧିକ ଫଳପ୍ରଦ ହେବ ।
- (v) କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ, ଯାହାକି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଇଚ୍ଛା, ଆଦେଶ ବା ମାର୍ଗର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରୁଛି କିମ୍ବା ଯାହା ଅନ୍ୟ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ବା ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଭାବ ପୋଷଣ କରୁଛି, ସେପରି ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ସବୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗୃହୀତ ହେବ ।

- (vi) କ'ଣ ଆମ ପାଇଁ ଭଲ ଓ କ'ଣ ଖରାପ, ସେ ବିଷୟରେ ଆମର ପରମପିତା ଅଲ୍ଲାଃ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ କେତେକ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ନାମଞ୍ଜୁର କରିଥାନ୍ତି । ଆମେ ଯେଉଁ ଆକାରରେ ଚାହୁଁଛେ ସେ ସେହି ଆକାରରେ ଦେଇ ନପାଠନ୍ତି । ବରଂ ଅଲ୍ଲାଃ ସର୍ବଜ୍ଞ ଓ ଦୂରଦର୍ଶୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ କ'ଣ ଆମ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ଆମ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଫଳକୁ ଆମ ହିତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପରକାଳ ପାଇଁ ଗଠିତ କରି ରଖି ପାରନ୍ତି ଅଥବା ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ ନକରି ଆମକୁ କୌଣସି ଆସନ୍ନ ବିପତ୍ତିର ମୁହଁରୁ ରକ୍ଷା କରି ପାରନ୍ତି ।
- (vii) ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ଶେଷ ଯୁଗରେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାହେବ । ଏଥିରୁ ସଙ୍କେତ ମିଳୁଛି ଯେ ଶେଷ ଯୁଗରେ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ସାଂସାରିକ ବନ୍ଧନରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ରହିଥିବ, ସେତେବେଳେ ଏକନିଷ୍ଠ ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ତାହା ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଶୀଘ୍ର ମଞ୍ଜୁର ହେବ ।
- (viii) ଅଲ୍ଲାଃ ପରମ ବ୍ରହ୍ମକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ନାମ ଧରି ଡାକିଲେ ଭକ୍ତର ଡାକ ଶୀଘ୍ର ଗୃହୀତ ହୁଏ । ଯଦି ଆମେ ଆରୋଗ୍ୟ କାମନା କରୁଛୁ, ତେବେ ତାହାକୁ 'ୟା ଶାଫି !' (ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଆରୋଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ) ନାମରେ ସମୋଧନ କରିବାକୁ ହେବ । ସେହିପରି କରୁଣା ଭିକ୍ଷା କଲାବେଳେ 'ୟା ରହିମ !' (ହେ କରୁଣାମୟ), କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା ବେଳେ 'ୟା ଗଫୁର !' (ହେ କ୍ଷମାଶୀଳ), ସଙ୍କଟରୁ ଉଦ୍ଧାର ସକାଶେ 'ଅଏ ମୁଗ୍ନିଲ୍ କୁଶା !' (ହେ ସଙ୍କଟ ମୋଚନ) ଆଦି ନାମରେ ଡାକିବାକୁ ହେବ । ଏହା ଫଳରେ ଭକ୍ତର ଡାକ ଶୁଣିବା ସହିତ ତାର ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ କେବଳ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଛାମୁରେ ଗୃହୀତ ହୁଏ ତା' ନୁହେଁ, ବରଂ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ଅଧିକ ଗୁଣରେ ଲାଭପ୍ରଦ ହୋଇଥାଏ ।

- 1- There is no confession in Islam before any human being . The only confession of our sins is to be made to our Lord the Creator in privacy. Islam does not encourage the publicity of one's weakness in public.
- 2- Allah enjoins the believers to undergo various modes and postures during their prayer, so that their bodies should comply with their minds on showing their humbleness & surrender to Him.
- 3- He shows his submission to Allah not only by the utterance of the words of the prayer, but also by kneeling and prostrating bodily to Him.
- 4- Promised Messiah said, 'I therefore, say that for a time you should give up the habit of lifting up your hands after your prayers are finished and ask of your Divine Master, whatever you have to ask while you are praying, so that you may find bliss in your praying.

୪) ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ଅସ}ଙ୍କ ପ୍ରବଚନରୁ

★ ଦୁଆରେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଦିବ୍ୟଶକ୍ତି ସଂରକ୍ଷିତ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ବାରମ୍ବାର ଦୈବିବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ କହିଛନ୍ତି, ଯାହା କିଛି ହେବ ଦୁଆ ମାଧ୍ୟମରେ ହିଁ ହେବ । ଆମ ହତିଆର ହେଉଛି ପ୍ରାର୍ଥନା, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ହତିଆର ଆମ ପାଖରେ ନାହିଁ । ଯାହା କିଛି ଆମେ ଗୋପନରେ ମାଗୁଛେ, ଈଶ୍ଵର ତାକୁ ପ୍ରଘଟ କରି ଦେଖାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ।

★ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଦୁଆର ଅସଲ ଦର୍ଶନ ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଜ୍ଞାତ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏହା ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ଯେ ଦୁଆର ଠିକ୍‌ଶା ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିବାର ଉପାୟ କ’ଣ ? ଏଥିପାଇଁ କେତେ ଧ୍ୟାନ ଓ କଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥରେ ଦୁଆ କରିବା ଏକ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁର ଚରମ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆପଣାଇବା ।

(ମଲଫୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ ୪ ପୃ ୨୯)

★ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ନିଜର ଦୋଷ ତୁଟିକୁ ମାପକାଠି ଦ୍ଵାରା ପରିଗଣନା କରୁ ଓ ତାହାକୁ ଦର୍ଶାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ । ତା’ପରେ ପୁଣି ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ରକ୍ଷା କରିବେ ତ ସେ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା କହୁଛନ୍ତି, ‘ମୋତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ମୁଁ ଅବଶ୍ୟ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବି ।’ (ମଲଫୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ ୩, ପୃ ୫୭୩)

★ ସବୁଠାରୁ ଉକ୍ତୁଷ୍ଟ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉଛି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଭ କରିବା ଓ ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ହାସଲ କରିବା । କାରଣ ପାପ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ହୃଦୟ କଠୋର ହୋଇଯାଏ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ଦୁନିଆର ଏକ କାଟରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ଆମର ଦୁଆ ତାହା ହେବା ଉଚିତ ଯେ ଆମର ସେହି ପାପ ଯାହା ହୃଦୟକୁ କଠୋର କରିଦିଏ, ଈଶ୍ଵର ତାହାକୁ ଆମ ଠାରୁ ଦୂର କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ତତସହିତ ତାଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତାର ମାର୍ଗ ଦେଖାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।

(ମଲଫୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ ୪, ପୃ ୩୦)

★ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦୁଆରେ ଏପରି ଆବେଗ ଭରି ଦେଇଛନ୍ତି , ଯେପରି ସମୁଦ୍ରରେ ଉଦ୍‌ମତା ରହିଥାଏ ।

(ମଲଫୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ ୩, ପୃ ୧୨୭)

★ ହଜରତ ଯାକୁବ୍‌ଅସ ରକ୍ତଶିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଆ କରିବାରେ ଲାଗି ରହିଲେ । ଶେଷରେ ଦୀର୍ଘ ରକ୍ତଶିଶ ବର୍ଷ ବିତି ଯିବା ପରେ ଯାଇ ସେହି ଦୁଆ ଯୁସୁଫ୍‌ଅସକୁ ମରଣ ମୁହଁରୁ ଟାଣି ନେଇ ଆସିଲା ।

(ମଲଫୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ ୨ ପୃ ୧୫୨)

★ ଦୁଆ କେବଳ ମୁଖରୁ ଉଚ୍ଚାରିତ ଶବ୍ଦ ନୁହେଁ । ବରଂ ଦୁଆ ହେଉଛି ସେହି, ଯାହାକୁ ନିଜେ ମରି ସରି ମାଗି ମାଗି ଅକିଗଲେ ସୁଜା ମରିବା ଯାଏ ମାଗି ରହିଥାଏ ।

(ମଲଫୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ ୫, ପୃ ୧୦୭)

★ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟାକୁଳତା ପ୍ରକାଶ ନପାଇଛି ଓ ପ୍ରାଣ ଅଧିକରେ ମିୟମାଣ ହେବା ଅବସ୍ଥାକୁ ନଆସିଛି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭାବଶୂନ୍ୟ ଜଣାପଡିବ ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ ।

ତେବେ ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ସକାଶେ ନିଜ ମାତୃ ଭାଷାରେ ଏହିପରି ଦୁଆ କରିବାର ଉପାୟ ହଜରତ ମସିଦ୍ ମଉଦ୍ ବତାଇଛନ୍ତି ।

ପାପରୁ ଉଦ୍ଧାରିବା ପାଇଁ

گناہوں سے نجات کی دُعا

”يا الہی! میں تیرا گنہگار بندہ ہوں اور افتادہ ہوں، میری راہنمائی کر۔“

(୧) ହେ ମୋର ପ୍ରିୟ ଅଲ୍ଲାଃ ! ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପାପୀୟତା ଭକ୍ତ, ଦୁଃସ୍ଥ ଓ ଅସହାୟ ! ମୋର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କର ।

(ମଲୟୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ ୭, ପୃ ୨୨୬)

”ہم تیرے گنہگار بندے ہیں اور نفس غالب ہے۔ تو ہم کو معاف فرما اور آخرت کی آفتوں سے ہم کو بچا۔“

(୨) ଆମେ ତୁମ୍ଭର ପାପୀ ଭକ୍ତ । ଆମ ଉପରେ ମୋହମାୟା ଧାରୀ ଆତ୍ମା ଗ୍ରାସ କରିଛି । ତୁମ୍ଭେ ଆମକୁ କ୍ଷମା କର ଓ ପରକାଳର ବିପତ୍ତିରୁ ଆମକୁ ରକ୍ଷା କର ।

(ସାସ୍ତ୍ରାହିକ ବଦର, ଖଣ୍ଡ ୨, ସଂଖ୍ୟା ୩୦)

”میں گنہگار ہوں اور کمزور ہوں۔ تیری دستگیری اور فضل کے سوا کچھ نہیں ہو سکتا تو آپ رحم فرما اور مجھے گناہوں سے پاک کر کیونکہ تیرے فضل و کرم کے سوا کوئی اور نہیں جو مجھے پاک کرے۔“

(୩) ମୁଁ ପାପୀ ଓ ଦୁର୍ବଳ । ତୁମ୍ଭ ସାହାଯ୍ୟ ଓ କରୁଣା ବିନା କିଛିହେଲେ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ ପ୍ରତି ଦୟା କର ଓ ପାପର ପକ୍ଷୀରୁ ଉଦ୍ଧାର କର । କାରଣ ତୁମ୍ଭ ଦୟା ଓ କୃପାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଅନ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ, ଯାହା ମୋତେ ପବିତ୍ର କରିବ ।

(ସାସ୍ତ୍ରାହିକ ବଦର, ଖଣ୍ଡ ୩, ସଂଖ୍ୟା ୪୧)

ଜପ, ସ୍ତୁତି ଓ ମୁହମ୍ମଦ୍ ﷺ କୁ ପ୍ରତି କଲ୍ୟାଣ କାମନା

تسبیح و تحمید اور درود شریف

ଅଲ୍ଲାଃ ପବିତ୍ର ନିଜ ପ୍ରଂଶସାର ସହିତ, ଅଲ୍ଲାଃ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ

ପବିତ୍ର ସମସ୍ତ ମହିମାର ସହିତ

ସୁବହାନଲ୍ଲାହି ଓ ବିହମଦେହା ସୁବହାନଲ୍ଲାହିଲ୍ ଅଜିମ୍

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଅପାର ଦୟା ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରେରଣ କର,

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

ମୁହମ୍ମଦ୍ ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀଙ୍କ ଉପରେ

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ସଲ୍ଲେ ଅଲ୍ଲା ମୁହମ୍ମଦ୍ ଓ ଆଲେ ମୁହମ୍ମଦିନ୍

କେତେକ ଆଦର୍ଶ ପ୍ରାର୍ଥନା

بعض مسنون دعائیں

ସଂକଟ ଦୂର ହେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା

مشکلات دور ہونے کی دُعا

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଛି

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ

ବିପତ୍ତିର ଦାଉରୁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ।

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଇନ୍ନି ଅଉଦୁବିକା ମିନ୍ ଜହବିଲ୍ ବଲାଏ

ସଂକଟରୁ ଉଦ୍ଧାର, ଅବିରତ କୁପ୍ରଭାବରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ । ତଥା ଶତ୍ରୁଙ୍କ ପରିହାସରୁ ନିଷ୍ଠାର ପାଇବା ପାଇଁ । ଓ ଦରକିଶ୍ ଶିକାଏ ଓ ସୁଲଲ୍ କଜାଏ ଓ ଶମାତତିଲ୍ ଆଦାଏ

ନିଜ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ସକାଶେ ଦୁଆ

زِيَادَتِي عِلْمِ كِي دُعا

ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ମୋର ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି କର

رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا
ରବ୍, ଜିଦ୍ନୀ ଇଲ୍ମା

ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ମୋତେ ସମୁଚିତ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ
ତଥା ଧର୍ମନିଷ୍ଠଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ କରାଅ ।

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾
ରବ୍, ହବ୍ଲି ହୁକ୍ମନ୍ ଓଲ୍‌ହିକନ୍ ବିସ୍‌ସାଲିହିନ୍
ہدایت کے بعد گمراہی سے بچنے کی دُعا

ସତପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ନହେବା ସକାଶେ

ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମ ହୃଦୟକୁ କୁଟିଳ କରନାହିଁ,
ସତପଥଗାମୀ କରାଇବା ପରେ

رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا
ରବ୍‌ବନା ଲାତୋଜିକ୍ କୁଲୁବନା ବା'ଦାଈଜ୍ ହଦୈତନା

ଏବଂ କ୍ଷମା କରିଦିଅ ଆମକୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରୁ କରୁଣା ବଳରେ

وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
ଓହବଲନା ମିଲ୍ ଲଦୁନ୍‌କା ରହମତନ୍
إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ହେଉଛ ଅଜସ୍ର କୃପା ପ୍ରଦାନକାରୀ

ଇନ୍‌ନକା ଅତ୍ତଲ ଓହ୍‌ବାବ୍

ପାଦ ଦୃଢ଼ଭୂତ ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଠାରୁ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ

ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମକୁ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଦିଅ

ثَابِتَ قَدَمِيْ وَأَوْكَافِرِيْ
رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا
ରବ୍‌ବନା ଅଫରିର୍ ଅଲୈନା ସବରୌ

ଓ ଆମ ପାଦକୁ ଦୃଢ଼ କର

وَوَثِّبْتَ أَقْدَامَنَا
ଓସବ୍‌ବିତ୍ ଅକ୍‌ବାମନା

ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ

وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
ଓନ୍‌ସୁର୍‌ନା ଅଲଲ୍ କୌମିଲ୍ କାଫେରୀନ୍

ଯୈର୍ଯ୍ୟଧାରଣ ଓ କୁଶଳ କାମନା ପୂର୍ବକ ଦୁଆ

ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମକୁ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଶକ୍ତି ଦିଅ

ثَابِتَ قَدَمِيْ وَأَوْكَافِرِيْ
رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا
ରବ୍‌ବନା ଅଫରିର୍ ଅଲୈନା ସବରୌ

ଓ ମୁସଲମାନ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁ ଦିଅ

وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ
ଓ ତଓଫ୍‌ଫନା ମୁସଲିମିନ୍

ସଫଳତା ଲାଭ ସକାଶେ ଦୁଆ

ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମକୁ ତୁମ ସମାପରୁ
କୃପାଶାଷ ପ୍ରଦାନ କର

طَلِبِ كَامِيَابِي كِي دُعا
رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
ରବ୍‌ବନା ଆତୈନା ମିଲ୍ ଲଦୁନ୍‌କା ରହମତୌ

ଏବଂ ଆମକୁ ଯୋଗାଇ ଦିଅ ସମସ୍ତ ସଫଳତାର ସାଧନ

କରୁଣା ନିବେଦନ ପୂର୍ବକ ଦୁଆ

ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ପ୍ରତି
ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛୁ

ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆମକୁ କ୍ଷମା ନକରିବ
ଓ ଆମ ପ୍ରତି କରୁଣା ନକରିବ

ତେବେ ଆମେମାନେ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯିବୁ

ପିତାମାତାଙ୍କ ସକାଶେ ଦୁଆ

ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଏହି ଦୁହିଁଙ୍କ ଉପରେ ଦୟାକର

ଯେପରି କି ସେମାନେ ମୋର ଶୈଶବ ଅବସ୍ଥାରେ
ଲାଳନ ପାଳନ କରିଥିଲେ

ଆତ୍ମୀୟ ଓ ନିକଟ ସଂପର୍କୀୟଙ୍କ ସକାଶେ

ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ

ଓ ଆମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ
ଚକ୍ଷୁର ଶୀତଳତା କରିଦିଅ

ଓ ଆମକୁ ଧର୍ମନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦର୍ଶନକ

ଏଣି ପୁରସ୍କାର ପାଇଁ କୃତଜ୍ଞତା ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଭିକ୍ଷା

ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ମୋତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦିଅ

ଯେପରି ତୁମ ପୁରସ୍କାରପାଇଁ କୃତଜ୍ଞତା ଅର୍ପଣ କରିବି
ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋ ଉପରେ ଓ ମୋର ପିତାମାତାଙ୍କ
ଉପରେ ବରଦାନ କରିଛ

وَهَيْئَتِنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا -

ଓହ୍ମେଲନା ମିନଅମରେନା ରଶଦା

طلب رحمتك دُعَا

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا

ରବ୍‌ବନା ଜଲମନା ଅନ୍‌ଫୁସିନା

وَأَنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا

ଓଇଲ୍ଲମ୍ ତର୍‌ଫିଲନା ଓତରହମନା

لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ -

ଲନକୁନନ୍‌ନା ମିନଲ୍ ଖାସେରୀନ୍

والدين کے حق میں دُعَا

رَبِّ ارْحَمْهُمَا

ରବ୍‌ବିର ହମହୁମା

كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا -

କମା ରବ୍‌ବୟନୀ ସଗୀରା

عزيز و اقارب کے حق میں دُعَا

رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا

ରବ୍‌ବନା ହବ୍‌ଲନା ମିନ୍ ଅଜ୍‌ଝାଜିନା

وَذُرِّيَّتِنَا قَرَّةَ أَعْيُنٍ

ଓଜ୍‌ଜୁରିୟାତିନା କୁରରତା ଅଏୟୁନ୍‌ଫି

وَأَجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا -

ଓଜ୍‌ଅଲ୍‌ନା ଲିଲ୍‌ମୁତ୍‌ତକୀନା ଇମାମା

شكريد انعامات الهيبه وطلب توفيقك دُعَا

رَبِّ أَوْزِعْنِي

ରବ୍‌ବୀ ଅଓଜେନୀ

أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتِكَ الَّتِي

ଅନ୍‌ଅଶକ୍‌କୋର ନେମତକଲ୍ଲତି

أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيْ

ଅନ୍‌ଅମତା ଅଲ୍ଲେୟା ଓଅଲ୍ଲା ଓଲିଦୟା

ଓ ଏହାର ମଧ୍ୟ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦିଅ ଯେ ଏପରି ସତକର୍ମ କରିବି
ଯହିଁରେ ତୁମେ ରାଜି ହୋଇଯିବ

ଏବଂ ମୋ ସକାଶେ ମୋର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସଂସ୍କାର କର

ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଛାମୁରେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରୁଛି

ଓ ମୁଁ ଆଜ୍ଞାବହମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ

ଧର୍ମ ଆବାହନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସିଦ୍ଦି ଲାଭ ସକାଶେ

ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ପ୍ରଣୟ କରିଦିଅ ମୋର ହୃଦୟକୁ

ଓ ମୋ କାମକୁ ମୋ ପାଇଁ ସହଜସାଧ୍ୟ କରିଦିଅ

ଏବଂ ଆମ ଜିହ୍ବା(ବଚନ)ରେ କୌଣସି ଗଣ୍ଡି ଥିଲେ ଫିଟାଇ ଦିଅ

ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା ସେ ମୋର କଥାକୁ ବୁଝିପାରିବେ

ଓ ଆମ ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ମୋର ସହଯୋଗୀ କରିଦିଅ ।

ଆରୋଗ୍ୟ କାମନା ପୂର୍ବକ ଦୁଆ

ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ସହିତ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଛି, ଯେ ସମ୍ପଦ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ

ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ସହିତ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଛି, ଯେ ଆରୋଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ

ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ସହିତ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡୁଅଛି ଯେ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ଦୟାବାନ୍

ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ସହିତ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡୁଅଛି ଯେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନକାରୀ

وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ
ଓଥନ ଆମଲା ସ୍ୱାଲିହନ୍ ତରଜାହୁ

وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي
ଓଅସଲିହଲୀ ଫି ଜୁରରିୟତି

إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ
ଇନ୍ନି ତୁବ୍ତୋ ଇଲୈକା

وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

ଓଇନ୍ନନୀ ମିନଲ୍ ମୁସଲେମାନ୍

دَعَا إِلَى اللَّهِ كَمَا يَدْعَى
رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي

ରବ୍‌ସିଶ୍ ରହଲୀ ସଦରୀ

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي

ଓୟସସିରଲୀ ଅମ୍‌ରୀ

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي

ଓହଲୁଲ୍ ଉକ୍‌ଦତମ୍ ମିଲ୍‌ଲିସାନୀ

يَفْقَهُمْ أَقْوَامِي

ୟଫ୍‌କହୁ କୌଲି

وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي

ଓଞ୍‌ଅଲ୍ଲି ଓଞ୍‌ଜିରମ୍ ମିନ ଅହଲୀ

شَفَايَا بِي كَيْفَتِهِ دُعَائِي

بِسْمِ اللَّهِ الْكَافِي

ବିସମିଲ୍ଲାହିଲ୍ କାଫି

بِسْمِ اللَّهِ الشَّافِي

ବିସମିଲ୍ଲାହିଶ୍ ଶାଫି

بِسْمِ اللَّهِ الشَّافِي

ବିସମିଲ୍ଲାହିଲ୍ ଗଫୁରିର୍ ରହମ୍

بِسْمِ اللَّهِ الْكَرِيمِ

ବିସମିଲ୍ଲାହିଲ୍ ବରରିଲ୍ କରୀମ୍

ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ

ହେ ଦାନବଂଧୁ ପ୍ରଭୁ! ଏହାର ରୋଗ ଦୂର କର
ଓ ଆରୋଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କର ।

କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ରୋଗ ନିବାରକ, ଅନ୍ୟ କେହି ଆରୋଗ୍ୟ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ

ଅଥଚ ବ୍ୟାଧିର ନିଦାନ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ସ୍ଥିର କରିଥାଅ

ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଏହାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୋଗମୁକ୍ତ କର ।

ଭୋଜନ ଆରମ୍ଭ କଲା ବେଳର ଦୁଆ

ଅଲ୍ଲାଃ ନାମ ନେଇ (ଖାଇବା ଆରମ୍ଭ କରୁଛି)
ଓ ଅଲ୍ଲାଃ ଆଶୀର୍ବାଦ ସହିତ

ବି.ଦ୍ର : ଭୋଜନ ଆରମ୍ଭରେ ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଆ ପଢ଼ିବାକୁ ଭୁଲିଗଲେ, ଖାଇବା ମଝିରେ ମନେ ପଡ଼ିଗଲେ କିମ୍ବା
ଶେଷରେ ଏହା କହିବା ଉଚିତ : “ବିସ୍ମିଲ୍ଲାହି ଅଫ୍ଫୁଲହୁ ଓଆଝୁରହୁ” ଅର୍ଥାତ ‘ଅଲ୍ଲାଃ ନାମ ନେଇ ମୁଁ
ଆରମ୍ଭ କରୁଛି ଓ ଶେଷ କରୁଛି ।’

ଖାଇ ସାରିବା ପର ଦୁଆ

ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାଃ ପାଇଁ ଯେକି ଆମ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ
ଓ ପାନୀୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି
ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ କରିଛନ୍ତି ।

କ୍ଷୀର ପିଇ ସାରିବା ପର ଦୁଆ

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ଆମ ପାଇଁ ଏହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କର

ଏବଂ ଏହାର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି କର ।

ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଭୋଜନ କରି ସାରିବା ପର ଦୁଆ

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ଆମ ପାଇଁ ଏହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କର

بِمَارِئِ سِي كِي دُعَا
اَذْهَبِ الْبَاسَ رَبَّ النَّاسِ وَاشْفِ
अज्झिबिल् वा'या रब्बननासि उशफे

اَنْتَ الشَّافِي الْاَشْفَاءُ
अन्तश्वा गार्थि लाशिघाथा

اَلْاَشْفَاءُ كَ شَفَاءٍ
ଇଲ୍ଲା ଶିଫାଓକା ଶିଫାଅଲ୍

اَلْاَيْغَادُ رُ سَقَمًا-

ଲାୟୁଗାଦିରୁ ସକମା

کھانا شروع کرنے کی دُعَا

بِسْمِ اللّٰهِ وَعَلَى بَرَکَةِ اللّٰهِ-

ବିସ୍ମିଲ୍ଲାହି ଓଆଲା ବରକତିଲ୍ଲାହି

دُعوت کھانے کے بعد کی دُعَا

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَطْعَمَنَا وَسَقَانَا

ଅଲହମଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ଅତ୍ତମାନା

وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ-

ଓସକାନା ଓୟାଅଲ୍ଲାନା ମୁସଲମାନ

دودھ پینے کی دُعَا

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيْهِ

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ବାରିକଲନା ଫିହେ

وَزِدْنَا مِنْهُ

ଓଜିଦନା ମିନହୁ

دُعوت کھانے کے بعد کی دُعَا

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ବାରିକଲହୁମ୍

ଏବଂ ଏହାର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି କର

ପାଇଖାନା ଯିବା ସମୟର ଦୁଆ

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ମୁଁ ତୁମର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଛି

ସମସ୍ତ ଶାରୀରିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ

ପାଇଖାନା କରିସାରି ଫେରିବା ପର ଦୁଆ

ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଯେକି ସମସ୍ତ

ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ଦୂର କରିଛନ୍ତି

ଓ ମୋର ସାତ୍ତ୍ୱାଦିକ ସାମ୍ବ୍ୟାବସ୍ଥା ଫେରାଇ ଆଣିଛନ୍ତି,

ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ତାଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ଚାହୁଁଛି ।

ନୂତନ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବା ବେଳର ଦୁଆ

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ସକଳ ପ୍ରକାର ପ୍ରଶଂସା ହିଁ ତୁମର

ପେହେତୁ ଏହି ବସ୍ତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ପିନ୍ଧିବାକୁ ମୋତେ ଦେଇଛ ।

ଘରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଦୁଆ

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଠାରୁ ଘରକୁ ଆସିବା ସମୟର

ସମସ୍ତ କଲ୍ୟାଣ ମାଗୁଛି ଏବଂ ଘରୁ ବାହାରି ଯିବା ସମୟର କଲ୍ୟାଣ । ଖୈରଲ୍ ମୌଲିଜି ଓ ଖୈରଲ୍ ମାଖରଜେ

ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ଆମେ ପ୍ରବେଶ କଲୁ

ଏବଂ ନିଜ ମହାନ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରେ ଆମେ ଭରସା କରିଛୁ ।

ପ୍ରଥମ ଚନ୍ଦ୍ର ଦର୍ଶନ କଲା ପର ଦୁଆ

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଚନ୍ଦ୍ର ଉଦୟ ହେବାର ଦେଖାଅ

فِي مَارَزَقْتَهُمْ
ଫିମା ରଜକତହୁମ୍

بيت الخلاء جاتے کی دعا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ନା ଇନ୍ନି ଆଉଜୁବିକା

مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ

ମିନଲ୍ ଖୁବ୍ସେ ଓଲ୍ ଖବାଇସେ

بيت الخلاء سے نکلنے کی دعا

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنِّي الْأَذَى

ଅଲ୍ହମ୍ ଦୁଲିଲ୍ଲୁହିଲ୍ଲୁଜି ଅଜ୍ହବା ଅନନିଲ୍ ଅଜା

رَعَا فَاَنِي بِسْمِ اللَّهِ غُفْرَانُكَ

ଓଆଫାନା ବିସମିଲ୍ଲୁହି ଗୁଫରାନକା

نياكلپرسننے کی دعا

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ନା ଲକଲ୍ହମ୍ ଦୁ

كَمَا كَسَوْتَنِيهِ

କମା କସୌତନିହେ

گھر میں داخل ہونے کی دعا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ନା ଇନ୍ନି ଅସଅଲୁକା

خَيْرَ الْمَوْجِ وَخَيْرَ الْمَخْرَجِ

بِسْمِ اللَّهِ وَجَّئْنَا

ବିସମିଲ୍ଲୁହି ଓଲ୍ଲଜନା

وَعَلَى اللَّهِ رَبَّنَا تَوَكَّلْنَا

ଓଅଲଲ୍ଲୁହି ରବ୍ବନା ତଓକ୍କଲ୍ଲନା

چاند دیکھنے کی دعا

اللَّهُمَّ أَهْلَهُ عَلَيْنَا

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ନା ଅହିଲ୍ଲୁହୁ ଅଲୈନା

ଶାନ୍ତି ଓ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ନିରାପତ୍ତାର ସହିତ

ରୋଜା ରଖିବା ସମୟର ପ୍ରାର୍ଥନା

ରମଜାନ ମାସରେ ରୋଜା ରଖିବା ସକାଶେ ନିୟତ (ସଂକଳ୍ପ) କଲାବେଳେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବାକ୍ୟ କହିବା ଜରୁରୀ ନୁହେଁ । ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ଦିନ ତମାମ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ଆହାର ଓ ପାନୀୟ ବର୍ଜନ କରିବାର ଏକ ଆନ୍ତରିକ ଇଚ୍ଛାକୁ ବୁଝାଏ, ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ ଫତର ନମାଜ ପୂର୍ବରୁ ବ୍ରାହ୍ମ ମୁହୂର୍ତ୍ତରୁ ଉଠି କିଛି ଅନ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଟ କରାଯାଏ । ତେବେ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନା)ର ବାକ୍ୟ ପଢ଼ି ରୋଜା ରଖିବାର ନିୟତ କରିବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ ।

(ହେ ଅଲ୍ଲାଃ!) ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଆସ୍ଥା ରଖ
ମୁଁ ଏହି ରୋଜାର ସଂକଳ୍ପ କରୁଛି

ତଥା ରମଜାନର ଏହି ପବିତ୍ର ଅନ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରୁଛି

ରୋଜା ଖୋଲି ସାରିବା (ଇଫତାର) ପର ଦୁଆ

ରୋଜା ଖୋଲିବା ପୂର୍ବକ (ଇଫତାର କରିବା)ର ପ୍ରାର୍ଥନା
ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତୁମ୍ଭ ସକାଶେ ଉପବାସ କରିଥିଲି

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ଆହାରର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛ,
ତଦନୁସାରେ ମୁଁ ଉପବାସକୁ ସଂପନ୍ନ କଲି

(ମୋର) ତୃଷ୍ଣା ନିବାରଣ ହୋଇଗଲା
ଓ ଶରୀରରେ ସତେଜତା ଆସିଗଲା

ଓ ଏହି ରୋଜାର ପ୍ରତିଫଳ ଇଶ୍ୱର ଚାହିଲେ
ଅବଶ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦାୟକ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ

ରାତିରେ ଶୟନ ପୂର୍ବକ ଦୁଆ

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ତୁମ୍ଭର ନାମରେ ମୁଁ ନିଦ୍ରାଗତ ମୃତ୍ୟୁ ଲଭୁଛି
ଓ ପୁଣି ଜୀବିତ ହେଉଛି

ନିଦରୁ ଉଠିବା ପରେ ଦୁଆ

ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଯେକି ଆମକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଉଛନ୍ତି

ଆମକୁ ମୃତବତ୍ ଅବସ୍ଥାରେ ପକାଇବା ପରେ

بِالْأَمْنِ وَالْإِيْمَانِ وَالسَّلَامَةِ
ବିଲ୍ ଅମ୍ନେ ଓ ଇମାନ୍‌ରେ ଓ ସ୍ୱ ସଲାମତେ
روزہ رکھنے کی دُعا

وَبِصَوْمٍ غَدٍ تَوَيْتُ

ଓ ବିସୌମି ଗଦିନ୍ ଗ୍ରେୟେତୁ

مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ

ମିନ୍ ଶହରେ ରମଜାନେ

روزہ کھولنے کی دُعا

اللَّهُمَّ إِنِّي لَكَ صَمِتٌ

ଅଲ୍ଲାଃହୁମ୍ନା ଇନ୍ନୀ ଲକାସ୍ମିତୋ

وَعَلَى رِزْقِكَ أَنْطَرْتُ

ଓଅଲା ରିଜ୍‌କିକା ଅଫ୍‌ତରତୁ

ذَهَبَ الظَّمَا وَأَبْتَلَّتِ العُرُونُ

ଜହବଜଜମା ଓବ୍‌ତଲ୍ଲତିଲ୍ ଓରୁକୋ

وَتَبَّتِ الأَجْرُ إِنَّ شَاكِرَ اللّٰهِ

ଓସବତିଲ ଅଜରୋ ଇନ୍‌ଶାଅଲ୍ଲାଃ

رات کو سونے کی دُعا

اللَّهُمَّ يَا سَمِيعَ أَمْوَاتٍ وَأَحْيَايَ

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ନା ବିଇସମେକା ଅମୁତୁ ଓଅହୟା

نیند سے بیداری کی دُعا

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا

ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହିଲ୍ଲିଜ୍ ଅହୟାନା

بَعْدَ مَا مَاتْنَا

ବା'ଦା ମାଆମାତନା

وَالْبَيْتِ الشُّوْرِ
ଓଇଲେହିନ୍ ନୋଶୁର

ଓ ତାଙ୍କରି ନିକଟକୁ (ଆମେ) ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ

ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରାତି (Night of Destiny) ପାଇଁ ଦୁଆ

ليلة القدر کی دُعا

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନକାରୀ

اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ مُجِيبُ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي

ଓ କ୍ଷମାଦାତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ

ସୁତରାଂ ମୋତେ କ୍ଷମା କରିଦିଅ

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଇନ୍ନିକା ଅଫୁଉନ୍ ତୁହିବ୍‌ବୁଲ୍ ଅଫ୍ଫା ଫା'ଫୁ ଅନ୍‌ନା

ଯାତ୍ରାରେ ବାହାରିବା ସମୟର ଦୁଆ

سفر پر جانے کی دُعا

ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଭାରବାହୀ ପଶୁ ଉପରେ କିମ୍ବା ଯାନବାହନରେ ଚଢ଼ିବ, ସେ ସମୟରେ ପ୍ରଥମେ

ତିନିଥର 'ଅଲ୍ଲାହୁ ଅକ୍‌ବର' କହି ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଦୁଆ ପଢ଼ିବ ।

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا

ସେହି ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ପବିତ୍ର, ଯିଏ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ

ସୁବ୍‌ହାନଲ୍ଲାହିଲ୍ ସଖ୍‌ଖରାଲ୍‌ନା ହାଜା

ଏହାକୁ ଆୟତ୍ତାଧାନ କରିଛନ୍ତି

وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ

ଅନ୍ୟଥା ଆମେ ସକ୍ଷମ ନଥିଲୁ

ଓମା କୁନ୍‌ନା ଲହୁ ମୁକ୍‌ରେନି'ନା

ଏହାକୁ ନିଜର ଆୟତ୍ତାଧାନ କରିବାକୁ

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

ଏବଂ ଆମେମାନେ ଦିନେ ନା ଦିନେ

ଓଇନ୍ନା ଇଲ୍‌ରାବ୍‌ବିନା ଲମୁନ୍‌କଲେବୁନ୍

ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବୁ ।

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ଆମେ ତୁମ୍ଭ ଠାରୁ ଏହି ଯାତ୍ରା ପାଇଁ

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଇନ୍‌ନା ନସ୍‌ଅଲୁକା ଫିସଫରେନା

ଶୁଭ କାମନା ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛୁ

هَذَا الْبَرِّ وَالتَّقْوَىٰ

ତାହା ପୁଣ୍ୟ ଓ ଧର୍ମନିଷ୍ଠତା ତଥା ସେହି କର୍ମ ହେଉ,

ହାଜଲ୍ ବିରରା ଓଡତତକଓଓ

وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَىٰ

ଯାହାକୁ ତୁମେ ପସନ୍ଦ କର ।

ଓମିନଲ୍ ଅମଲି ମାତରୁଜା

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ଏହି ଯାତ୍ରାକୁ ଆମ ପାଇଁ

اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا فِي سَفَرِنَا هَذَا

ସହଜ ଓ ସୁଗମ କରିଦିଅ

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ହଓ୍ଓନ୍ ଅଲୈନା ଫିସଫରେନା ହାଜା

ଏବଂ ଏହାର ଦୂରତାକୁ ଆମ ସୁବିଧା

وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ

ସକାଶେ ସଂକୁଚିତ କରିଦିଅ ।

ଓଅଡ଼ଓ ଅନ୍‌ନା ବୁ'ଦହୁ

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଆମର ଏହି ଯାତ୍ରା

اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ

ପଥରେ ସାଥୀ ଓ ସହଯାତ୍ରୀ

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଅନ୍‌ତସ୍ ସାହିବୁ ଫିସଫରେ

ଏବଂ ଆମ ଯାତ୍ରା ଦଳର ନେତୃତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଛ ।

وَالْحَلِيفَةَ فِي الْأَهْلِ

ଓଲ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ଫିଲ୍‌ଅହଲେ

ଯାନବାହନ ଆରୋହଣ ପୂର୍ବକ ଦୁଆ

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମକୁ ପାଥେୟ କରି ଏହା ଗତି କରିବ ଓ ଅଟକିବ
ବାସ୍ତବରେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ
କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ
ବିବାହ ଉପଲକ୍ଷେ ଅଭିନନ୍ଦନ

سوار ہونے کی دعا
بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرِبًا
ବିସମିଲ୍ଲାହି ମଜ୍‌ରିବା ଓ ମୁରୁସାହ,
اِنَّ رَبِّي لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ
ଇନ୍‌ନା ରବ୍‌ବୀ ଲଗଫୁରୁର ରହିମ୍
مبارک باد نکاح

ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମ ଦୁହଁଙ୍କୁ ଆଶିଷ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ

ଏବଂ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହୁଅ ତୁମେ ଦୁହେଁ

ଓ ତୁମ ଦୁହଁଙ୍କୁ ମିଳାଇ ରଖନ୍ତୁ ପରସ୍ପରର ହିତ ପାଇଁ

ନୂତନ ପତ୍ନୀଙ୍କ ପାଇଁ ପଠିର ଦୁଆ

(ଯେତେବେଳେ ନିଜର ନବ ବିବାହିତା ପତ୍ନୀକୁ ଘରକୁ ଆଣିବ, ତା'ର ମସ୍ତକ ଉପରେ ହାତ ରଖି ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ)

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଠାରୁ ତାହା ପାଇଁ
କଲ୍ୟାଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଛି
ଏବଂ ତାହାର ସୁକର୍ମର ମଙ୍ଗଳ କାମନା କରୁଛି,
ଯାହା ପାଇଁ ତୁମେ ତାକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଛ

ପତି ପତ୍ନୀ ମିଳିତ ହେବା ବେଳେ

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଆମ ଦୁହଁଙ୍କୁ ସକଳ ଅମଙ୍ଗଳକାରୀ
କୁପ୍ରବୃତ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କର
ଏବଂ ଶୈତାନକୁ ସେହି ବିଷୟ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରଖ,
ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ଆମକୁ ସନ୍ତାନ ରୂପେ ଦେଇପାର

ଉତ୍ତମ ସନ୍ତାନ ଲାଭ ସକାଶେ

ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ମୋତେ ପ୍ରଦାନ କର ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ସନ୍ତାନ

بَارِكْ اللّٰهُ لَكَ بَارِكْ اللّٰهُ لَكَ
ବାରକଲ୍ଲାହୁ ଲକା ବାରକଲ୍ଲାହୁ ଲକା
وَبَارِكْ عَلَيْكُمَا
ଓବାରକା ଅଲୈକୁମା
وَجَمِّعْ بَيْنَكُمَا فِي الْخَيْرِ
ଓଜମଆ ବୈନୁକୁମା ଫିଲଖୈରେ
نَسِيْبِيْ كَيْلِيْ وَمَا

اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِهَا
ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଇନ୍‌ନୀ ଅସ୍‌ଅଲ୍ଲାକା ମିନଖୈରିହା
وَاْخَيْرِ مَا جَبَلْتُمَا عَلَيْهِ
ଓଖୈରିମା ଜବଲ୍‌ତାହା ଅଲୈହି
خلوة كقوت كى دعا

بِسْمِ اللّٰهِ اللّٰهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ
ବିସମିଲ୍ଲାହି ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଜନନିବନଶ୍ ଶୈତାନା
وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا
ଓଜନନିବିଶ୍ ଶୈତା'ନା ମାରଜକତନା
صالح اولاد كى تمنائى كى دعا
رَبِّ هَبْ لِيْ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٥٠﴾
ରବ୍‌ବି ହବ୍‌ଲି ମିନସ୍ ସାଲିହୀନ

ହେ ମୋ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୋତେ ପ୍ରଦାନ କର

ତୁମ ସମୀପରୁ ପବିତ୍ର ସନ୍ତାନ

ବାସ୍ତବରେ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଅ ।

ନିଃସନ୍ତାନ (ଅପୁତ୍ରିକ) ନରହିବା ସକାଶେ

ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୋତେ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ିଦିଅ ନାହିଁ

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦିବ୍ୟସତ୍ତା ଓ ନିଜ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ପ୍ରାଣର ସ୍ଵୀକାର خدا کی قزوسیت اور اپنے ظلم کا اقرار

(୧) ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ

ଓ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ପବିତ୍ର

ବାସ୍ତବରେ ମୁଁ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି

(୨) ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୁଁ ନିଜ ପ୍ରାଣ ପ୍ରତି

ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛି

ତେଣୁ ମୋତେ କ୍ଷମା କରିଦିଅ

(୩) ମୋତେ ଭବ ଯନ୍ତ୍ରଣା କବଳିତ କରିଛି

ଓ ମୁଁ ଦୁଃଖରେ ପୀଡ଼ିତ ଅଛି

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ତ ସବୁ ଦୟାବାନଙ୍କ

ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୟାବାନ

(୪) ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷମାକର

ଓ ମୋ ପ୍ରତି ଦୟାକର

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଦୟାବାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ।

رَبِّ هَبْ لِي

ରବ୍‌ବି ହବଲି

مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۗ

ମିଲ୍‌ଲଦୁନ୍‌କା ଜୁର୍‌ରିୟତନ୍ ତୟେବତନ୍

إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ۝۶

ଇନ୍‌ନକା ସମିଈଦ୍ ଦୁଆ'ଏ

لاوارث ترهنے کی دعا

رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا

ରବ୍‌ବି ଲାତଜରରୀ ଫରଦୌ

وَ أَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ۝۷

ଓଅନ୍‌ତା ଖୈରୁଲ୍ ଘାରିସାନ୍

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦିବ୍ୟସତ୍ତା ଓ ନିଜ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ପ୍ରାଣର ସ୍ଵୀକାର خدا کی قزوسیت اور اپنے ظلم کا اقرار

(୧) ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ

ଓ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ପବିତ୍ର

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ

ଲା'ଇଲାହା ଇଲ୍ଲା ଅନ୍‌ତା ସୁବ୍‌ହାନକା

إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

ଇନ୍‌ନୀ କୁନ୍‌ତୁ ମିନଜ୍ ଜ୍ଞାଲିମାନ୍

رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي

ରବ୍‌ବି ଇନ୍‌ନୀ ଜଲମ୍‌ତୁ ନଫ୍‌ସି

فَاغْفِرْ لِي

ଫାଗ୍‌ଫିରଲୀ

أَنْتَ مَسْنَى الضَّرِّ

ଇନ୍‌ନୀ ମସ୍‌ନୀୟ୍‌ଜ୍ ଜୁର୍‌ରୋ

وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۝۸

ଓଅନ୍‌ତା ଅର୍‌ହମୁର୍ ରାହ୍‌ହେମାନ୍

رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ

ରବ୍‌ବିଗ୍‌ଫିର୍ ଓର୍‌ହମ୍

وَ أَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ۝۹

ଓଅନ୍‌ତା ଖୈରୁର୍ ରାହ୍‌ହେମାନ୍

(୫) ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଯାହା ବି ତୁମ୍ଭେ
ଅର୍ପଣ କରିବ ଆମ ପ୍ରତି
ନିଜର କୌଣସି କଲ୍ୟାଣକାରୀ ବିଷୟ,
ମୁଁ ତାହା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ହେବି

رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ
ରବ୍‌ବି ଇନ୍‌ନୀ ଲିମା ଅନ୍‌ଜଲ୍‌ତା
إِلَىٰ مِنْ خَيْرٍ فَفَقِيرٌ ﴿٥﴾
ଇଲୈୟା ମିନ୍ ଖୈରିନ୍ ଫକୀର୍

(୬) ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ମୁଁ ଶତ୍ରୁ ଦ୍ଵାରା ପରାଭୂତ
ହୋଇଛି, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଏହାର ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଅ ।

رَبِّهٖ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿٦﴾
ରବ୍‌ବି ଇନ୍‌ନୀ ମଗ୍ଲୁବୁନ୍ ଫନ୍‌ତସୀର୍

ଅତ୍ୟାଚାରୀଙ୍କ ଉପଦ୍ରବରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବା ସକାଶେ

(କ) ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମକୁ
କର ନାହିଁ ବିଶୃଙ୍ଖଳାର ମାଧ୍ୟମ

رَبِّ إِنَّا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً
ରବ୍‌ବନା ଲା'ତଜ୍‌ଜଲ୍‌ନା ଫିତ୍ନତଲ୍

ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରୀ ବର୍ଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦାଉରୁ

لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾
ଲିଲ୍ କୌମିଜ୍ ଜ୍ଞାଲେମାନ୍
وَجِنَا بِرَحْمَتِكَ

ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକର ନିଜ କରୁଣା ଦ୍ଵାରା

مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٧﴾
ଝୁନଜ୍‌ଜିନା ବିରହ୍‌ମତିକା
ମିନ୍‌ଲ୍ କୌମିଲ୍ କାଫିରୀନ୍

ସେହି ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀ ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ

اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ
ଅଲ୍ଲୁହୁମ୍ମା ଇନ୍‌ନା ନଜ୍ ଅଲୋକା ଫିନ୍‌ହୁରିହିମ୍

(ଖ) ହେ ଅଲ୍ଲୁଃ! ଆମେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କବଚ କରୁଛୁ
ସେହି ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଶରଣାଗତ ହେଉଛୁ ସେମାନଙ୍କ
ଉପଦ୍ରବରୁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ

وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ
ଝୁନଉଜ୍‌ଜୁବିକା ମିନ୍ ଶୁରୁରିହିମ୍
مُخَالِفِينَ كَمَا مَقَابِلَ فَيْصَلِ دُعَا

ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ

ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମମାନଙ୍କ

رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
ରବ୍‌ବନା ଫତ୍‌ହ୍ ବୈନନା ଓବୈନା କୌମିନା

ଓ ଆମ ସଂପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨﴾
ବିଲ୍‌ହକ୍‌କେ; ଓଅନ୍‌ତା ଖୈରୁଲ୍ ଫାତିହିନ୍

ନ୍ୟାୟ ସଂଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀ ।

କ୍ରୋଧ ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ରହିବା ସକାଶେ

ହେ ଅଲ୍ଲୁଃ! ମୋର ଦୋଷ କ୍ଷମା କରିଦିଅ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي
ଅଲ୍ଲୁହୁମ୍ମା ମଗ୍‌ଫିର୍‌ଲି ଜନ୍‌ବୀ

ଓ ମୋ ମନର କ୍ରୋଧକୁ ଶାନ୍ତ କରିଦିଅ

وَأَذْهَبْ غَيْظَ قَلْبِي
ଓଅଜ୍‌ହିବ୍ ଗୈଜା କଲ୍‌ବୀ

ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ଶରଣରେ ମୋତେ ନେଇଯାଅ
ଅଭିଶପ୍ତ ଶୈତାନ ଠାରୁ ।

ବକ୍ରପାତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ଆମ ପ୍ରାଣ ନାଶ କରନାହିଁ ବକ୍ରପାତ
ଜନିତ ଦୈବୀ ପ୍ରକୋପ ଦ୍ୱାରା

ଏବଂ ଆମକୁ ବିନାଶ କର ନାହିଁ ନିଜର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଶାସ୍ତି ଦ୍ୱାରା

ଏବଂ ଏହା ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମକୁ ବିପଦମୁକ୍ତ ଓ ଆଶୁସ୍ତ କର ।

ଝଡ଼ ତୋଫାନରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବା ପାଇଁ

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ମୁଁ ତୁମ୍ଭର କଲ୍ୟାଣ ମାଗୁଛି
ଏହି ବାତ୍ୟାର ଆଗମନ ଯୋଗୁଁ
ଯେଉଁ କଲ୍ୟାଣ ଏଥିରେ ରହିଛି ଓ ଆମ ହିତ
ସକାଶେ ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରେରଣ କରିଛ
ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଶରଣ ଲୋଡ଼ୁଛି ଏହାର କୁପ୍ରଭାବରୁ
ବଞ୍ଚିତ ହେବା ପାଇଁ
ଏବଂ ତାହା ଆମର କ୍ଷତି ସାଧନ କରିବା
ସକାଶେ ଅଭିପ୍ରେତ ନହେଉ

ବର୍ଷା ଭିକ୍ଷା ଜନିତ ପ୍ରାର୍ଥନା

ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ ବର୍ଷା ନହୁଏ, ତେବେ ଲୋକମାନେ ଖୋଲା ପଡ଼ିଆରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଦୁଇ
ରକାତ ‘ନଫିଲ’ (ଇଚ୍ଛାଧୀନ) ନମାଜ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ପାଠ କରିବେ । ଏହାକୁ ନମାଜ ‘ଇସତସକା’ କୁହାଯାଏ । ଏହା
ପରେ ଇମାମ ଖୁତ୍ବା (ଅଭିଭାଷଣ) ଦେଇ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର କରୁଣା ଜନିତ ମହିମା ଗାନ କରିବେ । ତା’ପରେ ସମବେତ
ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ କିବ୍ଲା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ଦୁଇ ହାତ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ନିମୋକ୍ତ ଦୁଆ ମାଗିବେ ।

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ଜୋର ବର୍ଷା କରାଅ - ଯାହା ହିତକାରୀ

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ଅଧିକ ବର୍ଷା କରାଅ - ଯାହା ହିତକାରୀ

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ଏହାକୁ କରୁଣା ଓ ଆଶୀର୍ଷ ଦାୟକ କରିଦିଅ

وَاجْرِنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
ଓଅଜିର୍ନୀ ମିନଶ୍ ଶୈତାନିର୍ ରଯିମ୍ ।

سُجِّي كِي كَرْكِي طَيْرِي دَعَا
اللَّهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بِعَضْبِكَ
ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଲାତକ୍ତୁଲ୍ନା ବିଗଜବିକା
وَلَا تُهْلِكُنَا بِعَذَابِكَ

ଓଲ୍ଲା ତୁହଲିକ୍ନା ବିଅଜାବିକା

وَعَاثَنَا قَبْلَ ذَلِكَ

ଓଆଫିନା କବଲା ଜାଲିକା

أَمْزِي كِي شَرِّ سَيِّئَةٍ دَعَا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الرِّيَّاحِ

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଅନ୍ନୀ ଅସଅଲ୍ଲାକା ଖୈରା ହାଜିହିର୍ରିୟାହେ

وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ

ଓଖୈରାମା’ଫିହା ଓଖୈରା ମା’ଉର୍ସିଲତବିହୀ

وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهَا

ଓଅଉଜୁବିକା ମିନ୍ସଲଜେ ମା’ଫିହା

وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ

ଓଶର୍ରେ ମା’ଉର୍ସିଲତ ବିହୀ

بَارِسْ مَا كُنَّ كِي دُعَا يَسْ

اللَّهُمَّ سُقْيَا نَافِعًا
ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ସୁକ୍ୟାନନ୍ ନାଫିଅନ୍

اللَّهُمَّ صَبِيًّا نَافِعًا

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ସଭେବନ୍ ନାଫିଅନ୍

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ سَبَبَ رَحْمَةٍ

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମଜ୍ ଅଲ୍ଲହୁ ସବବା ରହମତିନ୍

وَلَا تَجْعَلْهُ سَبَبَ عَذَابٍ

କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଆମ ପାଇଁ ଶାନ୍ତିର କାରଣ କର ନାହିଁ ।

ଓଲ୍ଲା ତଜ୍‌ଆଲ୍‌ହୁ ସବବା ଅଜାବିନ୍

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ ମସକେନା - ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ ମସକେନା - ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ ମସକେନା

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଆମକୁ ପାଣିଦିଅ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଆମକୁ ପାଣିଦିଅ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଆମକୁ ପାଣିଦିଅ

ବ୍ୟାକୁଳତା ଦୂରକାରୀ, ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳକାରୀ,

ଲାଭଦାୟକ, ହିତକାରକ

ଗୈସମ୍ ମୁଗିସମ୍ ମରିଅନ୍ ନାଫେଅନ୍

ଏହି ଜଳ ଚଞ୍ଚଳ ପ୍ରଦାନ କର

ଆଉ କାଳ ବିଳମ୍ବ କରନାହିଁ

ଗୈରା ଜାଅର୍‌ରୀନ ଆଜେଲନ୍ ଗୈରା ଆଜେଲିନ

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଜଳ ଦୃଷ୍ଟି କରାଅ

ତୁମ୍ଭର ଭକ୍ତ ଓ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ପାଇଁ

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ ମସକେ ଇବାଦକା ଓବହାଏମକା

ଏବଂ ତୁମ୍ଭ କରୁଣାର ବାହୁ ପ୍ରସାରିତ କର ଓ

ମରିଯାଉଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଜୀବୀତ କର

ଓନ୍‌ସୁର୍ ରହମତକା ଓଅହ୍‌ୟି ବଲଦକଲ୍ ମୈୟେତା

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ ମସକେନା ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ ମସକେନା ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ ସମକେନା

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଆମକୁ ପାଣିଦିଅ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଆମକୁ ପାଣିଦିଅ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଆମକୁ ପାଣିଦିଅ

ଅତ୍ୟଧିକ ବୃଷ୍ଟିପାତ ବନ୍ଦ କରିବା ସକାଶେ

زيادہ بارش روکنے کی دُعا

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଆମ ଚତୁର୍ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବର୍ଷା କରାଅ,

କିନ୍ତୁ ଆମ ଉପରେ ନୁହେଁ

اللَّهُمَّ حَوِّالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ନା ହଓ୍ଵାଲୈନା ଲାଆଲୈନା

اللَّهُمَّ عَلَى الْأَكَامِ

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ବର୍ଷା କରାଅ ବଣ ଦୁର୍ଗ ଉପରେ

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ନା ଅଲ୍ଲ ଆକାମେ

وَالظُّرَابِ وَالْجِبَالِ

ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ମାଳଭୂମି ଓ ପର୍ବତ ଶିଖର ଉପରେ

ଓଜ୍‌ଜିରାବେ ଓଜ୍‌ଜିବାଲେ

ଏବଂ ପାର୍ବତ୍ୟ ଘାଟୀ ଅଞ୍ଚଳରେ

وَبُطُونِ الْأَوْدِيَةِ وَمَنَابِتِ الشَّجَرَةِ

ତଥା ବୃକ୍ଷଲତା ଅଙ୍କୁରିତ ସ୍ଥାନ ଉପରେ

ଓବୁତୁନିଲ୍ ଅଓଦିୟତେ ଓମନାବିତିଶ୍ ଶଜରତେ

ନମାଜରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନାର ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୁଆ

نماز میں کی جانے والی ایک دُعا

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ମୁଁ ନିଜ ପ୍ରାଣ ଉପରେ

اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا

ବହୁତ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛି

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ନା ଇନ୍‌ନି ଜଲମତୁ ନଫସି ଜୁଲମନ୍ କସିରନ୍

ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ନାହିଁ

وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

ଯିଏ ମୋ ପାପ କ୍ଷମା କରିବ

ଓଲ୍ଲା ଯଗ୍‌ଫିରୁଜ୍ ଜୁନୁବା ଇଲ୍ଲା ଅନ୍ତା

ତେଣୁ ନିଜ ସମାପରୁ ମୋତେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ କ୍ଷମା କରିଦିଅ

ଓ ମୋ ପ୍ରତି ଦୟା କର ।

ବାସ୍ତବରେ ତୁମ୍ଭେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନକାରୀ

ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ

ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୋତେ ପ୍ରଦାନ କର

ସମୁଚିତ ଶିକ୍ଷା ଓ ହିତାହିତ ଜ୍ଞାନ

ଏବଂ ମୋତେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କର ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ସାଧୁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ।

ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂଜକ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ତୁମ୍ଭେ ମୋର ମହିମାମୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା,

ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ।

ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଭକତ ଭାବରେ ବନ୍ଦୀ

ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ଶୁଭିକୁ ପାଥେୟ କରି ମୁଁ ଯେତେ ଦୂରସମ୍ଭବ

ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ରହିଛି

ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଶରଣାପନ୍ନ ହେଉଛି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ଅନିଷ୍ଟ ସକାଶେ

ଯାହା ମୁଁ ଭୁଲ ବଶତଃ କରିଦେଇଛି

ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀକ୍ଷାମୁରେ ସେହି ପୁରସ୍କାରକୁ ସାକାର କରୁଛି,

ଯାହା ମୋ ପ୍ରତି କରିଥିଲ

ଏବଂ ନିଜ ଅପରାଧକୁ ସାକାର କରୁଛି,

ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କ୍ଷମା କରିଦିଅ

କାରଣ ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ହେଲେ

ପାପ କ୍ଷମା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତି କାମନା ପୂର୍ବକ ପ୍ରାର୍ଥନା

ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କ ପାପକୁ କ୍ଷମା କର

ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ସକଳ ପ୍ରକାର ସଙ୍କଟ

ଓ କ୍ଳେଶରୁ ପରିତ୍ରାଣ କର

فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً

ଫାଗଫରଲି ମାଗଫିରତମ୍

مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي

ମିନ୍ ଇନ୍ଦିକା ଓରହମନୀ

إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

ଇନ୍ନକା ଅନତଲ୍ ଗଫୁରୁର ରହୀମ ।

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا

ରବ୍ ବି ହବ୍ଲି ହୁକ୍ମୋ

وَالْحَقْفَى بِالصَّالِحِينَ

ଓଲ୍ ହିକ୍ମନ୍ ବିସ୍ ସ୍ବାଲେହୀନ

سَيِّدِ الاستغفار

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଅନ୍ନାରବ୍ ବୀ ଲାଈଲାହା ଇଲ୍ଲାଅନ୍ତା

خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ

ଖଲକତନୀ ଓଅନା ଅବ୍ଦୁକା

وَأَنَا عَلَىٰ عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ

ଓଅନା ଅଲାଅହଦିକା ଓଆଦିକା ମାସତତାତୁ

أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ

ଅଉଜୁବିକା ମିନ୍ ଶର୍ରେ ମା'ସନାତୁ

أَبُو لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ

ଅବୁ ଓଲକା ବିନି'ମତିକା ଅଲୈୟା

وَأَبُو بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ

ଓଅବୁଓ ବିଜନ୍ବୀ ଫାଗଫିରଲି ଫଇନ୍ନହୁ

لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

ଲା ଯଗଫିରୁଜ୍ ଜୋନ୍ଦୁବା ଇଲ୍ଲା ଅନ୍ତା

منفرت کی تمنا

رَبِّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا

ରବ୍ ବନଗା ଫିରଲନା ଜୋନ୍ଦୁବନା

وَادْفَعْ بَلَاءَنَا وَكُرُوبَنَا

ଓଦଫା ବଲାୟାନା ଓକୋରୁବନା

ଏବଂ ଆମ ହୃଦୟକୁ ମୁକ୍ତି ଦିଅ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ପ୍ରକାର ଶୋକ ସତ୍ତାପରୁ

وَيَجِّمِ مِنْ كُلِّ هَمٍّ قَلْبَنَا
ଓନଜ୍ଜେ ମିନକୁଲ୍ଲେ ହମମିନ୍ କୁଲ୍ଲୁବନା

ଏବଂ ସମସ୍ତ ବିପଦ ଆପଦରେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡାହୁଅ
ଯେଉଁ ସ୍ଥିତିରେ ଥାଉ ପଛେ ଆମ ସାଥରେ ରହିଥାଅ
ହେ ଆମ ପ୍ରିୟତମ ସଖା !

وَكَفَّلْ خَطُوبَنَا
ଓକଫଫିଲ୍ ଖୋତୁବନା
وَكُنْ مَعَنَا حَيْثُمَا كُنَّا يَا مَحْبُوبَنَا
ଓକୁନ୍ ମାଆନା ହେସୁମା କୁନ୍ନା ଯାମହବୁବନା

ଏବଂ ଆମ ନଗ୍ନତାକୁ ଘୋଡାଇ ଦିଅ

وَأَسْتُرْ عَوْرَاتِنَا
ଓସତୁର୍ ଓରାତିନା
وَأَمِنْ رُوعَاتِنَا

ଏବଂ ବିପଦ ବେଳେ ଆମକୁ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପଦରେ ରଖ

ଓଅମିନ୍ ରଓଓତିନା

ଆମେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଭରସା କରିଛୁ

إِنَّا تَوَكَّلْنَا عَلَيْكَ
ଓଇନ୍ନା ତଓକ୍କଲନା ଆଲିକ୍
وَقَوَّضْنَا الْأَمْرَ إِلَيْكَ

ଏବଂ ଆମେ ନିଜ ସମସ୍ୟା ତୁମ୍ଭକୁ ସମର୍ପଣ କରୁଛୁ

ଓଫୌଓଜନଲ୍ ଅମରା ଇଲିକ୍

ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଆମ ମୁନିବ, ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳର ପ୍ରଭୁ !

أَنْتَ مُؤَلِّنَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
ଅନ୍ତା ମୌଲାନା ଫିଦ୍ଦୁନ୍ୟା ଓଲ୍ ଆଖିରିତି

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଳୁ ଓ କୃପାସିନ୍ଧୁ ଇଶ୍ଵର ।

وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
ଓ ଅନ୍ତା ଅରହମୁର୍ ରାହିମୀନ୍

ଦୁଆ ଗୃହୀତ ଓ ଉପାସନା ପଢ଼ି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା

قَبُولِيَتْ دُعَاوِ طَرِيقِ عِبَادَتِ كِي دُعَا

ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମଠାରୁ ଏହି ସେବା ଗ୍ରହଣ କର

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا
ରବ୍ବନା ତକବ୍ବଲ୍ ମିନ୍ନା

ବାସ୍ତବରେ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରବଣକାରୀ

إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

ଓ ସବୁକିଛି ଜାଣିବାର ଅଧିକାରୀ

ଇନ୍ନକା ଅନ୍ତସ୍ ସମୀଉଲ୍ ଅଲୀମ୍

ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ

ଆପଣାର ଆଜ୍ଞାବହ ଉକ୍ତ କରିଦିଅ

ରବ୍ବନା ଓଜଅଲ୍ନା ମୁସଲିମୈନିଲକା

ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟରୁ ସମ୍ଭଂ ଆପଣା ପାଇଁ

وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ

ଏକ ଆଜ୍ଞାବହ ଗୋଷ୍ଠୀ ତିଆରି କର

ଓମିନ୍ କୁର୍ରିୟତିନା ଉମ୍ମତମ୍ ମୁସଲିମତଲ୍ଲକା

ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା ପଢ଼ି ଶିଖାଅ

وَأَرِنَا مَنَابِقَنَا وَتُبَّ عَلَيْنَا

ଓ ଆମ ଉପରେ କରୁଣାର ଦୃଷ୍ଟି ପକାଅ

ଓଅରିନା ମନାସିକାନା ଓତୁବ୍ଅଲୈନା

ବାସ୍ତବରେ ତୁମ୍ଭେ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ

إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

ମନୋଯୋଗୀ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।।

ଇନ୍ନକା ଅନ୍ତତ୍ ତଓ୍ଵାବୁର୍ ରହୀମ୍

ପବିତ୍ର କୁରଆନର ସୁନିର୍ବାଚିତ ଅଂଶ

ପାଠ୍ୟ ୧ ଅଲ୍ ବକରା ସୁରା ୨

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

୨. ଆମ୍ଭେ ଅଲ୍ଲାଃ ସର୍ବଜ୍ଞ ।

୩. ଏହା ଏକ ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ଯହିଁରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

୪. ଯେଉଁମାନେ ଅଦୃଷ୍ଟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ସୂଚାରୁ ରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ ତହିଁରୁ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ ଯାହା ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ବା ଯାହା ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା (ଯେଉଁମାନେ) ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ତଥା ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

୬. ଏହିମାନେ ହିଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ପ୍ରଦର୍ଶିତ) ମାର୍ଗରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିମାନେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

୭. ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରାଅ ବା ନକରାଅ, ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏକାକିଆ; ସେମାନେ (ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

୮. ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଓ କର୍ଣ୍ଣ ଉପରେ ମୋହର ମାରି ଦେଇଛନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରେ ପରଲ ପଡ଼ିଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ କଠିନ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି । (ରୁକୁ-୧)

୧. ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିର ରହମା ନିର ରହିମ୍ ।

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

୨. ଅଲିଫ୍ - ଲାମ୍ - ମିମ୍ ।

اَلَمْ

୩. ଜାଲିକଲ୍ କିତାବୋ ଲାରଇବା ଫିଃ; ହୁଦଲ୍ ଲିଲ୍ ମୁତତକିନ୍ ।

ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ ۤفِیْهِ هُدًى

لِّلْمُتَّقِیْنَ ۝

୪. ଅଲ୍ଲଜିନା ଯୁମିନୁନା ବିଲ୍ ଗଇବେ ଓୟୋକିମୁନସ୍ ସଲାତା ଓମିମ୍ମା ରଜକ୍ ନାହୁମ୍ ଯୁନଫିକୁନ୍ ॥

الَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِالْغَیْبِ وَ یُؤْتِیْمُوْنَ

الصَّلٰوةَ وَ مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ یُنْفِقُوْنَ ۝

୫. ଓଲ୍ ଲଜିନା ଯୁମିନୁନା ବିମା ଅନୁଲ୍ ଆଇକ୍ ଉନଜିଲା ଇଲୈକା ଓମା ଉନଜିଲା ମିନ୍ କବଲିକ୍; ଓବିଲ୍ ଆଖିରତେ ହୁମ୍ ଯୁକେନୁନ୍ ।

وَالَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِمَا اُنزِلَ اِلَیْكَ

وَمَا اُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ وَ بِالْآخِرَةِ

هُمُّ یُوقِنُوْنَ ۝

୬. ଉଲାଇକା ଅଲା ହୁଦମ୍ ମିର ଅୱାଲିକ୍ ଉରବିହିମ୍; ଓଉଲା'ଇକା ହୁମୁଲ୍ ମୁଫଲେହୁନ୍ ।

اَوَّلِیْكَ عَلٰی هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ ۙ وَاُوَّلِیْكَ

هُمُّ الْمُفْلِحُوْنَ ۝

୭. ଇନ୍ନଲ୍ ଲଜିନା କଫରୁ ସଓ'ଉନ୍ ଆଲୈହିମ୍ ଆଅନକରତହୁମ୍ ଅମଲମ୍ ତୁନଜିରହୁମ୍ ଲାୟୁମିନୁନ୍ ।

اِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا سَوَآءٌ عَلَیْهِمْ

ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ ۝

୮. ଖତମଲ୍ ଲାହୁ ଅଲା କୁଲୁବିହିମ୍ ଓଅଲା ସମ୍ ଇହିମ୍; ଓଅଲା ଅବସାରିହିମ୍ ଗେଶାଓ'ତୁ ଓଲହୁମ୍ ଅଜାବୁନ୍ ଅଜିମ୍

خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰی قُلُوْبِهِمْ وَعَلٰی سَمْعِهِمْ

وَعَلٰی اَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۙ وَ لَهُمْ

عَذَابٌ عَظِیْمٌ ۝

ପାରା ୩ ରୁକୁ ୪୦ ସୁରା ୨

୨୮୫- ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ଯାହାକିଛି ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଅଛି, ତାହାକୁ ତୁମେମାନେ ପ୍ରକାଶ କର ବା ଗୋପନ ରଖ, ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ତାହାର ହିସାବ ନେବେ; ତା’ପରେ (ସେ) ଯାହାକୁ ଚାହିଁବେ କ୍ଷମାଦେବେ ଓ ଯାହାକୁ ଚାହିଁବେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ (ନିଜ ଇପସିତ) ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୨୮୬. ଏହି ରସୁଲଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଯାହା କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ସେ (ନିଜେ) ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ, ତାହାଙ୍କ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ଉପରେ, ତାହାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି; (ଏବଂ କହନ୍ତି ଯେ) “ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ରସୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରଭେଦ କରୁନାହୁଁ ।” ଏବଂ ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ) ଶୁଣିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ଅନ୍ତରରୁ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇଅଛୁ; ଏମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ଯେ (ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା!) “ଆମେମାନେ ତୁମ ନିକଟରେ କ୍ଷମା ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ତୁମ ନିକଟକୁ (ଆମମାନଙ୍କୁ) ଫେରିବାକୁ ହେବ ।”

୨୮୭- ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତାହାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ବାହାରେ କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ; ସେ ଯାହା କିଛି (ମହତ୍ତ୍ୱ) କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦନ କରିଥାଏ, (ତାହା) ନିଜ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହେବ; ଏବଂ ସେ ଯାହା କିଛି

୨୮୫. لِّلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَاِنَّ ۙ تَبَدُّوْا مَا فِيۢنَاۙ اَنْفُسِكُمْ ۙ اَوْ خُفُوْهُۙ يَحٰسِبِكُمْ بِهٖ اللّٰهُ ۙ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ ۙ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْۢءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٨٥﴾

୨୮୬. اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ ۗ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ ۗ وَكُتُبِهٖ ۗ وَرُسُلِهٖ ۗ لَا يَفْرُقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ ۗ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۗ غُفْرٰنَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿٢٨٦﴾

୨୮୬. ଆମନର ରସୁଲୋ ବିମା ଉନ୍‌ଜିଲା ଇଲୈହେ ମିର୍ ରବ୍‌ବିହି ଓଲ୍ ମୁ’ ମିନୁନ୍; କୁଲ୍‌ଲୁନ୍ ଆମନା ବିଲ୍ଲାହେ ଓ ମଲା’ଇ କତେହି ଓକୁତୁବିହା ଓରୁସୁଲେହା; ଓକାଲୁ ସମେନା ଓ ଆ’ତନା ରୁସୁଲାନକା ରବ୍‌ବନା ଓ ଇଲୈକଲ୍ ମସିର୍ ॥

୨୮୭. ଲା’ ମୁକଲ୍‌ଲେୟୁଲ୍ ଲାହୁ ନଫ୍‌ସନ୍ ଇଲ୍ଲା ଉସ୍‌ଆହା; ଲହା ମା କସବତ୍ ଓ ଆଲୈହା ମାକ୍ ତସବତ୍; ରବ୍‌ବନା ଲାହୁ ଓଖିଜନା ଇନ୍ ନସିନା ଓ ଅଖ୍ ତା’ନା; ରବ୍‌ବନା ଓଲ୍ଲା

اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ ۗ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ ۗ وَكُتُبِهٖ ۗ وَرُسُلِهٖ ۗ لَا يَفْرُقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ ۗ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۗ غُفْرٰنَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿٢٨٦﴾

(ମନ୍ଦ) କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ତାହା ତା’ ଉପରେ (ଶାସ୍ତି ଆକାରରେ) ନିପତିତ ହେବ; (ଏବଂ ସେମାନେ ପୁଣି କହନ୍ତି) “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଯଦି ଆମମାନେ କେବେ ଭୁଲିଯାଉ ବା ଦୋଷ କରିଥାଉଁ ତେବେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅ ନାହିଁ; ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେପରି ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲା; ସେପରି ଦାୟିତ୍ୱ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରନାହିଁ; ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଯାହା ବହନ କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କ ଶକ୍ତି ନାହିଁ; ତାହା (ବହନ କରିବାକୁ) ଆମମାନଙ୍କୁ ଦିଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ଦିଅ ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାକର; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣାକର । (କାରଣ) ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ; ସୁତରାଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।

ତହମିଲ୍ ଆଲେନା ଇସ୍ତରନ୍ କମା **تَحْمِلُ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا** ତୁହମିଲ୍ ନା ମାଲାତା କତଲନା **وَإِرْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الشُّرُكِيِّينَ** ଅଲଲ୍ କୌମିଲ୍ କା’ଫିରିନ୍ ॥

ପାରା ୩ ଆଲେ ଇମ୍ରାନ ସୁରା ୩

୨୭- ତୁମେ କୁହ “ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ତୁମ୍ଭେ ସକଳ ରାଜ୍ୟର ଅଧିଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ରାଜତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ଯାହାଠାରୁ ଇଚ୍ଛା ରାଜତ୍ୱ ଛଡ଼ାଇ ନିଅ; ତୁମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ସମ୍ମାନିତ କର ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଅପମାନିତ କର; ସକଳ କଲ୍ୟାଣ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ରହିଅଛି; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।”

୨୭. କୁଲିଲ୍ଲା ହୁମ୍ମା ମାଲିକଲ୍ ମୁଲକେ ତୁତିଲ୍ ମୁଲକା ମନ୍ତଶା’ଓ ତନ୍ଜେଉଲ୍ ମୁଲକା ମିମ୍ମନ୍ ତଶା’ଓ; ଓତୁଜିଲ୍ ଲୋମନ୍ ତଶା’; ବେୟଦିକଲ୍ ଶୈର୍; ଇନ୍ନକା ଆଲା କୁଲ୍ଲେ ଶୈଇନ୍ କଦିର୍ ।

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُوتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

୨୮- “ତୁମ୍ଭେ ରାତ୍ରିକୁ ଦିବସରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ ଏବଂ ଦିବସକୁ ରାତ୍ରିରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ; ଏବଂ ନିର୍ଜୀବରୁ ସଜୀବକୁ ବାହାର କରାଅ ଓ ସଜୀବରୁ ନିର୍ଜୀବକୁ ବାହାର କରାଅ; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ ଅପରିମିତ ପ୍ରଦାନ କର ।”

୨୮. ତୁ’ଲିକୁଲ୍ ଲୈଲା ଫିନ୍ନାହାରେ ଓତୁ ଲେକୁନ୍ ନାହାରା ଫିଲ୍ ଲୈଲି; ଓତୁଖ୍ ରେକୁଲ୍ ହୈୟା ମିନଲ୍ ମୈ ଯେତେ ଓ ତୁଖ୍ ରେକୁଲ୍ ମୈୟେତା ମିନଲ୍ ହଇ; ଓତରକୁକୁ ମନ୍ତଶା’ଓ ବେଗୈରେ ହେସା’ବ ॥

تَوْبِجِ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ وَتَوْبِجِ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ وَتَخْرِجِ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتَخْرِجِ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

ପାରା ୩ ରୁକୁ ୨୦ ସୁରା ୩

୧୯୧- ବାସ୍ତବିକ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିରେ ଏବଂ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଦିନ ଓ ରାତିର ଆଗମନରେ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୧୯୧. ଇନ୍ନା ଫିଖଲ୍କିସ୍ ସମାଓ୍ୱାତେ ଓଲ୍ ଅରଜେ ଓଖତିଲାଫିଲ୍ ଲୈଲେ ଓଲ୍ ନାହାରେ ଲାଆୟା'ତିଲ୍ ଲେଉଲିଲ୍ ଅଲ୍ ବାବ୍ ।

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
الْأَبْصَارِ ﴿١٩١﴾

୧୯୧- ଯେଉଁ (ଜ୍ଞାନୀ)ମାନେ ଠିଆ ହେବା, ବସିବା ଓ ଶୋଇବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, (ଏବଂ କୁହନ୍ତି), “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଏହାକୁ ବୁଝାରେ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ (ଏପରି ନିରୁଦ୍ଦେଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ) ପବିତ୍ର; ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭେ ଆମମାନଙ୍କୁ ନରକାଗ୍ନିର ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷାକର ।

୧୯୨. ଅଲ୍ଲଜିନା ଯର୍କୁରୁନଲ୍ଲାହା କେୟାମଉଁ ଓକୋଉଦଉଁ ଓଅଲ୍ ଜୁନୁବିହିମ୍ ଓୟତଫକ୍ କରୁନା ଫିଖଲ୍କିସ୍ ସମାଓ୍ୱାତି ଓଲ୍ ଅରଜ୍; ରବ୍ ବନା ମାଖଲକତା ହା'ଜା ବାତିଲା; ସୁବହାନଜା ଫକେନା ଅଜାବନ୍ ନାର୍ ।

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ
جُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا
سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩٢﴾

୧୯୩. ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ତୁମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ନରକାଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ, ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଅପମାନିତ କରିଅଛ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

୧୯୩. ରବ୍ ବନା ଇନ୍ନଜା ମନ୍ ତୁଦ୍ ଖେଲିନନାରା ଫକଦ୍ ଅଖଜ୍ ଏତହ୍ ଓମା ଲିଜ୍ ଜାଲିମିନା ମିନ୍ ଅନ୍ ସାର୍ ।

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخُلِ النَّارَ فَقَدْ
أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٣﴾

୧୯୪. ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଜଣେ ଏପରି ଆହ୍ୱାନକାରୀଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସକାଶେ ଡାକିବାର ଶୁଣିଅଛୁ ଯେ (କହୁଛି) ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର; ସୁତରାଂ ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ; (ତେଣୁ)ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ତୁମ୍ଭେ ଆମମାନଙ୍କର ପାପକୁ କ୍ଷମା କର ଓ ଆମମାନଙ୍କଠାରୁ ଆମର କୁଳାୟିତ୍ୱକୁ ଦୂରକର; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୂଣ୍ୟବାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଗଣନା କରି ମୃତ୍ୟୁ ଦିଅ ।

୧୯୪. ରବ୍ ବନା ଇନ୍ନଜା ସମେନା ମୁନାଦି ଯଲ୍ ଯୋନାଦି ଲିଲ୍ ଇ'ମାନେ ଅନ୍ ଆମି ନୁ ବି ରବ୍ ବେକୁମ୍ ଫା ଆମ ନ; ରବ୍ ବନା ଫଗ୍ ଫି ରଲ୍ ନା ଜୁନୁବନା ଓକଫ୍ ଫି ର ଅନନା ସୟେ ଆତିନା ଓତଓଫ୍ ଫନା ମା ଅଲ୍ ଅବରାର୍ ।

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ
أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا
ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ
الْأَبْرَارِ ﴿١٩٤﴾

୧୯୫. ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ରସୁଲମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା ଅଜ୍ଞାକାର କରିଅଛ ତାହା ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କର;

୧୯୫. ରବ୍ ବନା ଓଆ'ତିନା ମାଓ୍ୱାଦତନା ଅଲ୍ ରୁସୁଲେକା ଓଲ୍ ତୁଖଜେନା ଯୋମଲ୍ କେୟାମା; ଇନ୍ନଜା ଲାତୁଖଲିଫୁଲ୍ ମିଆ'ଦ୍ ।

رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا
تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ
الْمِيعَادَ ﴿١٩٥﴾

ଏବଂ କନ୍ୟାମତ ଦିନ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କର ନାହିଁ; ବାସ୍ତବିକ ତୁମ୍ଭେ କଦାପି ନିଜର ଅଜ୍ଞାନତା ଭଙ୍ଗ କର ନାହିଁ।

ପାରା ୧୩ ଇବ୍ରାହିମ ସୁରା ୧୪

୩୬. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମ (ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ବକ) କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏହି ସହରକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କାକୁ) ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାୟକ ସ୍ଥାନ କରିଦିଅ; ଏବଂ ଆମକୁ ଓ ଆମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମୂର୍ତ୍ତି ପୂଜାରୁ ରକ୍ଷାକର।”

୩୭. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ମୂର୍ତ୍ତିମାନେ) ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯେ ଆମର ଅନୁସରଣ କରିବ, ସେ ହିଁ ଆମର; ଓ ଯେ ଆମଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରିବ (ଆମର ଗୁହାରି ହେଉଛି ଯେ ତୁମେ ତାହାକୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କର, କାରଣ) ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ବାସ୍ତବିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) କରୁଣାମୟ।”

୩୮. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମ୍ଭେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ପବିତ୍ର ଗୃହ ନିକଟରେ ଏକ ଅନାବାଦି ଉପତ୍ୟକାରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିଅଛୁ; ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! (ଆମ୍ଭେ ଏଥିଯୋଗୁ ଏହିପରି କରିଅଛୁ) ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସୁତରାଂ ରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରିବେ; ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆନତ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫଳ ମାଧ୍ୟମରେ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କର, ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ (ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ) କୃତଜ୍ଞ ରହିବେ।”

୩୯- “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯାହା କିଛି ଆମେମାନେ ଗୋପନ ରଖୁ ଓ ଯାହା କିଛି ଆମେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରୁ; ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସବୁ ଜାଣ, ଏବଂ ଆକାଶ ଏବଂ ପୃଥିବୀର କୌଣସି ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଲୁକ୍କାୟିତ ରହିପାରେ ନାହିଁ।”

୩୬. وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٦﴾
୩୬. ଓ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଆଲ୍ ହାଜଲ୍ ବଲଦା ଆ'ମିନୋଂ ଓ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଓ ବନିୟା ଅନ୍ ନା'ରୁହୁଲ୍ ଅସନାମ୍।

୩୭. رَبِّ إِنَّهُمْ أَصْلَحُوا مِنْ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّهُ كَفَرٌ أَصْحَابُ الْكُفْرِ لَمْ يَكُن لِي بِهِمْ حِسَابٌ وَأَنَا فِيهِمْ حَافِيًا يَهُودِيًّا ﴿٣٧﴾
୩୭. ରବ୍ବି ଇନ୍ନହୁନ୍ନା ଅଲ୍ଲହ୍ ନାସି କର୍ବିରମ୍ ମିନନନାସ୍, ଫମନ୍ ତବେଅନା ଫଇନ୍ନହୁ ମିନ୍ନି ଓମନ୍ ଓସାନ୍ନି ଫାନ୍ତି ମୁମ୍ବି ଓମନ୍ ଓସାନ୍ନି ଫଇନ୍ନହୁ ଗଫୁରୁରୁ ରହିମ୍॥

୩୮. رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زُرْعَةٍ وَعِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾
୩୮. ରବ୍ବନା ଇନ୍ନି ଅସ୍କନ୍ତୋ ମିନ୍ ଜୁରୁରିଅତି ବେଓାଦିନ୍ ଗୟେରିଜି ଜରଇନ୍ ବୈତିକଲ୍ ମୁହରରମ୍; ରବ୍ବନା ଲେୟୋକିମୁସ୍ ସଲାତା ଫକଅଲ୍ ଆଫୁଇଦତମ ମିନନନାସେ ତହ୍ ଓଲୈହିମ୍ ଓ ରଜୁକହୁମ୍ ମିନସ୍ ସମରାତି ଲା'ଅଲ୍ଲହୁମ୍ ଯଶକୁରୁନ୍॥

୩୯. رَبَّنَا لِيُتْلَىٰ عَلَيكَ تَعْلَمَ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٩﴾
୩୯. ରବ୍ବନା ଇନ୍ନହୁନ୍ନା ତା'ଲମୋ ମା'ନୁଖଫି ଓମା ନୁଲିନ୍; ଓଲା ଫିସ୍ସମା'ଏ।

୩୯. وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٩﴾

୪୦. “ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଯେ କି ଆମ୍ଭର ବାର୍ତ୍ତକ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମ୍ ଓ ଇସ୍ଲାହ୍ (ନାମକ ଦୁଇଗୋଟି ପୁତ୍ର) ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଆମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣକାରୀ।”

୪୧. “ହେ ଆମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଓ ଆମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସୁଚାରୁରୂପେ ନମାଜ ସଂପାଦନକାରୀ କର; ହେ ଆମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପାକର ଏବଂ ଆମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ କର।”

୪୨. “ହେ ଆମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେଉଁ ଦିନ ହିସାବ ନିଆଯିବ ସେଦିନ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ, ଆମ୍ଭର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ତଥା ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କର ।”
(ରୁକୁ-୨)

୪୦. ଅଲ୍ ହମ୍ଦୁଲିଲ୍ଲାହିଲ୍ଲ ଲଜି ଓ ହବଲି ଅଲଲ୍ କିବରି ଇସ୍ଲାମ୍ ଓ ଇସ୍ଲାହାକ; ଇନ୍ନା ରବ୍ବିଲ୍ଲା ସିମ୍ପତ୍ତ୍ୱ ଦୁଆ’ଏ।

୪୧. ରବ୍ବିଲ୍ ଅଲ୍ଲାନି ମୁକିମସ୍ ସଲାତେ ଓଫିନ୍ ଜୁରରିୟତି, ରବ୍ବନା ଓଡକବ୍ବଲ୍ ଦୁଆ’ଏ।

୪୨. ରବ୍ବନା ଓଫିଲ୍ଲି ଓ ଲିଓଲିଦୟା ଓଲିଲ୍ ମୁମିନିନା ଯୋମାୟିୟା ଯକ୍ୱମୁଲ୍ ହିସାବ। (ରୁକୁ-୨)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٤٠﴾

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤١﴾

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤٢﴾

ପାରା ୧୫ ବନି ଇସ୍ରାୟଲ ସୁରା ୧୭

୭୯. ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପରଠାରୁ ରାତ୍ରିର ଘନ ଅନ୍ଧକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ) ତୁମ୍ଭେ ସୁଚାରୁରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କର ଏବଂ ପ୍ରଭାତରେ (ପବିତ୍ର କୁରଆନର) ଆବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ କର; ପ୍ରଭାତରେ (କୁରଆନ) ଆବୃତ୍ତି କରିବା ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ ଅଟେ।

୮୦. ଏବଂ ରାତ୍ରିରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ସମୟ ନିଦ୍ରା ଯିବାପରେ ତୁମ୍ଭେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୁରଆନ ପାଠକରି ତହଜୁଦ ନମାଜ) ଦ୍ୱାରା ରାତ୍ରି ଜାଗରଣ କର, ଏହା ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ; ଏ ରୂପେ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରଶଂସିତ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବାର ଖୁବ୍ ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି।

୮୧. ଏବଂ କୁହ, “ହେ ଆମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମ୍ଭର (ମକ୍କା ସହର ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ବାର) ପ୍ରବେଶକୁ ସତ୍ ପ୍ରବେଶ କରାଅ ଓ (ମକ୍କା ସହରରୁ)

୭୯. ଅକିମସ୍ ସଲାତା ଲେଦୁଲ୍ଲଜିଶ୍ ଶମ୍ପସେ ଇଲା ଗସକିଲ୍ଲିଲ୍ଲେ ଓକୁରଆନଲ୍ ଫଜ୍ରେ; ଇନ୍ନା କୁରୁଆନଲ୍ ଫଜ୍ରେ କାନାମଶହୁଦା।

୮୦. ଓମିନଲ୍ ଲିଲ୍ଲେ ଫତହ୍ କୁଜଦ୍ ବିହି ନାଫିଲତଲ୍ଲକ୍ ଅସାଅଲ୍ ଯବ୍ ଅସକା ରବ୍ବୁକା ମକାମମ୍ ମହମୁଦା।

୮୧. ଓକୁର ରବ୍ବେ ଅଦଖିଲନା ମୁଦଖିଲା ସିଦ୍ କୁଁୟ ଓଅଖରିଜ୍ ନି ମୁଖ୍ ରକା ସିଦ୍ କୁଁୟ ଓଜ୍ ଅଲ୍ଲି ମିଲ୍ଲଦୁନକା ସୁଲତାନନ୍ ସିରା।

اقِمِ الصَّلَاةَ لِذُنُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٩﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٨٠﴾

وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَّاَجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴿٨١﴾

ପ୍ରସ୍ଥାନକୁ ସତ୍ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରାଅ ଏବଂ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଜଣେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଓ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଦାନ କର ।

୮୨. ଏବଂ (ସମସ୍ତଙ୍କୁ) କୁହ, “ସତ୍ୟ ଆସି ଯାଇଛି ଓ ଅସତ୍ୟ ଲୋପ ହୋଇଅଛି; ବାସ୍ତବରେ ଅସତ୍ୟ ହିଁ ଲୋପ ପାଇଥାଏ ।

୮୩. ଏବଂ ଆମ୍ଭେ କୁରଆନରୁ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଏପରି ଶିକ୍ଷା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛୁ ଯାହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ ଓ କରୁଣାମୟ ଅଟେ; ଏବଂ ଏହା ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଅଧିକ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଥାଏ ।

୮୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅନୁଗୃହ୍ଣିତ କରୁ, ସେତେବେଳେ ସେ ବିମୁଖ ହୋଇ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ନିଏ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହାକୁ ଦୁଃଖ ସ୍ୱର୍ଗ କରେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିରାଶ ହୁଏ ।

୮୫. ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “(ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳ ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱଭାବ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି; ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକତର ସତ୍ତ୍ୱପଥରେ ଅଛି ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି; (ତେଣୁ ତାହାଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟର ପରିପ୍ରକାଶ ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ) ।
(ରୁକୁ-୯)

୮୨. ଓକ୍ତୁଲ୍ ଜାଅଲ୍ ହକ୍କୋ ଓକ୍ତୁଲ୍ ବାତ୍ତିଲ୍, ଇନ୍ନଲ୍ ବାତ୍ତିଲ୍ କାନା ଜହୁକା ।

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨٢﴾

୮୩. ଓନୁନ ଜ୍ଜିଲୋ ମିନଲ୍ କୁରଆନେ ମାହୁଆ ଶିଫାଉ ଓରହମତୁଲ୍ ଲିଲ୍ ମୁମିନିନା ଓକ୍ତା ଯଜିଦୁଜ୍ ଜା'ଲିମିନା ଇଲ୍ଲା ଖସାରା ।

وَنُنزِلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٣﴾

୮୪. ଓଇଜା ଅନଅମନା ଅଲଲ୍ ଇନାସାନେ ଆରଜା ଓନା ବିଜାନେବିହି; ଓଇଜା ମସ୍ସହୁସ୍ ଶର୍ରେ କାନା ଯଉସା ।

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأْبِجُنَابِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٤﴾

୮୫. କୁଲ୍ କୁଲ୍ଲୁଲ୍ ଯାମଲୋ ଅଲ୍ ଶାକି ଲତିହୀ; ଫରବ୍ବୁକୁମ୍ ଆଲମୁ ବିମନ୍ହୁଓ୍ୱା ଅହ୍ଦା ସବିଲା ॥

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا ﴿٨٥﴾

ପାରା ୨୨ ଯାସିନ୍ ସୁରା ୩୭

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୧. ବିସମିଲ୍ଲା ହିର୍ରହ୍ମା ନିର୍ରହ୍ମିମ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

୨. ଯା-ସାନ । (ହେ ସୟଦ !)

୨. ଯା-ସାନ ।

يَس ١٥

୩. ଆମ୍ଭେ ତତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବଳିତ କୁରଆନକୁ (ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥିବାର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ପେଶ୍ କରୁଅଛ।

୩. ଓଲ୍ କୁରଆନିଲ୍ ହକିମ୍ ।

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿٦﴾

୪. ବାସ୍ତବିକ ତୁମ୍ଭେ ରସୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

୪. ଇନ୍ନକା ଲମିନଲ୍ ମୁର୍ ସଲିନ୍ ।

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾

୫. ଏବଂ ସତ୍ତ୍ୱପଥରେ ଅଛ ।

୫. ଅଲା ସିରାଟିମ୍ ମୁସ୍ତକିମ୍ ।

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨﴾

୬. ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କରୁଣାମୟ (ଅଲ୍ଲାଃ)ଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହି କୁରଆନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

୬. ତନ୍ଜିଲଲ୍ ଅଜିଜିର ରହିମ୍ ।

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٩﴾

୭. ଏଥି ସକାଶେ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ସେ ସଂପ୍ରଦାୟ ମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଅ ଏବଂ ସେମାନେ ଅମନୋଯୋଗୀ ରହିଥିଲେ ।

୭. ଲେତୁନଜିରା କୋମମ୍ ମା' ଉନ୍ଜିରା ଆବାଉ ହୁମ୍ ଫହୁମ୍ ଗା'ଫିଲ୍ଲୁନ୍ ।

لَتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُونَ ﴿١٠﴾

୮. ବାସ୍ତବିକ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କ ସମ୍ଭବରେ ଆମ୍ଭର ବାଣୀ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଅଛି, ତେଣୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି ।

୮. ଲକଦ୍ ହକ୍କଲ୍ କୋଲୁ ଅଲା ଅକ୍ସରିହିମ୍ ଫହୁମ୍ ଲା'ୟୁମିନୁନ୍ ।

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

୯. ଆମ୍ଭ ସେମାନଙ୍କ ଗଳାରେ ଶିକୁଳି ପକାଇ ରଖୁଛୁ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଚିତ୍ତକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ରହିଛି; ଏବଂ ସେମାନେ (ଦୁଃଖରୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ସକାଶେ ନିଜ) ଗଳାକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇଥାନ୍ତି ।

୯. ଇନ୍ନା ଜାଅଲ୍ନା ଫୀ ଆନାଜିହିମ୍ ଅଗ୍ଲଲ୍ ଫହିୟା ଇଲ୍ଲ ଅଜ୍ଜାନେ ଫହୁମ୍ ମୁକ୍ମହୁନ୍ ।

إِنَّا جَعَلْنَا فِيٓ أَعْنَاقِهِمْ أَخْلاَافِيهِ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ﴿١٢﴾

୧୦. ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତରେ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆବୃତ୍ତକରି ରଖୁଅଛୁ; ତେଣୁ ସେମାନେ ଦେଖି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୧୦. ଓଜାଅଲ୍ନା ମିମ୍ ବୈନେ ଅଏଦିହିମ୍ ସଦ୍ଦୌ ଓମିନ୍ ଖଲ୍ଫିହିମ୍ ସଦ୍ଦନ୍ ଫାଅଗ୍ଣୈନାହୁମ୍ ଫହୁମ୍ ଲାୟୁବ୍ ସିରୁନ୍ ।

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَعْشَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٣﴾

୧୧. ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରାଇବା ନ କରାଇବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ । ସେମାନେ (ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ମନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ ଆଣିବେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

୧୧. ଓସୌଆଁ ଓଲିହିମ୍ ଆଲୈହିମ୍ ଅଅଞ୍ଜରତହୁମ୍ ଅମ୍ଲମ୍ ତୁଞ୍ଜିରହୁମ୍ ଲାୟୁମେନୁନ୍ ।

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٤﴾

୧୨. ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ତାହାକୁ ସଚେତନ କରାଇ ପାରିବ, ଯେ ସ୍ମାରକକୁ ଅନୁସରଣ କରେ ଏବଂ ଦୟାବଦ୍ଧ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଗୋପନରେ ମଧ୍ୟ ଭୟ କରେ; ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭେ ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏକ ମହାନ କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନନୀୟ ପୁରସ୍କାର ସଂକ୍ରାନ୍ତ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କର ।

୧୩. ଆମ୍ଭେ ହିଁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିଥାଉ ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ପରକାଳ ଜୀବନ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି ଓ ଯାହା କିଛି କର୍ମ ସେମାନେ ସଂସାରରେ କରିଥିଲେ, ତାହାର ଯାହା ଫଳ ହେବ ତାହାର ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ହିସାବ ରଖୁଥାଉ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଆମ୍ଭେ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଅଛୁ ।

(ରୁକୁ-୧)

୧୨. ଇନନମା ତୁନଜିରୁ ମନିର୍
ତବାଅଜ୍ ଜିକ୍‌ରା ଓଖଶେୟର୍
ରହ୍‌ମାନା ବିଲ୍‌ଗୟେର୍ ଫବଶଶିର୍
ବିମଗଫିରତ୍ତୁୟ ଓଅଜ୍‌ରିନ୍ କରମ୍ ।
إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ
بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ①

୧୩. ଇନନା ନହ୍‌ନୁ ନୁହ୍‌ୟିଲ୍ ମୌତା
ଓ ନକ୍‌ତୁରୁ ମା କଦ୍‌ଦମୁ ଓ ଆସାବହୁମ୍
ଓକୁଲ୍‌ଲା ଶୈଇନ୍ ଅହ୍‌ସୈନାହୁ ଫି
ଇମାମିମ୍ ମୁବିନ୍ ॥
إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا
وَآثَارَهُمْ ۚ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي
إِمَامٍ مُّبِينٍ ②

﴿

ପାରା ୨୩ ରୁକୁ ୫ ସୁରା ୩୬

୨୮. କଣ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏହା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଏକ (ତୁଚ୍ଛ) ଶୁକ୍ତ ବିନ୍ଦୁରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ଜନ୍ମଲାଭ କରିବା ପରେ ସେ ସହସା ଏକ ମହା କଳହକାରୀ ହୋଇଯାଏ ।

୨୯. ଏବଂ ସେ ଆତ୍ମର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କପୋଳକଚ୍ଛିତ ବିଷୟ ରଚନା କରିଥାଏ ଏବଂ ନିଜ ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭୁଲିଯାଏ; ଏବଂ କହେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ହାତସବୁ ବିଗଳିତ ହୋଇଯିବ, ସେତେବେଳେ କିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରାଇବ ?

୩୦. ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଥର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ସେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିବେ” ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୃଷ୍ଟିର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ଭଲ ଭାବେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୩୧. “ସେ ଅଲ୍ଲାଃ ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସବୁଜ ବୃକ୍ଷରୁ ଅଗ୍ନି ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତା ସାହାଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କର ।”

୨୮. ଅଓଲମ୍ ଯରଲ୍ ଇନ୍‌ସାନୋ
ଅନ୍‌ନା ଖଲ୍‌କନାହୁ ମିନ୍ ବୁର୍‌ଫତିନ୍
ଫଲକା ହୁଆ ଖସିମୁମ୍ ମୁବିନ୍ ।

୨୯. ଓଜରବା ଲନା ମସଲୋ
ଓନସିୟା ଖଲ୍‌କହୁ; କାଲା ମୌ
ୟହ୍‌ୟିଲ୍‌ୟଜାମା ଓହ୍‌ୟା ରମିମ୍ ।

୩୦. କୁଲ୍ ଯୁହ୍‌ୟିହ୍‌ଲଲଜି ଅନ୍‌ଗାହା
ଔଓଲା ମରରତିନ୍, ଓହୁଆ ବିକୁଲ୍‌ଲେ
ଖଲ୍‌କିନ୍ ଅଲିମ୍ ।

୩୧. ନିଲ୍‌ନଜି ଜାଆଲା ଲକୁମ୍ ମିନଶ
ଶକରିଲ୍ ଅଖ୍‌ଜରି ନାରନ୍ ଫଇଜା
ଅନ୍‌ତୁନ୍ ମିନ୍‌ହୁ ତୁକେଦୁନ୍ ।

أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانَ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ
فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ③

وَصَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۗ قَالَ
مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ④

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ۗ
وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ⑤

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ
نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ ⑥

୮୨. “ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, କଣ ତାଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଅନ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ସର୍ଜନା କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ନାହିଁ? (ସେ ଯେ ପୁନର୍ବାର ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ) ଏପରି ଚିନ୍ତାଧାରା ଠିକ୍ ନୁହେଁ; ବରଂ ସେ ଅନେକ ସୃଷ୍ଟିର ସୃଷ୍ଟା ଓ ସର୍ବଜ୍ଞ ।

୮୩. (ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଏପରି ଯେ) ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ତା ସମ୍ମୁଖରେ କହି ଦିଅନ୍ତି ଯେ “ଏହିପରି ହୋଇଯାଉ” ଓ ତାହା ସେହିପରି ହୋଇଯାଏ ।

୮୪. ସୁତରାଂ ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର, ଯାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ଆଧିପତ୍ୟ ନ୍ୟସ୍ତ ଅଛି; ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ । (ରୁକୁ-୫)

୮୨. ଅ ଓ ଲ ଏ ସ ଲ୍ ଲ କି ଖଲକସ୍ ସମାଓଡ଼ି ଓ ଲ୍ ଅରକା ବେକା’ଦେରିନ୍ ଅଲାଅଇଁ ଯଖଲୁକା ମିସଲହୁମ୍, ବଲା ଓହୁଓଲ୍ ଖଲୁକଲ୍ ଅଲିମ୍ ।

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٢﴾

୮୩. ଇନ୍ନମା ଅମରୁହୁ ଇଜା ଅରାବା ଶୈଅନ୍ ଅଇଁ ଯକ୍ଲୁଲା ଲହୁ କୁନ୍ ଫୟକୁନ୍ ।

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٣﴾

୮୪. ଫସୁବ୍ ହାନଲ୍ କି ବେୟଦିହା ମଲକୁତୁ କୁଲ୍ କି ଶୈୟର୍ ଓ ଇଲୈହେ ତୁରଜଉନ୍ ।

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٤﴾

ପାରା ୨୭ ଅଲ୍ ଫତାଃ ସୁରା ୪୮

୨୮. ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜ ରସୁଲଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି ‘ରୋୟା’ର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଦେଖାଇଲେ । ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ଥିଲା ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲାଃ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ମୁଣ୍ଡ ଲଣ୍ଡାକରି ବା କେଶ କର୍ତ୍ତନ କରି କାହାରିକୁ ଉୟ ନକରି ନିରାପଦରେ ପବିତ୍ର ମସଜିଦ୍ରେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରବେଶ କରିବ; ଅତଏବ ଅଲ୍ଲାଃ ସେ ସବୁ ଜାଣି ପାରିଲେ, ଯାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣିନଥିଲେ; ଏବଂ ସେ ଏତଦ୍ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଜୟ ଅତି ନିକଟରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ।

୨୮. ଲକଦ୍ ସଦକଲ୍ ଲାହୁ ରସୁଲହୁରୁ ରୁୟା ବିଲହକକେ, ଲତଦ୍ ଖୁଲୁନ୍ ନଲ୍ ମସଜିଦଲ୍ ହରାମା ଇନ୍ ଶାଅଲ୍ଲାହୁ ଲା ତଖାଫୁଲନ୍; ଫଅଲିମା ମାଲମ୍ ତା’ଲମ୍ ଫଜାଆଲା ମିନ୍ ଦୁନି ଯାଲିକା ଫତହନ୍ କରିବା ।

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّعْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٨﴾

୨୯. ସେ ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ନିଜ ରସୁଲଙ୍କୁ ସତ୍ୟତା ଓ ସତ୍ୟଧର୍ମ ସହିତ ପ୍ରେରଣା କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ ଧର୍ମକୁ) ସମସ୍ତ ଧର୍ମ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ସାକ୍ଷା ଭାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ।

୨୯. ହୁଅଲ୍ଲକି ଅରସଲା ରସୁଲହୁ ବିଲହୁଦା ଓଦିନିଲ୍ ହକକେ ଲେ ଯୁଜ୍ ହିରହୁ ଅଲଦଦିନେ କୁଲ୍ଲେହି ଓକଫା ବିଲ୍ଲାହି ଶହିଦା ।

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ط وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٩﴾

୨୦. ଏବଂ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୁଅ ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି; ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାଃ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କଲ୍ୟାଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଭୁଲାଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏମାନେ ହିଁ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ।

୨୧. ନରକବାସୀ ଓ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି; ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

୨୨. ଯଦି ଏହି କୁରଆନକୁ ଆମ୍ଭେ କୌଣସି ପର୍ବତ ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇଥା'ନ୍ତୁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତ ଯେ, ତାହା ସମ୍ପ୍ରଦାନେ ଅବନତ ହୋଇଯାଆନ୍ତା; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଭୟରେ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ ହୋଇଯାଆନ୍ତା । ଏବଂ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ଆମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ, ଯଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ଚିନ୍ତା କରିପାରିବେ ।

୨୩. ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ଅଦୃଷ୍ଟ ଓ ଦୃଷ୍ଟକୁ ଜାଣନ୍ତି, ସେ ହିଁ ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୪. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାଃ, ଯାହାଙ୍କୁ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ସେହି ସମ୍ରାଟ; ନିଜେ ପବିତ୍ର ଓ (ଅନ୍ୟକୁ ପବିତ୍ର କରାନ୍ତି) ନିଜେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଦୋଷରୁ ମୁକ୍ତ (ଓ ଅନ୍ୟକୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିଥାନ୍ତି) । ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାୟକ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ; ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ, ସେ ହିଁ ସମସ୍ତ ଭଗ୍ନ ହୃଦୟକୁ ସଂଯୁକ୍ତ କରିଥାନ୍ତି; ସେ ହିଁ ମହା ମହିମାମୟ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ସମକକ୍ଷ ମନେ କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାଃ ସେସବୁରୁ ପବିତ୍ର ।

୨୫. ଅଲ୍ଲାଃ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ସ୍ରଷ୍ଟା ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ରଚୟିତା ଏବଂ

୨୦. ଓଲ୍ଲା ତକ୍ୱୁନୁ କଲଲଜିନା ନସୁଲ୍ଲାହା ଫାଅନ୍ସାହୁମ୍ ଅନ୍ ଫୁସହୁମ୍; ଉଲ୍ଲା'ଇକା ହୁମୁଲ୍ ଫା'ସିକୁନ୍ ।

୨୧. ଲା ଯସତଓଁ ଅସହାବୁନ୍ନାରି ଓ ଅସହାବୁଲ୍ କନ୍ନା; ଅସହାବୁନ୍ ଜନ୍ନତେ ହୁମୁଲ୍ ଫା'ଏକୁନ୍ ।

୨୨. କୌଅନ୍ଜଲ୍ନା ହାଜଲ୍ କୁରଆନା ଅଲା ଜବଲିଲ୍ ଲରାଏତହୁ ଖାଶିଅମ୍ ମୁତସଦ୍ଦିଅମ୍ ମିନ୍ ଖଶ୍ୱତିଲ୍ଲାଃ; ଓଡିଲ୍ଲକଲ୍ ଅମସାଲୁ ନଜରିବୁହା ଲିନ୍ନାସି ଲାଅଲ୍ଲହୁମ୍ ଯତଫକ୍କରୁନ୍ ।

୨୩. ହୁଓଲ୍ ଲାହୁଲ୍ ଲଜି ଲାଇ ଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଆ'ଲିମୁଲ୍ ଶୈବେ ଓଶ୍ ଶାହାଦତି ହୁଅର୍ ରହ୍ମାନୁ ରହିମ୍ ।

୨୪. ହୁଓଲ୍ ଲାହୁଲ୍ ଲଜି ଲାଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଅଲ୍ମଲିକୁଲ୍ କୁଦ୍ଦୁସୁସ୍ ସଲାମୁଲ୍ ମୁମିନୁଲ୍ ମୁହୈମିନୁଲ୍ ଅଜିକୁଲ୍ ଜବ୍ବାରୁଲ୍ ମୁତକବ୍ବିରି; ସୁବ୍ହାନଲ୍ଲାହା ଅମମା ମୁଶ୍ୱରିକୁନ୍ ।

୨୫. ହୁଓଲ୍ଲାହୁଲ୍ ଖା'ଲିକୁଲ୍ ବା'ରିୟୁଲ୍ ମୁସୌଓଓେରୋ ଲହୁଲ୍

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٢٠﴾

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۗ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفٰلٰزِقُونَ ﴿٢١﴾

لَوْ أَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خٰشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۗ وَتَلَكَ الْأَمْثَالَ نَضْرِبُهَآ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۗ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٣﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ أَلْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۗ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٤﴾

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ

୭. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ମରିୟତ୍ ନୟନ ଜସା ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ କହିଲେ, 'ହେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ! ଆମ୍ଭେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ରସୁଲ୍ ଭାବରେ ଆସିଅଛୁ, ଯାହା ଆମର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ତୋରାତ୍ ଆମ୍ଭେ ତାହାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଅଛୁ ଏବଂ ଏପରି ଜଣେ ରସୁଲ୍ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସୁସମାଚାର ଦେଉଅଛୁ ଯେ କି, ଆମ୍ଭ ପରେ ଆସିବେ, ଯାହାଙ୍କର ନାମ ଅହମଦ୍ ହେବ; କିନ୍ତୁ ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ରସୁଲ୍ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, "ଏହା ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରତୀକ୍ଷା" ।

୮. ଏବଂ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କିଏ ହୋଇପାରେ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମରେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରେ ଅଥଚ ତାହାଙ୍କୁ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ଡକା ଯାଉଛି ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ କଦାପି ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୯. ସେମାନେ ଆପଣା ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିକୁ ଲିଭାଇ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେତେ ଅପସନ୍ଦ କଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜ ଜ୍ୟୋତିକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ।

୧୦. ସେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ହିଁ ନିଜ ରସୁଲ୍ଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ସହିତ ଓ ସତ୍ୟଧର୍ମ ପ୍ରଦାନ କରି ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା କି ମୁସରିକ୍ (ଅନେକେଶ୍ୱରବାଦୀ) ମାନେ ଯେତେ ଅପସନ୍ଦ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଧର୍ମ ଉପରେ ବିଜୟୀ କରିବେ ।

୧୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! କଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟବସାୟ ସମ୍ମୁଖରେ ସମାଚାର ଦେବୁ, ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ରକ୍ଷା କରିବ ?

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ ۖ وَأُبَشِّرُ الْبَارِئِينَ بِمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَآمُرُكُمْ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ وَالنَّهْيُكُمْ عَنِ الْفَحْشِ وَالْمُنْكَرِ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۗ

هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ①

୮. ଓମନ୍ ଅଲ୍ଲାହୁ ମିମନିମିତ୍ ତରା ଅଲଲ୍ ଲାହିଲ କଜିବା ଓହୁଆ ଇଲଲ୍ କୁଦ୍ କାମ; ଓଲ୍ଲାହୁ ଲୟହ୍ଦିଲ୍ କୌମଜ୍ କା'ଲିମିନ ।

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ①

୯. ଯୋରି ଦୁନା ଲିୟୁତ୍ ଫତ୍ ଦୁରଲ୍ଲାହି ବିଅଫ୍ ଓହ୍ଦିମ୍ ଓଲ୍ଲାହୁ ମୋତିଶୁ ନୁରେହୀ ଓଲ୍ଲୋ କରିହଲ୍ କା'ଫିରୁନ ।

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ①

୧୦. ହୁଓଲ୍ ଲଜି ଅରସଲା ରସୁଲ୍ ହୁ ବିଲ୍ ହୁଦ୍ ଓଦିନିଲ୍ ହକ୍ କେ ଲେ ଯୁଜ୍ ହିରହୁ ଅଲଦ୍ ଦିନେ କୁଲ୍ଲିହୀ ଓଲ୍ଲୋ କରିହଲ୍ ମୁଶ୍ରେକୁନ ।

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ①

୧୧. ଯା' ଆୟୋହଲ୍ ଲଜିନା ଆ'ମନୁ ହଲ୍ ଅଦୁଲ୍ ଲକୁମ୍ ଅଲା ତିଜାରତିନ୍ ତୁନଜ୍ କୁମ୍ ମିନ୍ ଅଜାବିନ୍ ଅଲିମ୍ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ①

୧୨. (ସେହି ବ୍ୟବସାୟ ଏହି ଯେ) ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସକର, ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ଧନ ସଂପତ୍ତି ଓ ଜୀବନ ଅର୍ପଣ କରି ଜେହାଦ୍‌କର, ଯଦି ତୁମେ ମାନେ ଜାଣିପାର ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ଉତ୍ତମ ।

୧୩. ତୁମେମାନେ ଏପରି କଲେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବୈକୁଣ୍ଠର ପବିତ୍ର ଗୃହମାନଙ୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରଖିବେ; ଏହା ଏକ ମହାନ ସଫଳତା ।

୧୪. ଏତଦ୍‌ ବ୍ୟତୀତ, ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯାହା ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଚାହୁଁଅଛ । ତାହା ହେଉଛି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସମର୍ଥନ ଓ ଆସନ୍ନ ବିଜୟ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କର (ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆସନ୍ନ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ) ।

୧୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଧର୍ମର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଯାଅ, ଯେପରି ମରିୟତ୍-ନନ୍ଦନ ଜସା, ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟ ଲାଭ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ କିଏ ଆତ୍ମର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ?” ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଧର୍ମର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅଟୁ;” ତାପରେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିଶ୍ୱାସକରିଥିଲା ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅବଜ୍ଞା କରିଥିଲା; ତେଣୁ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ୱାସରକାରୀମାନେ ବିଜୟୀ ହୋଇଥିଲେ ।

(ବୁକୁ-୨)

୧୨. ତୁମିନୁନା ବିଲ୍ଲାହି ଓ ରସୁଲିହି ଓ ତୁଜାହିଦୁନା ଫି ସବିଲ୍ଲାହି ବି ଅମ୍‌ଫ୍‌ଲିକୁମ୍ ଓ ଅନଫୁସୁକୁମ୍; ଜାଲିକୁମ୍ ଶୈରୁଲ୍ ଲକୁମ୍ ଇନକୁନୁତୁମ୍ ତା'ଲମୁନ୍ ।

୧୩. ଯର୍ଫିରଲକୁମ୍ ଜୁନୁବକୁମ୍ ଓ ଯଦ୍‌ଖିଲକୁମ୍ ଜନନାତିନ୍ ତଜ୍‌ରି ମିନ୍ ତହତହଲ୍ ଅନହାରୁ ଓ ମସାକିନା ତୈୟେବତନ୍ ଫି ଜନନାତି ଅଦନ୍; ଜାଲିକଲ୍ ଫଉଜୁଲ୍ ଅଜିମ୍ ।

୧୪. ଓଉଖରୋ ତୁହିବ୍‌ରୁ ନହା; ନସ୍‌ରୁମ୍ ମିନଲଲାହା ଓ ଫରହୁନ୍ କରିବ୍; ଓବଶଶେରିଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ।

୧୫. ଯା ଆୟୋହଲ୍ ଲଜିନା ଆ'ମନୁ କୁନୁ ଅନ୍‌ସାରଲଲାହା, କା'ଲା ଇସବ୍‌ନୁ ମରୟନା ଲିଲ୍ ହଫ୍‌ରିୟିନା ମନ୍ ଅନ୍‌ସାରୁଲ୍‌ଲାହି ଫଆମନର୍ ତାଇଫତୁମ୍ ମିମ୍ ବନିଇସ୍ରାଈଲା ଓକଫର୍ତ୍ତ ତାଇଫର୍; ଫସ୍‌ୟଦନଲ୍ ଲଜିନା ଆ'ମନୁ ଆଲା ଅଦୁଫ୍‌ହୁମ୍ ଫାସବହୁ ଜାହିରିନ୍ ।

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ۗ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ۗ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرَ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۗ وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لَلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَّا تَطَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرْتُ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٥﴾

ପାରା ୨୮ ଅଲ୍ ଜୁମା ସୁରା ୨୭

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଆଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୧. ବିସମିଲ୍ଲା ହିରରହମା ନିରରହିମ୍ ।

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

୨. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା ଅଛି, ସେ ସବୁ ଆଲ୍ଲାହଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର ଯେକି ସମ୍ରାଟ ଏବଂ ପବିତ୍ର, ପରାକ୍ରମୀ ଓ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞ ।

୨. ଯୋସବ୍‌ବିହୁ ଲିଲ୍ଲାହି ମାଫିସ୍ ସମାଓ୍ଵାତି ଓ୍ଵମାଫିଲ୍ ଅରଜିଲ୍ ମଲିକିଲ୍ କୁଦ୍‌ଦୁସିଲ୍ ଅଜିଜିଲ୍ ହକିମ୍ ।

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقَدُّوْسِ الْعَزِیْزِ الْحَكِیْمِ ۝

୩. ସେ ହିଁ ଏକ ନିରକ୍ଷର ସଂପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ତାହାରି ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପ୍ରେରଣା କରିଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କୁ ଆଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀକୁ ପାଠକରି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନେ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଵଷ୍ଟ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିଲେ ।

୩. ହୁଅଲ୍ଲଜି ବାଆସା ଫିଲଉଜ୍ଝିୟିନା ରସୁଲମ୍ ମିନହୁମ୍ ଯତଲୁ ଆଲେହିମ୍ ଆୟାତି ହି ଓ୍ଵୟୋଜକ୍ କି ହିମ୍ ଓ୍ଵୟୁଅଲ୍ଲିମୁହୁମୁଲ୍ କିତାବା ଓ୍ଵଲ୍ ହିକମ୍ ଓ୍ଵଇନକାନ୍ତୁ ମିନକବଲ୍ ଲଫିଜଲାଇମ୍ ମୁବିନ୍ ।

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْاُمَمِیْنَ رَسُوْلًا مِنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰیٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كٰنُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِی ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ۝

୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଏକ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ ତାହାକୁ ପ୍ରେରଣା କରିବେ ଯେଉଁମାନେ ଅଦ୍ୟାବଧି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗଦାନ କରି ନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ ଓ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞ ।

୪. ଓ୍ଵଆଖ୍‌ରିନା ମିନହୁମ୍ ଲମମା ଯଲହକୁ ବିହିମ୍; ଓ୍ଵହୁଓଲ୍ ଅଜିଜୁଲ୍ ହକିମ୍ ।

وَ اٰخَرِیْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَدْحٰقُوْا بِهِمْ ۝ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ۝

୫. ଏହା ହିଁ ଆଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପା, ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଦେଇ ଥାଆନ୍ତି, ଆଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଶୀଳ ।

୫. କାଲିକା ଫଲ୍ଲୁଲ୍ଲାହି ସୁତିହେ ମୈ ଯଶାଓ; ଓ୍ଵଲ୍ଲାହୁ କୁଲ୍‌ଫଲ୍ଲିଲ୍ ଅଜିମ୍ ।

ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مِنْ يَّشَآءُ ۝ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِیْمِ ۝

ପାରା ୩୦ ଅଲ୍ ଆ'ଲା ସୁରା ୮୭

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଆଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୧. ବିସମିଲ୍ଲା ହିରରହମା ନିରରହିମ୍ ।

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

୨. ହେ ରସୁଲ୍! ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଓ ଗୌରବମୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ନିଖୁଣ ହୋଇଥିବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କର ।

୨. ସବ୍‌ବିହିସ୍ ମା ରବ୍‌ବିକଲ୍ ଆଲା ।

سَبِّحْ اِسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلٰی ۝

୩. ସେ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ନିଖୁଣ କରିଛନ୍ତି ।

୩. ଅଲ୍ଲଜି ଖଲକା ଫସଓ ।

الَّذِي خَلَقَ فَسُوٰی ۝

୪. ଏବଂ ସେ ତାହାର ଶକ୍ତିର କଳନା କରିଛନ୍ତି ଓ ତଦନୁସାରେ ତାହାକୁ ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ।

୪. ଓ୍ଵଲ୍ ଲଜି କବ୍‌ଦରା ଫହଦା ।

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدٰی ۝

୫. ଏବଂ ଯେ ଭୂମିରୁ ଉଦ୍ଭିଦ ଉତ୍ପାଦନକ୍ରି,

୬. ତତପରେ ତାହାକୁ କଳା ଅବର୍ଜନାରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି,

୭. ହେ ମୁସଲମାନ ! ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ଏପରିଭାବରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିବୁ ଯାହା ଫଳରେ ତୁମ୍ଭେ ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ।

୮. ଅବଶ୍ୟ ଯାହା ଅଲ୍ଲାଃ ଭୁଲାଇ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତାହା ବ୍ୟତୀତ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଗୁପ୍ତ ଉଭୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

୯. ଏବଂ ହେ ମୁସଲମାନ ! ଆମ୍ଭେ ତୁମ ସକାଶେ ସଫଳତା ଓ ସହଜତାର ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ସହଜ କରିଦେବୁ ।

୧୦. ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରୁଥାଅ; ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସର୍ବଦା ଲାଭଦାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

୧୧. ଯେ ଆଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଭୟ କରେ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଉପଦେଶ ଲାଭ କରିବ ।

୧୨. ଏବଂ ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ଯେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହତଭାଗ୍ୟ ହେବ, ସେ ହିଁ ତହିଁରୁ ବିମୁକ୍ତ ହେବ ।

୧୩. ସେ ହିଁ ଭୟାନକ ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ।

୧୪. ଏଥିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପରେ ସେ ସେଠାରେ ମରିବ ନାହିଁ କି ଜୀବିତ ରହିବ ନାହିଁ ।

୧୫. ଯେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରିବ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

୧୬. ସର୍ତ୍ତ ହେଉଛି କି ପବିତ୍ର ରହିବା ସହିତ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ସ୍ମରଣ କରୁଥିବା ଓ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିବ ।

୧୭. କିନ୍ତୁ ହେ ବିରୋଧୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ତ ସାଂସାରିକ ଜୀବନକୁ ପରକାଳ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଉଅଛ,

୧୮. ଅଥଚ ପରକାଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉକ୍ଷୁବ୍ଧତର ଓ ବହୁକାଳ ସ୍ଥାୟୀ ।

୫. ଓଲ୍ଲଜି ଅଖରଜଲ୍ ମରଥା ।

୬. ଫଜାଆଲହୁ ଗୁସାଅନ୍ ଅହଫ୍ ।

୭. ସନ୍ଦୁକ୍ ରିଉକା ଫଲା ତନ୍ସା ।

୮. ଇଲ୍ଲା ମାଶା'ଅଲ୍ଲାହୁ, ଇନ୍ନହୁ ଯାଲମୁଲ୍ ଜହ୍ରା ଓମା ଯକ୍ଫା ।

୯. ଓଲ୍ଲୟସ୍ ସିରୁକା ଲିଲ୍ ଯୁସ୍ଵରା ।

୧୦. ଫଜକ୍ କିର୍ ଇନ୍ନା ଫାଆଦିକ୍ ଜିକ୍ଫା ।

୧୧. ସୟଜକ୍ କରୁ ମୈ ଯଖ୍ ଶା ।

୧୨. ଓଲ୍ଲତଜନ୍ ନବୁହଲ୍ ଅଶ୍ ଶା ।

୧୩. ଅଲ୍ଲଜି ଯସ୍ ଲନ୍ ନାରଲ୍ କୁର୍ଫା ।

୧୪. ସୁମ୍ଫା ଲା ଯମୁତୁ ଫିହା ଓଲ୍ଲା ଯହ୍ ଶା ।

୧୫. କଦ୍ ଅଫ୍ ଲାହା ମନ୍ ତଜକ୍ କା

୧୬. ଓଲ୍ଲକରସ୍ ମା ରବ୍ ବିହି ଫସ୍ ଲଲା ।

୧୭. ବଲ୍ ତୁ ସିରୁନଲ୍ ହୟାତଦ୍ ଦୁନ୍ ଯା ।

୧୮. ଓଲ୍ ଆଖ୍ ରତୋ ଖୈରୁଁ ଓ ଅବ୍ କା ।

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ ۖ

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ ۖ

سُقْرٰتِكَ فَلَا تَنْسَىٰ ۖ

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۗ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ ۗ

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ۖ

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ۖ

سَيِّدًا كَرَمًا يَخْشَىٰ ۖ

وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَىٰ ۖ

الَّذِي يُصَلِّيَ النَّارَ الْكُبْرَىٰ ۖ

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۖ

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ ۖ

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ۖ

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۖ

୧୯. ବାସ୍ତବରେ ଏହି ବିଷୟ ପୂର୍ବରୁ
ପୋଥିଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ ରହିଛି ।
୨୦. ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଓ ମୁସାଙ୍କ
ପୋଥିଗୁଡ଼ିକରେ ।

୧୯. ଇନ୍ ନା ହାଜା ଲଫି ସ
ସୋହୋଫିଲ୍ ଉ'ଲା ।

୨୦. ସୋହୋଫେ ଇବ୍ରାହିମା ଓ ମୁସା ।

إِنَّ هَذَا نَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝

صُّحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝

ପାରା ୩୦ ଅଲ୍ ଗାଶିୟା ସୁରା ୮୮

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା
କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ
କରୁଅଛି ।

୨. କଣ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପୃଥିବୀକୁ
ଆଛନ୍ଦକାରୀ ବିପତ୍ତିର ସମାଚାର ପହଞ୍ଚିଛି ।

୩. ସେଦିନ ଯେତେବେଳେ ସେହି ବିପଦ
ଆଛନ୍ଦ କରିବ, ସେତେବେଳେ କେତେକ
ମୁଖମଣ୍ଡଳ ମଲିନ ପଡ଼ି ଯାଇଥିବ;

୪. ସେମାନେ ପରିଶ୍ରମ କରି ଅତ୍ୟନ୍ତ
କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବେ ।

୫. ଏବଂ ଅବଶେଷରେ ସେହି
ସଂପ୍ରଦାୟର ଏକ କ୍ଳାନ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ
ପ୍ରବେଶ କରିବେ;

୬. ଏବଂ ସେହି ସଂପ୍ରଦାୟର ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ପୁରୁଥିବା ଝରଣାରୁ ଜଳପାନ କରିବାକୁ
ଦିଆଯିବ;

୭. ତାହାକୁ କେବଳ ଶୁଖିଲା ଶିବ୍ରିକ ଘାସ
ଛତା ଅନ୍ୟ କିଛି ଖାଇବାକୁ ମିଳିବ ନାହିଁ;

୮. ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପରିପୁଷ୍ଟ କରିବ
ନାହିଁ କି କ୍ଷୁଧା କଷ୍ଟ ଦୂର କରିବ ନାହିଁ ।

୯. ସେଦିନ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ
ମୁଖମଣ୍ଡଳ ହର୍ଷୋଲ୍ଲସିତ ଥିବ ।

୧୦. ସେମାନେ ନିଜର ବିଗତ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା
ଯୋଗୁଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବେ;

୧୧. ବହୁ ଉଚ୍ଚ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସେମାନେ
ରହୁଥିବେ,

୧୨. ସେମାନେ ସେଠାରେ କୌଣସି
ଅଯଥା କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ।

୧୩. ତହିଁରେ ଏକ ପ୍ରବହମାନ ଝରଣା
ଥିବ,

୧. ବିସମିଲ୍ଲା ହିରହମା ନିରରହିମ୍ ।

୨. ହଲ୍ ଅତାକା ହଦିସୁଲ୍ ଗାଶିୟାଃ ।

୩. ଓଜୁହୁଇଁ ଯଓ ମୈଜିନ୍ ଖାଶିୟତୁନ୍,

୪. ଆମିଲତୁନ୍ ନାସିବତୁନ୍,

୫. ତସଲା ନାରନ୍ ହାମିୟାଃ,

୬. ତୁସକାମିନ୍ ଅସନିନ୍ ଆନିୟାଃ

୭. ଲୈ ସଲହୁମ୍ ତାଆମୁନ୍,
ଇଲ୍ଲାମିନ୍ ଜରିୟିଲ୍,

୮. ଲାୟୁସମିନ୍ ଓଜୁଲ୍ ଯୁଗ୍ନି ମିନ୍ କୁ ।

୯. ଓଜୁ ହୁଇଁ ଯମୈଜିନ୍ ନାଲମତୁଲ୍,

୧୦. ଲିସାୟେହା ରାଜିୟତୁନ୍,

୧୧. ଫି ଜନ୍ନତିନ୍ ଆଲିୟତିଲ୍

୧୨. ଲା ତସମତ୍ ଫିହା ଲାଶିୟାଃ ।

୧୩. ଫିହା ଐନ୍ନୁ ଜାରିୟାଃ;

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

هَلْ أَتَتْكَ حَدِيثُ الْعَاشِيَةِ ۝

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۝

تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً ۝

تَسْقَى مِنْ عَيْنٍ أُنِيَّةٍ ۝

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ۝

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ۝

لِسَعْيِهِنَّ رَاضِيَةٌ ۝

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِأَعِيَةٍ ۝

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝

୧୪. ଏବଂ ସେଠାରେ ଉକ୍ତ ଆସନ ଥିବ,
୧୫. ଏବଂ ପାନ ପାତ୍ରମାନ ରଖା ହୋଇଥିବ,
୧୬. ଏବଂ ଆଉଜି ବସିବା ପାଇଁ ଛୋଟ ଛୋଟ ଡକିଆମାନ ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ହୋଇ ରଖା ହୋଇଥିବ,
୧୭. ଏବଂ ଗଲିଚାମାନ ବିଛା ହୋଇଥିବ ।

୧୮. କଣ ସେମାନେ ମେଘମାଳାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ?

୧୯. ଏବଂ ଆକାଶକୁ କିପରି ଭାବରେ ଉକ୍ତ କରାଯାଇଛି ?

୨୦. ଏବଂ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ କିପରି ଭାବରେ ପୋତା ଯାଇଛି ?

୨୧. ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ କିପରି ଭାବରେ ସମତଳ କରାଯାଇଛି ?

୨୨. ସୁତରାଂ (ତୁମ୍ଭେ) ଉପଦେଶ ଦିଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ଜଣେ ଉପଦେଶଦାତା;

୨୩. ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଂରକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇନାହାଁ;

୨୪. କିନ୍ତୁ ଯେ ପୃଷ୍ଠ ଉଠା କରି ଚାଲିଯାଏ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ କରେ,

୨୫. ଏହା ଫଳରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାହାକୁ ଅତି କଠିନ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

୨୬. ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ହିଁ ଫେରିବାକୁ ହେବ,

୨୭. ତାହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ହିସାବ ନେବା ମଧ୍ୟ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ॥

୧୪. ଫିହା ସୁରୁରୁମ ମରଫୁଅହୁଁ,

୧୫. ଓଝଅକଓଝାବୁମ ମଉଜୁଅହୁଁ,

୧୬. ଓଝମାରିକୋ ମସଫୁଫୁହୁଁ,

୧୭. ଓଝରାବିୟୁ ମବସୁସାଃ ।

୧୮. ଅଫଲା ଯନକୁରୁନା ଇଲଲ୍ ଇବିଲେ କୈଫା ଖୁଲିକତ୍

୧୯. ଓଝଲଲ୍ ସମା'ଇ କୈଫା ରୁଫିଅତ୍ ।

୨୦. ଓଝଲଲ୍ ଯିବାଲେ କୈଫା ନୁସେବତ୍ ।

୨୧. ଓଝଲଲ୍ ଅରଜେ କୈଫା ସୁତେହତ୍ ।

୨୨. ଫଜକକିର; ଇନନମା ଅନତା ମୁଜକକିର ।

୨୩. ଲସ୍ତା ଆଲୈହିମ୍ ବି ମୁସୈତିରିନ,

୨୪. ଇଲଲା ମନ୍ ଓଝୁଲଲା ଓଝଫର୍;

୨୫. ଫୟୋଅଜ୍ ଜିବୋହୁଲ୍ ଲାହୁଲ୍ ଅଜାବଲ୍ ଅକ୍ବର୍ ।

୨୬. ଇନନା ଇଲୈନା ଇୟାବୋହୁମ୍,

୨୭. ସୁମମା ଇନନା ଆଲୈନା ହେସାବହୁମ୍ ॥

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْقُوعَةٌ ۝

وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ۝

وَنَمَارِقٌ مَّصْفُوفَةٌ ۝

وَزَرَائِبٌ مَبْنُوتَةٌ ۝

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ

كَيْفَ خَلَقَتْ ۝

وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝

وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝

وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝

فَذَكِّرْ ۞ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝

كُنْتَ عَلَيْهِمْ بِمَصْصِيْبٍ ۝

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۝

فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝

إِنَّ الْبَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝

ପାର ୩୦ ଅଲ୍ କୁହା ସୁରଃ ୯୩

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୧. ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିରରହମା ନିରରହିମ୍ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. ଆମ୍ଭେ ଦିବସକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ, ଯେତେବେଳେ ତାହା ଆଲୋକମୟ ହୋଇଯାଏ ।

୩. ଏବଂ ରାତ୍ରିକୁ (ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ) ଯେତେବେଳେ ତାହାର ଅନ୍ଧକାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗକୁ ସଂପ୍ରସାରିତ ହୋଇଯାଏ,

୪. ତୁମ୍ଭ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନାହାନ୍ତି କି ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବର୍ତ୍ତା ସମୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ ।

୬. ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ପାଳନ କର୍ତ୍ତା ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ଦେବେ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଯିବ ।

୭. କଅଣ ସେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଅନାଥ ପାଇ ନିଜ ବାହୁଛାୟା ତଳେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ?

୮. ଏବଂ ସେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ନିଜ ଜାତି ପ୍ରେମରେ ନିମଜ୍ଜିତ ଥିବାର ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସଂସ୍କାର ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ।

୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ବହୁକରୁଣା (ଦେଖିବାକୁ) ପାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ କୃପା ବଳରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନବାନ କରିଦେଲେ ।

୧୦. ସୁତରାଂ (ସେହି ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ) ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଅନାଥମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତିରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରୁଥାଅ,

୧୧. ଏବଂ ଭିକ୍ଷୁକକୁ ତୁମ୍ଭେ ଭର୍ତ୍ତନା କରନାହିଁ ।

୧୨. ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବଦାନ୍ୟତାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ପରିପ୍ରକାଶ କରୁଥାଅ ॥

୨. ଓଁ ଓଁ

୩. ଓଁ ଲୈଲେ ଇଜା ସଜା

୪. ମା ଓଁ ଦ୍ୱାଆକା ରବ୍‌ରୁକା ଓଁ ମା କଲା

୫. ଓଁ ଲଲ ଆଖୁରତୁ ଖୈରୁଲଲକା ମିନଲ ଉଲା ।

୬. ଓଁ ସଉଫା ଯୋତିକା ରବାବୁକା ଫତରଜା ।

୭. ଅଲମ୍ ଯଜିଦ୍‌କା ଯତିମନ୍‌ଫାଓ,

୮. ଓଁ ଓଁ ଜଦକା ଜାଅଲଲନ ଫହଦ୍

୯. ଓଁ ଓଁ ଜଦକା ଆଇଲନ୍‌ଫାଅରନା ।

୧୦. ଫାଅମ୍ ମଲ୍ ଯତି ମା ଫଲାତକହର୍ ।

୧୧. ଓଁ ଅମ୍ ମସ୍ ସାଇଲା ଫଲା ତନ୍‌ହର୍ ।

୧୨. ଓଁ ଅମ୍ ମା ବିନିମତି ରବ୍‌ବିକାଫ୍ ଫହଦ୍‌ସ୍ ॥

وَالصُّحَىٰ ۝

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۝

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ۝

وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۝

وَكَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ۝

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ۝

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ۝

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ۝

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝

ପାରା ୩୦ ଅଲ୍ ଇନ୍‌ଶାରାଃ ସୁରା ୯୪

<p>୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଆଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।</p> <p>୨. କ'ଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ ସକାଶେ ତୁମ ବନ୍ଧକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରିନାହିଁ ?</p> <p>୩. ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଏହି ବୋଧକୁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଫିଙ୍ଗିଦେଇ ନାହିଁ ?</p> <p>୪. ଏପରି ବୋଧ, ଯାହା ତୁମ୍ଭର ଅଣ୍ଟା ଭାଙ୍ଗି ପକାଉଥିଲା ?</p> <p>୫. ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ନାମକୁ ମଧ୍ୟ ସମୁନ୍ନତ କରିଅଛୁ ।</p> <p>୬. ସୁତରାଂ (ମନେରଖ) ଏହି କଷ୍ଟ ସହିତ ଏକ ମହାନ ସଫଳତା ନିୟତ ଅଛି ।</p> <p>୭. ବାସ୍ତବରେ ଏରି କଷ୍ଟ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଏକ ମହାନ ସଫଳତା ନିୟତ ଅଛି ।</p> <p>୮. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଅବସର ମିଳେ, ସେତେବେଳେ (ଆଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ) ଆହୁରି ଚେଷ୍ଟାକର,</p> <p>୯. ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ ସହିତ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ।</p>	<p>୧. ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିରରହମା ନିରରହିମ୍ ।</p> <p>୨. ଅଲମ୍ ନଶରହଲକା ସଦ୍‌ରକା ;</p> <p>୩. ଓ ଓଜାନା ଅନ୍‌କା ଓ଼ିଲ୍ ରକଲ୍</p> <p>୪. ଲଜି ଅନ୍‌କଜା ଜହରକା,</p> <p>୫. ଓରଫାଆନା ଲକା ଜିକ୍‌ରକା ।</p> <p>୬. ଫଇନ୍‌ନା ମାଅଲ୍ ଉସ୍‌ରେ ଯୁସ୍‌ରା</p> <p>୭. ଇନ୍‌ନା ମାଅଲ୍ ଉସ୍‌ରେ ଯୁସ୍‌ରା ।</p> <p>୮. ଫଇଜା ଫରରତା ଫନ୍‌ସବ୍</p> <p>୯. ଓ଼ିଲ୍ଲା ରବ୍‌ବିକା ଫରରଗର୍ ॥</p>	<p>بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝</p> <p>اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝</p> <p>وَوَضَعْنَا عَنَّا وِزْرَكَ ۝</p> <p>اَلَّذِیْ اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝</p> <p>وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝</p> <p>فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ یُسْرًا ۝</p> <p>اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ یُسْرًا ۝</p> <p>فَاِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝</p> <p>وَ اِلٰی رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝</p>
--	--	--

ପାରା ୩୦ ଅଲ୍ ତି'ନ୍ ସୁରା ୯୫

<p>୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଆଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।</p> <p>୨. ଆମ୍ଭେ ତି'ନିରି ଓ ଜୈତୁନ୍‌କୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଛୁ ।</p> <p>୩. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସିନାଲ ପର୍ବତକୁ</p> <p>୪. ଏବଂ ଏହି ଶାନ୍ତିମୟ ମକ୍କା ସହରକୁ ମଧ୍ୟ</p> <p>୫. ବାସ୍ତବରେ ଆମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସର୍ବୋକ୍ଷ୍ଟ ଅବସ୍ଥାରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।</p>	<p>୧. ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିରରହମା ନିରରହିମ୍ ।</p> <p>୨. ଓ଼ିରତି'ନେ ଓ଼ିଜୈତୁନେ</p> <p>୩. ଓ଼ିତୁରେସି ନି'ନା</p> <p>୪. ଓ଼ିହାଜଲ୍ ବଲଦିଲ୍ ଅମିନ୍ ;</p> <p>୫. ଲକଦ୍ ଖଲକନଲ୍ ଇନ୍‌ସାନା ଫି' ଅହସନି ତକ୍‌ଓ଼ିମ୍ ।</p>	<p>بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝</p> <p>وَالَّتِیْنِ وَالزَّیْتُوْنَ ۝</p> <p>وَطُوْرٍ سَیِّئِیْنَ ۝</p> <p>وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِیْنِ ۝</p> <p>لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِیْ اَحْسَنِ تَقْوِیْمٍ ۝</p>
---	--	--

୬. ଏହାପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ନିକୃଷ୍ଟ ଅବସ୍ଥାରୁ ନିକୃଷ୍ଟତର ଅବସ୍ଥା ଆଡକୁ ଫେରାଇ ନେଇଅଛୁ ।

୭. ଅବଶ୍ୟ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସମୁଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅସରନ୍ତି ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

୮. ସୁତରାଂ ଏହାପରେ କେଉଁ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ବିଚାର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି ?

୯. କଣ ଅଲ୍ଲାଃ ସମସ୍ତ ବିଚାରପତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଚାରପତି ନୁହନ୍ତି ?

୭. ସୁମ୍ମା ରଦଦ୍ନାହୁ ଅସଫଲ୍ଲା ସାଫିଲିନ୍ ।

୭. ଇଲଲଲ୍ ଲଜିନା ଆ'ମନ୍ତୁ ଓ ଅମିଲୁସ୍ ସ୍ୱା'ଲିହାତେ ଫଲହୁମ୍ ଅଜରୁନ୍ ଗୈରୁ ମମନୁନ୍ ।

୮. ଫମା ଯୋକଜ୍ ଜିବୁକା ବା'ଦୁ ବିଦ୍ଦିନ୍ ।

୯. ଆଲୈସଲ୍ ଲାହୁ ବି ଅହକମିଲ୍ ହାକିମିନ୍ ॥

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الدِّينِ ۝

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَكِمِينَ ۝

ପାରା ୩୦ ଅଲ୍ କଦର୍ ସୁରା ୯୭

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ କୁରଆନକୁ) ଏକ ମହଦ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରାତ୍ରିରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ।

୩. ଏବଂ ହେ ମୁହମ୍ମଦ ! ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କଣ ଜଣା ଯେ ଯେଉଁ ରାତ୍ରିରେ ଭାଗ୍ୟ ଅବତରଣ କରିଥାଏ, ତାହା କ'ଣ ?

୪. ଏହି ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରାତ୍ରି ତ ହଜାରେ ମାସ ଅପେକ୍ଷା ଉକ୍ତୁଷ୍ଟତର ।

୫. ଦେବଦୂତ ଓ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମା ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଏହି ରାତ୍ରିରେ ସମସ୍ତ ସାଂସାରିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ଅବତରଣ କରିଥା'ନ୍ତି ।

୬. (ଦେବଦୂତମାନେ ଅବତରଣ କଲାପରେ) ପ୍ରଭାତର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାନ୍ତି ହିଁ ଶାନ୍ତି ବିରାଜମାନ କରୁଥାଏ ।

୧. ବିସମିଲ୍ଲା ହିରହମା ନିରହିମ୍ ।

୨. ଇନ୍ନା ଅନ୍ଜଲ୍ଲାହୁ ଫି ଲୈଲତିଲ୍ କଦରେ ;

୩. ଓମା ଅଦରାକା ମାଲୈଲତୁଲ୍ କଦର୍ ।

୪. ଲୈଲତୁଲ୍ କଦରେ ଖୈରୁମ୍ ମିନ୍ ଅଲଫେ ଶହର୍ ।

୫. ତନଜଜଲ୍ଲୁ ମଲାଜକତୁ ଓର୍ ରୁହୋ ଫିହା ବେଇଜ୍ନି ରବ୍ବିହିମ୍ ; ମିନ୍କୁଲ୍ଲି ଅମ୍ବିନ୍,

୬. ସଲାମ୍ ; ହେୟାହଡ଼ତା ମରଲ୍ଲୟ୍ଲ୍ ଫଜ୍ଜର୍ ॥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝

تَنزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۝

سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطَلَعِ الْفَجْرِ ۝

ପାରା ୩୦ ଅଲ୍ ଜିଲ୍ଜାଲ ସୁରା ୯୯

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୧. ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିରରହମା ନିରରହିମା ।

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

୨. ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ କରାହେବ,

୨. ଇଜା ଜୁଲ୍‌ଜିଲ୍‌ତିଲ୍ ଅରଜୁ ଜିଲ୍‌ଜାଲହା,

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زُلْزَالَهَا ۝

୩. ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଆପଣା ବୋଝକୁ ବାହାରକରି ଫିଙ୍ଗିଦେବ,

୩. ଓ ଅଖ୍ ରଜତିଲ୍ ଅରଜୁ ଅସ୍କାଲହା,

وَ اَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَنْفَالَهَا ۝

୪. ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ କହି ପକାଇବ, 'ଏହାର କ'ଣ ହୋଇଛି

୪. ଓକା'ଲଲ୍‌ଇନ୍‌ସା'ନୁମା ଲହା;

وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا هَآءِ ۝

୫. ସେଦିନ ସେ ନିଜର ସମସ୍ତ ଗୁପ୍ତ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବ,

୫. ଯୋ ମଇଜିନ୍ ତୁହଦ୍ ଦିସୁ ଅଖ୍‌ବାରହା,

يَوْمَ يَذَّكَّرُتْ اٰخْبَارَهَا ۝

୬. କାରଣ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପୃଥିବୀକୁ) ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି;

୬. ବି ଅନ୍‌ନା ରବ୍‌ବକା ଅଓହା ଲହା ।

بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَا ۝

୭. ସେଦିନ ଲୋକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଦଳ ରୂପେ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ, ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ କର୍ମର ପରିଣାମକୁ ଦେଖିବେ ।

୭. ଯୋ ମଇଜିନ୍ ଯସ୍ ଦୁରୁନ୍ ନାସୁ ଅଶତାତା; ଲେୟରୋ ଆ'ମାଲହୁମା ।

يَوْمَ يَمْيِذُ يَمْيِذُ الْتَّاسُ اَشْتَاتًا ۝
لِيُرَوُاْ اَعْمَالَهُمْ ۝

୮. ତାପରେ ଯେ ଅଶୁ ପରିମାଣର ପୁଣ୍ୟକରିଥିବ ସେ ତାହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ପରିଣାମକୁ ଦେଖିବ,

୮. ଫମୈଁ ଯାମଲ୍ ମିସ୍କାଲା ଜରରତିନ୍ ଶୈରୈଁ ଯରହୋ ।

فَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَّرَهُ ۝

୯. ଏବଂ ଯେ ଅଶୁ ପରିମାଣର ପାପ କରିଥିବ ସେ ତାହାର ପରିଣାମକୁ ଦେଖିବ ।

୯. ଓମୈଁଁ ଯାମଲ୍ ମିସ୍କାଲା ଜରରତିନ୍ ଶରୈଁଁ ଯରାଃ ।

وَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَّرَهُ ۝

ପାରା ୩୦ ଅଲ୍ ଆଦିୟାତ୍ ସୁରା ୧୦୦

୨. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୧. ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିରରହମା ନିରରହିମା ।

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

୨. ଆୟେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼ିକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ, ଯେଉଁମାନେ ଅଶ୍ୱାରୋହଣ କରି ଏପରି ଦୃତ ଗତିରେ ଧାବମାନ ହୁଅନ୍ତି ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଧ୍ୱନୀ ନିର୍ଗତ ହେଉଥାଏ,

୨. ଓଲ୍ ଆଦିୟାତେ ଜବ୍‌ହନ୍

وَالْعَدِيَّتِ صَبْحًا ۝

୩. ପୁନଶ୍ଚ ସେହି ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ

୩. ଫଲ୍‌ମୁରିୟାତେ କଦ୍‌ହନ୍

فَالْمُورِيَّتِ قَدْحًا ۝

ଅଶୁମାନଙ୍କର ଖୁରା ଆଘାତରେ ଅଗ୍ନିକଣା
ନିର୍ଗତ ହୁଏ ।

୪. ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରଭାତ କାଳରେ
ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କୁ;

୫. ଯାହା ଫଳରେ ସେଥିରେ (ପ୍ରଭାତ
କାଳରେ) ଧୂଳି ଉଡ଼ାନ୍ତି,

୬. ଏବଂ ସେମାନେ ଶତ୍ରୁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି,

୭. ମନୁଷ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃତଜ୍ଞ ଅଟେ ।

୮. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ସେହି (ନିଜ ଉକ୍ତି ଓ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା) ଏ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ
ଦେଉଅଛି;

୯. ଏବଂ ଏହା ସତ୍ତ୍ଵେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ
ଧନ ଲୋଭରେ ଅତି ଆଗଭର ।

୧୦. କଣ ଏପରି ଲୋକ ଜାଣେ ନାହିଁ
ଯେ ଯେତେବେଳେ କବରରେ ଥିବା
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତପିତ କରାହେବ,

୧୧. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ହୃଦୟରେ
ଲୁକ୍କାୟିତ ରହିଅଛି, ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ
କରାଯିବ,

୧୨. ସେଦିନ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା
ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ସେମାନଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵ ନେବେ ।

୪. ଫଲ୍ ଫୋଗିରାତେ ସୁବ୍‌ହନ୍

୫. ଫଅସରନା ବିହୀ ନକଅନ୍

୬. ଫଓସରନା ବିହୀ ଜମଅନ୍

୭. ଇନ୍‌ନଲ୍ ଇନ୍‌ସାନା ଲିରବ୍‌ବିହି
ଲକନୁଦ୍ ।

୮. ଓଇନ୍‌ନହୁ ଅଲା ଜା'ଲିକା
ଲଶହୀଦ୍ ।

୯. ଓଇନ୍‌ନହୁ ଲେ ହୁବ୍ ବିଲ୍ ଖୈରି
ଲଶଦିଦ୍ ।

୧୦. ଅଫଲା ଯା ଲମୁ ଇଜା ବୁସେରା
ମାଫିଲ୍ କୁବୁର,

୧୧. ଓହୁସ୍‌ସିଲା ମାଫିସ୍ ସୋଦୁର,

୧୨. ଇନ୍‌ନା ରବ୍‌ବହୁମ୍ ବିହିମ୍ ﴿٤٢﴾
ୟଓମଲଜିଲ୍ ଲଖବିର ।।

فَالْمَغِيرَاتِ صُبْحًا ﴿٤١﴾

فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤٢﴾

فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٤٣﴾

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٤٤﴾

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٤٥﴾

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٤٦﴾

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٤٧﴾

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿٤٨﴾

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿٤٩﴾

ପାରା ୩୦ ଅଲ୍ କାରିୟା ସୁରା ୧୦୧

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା
କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ
କରୁଅଛି ।

୨. ସଂସାର ପ୍ରତି ଏକ ମହାବିପଦ ଆଗତ
ପ୍ରାୟ ।

୩. ଏବଂ ସେ ବିପଦ କିପରି, ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କଣ
ଜଣା ?

୪. ଏବଂ (ପୁନଶ୍ଚ ଆମ୍ଭେ କହୁଅଛୁ ହେ
ମୁହମ୍ମଦ!) ଏହି ମହା ବିପଦ କିପରି
ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କଣ ଜଣା ?

୧. ବିସ୍‌ମିଲ୍ଲା ହିରହମା ନିର୍ରହିମ୍ ।

୨. ଅଲ୍ କାରିୟାତୋ

୩. ମା'ଲ୍ କାରିୟାତୋ

୪. ଓମା ଅଦ୍‌ରାକା ମା'ଲ୍ କାରିୟାତ୍ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾

مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٤﴾

୫. ଏହି ବିପଦ ଯେତେବେଳେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ପତଙ୍ଗ ସଦୃଶ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ବୁଲୁଥିବେ,

୬. ଏବଂ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ଭିଣା ହୋଇଥିବା ପର୍ଗମ ସଦୃଶ ହୋଇଯିବେ ।

୭. ସେତେବେଳେ ଯାହାର କର୍ମର ପଲା ଭାରୀ ହେବ,

୮. ସେ ସର୍ବୋକ୍ଷ୍ମ ହେବା ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିବ ।

୯. ଏବଂ ଯାହାର କର୍ମର ପଲା ହାଲୁକା ହେବ,

୧୦. ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ହାଝେୟା ନାମକ ନରକ ହେବ ।

୧୧. ଏବଂ (ହେ ମୁହମ୍ମଦ!) ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ହାଝେୟା) କ'ଣ, ତୁମକୁ କଣ ଜଣା ?

୧୨. ଏହା ଏକ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନି ॥

୫.ୟମା ଯକ୍ୱୁନୁ ନାସୁ କାଲ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ
ଫରାଶିଲ୍ ମବ୍ସୁସ୍; الْمَبْتُوثِ ①

୬. ଓତକ୍ୱୁନୁଲ୍ ଯିବାଲୋ କାଲ୍ ଇହ୍ନିଲ୍ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ①
ମନ୍ଫୁଶ୍ ।

୭. ଫଅମ୍ ମା ମନ୍ ସକ୍ୱୁଲତ୍ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ①
ମଓଓଜିନୁହୁ,

୮. ଫହୁଓଓ ଫି ଯି'ଶତିର୍ ରାଜିୟର୍ । فَهُوَ فِي عَيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ ①

୯. ଓଅମ୍ ମା ମନ୍ ଖଫ୍ ଫର୍ । وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ①
ମଓଓଜିନୁହୁ

୧୦. ଫଉମ୍ ମୁହୁ ହାଝେୟର୍ । فَأَمَّهُ هَاوِيَةٌ ①

୧୧. ଓମା' ଅଦ୍ ରାକା ମାହିୟାଃ । وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ①

୧୨. ନାରୁନ୍ ହାମିୟର୍ ॥ نَارٌ حَامِيَةٌ ①

ପାରା ୩୦ ଅଲ୍ ତକାସୁର୍ ସୁରା ୧୦୨

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦାକରୁଣାମୟ ଆଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ପରସ୍ପର ଠାରୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରିବାର ଅଭିଳାଷ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବହେଳା ମଧ୍ୟରେ ନିମଜ୍ଜିତ କରିଦେଲା ।

୩. ଏପରିକି ତୁମେମାନେ କବରରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିବ ।

୪. ତୁମେମାନେ ଶିଶୁ ପବିତ୍ର କୁରଆନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସତ୍ୟକୁ ଜାଣି ପାରିବ ।

୫. ପୁନଶ୍ଚ ଆମ୍ଭେ କହୁଅଛୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସେଭଳି ନୁହେଁ ଯେଭଳି ତୁମେମାନେ ଚିନ୍ତା କରୁଅଛ ଓ ତୁମେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଜାଣି ପାରିବ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆଭ୍ୟୁତ୍ଥରାଣ ଅବସ୍ଥା ବାସ୍ତବରେ ତାହା ହିଁ ଅଟେ, ଯାହା କୁରଆନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୧. ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିରରହମା ନିରରହିମ୍ ।

୨. ଅଲହାକ୍ୱୁର୍ ତକାସୁର୍ ।

୩. ହତ୍ତା କୁରତୁମ୍ୱୁଲ୍ ମକାବିର୍ ।

୪. କଲ୍ଲା ସଉଫା ତାଲମୁର୍ ।

୫. ସୁମ୍ ମା କଲ୍ଲା ସଉଫା ତାଲମୁର୍ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

أَلْهِكُمُ التَّكَاثُرُ ②

حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ③

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ④

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ⑤

୬. (ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା ଅନୁସାରେ) ଆଦୌ ନୁହେଁ; ହାୟ! ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ଜାଣି ପାରନ୍ତୁ କି ?

୭. ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନରକକୁ ଇହକାଳରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ।

୮. ଏବଂ ତାହାପରେ ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସମୟ ଦୃଷ୍ଟିଯୋଗେ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପାରିବ ।

୯. (ପୁନଶ୍ଚ ମନେରଖ ଯେ) ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାନ ଅନୁଗ୍ରହ ସମ୍ପନ୍ନରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ (ଯେ ତୁମେମାନେ ତାହା ନିମନ୍ତେ କୃତଜ୍ଞ ହୋଇଛ କି ନାହିଁ) ॥

୬. କଲିଲା ଲତ୍ତାଲମୁନା ଇଲମଲ୍ ଯକିନ୍ ।

୭. ଲତ ରତ୍ତନନରର ଯହିମ୍,

୮. ସୁମ୍ମା ଲତରତ୍ତନନାହାଏନଲ୍ ଯକିନ୍,

୯. ସୁମ୍ମା ଲତୁସ୍ ଅଲୁନ୍ ନା ଯଓମୈଜିନ୍ ଅନିଲ୍ ନୟିମ୍ ॥

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝

ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝

ପାରା ୩୦ ଅଲ୍ ଅସର୍ ସୁରା ୧୦୩

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ଆମ୍ଭେ ମୁହମ୍ମଦଙ୍କ ପତନ ଉଦ୍ୟତ ଯୁଗକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ।

୩. ବାସ୍ତବରେ ନବିମାନଙ୍କ ବିରୋଧୀ ମନୁଷ୍ୟ ସର୍ବଦା କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇରହେ ।

୪. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନବିମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସତ୍ୟର ନୀତି ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିବା ପାଇଁ ପରସ୍ପରକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆସନ୍ତୁ ବିପତ୍ତି ସମୟରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ପରସ୍ପରକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଆସୁଛନ୍ତି, (ସେପରି ଲୋକେ କଦାପି କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ) ।

୧. ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିର୍ରହମା ନିର୍ରହିମ୍ ।

୨. ଓଲ୍ ଅସର୍ ।

୩. ଇନ୍ ନଲ୍ ଇନ୍ ସାନା ଲଫିଖୁସରିନ୍,

୪. ଇଲ୍ ଲଜିନା ଆ'ମନ୍ ଓ ଅମିଲୁସ୍ ସାଲିହାତେ ଓ ତଓ୍ୱା ସଓବିଲ୍ ହକ୍ବକ୍; ଓ ତଓ୍ୱା ସଓବିସ୍ ସବର୍ ॥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

وَالْعَصْرِ ۝

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ۝

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ۝

ପାରା ୩୦ ଅଲ୍ ଫାଲ୍ ସୁରା ୧୦୪

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦାକରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୧. ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିର୍ରହମା ନିର୍ରହିମ୍ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. ହେ ମୁହମ୍ମଦ ! କଣ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ତୁମ ପାଳନ କର୍ତ୍ତା ହସ୍ତୀ ନିୟୋଜିତକାରୀ ମାନଙ୍କ ସହିତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ?

୩. କଣ ସେ (ଆକ୍ରମଣ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସକରି) ସେମାନଙ୍କ ଯୋଜନାକୁ ବିଫଳ କରିଦେଇନଥିଲେ ?

୪. ଏବଂ ତାପରେ ସେମାନଙ୍କ ଶବ ଉପରେ ଦଳ ଦଳ ପକ୍ଷୀ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ,

୫.(ଯେଉଁମାନେ) ସେମାନଙ୍କ ମାଂସକୁ କଠିନ ପଥର ଉପରେ କଟାଡ଼ୁ ଥିଲେ (ଓ ଚଞ୍ଚୁ ଦ୍ୱାରା ବିଦାରୁଥିଲେ) ।

୬. ସୁତରାଂ ଏହା ଫଳରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି କୁଣ୍ଡା ସଦୃଶ କରି ଦେଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ ପଶୁମାନେ ଖାଇ ସାରିଥାନ୍ତେ ।

୨. ଅଲମ୍ ତରା କୈଫା ଫାଆଲା ରବ୍‌ବୁକା ବିଅସ୍‌ହାବିଲ୍ ଫି'ଲ୍ ।

୩. ଅଲମ୍ ଯଜ୍‌ଆଲ୍ କୈଦହୁମ୍ ଫି ତଜ୍‌ଲିଲ୍ଲୁ୍ୟ ,

୪. ଓଅରସଲା ଆଲୈହିମ୍ ତୈରନ୍ ଅବାବିଲ୍ ,

୫. ତରମିହିମ୍ ବିହିଜାରତିମ୍ ମିନ୍ ସିଜ୍‌ଜିଲିନ୍ ;

୬. ଫ'ଜାଆଲହୁମ୍ କଅସ୍‌ଫିମ୍ ମା'କୁ'ଲ୍ ॥

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝

وَ أَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ۝

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ۝

ପାର ୩୦ ଅଲ୍ କୁରେଶ୍ ସୁରା ୧୦୭

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. କୁରେଶ୍‌ମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପ୍ରୀତି ଉଦ୍ରେକ କରାଇବା ପାଇଁ,

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳୀନ ଓ ଶୀତକାଳୀନ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ପ୍ରୀତି ଉଦ୍ରେକ କରାଇବା ସକାଶେ (ଆମ୍ଭେ ଅଗ୍ରାହାକୁ ଧ୍ୱଂସକଲୁ) ।

୪. ସୁତରାଂ ସେ କୁରେଶ୍‌ମାନେ ଏହି କା'ବା ଗୃହର ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ୍ ,

୫. ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀଧାର୍ତ୍ତ ଥିବାବେଳେ ଭୋଜନ କରାଇଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଭୟ ସମୟରେ ନିରାପତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

୧. ବିସ୍‌ମିଲ୍ଲା ହିରରହ୍‌ମା ନିରରହିମ୍ ।

୨. ଲେଇଲା ଫି କୁରେଶିନ୍

୩. ଇଲାଫିହିମ୍ ରିହଲତସ୍ ଶିତାଏ ଓସ୍ ସୈଫ୍ ;

୪. ଫଲ୍‌ୟା ରୁଦୁ ରବ୍‌ବା ହା'ଜଲ୍ ବ'ଏତିଲ୍ ;

୫. ଲଜି ଅରଥମାହୁମ୍ ମିନ୍ କୁ ; ଓଆମନହୁମ୍ ମିନ୍ ଖୌଫ୍ ॥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۝

الْفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝

الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ ۝
وَأَمَنَهُم مِّنْ خَوْفٍ ۝

ପାରା ୩୦ ଅଲ୍ ମାଉଜ୍ ସୁରା ୧୦୭

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।	୧. ବିସ୍‌ମିଲ୍ଲା ହିର୍ରହମା ନିର୍ରହିମ୍ ।	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
୨. (ହେ ମୁହମ୍ମଦ!) କଣ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିଲ ଯେ ଧର୍ମକୁ ମିଥ୍ୟା ମଣ୍ଡୁଛି ?	୨. ଅରେତଲ୍ ଲଜି ଯୋକଜ୍ ଜିବୁ ବିଦ୍‌ଦି'ନ୍ ।	اَرَءَيْتَ الَّذِیْ یُكَذِّبُ بِالذِّیْنِ ۝
୩. ସେ ହିଁ ଅନାଥକୁ ବିତାଡ଼ିତ କରୁଥିଲା, ଧର୍ମକୁ ଲଜି ଯଦୋଉଲ୍ ଯତିମ୍ ।	୩. ଫଜାଲିକଲ୍ ଲଜି ଯଦୋଉଲ୍ ଯତିମ୍ ।	فَذٰلِكَ الَّذِیْ یَدْعُ الْیَتِیْمَ ۝
୪. ଏବଂ ସେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଇବା ସକାଶେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେବେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରୁନଥିଲା ।	୪. ଓଲା ଯହୁଜ୍ ଯାଁ। ଅଲା ତାଆମିଲ୍ ମିସ୍କିନ୍ ।	وَلَا یَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْکِیْنِ ۝
୫. ଏବଂ ସେହି ନମାଜ ପାଠକାରୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସର୍ବନାଶ ହେବ ।	୫. ଫଝେଲ୍ଲୁଲ୍ ଲିଲ୍ ମୁସଲ୍‌ଲିନଲ୍ ;	فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّیْنَ ۝
୬. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନମାଜ ପାଠରୁ ଅମନୋଯୋଗୀ ହୁଅନ୍ତି ।	୬. ଲଜିନା ହୁମ୍‌ଅନ୍ ସଲାତିହିମ୍ ସାହୁନ୍ ;	الَّذِیْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۝
୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ଲୋକଦେଖାଣିଆ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଆନ୍ତି,	୭. ଅଲ୍‌ଲଜିନା ହୁମ୍‌ୟୋରାଉନା,	الَّذِیْنَ هُمْ یُرَآءُوْنَ ۝
୮. ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଗୃହର ସାଧାରଣ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେବାରେ (ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ତଥା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ବାରଣ କରନ୍ତି ॥	୮. ଓୟମନଉନଲ୍ ମାଉନ୍ ॥	وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُوْنَ ۝

ପାରା ୩୦ ଅଲ୍ କୌଶର୍ ସୁରା ୧୦୮

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।	୧. ବିସ୍‌ମିଲ୍ଲା ହିର୍ରହମା ନିର୍ରହିମ୍ ।	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
୨. (ହେ ନବା) ବାସ୍ତବରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କୌସର ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ;	୨. ଇନ୍‌ନା ଆଡ଼ୈନାକଲ୍ କୌସର୍ ।	اِنَّا اَعْطٰیْكَ الْکَوْثَرَ ۝
୩. ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ୱରୂପ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଉପାସନା କର ଓ ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ନିଜକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କର ।	୩. ଫସଲ୍‌ଲେ ଲିରବ୍‌ବିକା ଓନ୍ ହର୍ ।	فَصَلِّ لِرَبِّکَ وَانْحَرْ ۝
୪. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ ଯେ ତୁମ୍ଭର ବିରୋଧୀ ହିଁ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବ ।	୪. ଇନ୍‌ନା ଶା ନିଅକା ହୁଓଲ୍ ଅବ୍‌ତର୍ ।	اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ۝

ପାରା ୩୦ ଅଲ୍ କାଫିରୁନ୍ ସୁରା ୧୦୯

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୧. ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିରରହମା ନିରରହିମ୍ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଯୁଗର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହୁଥାଅ, ‘ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଶୁଣ !’

୨. କୁଲ୍ ଯା ଆୟୋହଲ୍ କାଫିରୁନ୍;

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ②

୩. “ଆମ୍ଭେ ତୁମମାନଙ୍କ ପଛତି ଅନୁସାରେ ଉପାସନା କରୁନାହିଁ।”

୩. ଲାଆରୁଦୁମାତାରୁଦୁନ୍;

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ③

୪. “ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନେ ଆମ୍ଭ ପଛତି ଅନୁସାରେ ଉପାସନା କରୁନାହିଁ।”

୪. ଓଲ୍ଲା ଅନ୍‌ତୁମ୍ ଆ ବିଦୁନା ମାଆରୁଦ୍;

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ④

୫. “ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁନାହିଁ, ଯାହାର ତୁମ୍ଭମାନେ ଉପାସନା କରୁଅଛ”

୫. ଓଲ୍ଲା ଅନା ଆ ବିଦୁମ୍ ମାଆବଦ୍‌ତୁମ୍;

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ⑤

୬. ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁନାହିଁ, ଯାହାଙ୍କର ଆମ୍ଭେ ଉପାସନା କରୁଅଛୁ ।

୬. ଓଲ୍ଲା ଅନ୍‌ତୁମ୍ ଆ ବିଦୁନା ମାଆରୁଦ୍ ।

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ⑥

୭. ତୁମମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ, ଏବଂ ଆମର ଧର୍ମ ଆମ୍ଭ ସକାଶେ (ଏକ କର୍ମପଦ୍ଧତି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରେ) ॥

୭. ଲକୁମ୍ ଦିନକୁମ୍ ଓଲ୍ଲିୟା ଦିନ୍ ॥

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ⑦

ପାରା ୩୦ ଅଲ୍ ନସର ସୁରା ୧୧୦

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୧. ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିରରହମା ନିରରହିମ୍ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ ଉପସ୍ଥିତି ହେବ ।

୨. ଇଜାଜାଆ ନସରୁଲ୍ଲାହି ଓଲ୍ ଫର୍ଦ୍ଦୁ;

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ②

୩. ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସେ ବିଷୟର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଯେ ଲୋକମାନେ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଧର୍ମରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ,

୩. ଓରାଆଇତନ୍ ନା’ସା ଯଦ୍ ଖୁଲୁନା ଫି ଦିନିଲ୍ଲାହି ଅଫ୍ ଓଜା

وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ③

୪. ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଗାନ ସହିତ ତାହାଙ୍କର ପବିତ୍ରତା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାରେ

୪. ଫସବ୍‌ବିହ୍ ବିହମ୍‌ଦେ ରବ୍‌ବିକା ଓସ୍‌ତଗ୍‌ଫିରହ୍; ଇନ୍‌ନହ୍ କାନା ତୋଓ୍ୱାବା ॥

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ④ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ⑤

ନିମଜ୍ଜିତ ହୁଅ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ
କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ସେ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ
ଉଚ୍ଚମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ଅନୁକମ୍ପା ସହ)
ବାରମ୍ବାର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ॥

ପାରା ୩୦ ଅଲ୍ ଲହ୍‌ହ୍‌ବ୍ ସୁରା ୧୧୧

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।	୧. ବିସ୍‌ମିଲ୍ଲା ହିରରହମା ନିରରହିମ୍ ।	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
୨. ଅଗ୍ନିଶିଖାର ଜନକର ଦୁଇ ହସ୍ତକୁ ଜଡ କରି ଦିଆଗଲା ଏବଂ ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଜଡବଦ୍ ରହିଗଲା ।	୨. ତବ୍‌ବର୍‌ୟଦା ଅବି ଲହ୍‌ହ୍‌ୟ୍ ଓତର୍ ।	تَبَّتْ يَدَا اَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝
୩. ତାହାର ଧନ ତାହାକୁ କୌଣସି ଲାଭ ଦେଲା ନାହିଁ କି ତାହାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା (ତାହାକୁ କିଛି ଲାଭ ଦେଲା ନାହିଁ) ।	୩. ମା ଅଗ୍‌ନା ଅନ୍‌ହୁ ମାଲୋହୁ ଓମା କସର୍ ।	مَا اَغْنٰی عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝
୪. ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଗ୍ନିରେ ନିପତିତ ହେବ, ଯାହାକି ଅଗ୍ନିଶିଖା ଉଦ୍‌ଗିରଣ କରୁଥିବ;	୪. ସୟସଲା ନାରନ୍‌ୟାତା ଲହ୍‌ହ୍‌ୟ୍,	سَيَصْلٰى نَارًا اذَات لَهَبٍ ۝
୫. ଏବଂ ତାହାର ପତ୍ନୀ ମଧ୍ୟ, ଯେ କି ଜାଲେଣି ବହନ କରି ଆଶୁଥାଏ (ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ନିପତିତ ହେବ) ।	୫. ଓଅମ୍ରାତୁହୁ ହମ୍‌ମା ଲତଲ୍ ହତର୍ ।	وَامْرَاَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝
୬. ତାହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ପତ୍ନୀର) ବେକରେ ଖଜୁରିର ବଳା ହୋଇଥିବା ଶକ୍ତ ଦୌଡ଼ି ବନ୍ଧା ହେବ ॥	୬. ଫିଜିଦେହା ହବ୍‌ଲୁମ୍ ମିମ୍ ମସର୍ ॥	فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝

ପାରା ୩୦ ଅଲ୍ ଫଲ୍‌କ୍ ସୁରା ୧୧୩

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।	୧. ବିସ୍‌ମିଲ୍ଲା ହିରରହମା ନିରରହିମ୍ ।	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
୨. (ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗର ମୁସଲମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ ଯେ) ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହୁଥାଅ, “ମୁଁ ସକଳ ସୃଷ୍ଟିର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଶ୍ରୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛି” ।	୨. କୁଲ୍ ଆଉଜୁ ବିରବ୍‌ବିଲ୍ ଫଲ୍‌କ୍	قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝
୩. ସେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଗୁପ୍ତ କୁକର୍ମରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ;	୩. ମିନ୍ ଶରରେମା ଖଲକ୍;	مِّنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝

୪. “ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ସୃଷ୍ଟିକାରୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ସେତେବେଳେ ସେ ଅନ୍ଧକାର କରିଥାଏ”

୫. “ଏବଂ ସେଭଳି ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ଯେଉଁମାନେ ପାରମ୍ପରିକ ସଂପର୍କର ବନ୍ଧନକୁ ଛିନ୍ନ କରାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରରୋଚିତ କରନ୍ତି”

୬. “ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଈର୍ଷାକାରୀର ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ କି ସେ ହିଂସା କରିବାକୁ ଅତି ବସେ ॥”

୪. ଓମିନ୍ ଶରରେ ଗାସିକିନ୍ ଇଜା ଓକବା,

୫. ଓମିନ୍ ଶରରିନ୍ ନଫଫାସାତେ ଫିଲ୍ ଓକଦ୍;

୬. ଓମିନ୍ ଶରରେହା ସେଦିନ୍ ଇଜା ଓକଦ୍ ॥

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

ପାରା ୩୦ ଅଲ୍ ନାସ୍ ସୁରା ୧୧୪

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. (ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗର ମୁସଲମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ ଯେ) ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହୁଥାଅ, “ମୁଁ ମାନବ ସମାଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କର ଆଶ୍ରୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛି”,

୩. “(ସେ ପାଳନକର୍ତ୍ତା) ଯେ କି ମାନବ ସମାଜର ସମ୍ରାଟ”,

୪. “ଏବଂ ମାନବ ସମାଜର ଉପାସ୍ୟ”,

୫. “(ମୁଁ ତାହାଙ୍କର ଆଶ୍ରୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଛି) ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁମନ୍ତ୍ରଣାଦାତାଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ ଯେ ପଛକୁ ଫେରିଯାଏ”,

୬. “ଏବଂ ଯେ ମଣିଷମାନଙ୍କ ମନରେ ସନ୍ଦେହମାନ ଜାତ କରାଏ”,

୭. ସେ (ବିଶୃଙ୍ଖଳା ସୃଷ୍ଟିକାରୀ) ଅଦୃଶ୍ୟ ରହୁଥିବା ସତ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇଥାନ୍ତି କି ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇଥାନ୍ତ ନା କାହିକି ॥

୧. ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିରରହମା ନିର୍ରହିମ୍ ।

୨. କୁଲ୍ ଆଉକୁ ବିରବ୍‌ବିନ୍ ନାସେ

୩. ମଲେକିନ୍ ନାସେ

୪. ଇଲାହିନ୍ ନାସେ

୫. ମିନ୍ ଶରରିଲ୍ ଓସ୍‌ଓସିଲ୍ ଖନ୍‌ନାସେ;

୬. ଅଲ୍‌ଲଜି ଯୋଓସ୍‌ଓସୋ ଫି ସୋଦୁରିନ୍ ନାସେ

୭. ମିନଲ୍ ଜିନ୍‌ନତେ ଓମ୍‌ନାସ୍ ॥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝

مَلِكِ النَّاسِ ۝

إِلَهِ النَّاسِ ۝

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝

କୁରଆନ ପାଠ ସମାପ୍ତି ପର ପ୍ରାର୍ଥନା

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ମହାନ ଓ କଲ୍ୟାଣକର ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ ମରହମ୍ନି ବିଲ୍ କୁରଆନ ମାଧ୍ୟମରେ ମୋ ପ୍ରତି କରୁଣା କୁରୁଆନିଲ୍ ଅଜିମ୍। ପ୍ରଦାନ କର।

اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي بِالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ

ଏବଂ ତାହାକୁ ମୋର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ଓ ମୋ ପାଇଁ ତାହାକୁ ଜ୍ୟୋତି, ସତ୍‌ପଥ ଓ କରୁଣାର ଉତ୍ସରେ ପରିଣତ କର।

ଓଜ୍‌ଅଲ୍‌ହୁ ଲିଲ୍‌ମାମୋଁ ଓନୁରୋଁ ଓହୁଦୋଁ ଓହୁହମତନ୍।

وَاجْعَلْهُ لِي إِمَامًا وَنُورًا وَهُدًى وَرَحْمَةً.

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ମୁଁ ଯାହା କିଛି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ପାଶୋରି ଦେଇଅଛି, ତାହା ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରାଅ ଏବଂ ଯାହା ମୋତେ ଜଣାନାହିଁ ତାହା ମୋତେ ଶିଖାଇଦିଅ ଏବଂ ଦିବାରାତ୍ର ଏହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ସୁଯୋଗ ଦିଅ।

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ନା ଜକ୍‌କିରନି ମିନହୁମା ନସିତୋ ଓଅଲ୍‌ଲିମ୍‌ନି ମିନହୋମା ଜହିଲ୍‌ତୋ

اللَّهُمَّ ذَكِّرْنِي مِنْهُ مَا نَسِيتُ وَعَلِّمْنِي مِنْهُ مَا جَهِلْتُ

ହେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ତାହାକୁ ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ କରିଦିଅ।

ଓରମୁକ୍‌ନି ତିଲାଓତହୁ ଆନା ଅଲ୍‌ଲିଲେ ଓଆନା ଅନନାହାରେ ଓଜ୍‌ଅଲ୍‌ହୁ ଲିହି ହୁଜ୍‌ଜତୋଁ ଯାରବ୍‌ବଲ୍ ଆଲମିନ।

وَارْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ أَنَاءَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاجْعَلْهُ لِي حُجَّةً يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

Islami Namaz in ODIA

"Namaz Shikshya" is a small but comprehensive, practical and informative guide on the subject. It comes with the Arabic Text including Urdu meanings. Its Odia translation and transliteration meant for those unfamiliar with the Arabic script and translation of the obligatory prayers and other prayers and supplication. Fully illustrated.